

Николай Дойнов

НАУКИТЕ НА ПЪРВАТА ЧОВЕШКА РАСА

Ръководство по Астрология,
Френология и Хиромантия

Николай Дойнов

**НАУКИТЕ НА ПЪРВАТА
ЧОВЕШКА РАСА**

Николай Дойнов

НАУКИТЕ НА ПЪРВАТА ЧОВЕШКА РАСА

Ръководство по Астрология,
Френология и Хиромантия

второ издание

Издателство
"БЯЛО БРАТСТВО"

Николай Дойнов

© Издателство “Бяло Братство“, 2017

ISBN 978-954-744-316-7

Съдържание

Предговор към второто издание	9
Предговор към първото издание	15

КНИГА ПЪРВА

Наука за звездния мир.....	27
Елементи на астрологията.....	60
Планетите	78
Вулкан	91
Луната.....	106
Меркурий	116
Венера	128
Марс.....	139
Юпитер	152
Сатурн	167
Уран	180
Нептун.....	191
Плутон.....	201
Планетата заг Плутон - Ханс, гванасетата.....	209
Разрушената планета Фаeton	214
Земята	221
Време, зодиакалните съзвездия и тялото на човека.....	223
Слънцето, Луната и планетите под и над хоризонта.....	231
Ретроградните планети	233
Съставяне на хороскопа.....	236
Планетите и зодиакалните съзвездия	240
Слънцето	242
Луната.....	247
Меркурий	249

Венера	251
Марс	253
Юпитер	255
Сатурн.....	257
Уран.....	259
Нептун.....	261
Плутон.....	263
Силата на зодиакалните съзвездия и планетите	264
Тълкуване на хороскопа	265
Хороскопи на близнаци	268
Хороскопи на психически болни хора.....	272
Връзките между хората	276
Типични конфигурации между Слънцето, Луната и планетите	277
Житейският път на хората	278

КНИГА ВТОРА

Главата и лицето като израз на човешката природа	297
Общи положения	306
Органическото развитие на главата.....	309
Косата	326
Мозъчните центрове, които са извън покривката на косата	328
Общи белези за челото	334
Веждите.....	337
Очите	340
Скулите	345
Носът.....	346
Устните и устата	353
Брадата.....	355
Ухото	357

КНИГА ТРЕТА

Ръцете като израз на човешката природа	367
Пръв контакт и жестове	377
Ръката от рамото до китката	379
Планетните типове	380
Меркуриевият тип.....	383
Венериният тип	385
Марсовият тип	387
Лунният тип	389
Юпитеровият тип	391
Сатурновият тип	393
Урановият тип	396
Нептуновият тип	397
Плутоновият тип	398
Тип на Хано	399
Друго геление на човека	400
Формите на човешката ръка	401
Типове ръце	403
Допълнителни данни за ръцете.....	411
Ръката в детайли	414
Космите	421
Кожата	422
Цвят на кожата	422
Ноктите.....	424
Фалангите на пръстите	429
Пръстите	430
Палецът	434
Фалангите на палеца	437
Показалецът - юпитеровият пръст	439
Сатурновият пръст (средният)	442
Аполоновият пръст (безименният).....	444
Кутрето - пръстът на Меркурий	445
Общо допълнение за пръстите	449
Хълмовете и областите на ръцете	451

Хълмът на Венера – този под палеца.....	452
Хълмът на Юпитер – този под показалеца, от вътрешната страна на ръката.....	455
Хълмът на Сатурн – този под средния пръст, от вътрешната страна на ръката	456
Аполоновият хълм – този под безименния пръст, от вътрешната страна на ръката.....	457
Хълмът на Меркурий – този под кутрето, от вътрешната страна на ръката.....	457
Хълмът на Луната	458
Марсов хълм.....	460
Уранова област.....	461
Нептунова област.....	461
Плутонов участък.....	461
Участък на планетата Ханс.....	462
Линиите по ръцете	463
Второстепенните линии.....	477
Големият триъгълник	485
Четириъгълникът.....	486
Общо за линиите	487
Папилите.....	488
Знаците по хълмовете	489
Изчисления за годините, когато ще станат събития в живота на човека	491

ПРЕДГОВОР КЪМ ВТОРОТО ИЗДАНИЕ

НИКОЛАЙ ДОЙНОВ

Николай Дойнов (1904–1998) е роден на 18 декември в Габрово, завършва гимназия в родния си град; математика и физика в Софийски университет „Климент Охридски“. През 1921 г. той за пръв път участва в събора на Бялото Братство във Велико Търново и това бележи началото на пътя му като ученик в Школата на Учителя Петър Дънов – път, който той следва през целия си живот.

Николай Дойнов е един от първите заселници на т.н. „Баучерово“ край София, където от 1922 г. започва да се изгражда селището на Бялото Братство, наречено „Изгрев“. Там до 27 декември 1944 г. се изявява на Земята окултната Школа на Учителя Петър Дънов.

Необикновен, белязан от резки промени, е житейският път на Николай Дойнов, за който той разказва в автобиографичната си книга „И очите ми видяха Изгрева“. Този път бележи необикновената съдба на човек, познал какво е да се издигнеш от беден прекупвач на стоки до милионер, а след това да загубиш всичко спечелено; какво е, след като си достигал социални върхове и почести, да се озовеш на дъното на обществото сред множеството затворници от концлагера в Белене, подложен на крайни лишения и тежък изправителен труд.

Необикновено в живота на Николай Дойнов е също и това, че той – математик, физик и астроном, години наред изкарва прехраната си като строителен работник, а в същото време будният му ум неуморно търси отговор на вечните въпроси за връзката между човека и звездите, за скритата мъдра целесъобразност в природата, историята и човешката съдба. Плог на тези размисли са множеството му статии, изнасяни като лекции и разпространявани

между негови съмишленици. Такива са: „Ерите в човешката история“; „Прагът на човешката еволюция“; „Земята като място за проява на живота“; „Към Мировия Силов Океан“; „Кристалите“; „Черните слънца“; „Дишане, прана, етерен двойник“ и други. Освен това Николай Дойнов търси сведения за отдавна отминали времена и събития, които възбудват творческото му въображение, и така той открива там необикновени личности, загадъчни съдби. Така се раждат неговите мъдри летописи: „Алмагеста – най-великото построение“; „Аиа Бен Якзан“; „Меї Ту“; „Зимбабве“ и др.

Като ученик в Младежкия окултен клас на Учителя Петър Дънов, Николай Дойнов постепенно навлиза в езотеричното познание; започва да открива скритите връзки и зависимости между различните прояви на Битието и достига до астрологията – гревната и вечна „царска наука“. Тази наука Учителя нарича „физиология на човешката гуша“ и препоръчва към нейното изучаване да се пристъпва с любов и безкористие. „Без астрология, пояснява Учителя Петър Дънов, вие не можете да обясните отношенията между хората, но ако я изучавате механически, малко ще се ползвате от нея. Трябва да изучавате психоастрология, т.е. отношението на астрологията към душевния живот на човека.“ (Забележителен тук е фактът, че още през 30-те години на ХХ век Учителя Петър Дънов подчертава необходимостта от появата на астропсихология, направление, синтез на двете науки, възникнало около петдесет години по-късно.) Учителя разкрива най-дълбоката същност на астрологията, поставя я извън полето на материалистичния мироглед: „Всички планети, Слънцето, Луната, пояснява той, представляват една разумна система. Те са образувани от Разумни същества. Затова тези течения са под контрола на тези Същества, чрез тях те влияят на хората през пространството“.

Николай Дойнов размишлява върху наученото в Школата на Изгрева, прилага го в практиката си и постепенно

формира своя теоретично обоснована астрологична методология.

Тук трябва да се отбележи едно интересно явление в световната историята на астрологията. И то е, че в началото на XX век от Окултната школа на Учителя Петър Дънов в България излизат множество оригинални методологични подходи към астрологията. Фактически Учителя дава този силен импулс към астрологичното познание и разкрива пред астролозите разнообразни възможности за творческото му приложение. По този начин, излизайки от една окултна школа, се оформят различни астрологични методологии, съответно на: Николай Дойнов, Иван Антонов, Влад Пашов, Методи Константинов, Георги Радев, Петър Манев и др.

Даденият импулс към астрологичното познание обхваща в различна степен почти всички последователи на Школата на Учителя, който се обръща към тях с думите: „Вие трябва да изучавате планетите и тяхното влияние, но то да става с Любов. Астрологията в никакъв случай не трябва да служи като цел за материални придобивки. Казано е, че човек е създаден по образ и подобие на Бога, че той е свободен да се разпорежда със себе си, а оттам и със своята съдба. Но за да може да си въздейства, човек трябва да познава своите качества и способности, своя енергиен заряд; да познава влиянието на светилата, на Слънцето, Луната, планетите. Човек се ражда с условия да бъде щастлив или нещастен. първия случай, при условията за щастие, запознатият с астрологията ще използва разумно благоприятните възможности; при втория – ще противодейства на влиянията, ще внимава да не се поддаде на своите отрицателни подтици. Когато човек се научи правилно да чете себе си, тогава той ще може да изучи и хората, и природата. Човек може да подобри живота си, т.е. да измени лошите аспекти на своята съдба като служи на една възвишена идея“.

Благодарение на този импулс, даден от Учителя Петър Дънов през първата половина на XX век, астрологията в България бележи разцвет.

В окултната Школа на Изгрева се изучават също хиромантия, физиогномика и френология. Астрологът, според Николай Дойнов, трябва да си служи с тези окултни науки, защото показаните в хороскопа преграждения и характеристики могат да бъдат различно възприети, проявени и използвани, в зависимост от онова, което човек носи като гагености, намерили израз на ръката, черепа и лицето му. Това е и един от основните принцип в работата на Николай Дойнов: да се чете не само езикът на хороскопа, но да се търсят и знаците, изписани върху главата и ръцете на гадения човек. Едва тогава заключенията на астролога могат да бъдат достоверни и съветите му полезни. Затова и книгата, представяща астрологичната теория и практика на Николай Дойнов, носи заглавието „Ръководство по астрология, френология и хиромантия“. Това са „тримата свигетели“, както той ги нарича, или „трите ключа“ към разбирането на гадената индивидуалност и на уроците, които в настоящото си превъплъщение душата трябва да научи; това е и възможност за гадения човек да си припомни онези задачи, които си е поставил преди въплъщаването си на Земята.

Книгата на Николай Дойнов е интересна за съвременния читател също и с това, че в нея е представена историята на астрологията от най-дълбока древност. Една част от тази информация той получава непосредствено при своите разговори с Учителя, а друга е плод на дългогодишни негови проучванията.

Предимство на книгата пред множество съвременни ръководства по астрология е и това, че в нея астрологичната теория е дадена във връзка с астрономията. Така духовните астрологични характеристики на планетите са осмислени и от гледище на техните видими физически измерения.

Интересен от гледище на днешната митологична астрология е и паралелът, който Николай Дойнов прави между факти от астрологията и митологията.

Николай Дойнов е от астролозите, които внимателно, с удивителна бързина и точност изготвят хороскопа. Според него е важно това да става „на ръка“, не само защото в по-голямата част от времето, през което той е работил, не са били познати днешните технически средства. По гумите му (изказани през последното десетилетие на миналия век и отправени към астролозите от позиция на неговата патриаршеска възраст) построяването на хороскопа по този „жив начин“, без помощта на технически средства, е особено важна част от работата на астролога, защото така той прави по-гобра връзка с конкретната индивидуалност и има по-голяма вероятност да открие точния ключ към интерпретацията на картата. Това специално отношение на Николай Дойнов към направата на хороскопа някак напомня гуховната практика на будистките монаси, изработващи в дълбоко мълчание сакрални символи от пясък. Знайно е, че символите са езикът, на който „Всемировият Дух говори“. А какъв друг, ако не символичен, е астрологичният език и нима той не е онази жива невидима връзка, по която протича диалогът между Земя и Небе? И астрологът, в своята висша гуховна концентрация, не е ли той – разчитащият знаците – Посредникът, Преводачът, който помага на забудилите посоката да си припомнят точно това: пътя към себе си, към другите, към Бога.

Навярно и Николай Дойнов, който обичаше да казва за астрологията: „Гук няма никакво гадаене; всичко е математика – всичко е числа“, беше достигнал онази яснота от досега си до *живата нишка*, по която протича в нас преводът на Егинния космичен говор на сферите, числата и звездите.

Варна, октомври 2014 година
Соня Митева

ПРЕДГОВОР КЪМ ПЪРВОТО ИЗДАНИЕ

ДВА КЛЮЧА КЪМ ЕДНА НЕОБИКНОВЕНА КНИГА

„Кой е най-красивият момент през 24-те часа на денонощието? Най-красивият момент е изгряването и залязването на Слънцето. Втори красив момент е изгряването и залязването на Венера. Трети красив момент е изгряването и залязването на Сириус. Това са трите най-важни момента в живота на човека. Слънцето представлява Божественият живот, който постоянно изгрява в човешката душа. Венера представлява Божествената любов, която търси път да проникне в човешкото сърце. Сириус символизира Божията мъдрост...“

Учителя Беинса Дуно

Той има профил на гревен жрец, ироничен и всеотдаден ум на енциклопедист от епохата на Ренесанса, непрекъснат вътрешен мир на агент на възвишено учение, смирение и преградополагаща външна простота на аскет... Такава е моята представа за Николай Доїнов, а вярвам и на мнозина, които са беседвали с него за тайните на Звездния мир. Споделям я с непредубедения читател, все още необсебен от гордата традиционност на европейските и източни „тайни науки“, не само за да го убедя, че това е първото всеотдадно изследване от български автор върху проблемите на астрологията, френологията и хиромантията (това е повече от очевидно), не само за да подчертая уникалността на подобен единен и систематичен подход към тези науки (това предоставяме на методологията), но за да провокирам у него онази първична читателска стихия, определяна

като подтик към необикновеното. Всъщност стигнахме до заглавието на настоящия предговор – за необикновената книга и за обещаните два ключа към нея. Разбира се трудът на Николай Дойнов не е само необикновен; за обикновеното съзнание необикновеното е задължителен атрибут на астрологията и на всички останали окултни науки. Не е достатъчно да се квалифицира и като езотерична астрология само с единствената цел да бъде разграничена от конвенционалните техники за правене на хороскопи, които заливат сега света и съвременните масмедии.

Фундаменталното в „Науките на Първата човешка раса“ – онова, което генерира идеите и методите на научното изследване в тази книга, темата на темите, е великото знание от Окултната Школа на Учителя Бейнса Дуно (Петър Дънов). От този факт трудът на Николай Дойнов придобива най-малко две характеристики, отличаващи го качествено от всичко, написано досега в тази област. Първата можем да наречем методологична. Всеки, който поне малко се е занимавал с наука, било тя конвенционална или езотерична, знае какво представляват за изследователското съзнание идеята и методът; те са тайната ключалка и златният ключ, които се дават на човек само в особени състояния на въдъхновение. Но има идеи и идеи, има методи и методи. Идеите и методите, които един Велик учител преподава в своята Школа, са взети от Абсолютната реалност, от Живата природа и тяхната жива същина няма нищо общо с кухата формалност на множеството стари идеи, които рециркулират от век във век и от съзнание в съзнание. Следователно отношението, при което изследователското съзнание приема идеи и методи от Реалността, дефинира понятието „окултен ученик“ и въобще – гносеологичната природа на отношението Учител – ученик.

Тъкмо тук неусетно преминаваме към втората характеристика на труда на Николай Дойнов, която можем да наречем културологична. Тази книга трябва да се разглежда

като школска разработка на знания от конкретна окултна школа. Доколкото една Школа възниква, за да върне на човешкото съзнание непогравената чистота на идейния свят, и доколкото една Школа по правило става ядро на Нова култура, научното съзнание на автора, както и неговият труд трябва да се разглеждат като феномени на тази Школа и Култура. Само от светилището на такава Школа могат да бъдат изнесени знания от предвечната мъдрост на Първата човешка раса и от ученията на Велики посветени, неизвестни на официалната историография, като Саабей и груги. В това, в крайна сметка, се състои и необикновеността на тази книга – бъде прометеевска жар от един невидим, първичен и неугасващ огън...

Школата на Учителя Беинса Дуно функционира в триизмерното пространство на България от 1922 до 1944 година. Като всяка велика Школа тя продължава да е около нас, до скончанието на века*, а нейните Божествени идеи и методи са достъпни за всяко пробудено съзнание.

„В предната част на мозъка се намират особен вид бели мозъчни влакна, чрез които се проявява дейтелността на човешкото съзнание. Съзнанието е свързано с двойника, т.нар. второ тяло на човека, или посредник на силите на природата. Двойникът е апарат, чрез който се проявяват силите, енергиите на природата. Физическото тяло на човека живее благодарение на силите на своя двойник. Следователно, ако отношенията между двойника и физическото тяло са правилни, хармонични, човек всякога ще бъде здрав...“

Учителя Беинса Дуно

КЛЮЧ ПЪРВИ. АСТРОЛОГИЧНАТА ЕКЗИСТЕНЦИЯ

Струва ми се, че ще е потребен на рационалния читател, по-скоро на скептичния му интелект, повече или по-малко да е склонен към отвлечени съждения, при срещата му с основното понятие на тази книга – Звездно тяло, или Двойник на човека. Ключовата позиция на понятието „частно тяло“ е почти методологична, защото чрез него се обосновават макро- и микрокосмичните аналогии в астрологията, мозъчните структури и формите на черепа във френологията, различните детайли на лицеизраза във физиогномията и най-после – формите и линиите на ръцете в хиромантията. С други думи, според Николай Доинов конкретната личност притежава определени психични качества и житейски условия за тяхната реализация, притежава определени физически форми на главата и ръцете си, детерминирани от уникалната структура на нейното Звездно тяло. Читателят трябва окончателно да се раздели с конвенционалните представи за хороскопа като абстрактна карта за смътни предсказания и да приеме идеята за своя Звезден двойник, който неизменно присъства с него навсякъде – от минутата на раждането до минутата на смъртта. Запознатите с популярната окултна литература могат да свържат Двойника с описваните четири етерни тела или с астралното тяло. Но в стила на чистия интелектуален рационализъм можем да твърдим, че радикалната тема (рожденият хороскоп) в труда на Николай Доинов се рогее по-скоро с Аристотеловия термин „ентелехия“, който е активното начало у човека с телеологична природа, синтез на възможност и действителност, който носи целта в самия себе си. В този смисъл радикалната тема изисква да бъде схващана не като обективна проекция на положението на небесните тела в часа на раждането, а като неразчленено единство на субекта като потенция и на обекта като необходимост. Така астрологичното ми-

слене по необходимост е модално, следователно – непригодно за всички нива на общественото съзнание, което в повечето случаи изисква от астрологията всякакви груги феноменални предсказания и чудеса, но не и модални съждения. След като споменахме вече за астрологичното мислене, много по-лесно можем да се прехвърлим от древността на астрологичната ентелехия към Сартъровата „открита възможност“ или към „отворената същност“ на Хайдегер, различни както от същността, така и от детерминизма, а още по-малко от фатализма, за да стигнем до скандалното наглед понятие за астрологична екзистенция. Може би защото екзистенционалното битие е колкото модерно, толкова и традиционно за съвременната европейска култура, следователно най-понятно като саморефлексия. Затова ми се струва, че съвременният интелектуалец би могъл сполучливо да си представи, дори да почувства Звездното тяло именно като астрологична екзистенция – най-близка до първичната екзистенция на човека, която в различните времена и култури, повече или по-малко съзнателно, се е проявявала като гносеологичен опит за самопознание. Главният атрибут на астрологичната екзистенция е нейната принципалност, т.е. свойството ѝ да се движи свободно, фиксирайки чисти абстракции и енергетични сфери (нива), достатъчно безразлични към богатството на собствената феноменология. Всички явления са проникнати от принципа. Астрологичният принцип се представя като абсолютна мощ и абсолютна проникателност спрямо цялото свое феноменално съдържание. Астрологичната екзистенция обитава всяка от тези сфери принципално, нейният живот там и нейната воля са също така принципални и е погрешно да се очакват от нея конкретни пространствено-временни пророчества. Всяка планета в радикалната тема трябва да се схваща като монада, т.е. като субстанциална структурна единица в живота на астрологичната екзистенция. Следователно в своята саморефлексия астроло-

гичната екзистенция е една постоянна (в пространството и времето), а оттам и извънпространствена и извънвременна семантика. Собственото ѝ битие за нея представлява низ от знаци, които трябва да бъдат върнати на своите монади. Тълкуването на радикалната тема се превръща в структуралистичен анализ на една принципиална система, в която астрологичната екзистенция преживява всеки знак, за да познае кой го изпраца и какви са неговите висши цели. Астрологичната семантика е дори и малко мистична, защото чрез този познавателен опит тя постоянно се убеждава в присъствието на един знаков медиум, посредник между принципа и знака. Така, както при евангелския Симон, за да се преименува в Петър, трябваше да гоиде Христос, така и на знака, за да стане камък, основа, субстанция, е необходимо някакво чисто отношение, което мъдреците наричат Любов.

По-нататък, при онтологичното разглеждане на астрологичната екзистенция, не е трудно да се допусне, че такива класически и модерни философско-научни похвати, като онтологията, модалността, екзистенциализма, структурализма, семиотиката и много други, са органично присъщи на нейното битие и следователно са се обособили от нея като своеобразно нейно външно инобитие.

Ако продължим в този ред на мисли, може да се окаже, че цялата европейска култура е една зле тълкувана астрологична екзистенция и че обещаният на интелектуалния читател ключ е лукав опит за принципиално отрицание на всички горепосочени науки. Но гумата ни беше за Звездното тяло и за това, може ли абстрактното мислене да преодолее нерационалната негова природа...

Инак в „Науките на Първата човешка раса“ Николай Дойнов е изложил завършената архитектоника на изначалното Звездно тяло на човека – такава, каквото то може би е било непосредствено след великия акт на Творението. В неговото слънчево семейство присъстват дванадесет планети;

освен десетте, познати на съвременната астрономия, читателят ще намери блестящо научнообосновано описание на планетите Вулкан, Ханс и концепцията за разрушената планета Фаетон. За първи път в световната литература се прави удивителна по своята мащабност „астрологизация“ на съвременните астрономични познания и параметри на небесната механика. Качествата на планетната материя и атмосфера, формите и размерите на орбитите, оста и скоростта на въртене – всичко е буквално одухотворено, оживявайки в своя психичен еквивалент. Не по-малко интригуващо е подробното описание на центровете и областите на трансатурновите планети (Уран, Нептун, Плутон и Ханс) върху черепа и гланите на ръцете, което се прави също за първи път в световната литература.

„Физическият, духовният и Божественият свят съществуват едновременно. Те са три неразделни свята, които ние сами сме отделили един от друг. За да влезем в реалността на живота, ние трябва да ги съединим в съзнанието си и никога да не ги отделяме един от друг. физическият свят е пълно отражение на Божествения, а духовният е посредник между двата свята. Който разбира това, той няма да се сили да стане духовен, защото духовността е вътрешен процес. Без да се стреми към духовност, човек може да бъде духовен.“

Учителя Беинса Дуно

КЛЮЧ ВТОРИ. ХАРМОНИЯТА НА СФЕРИ

Този ключ е предназначен за сърцето на читателя, настроен преди всичко емоционално, поетично, дори мистично, затова и езикът в тази част на предговора ни ще бъде почти метафоричен. Можем да започнем от раздела за домификацията в труда на Николай Дойнов, който непременно ще привлече вниманието на повече или по-малко подготвени читател с оригиналните си аналогии от кристалологията. Дванадесетте гома, които по традиция се приемаха досега съвсем априорно и се тълкуваха предимно прагматично, се представят от автора като проекции на догекаедричната кристална структура на планетата Земя. Като че ли невидимите духовни течения на дванадесетте планетни монади внезапно са се съгъстили и видимо са се втвърдили в гигантски кристал, по ръбовете на който все още диша ритъмът на тяхното съприкосновение. Звездното тяло на всяка новородена личност е гъщерен кристал върху тялото на Земята, узрял върху една или друга точка от нейната повърхност, а по активните центрове на ръбовете му започват да се генерират психични движения и триизмерни събития.

Великите Учители на човечеството твърдят, че причинният свят е принципален, духовният – есенциален, а физическият – феноменален, поради което търсенето на принципалната природа на гомоте в астрологията е задължително. По-горе съвсем бегло нахвърлихме мисловния, отвлечен и спекулативен живот на принципите в астрологичната екзистенция, но тук, призовавайки въображението, искаме да си представим как принципите мелодично плуват из причинния свят, докосват се сферично и от необозримата многоизмерност на взаимния им гоним изкристализирва статичната триизмерност на физическия феномен. Буквално като хармония на сфери, читателю! Уверен съм, че тази хармония е долавял Николай Дойнов,

описвайки кристалоидната домификация в своята Нова астрология. Самото хармонично докосване е принцип – първи и изначален, всеобщ за всички останали – **принципът на полярността**. Самото докосване е вече полярност – активност и пасивност, положително и отрицателно, северно и южно. Така че всеки дом в астрологията, заедно с противоположния и симетричен нему, изграждат шест полярни кристални структури, от които домовете под хоризонта са с позитивен, а тези над хоризонта – с негативен заряд.

Принципът на разумността изгражда първата полярна структура, съставена от първи и седми дом. Всичко е ум и разум; всичко съществуващо е разумно и всичко разумно е съществуващо. Очебийна е разликата с конвенционалната астрология, която разглежда първи дом като област, детерминираща егото, темперамента и външния вид на личността, а седмия дом – като сфера на брака, съдружията и съюзите ѝ.

Принципът на причините и следствията изгражда втората полярна структура на втори и осми дом. Всичко в света си има разумна причина и всичко отеква като последствие, животът е кармичен низ от раждания и прераждания. И тук твърде галечна е аналогията с приписваната на втори дом сфера на финансите, а на осми дом – сфера на наследствата и смъртта.

Принципът на вибрациите, според който всичко е трептене, всичко е йерархия и скала от трептения, изгражда полярната структура на трети и девети дом, към който официалната астрология отнася образованието, близките пътувания и съответно философията, религията и галечните пътувания.

Принципът на ритъма изгражда полярната структура на четвърти и десети дом. Всичко е ритмично и периодично, всичко се представя на съзнанието като порции, като кванти, ако щете – като обособени рогове и общества.

Полярната структура на пети и единадесети дом изк-

ристаллизира от **принцип на рога** (на сродството), според който всички неща в природата са сродни, защото в основата им лежи единство, изоморфност. Традицията квалифицира тези домове като сфери на емоционалния (съргечен) живот и децата, и съответно – на приятелството и идеите съобщества.

Последният, седми **принцип** е на **съответствието** и той изкристаллизира в шестата полярна структура на шести и дванадесети дом. формулиран още от Херметичната школа с изречението „каквото е горе, това е и долу“, той като че ли завинаги затваря неразчлененото единство между причинния и физическия свят, защото всички неща са подобни, съответни, резонансни.

Вече предупредих читателя, че ключът за хармонията на сферите ще бъде твърде метафоричен, на места дори патетичен и твърде вероятно е да не се понрави дори и на автора на тази книга. Но даже и да го приемете за поетична измислица, той пак ще е постигнал целта си, защото астрологията е наука за музиканти и поети.

„Когато изучаваме влиянието на планетите върху Земята и човека, ние трябва да ги разглеждаме като принципи, които действат върху човешкото съзнание... Истинският окултист поставя Бога на мястото на Слънцето, ближния си – на мястото на Луната, а себе си – на мястото на Земята. В семейството си пък бащата ще постави на мястото на Слънцето, майката – на мястото на Луната, а себе си – на мястото на Земята...“

Учителя Беинса Дуно

В заключение не бих искал да заблуждавам читателя. „Науките на Първата човешка раса“ не е труд нито върху астрологичната екзистенция, нито върху хармонията на сфери, така че тези два обещани ключа едва ли ще му вършат работа. Книгата на Николай Дойнов е прегу всичко,

както вече отбелязахме, огънче от светилището на Великата окултна Школа на Учителя Беинса Дуно. Още повече, че самият той е подчертавал, че с идването си на Земята Христос е загубил ключа за астрологията. Не се наемам да тълкувам какво точно се крие зад уносказателността на това твърдение, но за какви екзистенционални или хармонични ключове може да става дума след всичко това?...

Преди да започнем работа върху издаването на тази книга, посетих Николай Дойнов в апартамента на гъщеря му в София. Той дори не разбра, че бях влязъл в стаята. Седеше полуизлегнат върху дивана с неизменното си слухово апаратче на дясното ухо и гледаше спокойно към светлината от прозореца. На масата до него лежеше току-що завършен хороскоп на болно младо момиче. Тогава може би безмълвната негова мъдрост е докоснала бедността на моето знание и се е родила идеята за астрологичната екзистенция и хармонията на сферите...

*Варна, февруари 1993 година
Димитър Н. Калев*

КНИГА ПЪРВА

НАУКА ЗА ЗВЕЗДНИЯ МИР (НОВА АСТРОЛОГИЯ ИЛИ СААБЕИЗЪМ)

ПЪРВИ ДУМИ КЪМ ЕДИН СТРАНЕН СВЯТ

„Истината е висок връх, до който се стига по стръмни и каменливи пътеки с големи усилия.“

Истината и всичко онова, което ни заобикаля, е една поредица от загадки. Човек е бил примамван с най-различни средства, за да ги разкрива, за което се е изисквало труг, усилия, напрежения. И затова гревните мъдреци са казвали, че човек е мързеливо същество и Природата старателно е търсила и е прилагала най-различни средства, за да го накара да работи, да намира и постига на първо време задоволяването на своите насъщни нужди. За тази дейност са необходими труг, усилия, напрежения.

В усилието за разгадаване на тези старателно забулени загадки и достигане на тяхното разяснение и ползата, която може да се извлече от тях, се създават условията за развитието на човешкия интелект с всичките неговии качества и способности, които той притежава. А това е довело до разширяване на неговия кръгзор и е внесло по-голяма светлина в познанието на света, в който той живее; ~~а това е случило~~ се случило все повече и повече неговия живот.

Една от загадките, с която човекът се е сблъскал, е самият човек. Загадката „ЧОВЕК“ в своите прояви е нещо много сложно. Ражда се дете, едно живо същество, което със своето изплакване влиза в един нов свят. За родителите му и за самото общество около него то е една загадка. Какво е то, какви качества и способности носи със себе си, как ще протече животът му – това е съвсем неясно както за роду-

телите му, така и за околната среда. Всеки би оценил какво предимство ще има, преди всичко за човека и за всички околни, ако се знае какво представлява и какво носи със себе си това късче жива плът. Тогава родителите и близките около него ще могат да му създадат условията, насоката и средствата, за да може тази рожба да се развива, да проявява своите способности. А с правилната си насоченост тя ще може да бъде максимално полезна както за себе си, така и за обществото.

В гревността на загадката „човек“ се е отдавало голямо внимание, както и за разбирането и разясняването на онава, което той носи, за да може да му се помогне и да се насочи в правилна насока. Тогава за изпълнението на тази задача са били създадени цели науки. Тези науки са създадени от една раса с много висока и с неподозирана по своите възможности, знания и мъдрост цивилизация, която някои наричат „първа раса“. Тази раса е живяла някога не само върху континентите, които сега съществуват, но и върху такива, които са съществували преди и впоследствие са потънали в океаните. За съществуването на такава раса преди потопна имаме безспорни доказателства. Тя, според мъдреците, е дошла да организира и уреди живота на Земята. В много писания и книги се изнасят учудващи данни за дейността на тази раса по всички континенти, имащи общи елементи и показващи техния единен произход. Така например „Балберските тераси“ в Ливан са построени от каменни блокове с дължина 20 метра и с тегло не по-малко от 500 тона. Голяма загадка са старинните географски карти на Антарктида, в които са изобразени планините, върховете и долините, покрити сега с дебели ледове и снегове, а също и очертанятията на самия континент, които съвпадат с очертанятията, направени с големи усилия едва в ново време. Такава карта е могла да се направи само когато Антарктида е била свободна от сегашните си ледове и снегове. Че тази част на Земята някога е била свободна от съществуващата сега ледена

шапка и е била покрита с богата растителност, се доказва от факта, че в последните години там са били открити погдебелия лег възглищни пластове и вкаменени гървета.

Археологът Дж. А. Масън съобщава, че са открити гревни перуански украшения, направени от платина. Знае се, че платината се топи при 1730 градуса и е необходимата сложна технология за обработването ѝ. Другаде са намерени великоленни медни маски, огърлици, накити и съдове, покрити с тънък пласт злато или сребро. Да се нанесе ръчно този пласт е невъзможно. Археолозите са открили в пещерите около град Паракс на брега на Тихия океан саркофази с мумии, кожата на които била светла, а косите им кафяви и меки. Знае се, че кожата на индианците, живеещи там, е тъмна, а косите им са черни и твърди. Освен това при изследване на кръвта на тези мумии се оказало, че тя е такава, каквато изобщо не се среща в народите от Южна Америка до изването на европейците, което показва, че това са хора от друга раса, имащи друг произход.

През 1955 година перуански летци случайно забелязали някакви огромни геометрични фигури по пустинните низини около океана. ~~Аерофотоснимките~~ показали, че това са точни геометрични фигури и такива, напомнящи птици с разперени криле. Откритието е изглеждало невероятно, защото тези фигури имат граматни размери - прави паралелни линии, а голяма точност са се простирали по на 10-15 километра. Освен това тези фигури можели да се видят само от голямата височина на летателен апарат. А за такива летателни апарати се говори в гревните индуски книги, където се отбелязва, че атлантите - жители от потъналият континент Атлантида - са имали апарати, с които са можели да отиват на други планети, като се уточнява дори че тези апарати са се движели с живак. Древните са употребявали и символичен език, а с живака те са свързвали силовите течения, идващи от планетата Меркурий и даващи на човека силна мисъл в осъществяване на практични задачи.

Така че трябва да приемем, че тези апарати са се движели със силата на мисълта.

Изключителна загадка представляват намерените развалини на 4000 метра височина в Андите и на 20 километра южно от езерото Титикака. Още старите заселници, дошли там, заварили пустите развалини и ги нарекли „Тиохоанко“, което ще рече град на мъртвите. Развалините се простират на площ от няколко квадрантни километра и се състоят от постройките, направени от грамадни каменни блокове. Четирите главни улици, пресичащи се в центъра на града, следват с поразителна точност посоките на света. Над постройките се извисява петнадесетметрова пирамида с пресечен връх, на който се намира голяма цистерна за гъждовна вода. В центъра на големия квадрантен площад се издига скулптура на брадат мъж, обърнал очи на изток към изгряващото Слънце. Явно е символ на уважението и вниманието на хората от тази раса към изгрева на Слънцето. Наред с нея се издига прочутата врата на Слънцето, изсечена от един-единствен каменен блок. Горната част на тази врата е покрита със старинни писмени знаци, които не са могли да бъдат разчетени и досега. На около километър от нея се намира т.нар. „Врата на Пумата“, която представлява три големи платформи от андезитни блокове, тежки около стотина тона и съединени с медни скоби. Има и други останки, учудващи със своята импозантност. Интересно е заключението на учените, според което народът, който е живял там и е изградил всичко това, като че ли се е появил внезапно и след това безследно е изчезнал. Загадка е преди всичко начинът, по който жителите на този „Град на мъртвите“ са пренасяли от планините многотонните каменни блокове. Според една стара перуанска легенда основател на града е бил белият брадат бог „Кон - Тику - Виракоча“, пристигнал на езерото Титикака от изток. Той и неговите придружители научили местните хора на занаяти, селскостопанска дейност, медицина, астрономия, астрология и

писменост. Но веднъж, посрещнати враждебно от дивите индиански племена, те запалили планината и след това напуснали тези земи.

Изтъкнахме, че хората на тази голяма цивилизация са живели не само на сегашните континенти, но и на такива, които са потънали в океаните. Така например през лятото на 1966 година подводната фотокамера на океанографския кораб „Антоний Брун“, който имал за задача да изследва дълбоката падина „Мили Егуард“ в Тихия океан, изведнъж попаднала на нещо съвсем неочаквано. На дълбочина 1800 метра от повърхността на океана имало някакви развалини. На снимките ясно личали колони и порти. Ръководителят на експедицията Роберт Мендес открил и други останки от постройки. Имаме безспорни доказателства, че в Тихия океан е имало големи острови, а може би и континент, които са потънали и това не са нищо друго, освен остатъци от тях. По тези места именно са живели хората от тази висока цивилизация.

Преди няколко години в езерото Тутикака, на 200 метра от брега и на осем метра дълбочина, бяха открити също развалини на огромен храмове комплекс. Според мнението на професор Роберт Вела намерените развалини на постройките и въобще всички строежи тук наоколо имат една обща връзка, единен произход с Египет от епохата, когато са строени пирамидите. Тези строежи са направени пак от хората на Първата раса. Огромните пирамиди, загадъчният каменен сфинкс, застанал като на стража, са привличали вниманието на сегашните хора и преди всичко на учените. В наше време са открити 80 пирамиди. Но повечето от тях са загубили величавия си вид, защото векове наред са били неизчерпаем източник на строителни материали за хората, а и атмосферните влияния са допринесли не малко за това. Но трите големи пирамиди в Гиза, със своите грамадни размери и загадките, които таят, са гали повод за сериозни изследвания и поразителни открития, даващи осно-

вания да се приеме, че наистина техният строеж е дело на изключителни по своите качества и способност хора. Тези монументални строежи с удивително точните математически и астрономически данни, които са вградени в тях, са служили за астрономически обсерватории и като институти към тях. Най-голямата от тези пирамиди – Хеопсовата, е висока 147 метра. Тази височина, според някои учени, показвала милиардната част от разстоянието от Земята до Слънцето, когато Земята е най-близо до него, или както се казва, в перихелий. Тогава Земята се намира на 147 милиона километра от Слънцето. Строителите на пирамидата са имали особено благосклонно отношение към това положение на Земята към Слънцето, което става в началото на месец януари. Изследователите на тази пирамида откриват в нея въплътени още много астрономически и математически познания, като диаметъра на Земята, дължината на меридиана и много други параметри на Земята. Още Страбон пише, че от най-ниската част на коридора, който има пирамидата, много добре е могло да се наблюдават звездите – нещо като своеобразен телескоп, с помощта на който жреците са могли да наблюдават Звездния мир и през гения, особено Полярната звезда и най-вече Сириус, който е играел голяма роля в земеделското стопанство.

Хеопсовата пирамида е служила и за календар. Нейната сянка отбелязва съвсем точно зимното и лятно слънцестоене, а също пролетното и есенно равноденствие. Изследванията продължават и по-нататък, като се казва, че ако външните размери на пирамидата имат огромно значение от гледна точка на астрономията, то вътрешните представляват още по-голям интерес. Системата от коридори са съвкупност от комбинирани преходи и камери, в които всяко едно отклонение, отрязък или направление, всеки един обем, наклон или издатина имат особено, точно определено значение. Всички пирамиди са необикновено точно ориентирани по посоките на света. И много още географ-

ски, астрономически и математически истини са вложени в тях. Приема се напълно основателно, че Хермес - великият жрец и създател на египетската култура, и първите фараони на Египет, които са създали пирамидите и другите величави строежи, са били хора от тази високоинтелигентна Първа раса, дошли в Египет не много преди потъването на Атлантида. В този континент е имало малко общество от тази Първа раса и друга многобройна примитивна раса, която, подстрекавана от своите водачи, го изгонила от континента. Част от хората на Първата раса са отишли в Египет, а другите са преминали в Америка, за което, както споменахме, говорят индианските легенди и предания. Има също едно странно предание, че тези пришълци от Атлантида в Египет са осъществили идеята за изобразяване на суровата владетелка на Атлантида, станала причина за изгонването на хората от Първата раса. Те са изградили сфинкса, изобразяващ същество с човешка глава и тяло на лъв. И наистина, ако внимателно се разгледа образът на Сфинкса от гледището на френологията и науката за израза на лицето, то ясно ще разберем какво е представлявала тази последна владетелка на Атлантида - царицата КОБА, и нейния психически облик. Първо, горната част на главата под забрагката е съвсем ниска, слабо издута, което говори за неразвитие на онези мозъчни центрове, които придават моралните качества в даден човек - благоговение, уважение, милосърдие, съвест. Главата е широка, разстоянието между ушите (ушните отвори) е голямо, а ушите са малко щръкнали и са по-нагоре от общоприетото. Това показва човек, който с груби средства се налага над околните и е смел, но брутален. Широкото и не много високо чело ~~е големи~~ очи говорят за инициатива, лакомия в постигане по безогледен начин на власт нетърпимост към всичко, което може да засенчи този стремеж. Устата са големи, със стиснати устни и говорят за изпълнителност във всяка поставена задача и твърда решителност.

Ето какво още е писано за знанията и възможностите на хората от тази велика раса в свещената книга „Попул Вух“. Хората от тази Първа раса са имали познания за всичко, което съществува в света: „Когато гледат наоколо, те виждат изведнъж и наблюдават всичко – небесния свод и вътрешността на Земята. Те виждат нещата, скрити и в най-гълбоката тъмнина. Виждат целия свят, без дори да се помръднат от мястото си, където се намират. Велика е тяхната мъдрост“.

В областта на познанията за Звездния мир хората от тази раса са имали постижения, които учудват и изненадват и най-изтъкнатите представители на тази наука в сегашните времена. Така например времето, за което Земята се завърта около Слънцето, според най-новите и точни измерения е равно на 365,242198 генонощия. В оставените сведения от тях, запазени от маите, продължителността на годината е равна на 365,242120 генонощия. Като сравним двете данни, ще намерим, че продължителността на годината, измерена от хората на тази висока цивилизация, е по-къса само със 78 милионни части от генонощията. Това обаче не трябва да се приеме за грешка, защото видни астрономи от най-ново време установяват, че Земята много бавно се отдалечава от Слънцето. При отдалечаването ѝ напълно естествено е нейното завъртане около Слънцето да бъде и по-продължително, а оттам и годината да бъде по-дълга. Когато в летописите, дадени на маите, е отбелязана дължината на годината с тази малка разлика, Земята е била по-близо до Слънцето. Същото се отнася и за Луната. Установява се, че и тя бавно се отдалечава от Земята. В същите писания се дава продължителността на лунния месец с точност 0,0004 от генонощията. Лунният месец според тях е бил с 4 десетохилядни от генонощията по-къс, отколкото е сега, определен с най-точни уреди и съвременна техника. Но и тук не може да се приеме, че има грешка. Когато тези данни са дадени, Луната е била по-близо до Земята.

Ето и други доказателства за големия интерес и задълбочените знания за Звездния мир. В разкопките, които са направени в грамадната Ашурбанипалова библиотека, съставена от глинени плочки и открита в град Кхху, близо до Мосул, е намерен учебник за Звездния мир с голяма научна стойност. Един асирийски цар, живял шест столетия преди нашата ера, събрал в нея не само знанията на своето време, но и написаното в гревните книги много векове преди него. В този учебник се намират сведения за звездите, Слънцето, Луната и планетите. Установено е било обаче, че този учебник е копие от някакъв груг, писан в гревновавилонската епоха, много преди времето на Ашурбанипал.

Ярък белег от величието на Първата раса е и учувващият строеж от грамадни изправени каменни блокове, а наг тях в хоризонтално положение са поставени груги; това е т.нар. Стоунхендж в Англия. Той се приема като един безупречен образец от гледище на астрономията и математиката – астрономическа обсерватория, приема като осмо чудо на света. В нея се установяват лунните и слънчеви затъмнения, лятното и зимно слънцестояние и много груги астрономически данни.

Големите каменни статуи на остров Пасха са също остатък от тази раса.

Тази висша цивилизация е имала, както споменахме, науки и методи за творчество, съвсем различни от тези, с които сегашните хора си служат. Това личи от жалките и разпокъсани остатъци от науки, известни сега под името „окултни науки“ (тайни науки). Окултизмът се явява като група науки, които приемат, че освен този свят на трите измерения, достъпен за нашите пет сетива, има и груг свят, достъпен за груги – по висши сетива, които човек може да притежава и да развие; свят на груги закони, свят, в който се борава с груги сили за творческа изява; свят на силите, преди още те да са стигнали до своя последен стадий – грубия, триизмерен материален свят; свят, който е

много по-богат и величав в своите възможности. Но докато за изучаването на съвременните науки е необходим един сравнително подготвен интелект, то за изучаването на окултните науки са необходими още и високи морални качества – добре развити мозъчни центрове в горната част на главата и развита пинеална жлеза, която дава на човека възможност за контакт с идейния свят. Този отвъден свят създава и оформя физическия – триизмерния, свят.

Към окултните науки спадат на първо място Астрологията, или както още са я наричали „Царската наука“; Хирургията – науката за ръцете (формите и линиите по тях), като израз на вътрешната природа на даден човек; на трето място – Френологията – науката за главата и лицето, формите и големината на отделните органи и части по тях, също като показатели на вътрешната същина на човека; Магията – науката за изучаването и владеенето на силите в Природата – електричество, магнетизъм, гравитация и други сили; Телепатията – наука за долавяне на мислите – мисловните вибрации; Ясновидство – наука за трансформиране на силовите вибрации в светлина; Спиритизъм – наука за контакт със заминали хора; Наука за числата – като израз на един висш свят на ред и порядък, нумерология. Към окултните науки спада разбирането и изучаването на мисълта като носител на сила, с която човек ще може да постига всичко.

През 1928 година големият английски математик Пол Дирак с едно уравнение от квантовата механика доказва между другото, че мисълта е сила. За това уравнение той получи Нобелова награда. Ние трябва да приемем, че човешкият род, в своето развитие на мисълта, все още е далеч от изключителните възможности и постижения на хората от Първата раса, които умело са си служили с мисълта като сила. Но такава възможност има и ще се постигне от хората в сегашния стадий на развитието по пътя на еволюцията. Това отчасти ни показват в някои случаи съвремен-

ните йоги и факири. От всички места на нашата планета в Индия имаме най-осезателни доказателства и остатъци на знанията и възможностите на тази Първа раса. Сега, в наше време, пред нас застават хора от плът и кръв, които, както отбелязахме, наричаме йоги и факири и на които поглеждаме някак извисоко с едно малко принижено чувство. Но те показват умения, знания и чудеса, които много галеч надхвърлят онова, което ние можем и знаем. За тях толкова много се е говорило и писало и са подлагани на какви ли не изследвания, за да не би да има в тези прояви някаква фалшификация. Действителните възможности на тези хора, в плът и кръв като нас, са неоспорими. Така например цял камион минава през човек и той остава невредим. Друг е погребан в земята и прекарва там цели 98 часа, изваждат го, отварят ковчега и той е жив, като че ли само е спал. Поднасят ни се и много подобни и най-разнообразни чудеса. Явно е, че пред нас са налице знания, мъдрост и възможности от някаква велика цивилизация, която е съществувала някога. И съвременната наука се натъква на много факти, които със знанията и силите, които познаваме (електричество, магнетизъм, гравитация, силните и слаби ядрени сили), не могат да се обяснят.

През тридесетте години на нашия век бяха открити т.нар. елементарни частици, които се движат с граматна скорост, не по-малка от 200 000 километра в секунда, и носят със себе си огромна енергия. Какво са те и откъде вземат тази скорост и сила? Ако се надникне в света на микрочастиците (микрокосмоса) – свят, за който е създадена квантовата теория, то силите, които работят там и управляват този свят, са непонятни и неразбрани все още за нас. С този свят, с неговото разгаждане са се заели най-изтъкнати умове на човешкия род. Един от тях, със собствената за гениалните хора скромност, казва: „Маркар че квантовата механика съществува вече половин век, и досега нито един от тези, които се занимават с нея, не я

разбира, макар че много от това, което тази наука е могла да ни даде, е вложено в нашия практичен живот“. Квантовата механика е трудна за разбиране в сегашния стадий на развитие на човешкия мозък. Ако се обърнем към света на най-грандиозното – Мегакосмоса, света на небесните образувания, – и там ще видим странни и непонятни явления, породени и създадени от сили, неизвестни за нас. Така например да вземем пръстените на Сатурн. Неговите пръстени, както е доказано, се състоят от отделни късове. Тези пръстени, наблюдавани вече 300 години от астрономите, по необясними за тях причини не са претърпели никаква промяна. Освен това изпратената космична ракета към далечните планети от Слънчевата система, минавайки покрай Сатурн, е изпратила снимки, от които се вижда, че освен видимите от нас пръстени има и групи – с много странни форми, които не могат да се обяснят със законите на познатата ни механика. Един от големите светила на сегашната наука, разглеждайки снимките, пак с присъщата за такива хора скромност е заявил: „Ние трябва да приемем, че не познаваме всички закони на механиката, а също, че нямаме така добре развит интелект, който да ни даде възможност да ги разбираме“.

Странно явление се наблюдава и с една част от астероидите – късове от разрушената планета Фаетон, която се е движила в орбита между Марс и Юпитер – т.нар. Троянци. Те, заедно със Слънцето и Юпитер, образуват два равностранны триъгълника, които се движат неизменно, без да се нарушава тази конфигурация. Постоянството на една такава конфигурация също не може да се обясни с познатите закони на нашата механика.

През 1975 година се е провел симпозиум на астрофизиците в Мексико. Там един от светилата на тази наука е изнесъл доклад върху т.нар. от мъдреците Черни слънца, а от съвременните учени – Черни дупки. Той е констатирал, че на тях съществуват и действат сили, които по своето

естество са непознати за нас; изобщо, че това са светове на сили, които са нещо съвършено различно и непонятно.

Ако разгледаме и групи обекти на небесната сфера, на пример т.нар. галактики, то според законите, които ние познаваме и разбираме, тези небесни образувания би трябвало да имат сферична форма. Установено е обаче от астрономите, че те съвсем нямат такава форма: три процента имат съвършено неправилна форма, седемнадесет процента имат елиптични форми (изглеждат като повече или по-малко сплеснато елиптично петно, което е най-светло около централната си част) и 80 процента имат спирални форми, каквато е и нашата Галактика.

В света около нас - Макрокосмоса - имаме странности, които показват съществуването и на групи светове, проникнали в нашия. Така например, ако вземем един квадрат и в него прекараме диагонали между два противоположни върха, то ще се образуват правоъгълни равнобедрени триъгълници. С теоремата на Питагор, която е безспорна, се оказва, че е невъзможно с една и съща мярка да се измерят страните на квадрата и диагоналите; няма числа, с които да можем да измерим дължините им. Ако измерим дължините на страните от квадрата с някаква мярка, то със същата мярка няма да можем да измерим дължините на диагоналите и обратното. Същото имаме и при диаметъра на дадена окръжност и нейната дължина.

Големият руски математик Николай Лобачевски, унгарският - Янош Бояй, германският - Гаус и особено Риман дадоха на света нова геометрия - т. нар. Неевклидова геометрия, която за нас е напълно неразбрана и не се поддава на изяснение от нашия разум. Така например очевидно и разбрано е за нас, че ако имаме в една равнина права и точка, лежаща вън от правата, то през тази точка можем да прекараме само една-единствена права, успоредна на дадената. Това е според нашата позната геометрия, а според Неевклидовата през тази точка можем да прекараме безброй прави,

успоредни на гадената.

Следователно, когато се говори за вугим и невидим свят, когато се казва, че навсякъде има разум и живот, както приема астрологията, то ще трябва да се съгласим, че Необятният миров силов океан, който е създал всичко и движи всичко, е способен да създаде светове с всевъзможни и непонятни за нас закони и условия, в които животът ще може да се прояви. Този Силов океан е създал и непрекъснато създава все нови и нови светове, защото той преди всичко е едно непрекъснато творчество, едно непрекъснато обновление. Като пример да вземем милиардите снежинки, които падат върху нас през зимните дни: установено е, че две еднакви снежинки няма. Непрекъснато се раждат хора; има ли двама, които да са съвсем еднакви? Не, всеки човек е нещо ново, нещо по-друго, един груг свят.

Колосът на френската математична мисъл и теоретична механика Анри Поанкаре е казал: „Най-голямата спънка за нас, учените, е, че ние не знаем какво нещо е силата“.

Да се изучават творческите изяви на този Необятен миров силов океан е нещо полезно и обогатяващо човека в неговите знания и разумност, даващи му възможността за един по-голям прогрес в неговото развитие. С това той се приобщава към този Океан, което създава подтика към творчество.

Астрологията е също един такъв странен свят, който не се поддава на познатите ни закони и разбирания, и затова, както е неправилно да отричаме споменатите светове като несъществуващи, така не можем да отречем и астрологията. Такова отричане е най-лесното, то ни освобождава от грижите и необходимостта да търсим и разбираме тези светове. А трябва системно и упорито да искаме и разбираме законите, които ги управляват. Този труд и усилия, това търсене ще ни въведе в нови светове, ще внесе едно голямо разширение и светлина в нашето съзнание, а то от своя

страна ще ни тласне по-бързо по пътя на нашата еволюция.

Какво приемливо научно обяснение може да се даде на астрологията? Известно е, че веществото в минералното царство се дели на два големи дяла: вещество с аморфен строеж, където частичките се намират в пълен безпорядък, и такова с кристален строеж, където те са наредени в абсолютен порядък – кристалите. Днес са известни чужните свойства на кристалите да приемат и трансформират силовите течения от пространството около Земята, благодарение на което притежаваме чужните постижения на модерната техника – радио, телевизия и всички други електронни уреди. Обяснения за тези качества на кристалите засега не могат да се дават. Напоследък се съобщава, че са направени аутопсии на мозък на психично болен човек и на нормален човек. При първия случай се оказало, че невроните на мозъка се намират в пълен безпорядък, а при втория – в пълен кристален порядък. Тук е налице аналогия с минералното вещество: в първия случай – аморфно, а във втория – кристално. Този кристален строеж на невроните в мозъка на нормалния човек, благодарение на галеч по-съвършеното вещество, което те имат, му е давал възможността да може да приема силовите течения от небесните образувания, предимно от Слънцето, Луната, планетите и донякъде от зодиакалните съзвездия.

Науката за Звездния мир се дели на два дяла: астрономията и астрологията. Астрономията е наука, която се занимава с всичко, което непосредствените наблюдения на небесните образувания могат да ни дават. Това е анатомията на този свят, която е първият етап към науката за Звездния мир. Астрологията е науката, която изучава силовите течения, които изхождат от всички тела по небесната сфера. Въздействието, което тези силиви течения оказват върху живота, е физиологията на небесните образувания. Думата „астрология“ е сложна и е съставена от думичките „астра“ и „логос“. „Астра“ означава звезда, а „логос“ – говор, което ще

рече - говор на звездите.

Има ли наистина силови течения, които да изтичат от елементите, предметите, а също и от небесните образувания? Големият арабски философ Ибин-Рош, живял към 12.-13. век, е казал, че всичко е съставено от покой и движение, като движението, затворено в покоя, непрестанно изтича от него. Тази мъдрост и сега се приема от учените, като това изтичане те наричат **радиоактивност**. От всички елементи и тела има изтичане на сили, които ни оказват влияние и създават връзки между себе си и нас. Затова обстановката, при която живеем, ни е най-приятна. А що се отнася до небесните тела, то радиоастрономията ни поднася съвършено убедителни доказателства, че от тях (и то в голяма степен) има изтичане на сили. В Природата нищо не е без цел и смисъл, следователно и тези изтичания на сили от небесните образувания имат своя смисъл и цел.

Къде се намира връзката между силовите течения на Слънцето, членовете на неговото семейство и човека? Древните са приемали, че човек е една идея на Бога, като пог Бог те са разбирали Необятния миров силов океан, в който всичко е потопено. Първото негово проявление е движението. В подкрепа на това имаме т.нар. Брауново движение. Следва вечното и непрекъснато творчество. За да реализира Бог тази своя идея, Той е създал нашата Слънчева система, тъй както всяка слънчева система има за задача да реализира по една Негова идея. Затова силите, които създадоха Слънчевата система, казват древните, създадоха и човека, а на Земята човек е само частичка от великата идея „Човек“.

Човек на Земята не е само триизмерно физическо тяло. В него е включен груг образ, недосегаем за нашите пет сетива. Този образ е същественото, което носи и създава нашето тяло, качества, способностите и условията, при които човек ще бъде поставен през настоящия свой живот. Можем да го наречем „Двойник на човека“ или „Звездно тяло“, както древните звездобройци са го наричали. Трябва да се

уточни, че то е поле на силите, които изтичат от Слънцето и неговото семейство. Оттам е и връзката между човека и Слънчевата система. Всяка една планета, Слънцето и Луната със своите силови течения чрез Двойника създават в главния ни мозък групи от мозъчни клетки, наречени мозъчни центрове, които са способни да приемат и реагират на техните силови течения. Така според учените, занимаващи се усърдно с мозъчните центрове, като д-р Гал, д-р Спуцхайм, Р.Н.Фацлър и много други, в човешкия мозък има около 50 мозъчни центрове, носители на неговите способности. Тези центрове, според развитието си според това, доколко човек е дал възможност на силовите течения от слънчевото семейство да протичат през мозъка му, се намират в по-добра или в по-слаба форма, или са още в зародиш.

Едно сравнение може много добре да ни помогне, за да разберем понятието „Двойник - Звездно тяло“. Ако вземем кристал и нарушим неговата форма, като отчупим върховете и ръбовете му, то, поставен обратно в средата, от която се е образувал, и в условията, при които е изкристализирал, той ще възстанови своята първична форма. От тук трябва да се направи заключението, че загвидимата форма на кристала съществува нещо друго, неосезаемо за нашите пет сетива, което създава и поддържа неговата форма. Това нещо съществува и при растенията; и при тях има подобен двойник. С чувствителни измервателни уреди учените са правили опити с растения и са установили присъствието на тази неосезаема тяхна същина. Те реагират както на грубо, така и на благородно отношение към тях. Установява се реакция не само на самото растение, но и на тези, намиращи се в съседство на опита. Същото се наблюдава и при животните. Такъв именно Двойник, извън физическото тяло, притежава и човек, разбира се в много по-организирана и облагородена форма. Това нагледно се демонстрира при сън, упойка (наркоза) или припадък. Явно при тези състояния от човек излиза „нещо“, което е командвало главния мозък, и

само една връзка остава, която да управлява гръбначния мозък и да ръководи вътрешните функции, независещи от съзнателната мозъчна дейност. Това „нещо“ по-късно се връща и човек възстановява съзнателната си дейност. А когато се прекъсне връзката и с гръбначния стълб, Двойникът повече не се връща и тогава настъпва смърт. В продължение на много хилядолетия Двойникът на всеки човек се организира и облагородява, а с това се организира и облагородява всичко, което той създава.

Данни за ярко изразени представители на Първата раса намираме при четиримата Велики учители на човешкия род, живял и преди потопа: Прометей, Азман Бера, Аия Бен Якзан и Саабей Бен Аагес. Те са просвещавали народите в науки и изкуства, чрез които са ги улеснявали в живота и са им донасяли прогрес в техния еволюционен път.

Първият от тях – Прометей, е дал на човешкия род за първи път огъня. По какъв начин е бил произведен първият огън, е неизвестно. Твърдението на някои, че първият огън е бил получен чрез триене на две сухи дървета, е неприемливо; много силни хора са се опитвали да получат огън по този начин, но не са успявали; от продължително и енергично триене сухите дървета са запущвали, но не са се запалвали. Прометей е научил хората да познават рудите – тези, които са съдържали мед, цинк, калай и начина, по който да се извлича металът. Той е дал също така и методите за тяхното обработване и получаване на нужните сечива и пособия. Учил ги е и на реди други занаяти. Преданието разказва, че Прометей е научил Девкалеон как да си построи плавателен съд, за да се спаси от потопа. Живял е някъде в Кавказките планини.

Вторият от Великите учители е бил Азман Бера. Той е живял и е поучавал народите, населяващи сегашна Индия. Индийският народ и до днес умее да пази тайните знания и мъдрости, които този Велик учител е дал. Той е напътствал своите ученици в изучаване и използване на силите

на Природата и за възможностите на човека да ползва сила от Необятния миров силов океан. И до днес сред индийците има хора, притежаващи учудващото умение да правят чудеса. Без да се гордеят със своите знания, те ни показват нещичко от един свят, съвсем непонятен за нас. Този Велик учител е обръщал внимание на своите ученици и върху свойствата на кристалите. Носенето на кристали, особено на скъпоценните камъни гуамант, сапфир, смарагд, топаз, рубин, оникс и др., е особено полезно за човека. Ето защо хората и до днес се стремят да ги носят – не само защото те са изключително красиви, но и защото има полза от тях. Този Велик учител е оставил следа в съзнанието на тамошните хора като върховен бог Брама.

Третият Учител е Аия-Бен-Якзан, който е просвещавал своите ученици преди всичко в пазене и лекуване на човешкото здраве, т.е. медицината. Работил и поучавал в Средна Азия. За него говори големият арабски мъдрец, учен и един от най-големите лекари в историята на човешкия род Абу-Али-ибн-Хусиян-ибн-Хасан-ибн-Сина-ал-Бухарн, известен на западния свят с името Авицена, а сред народите на Средна Азия – с името Шемхем, което ще рече „цар на науките“. При една утринна разходка край Бухара той се среща по странен начин с този Велик учител, който го ръководел в живота и преди всичко в медицината. Това било среща със Същество от друг свят. Потънал в мисли, вгълбен в себе си, със затворени очи Абу бил отправил мислите си към Великите братя за повече Светлина и Мъдрост. Когато отворил очи, за голяма своя изненада видял пред себе си приветливо да му се усмихва един човек. Абу го гледал и не можел да се нарадва на този колкото непознат, толкова и близък нему човек, от когото лъхали такава приятност, доброта и мекота, каквито той не бил срещал никога дотогава. От него струяла красива младежка жар. Абу бил обхванат от непреодолимо желание да започне разговор с него. – „Кой сте вие, най-последно подхванал Абу, откъде идвате? Вие не приличате на хората

от този край. Как попагнахте тук в този тъй ранен час? Как се казвате?“... – „Моето име, подхванал непознатият, е Аия-Бен-Якзан. Идвам от чистия и свят град Ерусалим, град, в който живеят Братята на Слънцето. Но този Ерусалим не е градът, за който ти си чувал и знаеш.“ По лицето на Абу се изписа изненада, защото той не бил чувал за таква странно име. – „Да, вярно е, подхванал непознатият, таква име не си чувал, защото и такъв като мене не си срещал. Ние, братята, имаме имена както и вие, хората, но при нас всяко гадено име включва цялата съвкупност от способности и възможности, които носим. Името „Аия“, продължил непознатият, са първите звуци, първите гласни, които човекът произнася, когато се ражда на Земята. Тези звуци му отварят вратата към този свят. С тях той призовава Любовта да му дойде на помощ в този важен за него момент. Велик закон във Вселената е: трябва да искаш, за да ти се даде. Детето, което се ражда и влиза в този свят, не произнесе ли тези звуци, вратата не се отваря и с него е свършено. Аия е Любовта навсякъде в Божествения мир. А Якзан означава вечното непрекъснато движение – Живота. Ние, братята от Слънцето, следим твоя път и се радваме на жаждата ти за знания, мъдрост и помощ към хората. Ти даде доказателства и ни увери, че тази жажда е силна и устойчива, затова ти помагаме.“ – „Кажу ми, попитал Абу, как ще разбере, че ти си един от Великите синове – Велик учител на човешкия род? И откъде е нашата връзка?“ Непознатият махнал с ръка и Абу се видял при друг, свършено нова обстановка – в една учебна зала, заедно с много подобни на него ученици, смирено и задълбочено да очакват влизането на своя Учител. Абу бил най-отпрег. След малко вратата на класната стая се отворила и за голяма негова изненада видял да влиза с леки и енергични стъпки същият този непознат. Лицето му обаче този път било замислено, посърнало и измъчено. Той се обърнал към очакващите го с внимание ученици и казал: „На този участък на Земята – Атлантида, на която сте

вие сега и учите, ние загубихме сражението срещу злото – срещу Княза на този свят, защото не можахме да проникнем в неговите най-гълбоки помисли. Тази земя ще загине, ще потъне. Злото на този свят успя да обхване умовете на изостаналата примитивна раса тук, като ги вдигна срещу нас с една ненавист и устрем към разрушаване на всичко, което бяхме създали. Но ние ще го поправим и разрушеното ще бъде възстановено. Друг път това няма да се случи. Ние два пъти грешка не правим, защото злото и друг път ще се опита да завладее човешките умове, но победата ще бъде на наша страна“... Нещо трепнало пред Абу и той се видял отново на малката височинка край Бухара.

Четвъртият от тези Велики учители е бил Саабей-Бен-Аадес, който между многото знания и мъдрост, дал на човешкия род науките за Звездния Мир – астрономията и астрологията. Оттогава хилядолетия наред, та чак до 17. век от нашата ера, тези две науки са вървели ръка за ръка и са се изучавали заедно. Изтичането на сили от Небесните образувания, за които споменахме вече, тяхното естество, смисъл и ефект върху Земята и живота на нея и по-специално върху човека, е било много ясно и подробно изучавано от учениците на Саабей в Школата, която той основал. Земята, където този Велик учител е работил и поучавал, се наричала „Едем“, което ще рече – свещена, благословена земя, земя на най-добрите условия за живот. Къде е била тя? Това се указва в глава втора, стих десети от книгата „Битие“ в Петокнижието на Мойсей.

Известно е от историята, че през 586 г. пр.н.е. вавилонският цар Навуходносор Втори освобождава юдейската земя от египтяните и влиза в Ерусалим като освободител на еврейския народ. Този умен цар, разбирайки ползата от учените, поканва някои от по-изтъкнатите да ги заведе във Вавилон. Те дали своя принос за културата и науката в този град, но същевременно приели от мъдростта и знанията за историческите събития, отбелязани в първите

глави на книгата „Битие“. Там се говори и за земята Егем, но много бегло и непълно, защото еврейските мъгреци навярно не са могли да разберат и схванат онова, което е било и което е станало с тази благословена земя. От Егем, както отбелязват те, изтича река, за да напоява тази земя. Тя се разклонява на четири реки. Името на първата е Фисон. Тя обикаля цялата земя Хавилска. Името на втората река е Геон. Тя обикаля цялата земя Куш. Името на третата река е Тигър. Тя тече през Сирия. Четвъртата река е Ефрат. Последните две реки - Тигър и Ефрат, и местата, през които те минават, са ни известни. Тези две реки се съединяват в обща река, наречена сега Шат-Ел-Араб, която се влива в Персийския залив. Но къде са другите две реки - Фисон със земята Хавилска и Геон със земята Куш. Тези четири реки не са били разклонения, а притоци на реката, която е изтичала от Егемската земя. Тези притоци са се вливали в реката Шат-Ел-Араб, която тогава се е вливала в Оманския залив.

За да се разбере всичко отбелязано дотук за земята Егем, трябва да се вземат предвид изследванията на сегашните учени както за Персийския залив, така и за нивото, което е имал Световният океан преди потъването на Атлантида, т.е. преди потопа. Персийският залив е затворен към северозападната част на Индийския океан, с който се свързва чрез Хормудския пролив и Оманския залив. Той е дълъг 926 километра и е широк между 180 и 320 километра. Неговата площ е около 240 хиляди квадратни километра, което е повече от два пъти площта на България. Най-важното и характерното за него е, че е много плитък, като две трети от него не са по-дълбоки от 50 метра, а най-голямата му дълбочина е 102 метра. Учените установяват, че преди потопа, преди потъването на Атлантида, нивото на Световния океан е било не по-малко от сто метра по-ниско, отколкото е сега. Следователно цялата площ, на която е разположен сега Персийският залив, е била суша. Там е била Егемската земя; там са били реките Фисон със

земята Хавилска и Геон със земята Куш, както са отбелязали еврейските първенци. Климатът на тази земя е бил изключително благоприятен. Имало богата и плодородна почва и най-добри условия за живот, защото се казва, че там имало злато и че то било добро. Казва се също, че имало бголах и камък оникс. В Библията гумата „бголах“ е отбелязана. Тази гума е сложна и е съставена от гумите „бгол“, което ще рече грижа, и „Аллах“, с която Саабей, неговите ученици и целият халдейски народ са наричали Бога. Съединени, двете гуми означават „земя под грижите на Бога“. Много по-късно Мохамед, обхождайки земите около Персийския залив като керванджия, при формирането на своята религия е заимствал от учението на Саабей, като е взел и гумата „Аллах“ за наименование на Бога.

Днес най-големите петролни залежи са около Персийския залив. Ониксът пък сега се счита за полускъпоценен камък, но тогава е бил на голяма почит и уважение и израз не само на голямо богатство, но и на мъдрост, защото според Саабей той се намира под влиянието на Сатурн, а неговите силови течения носят и дават мъдрост. А това ще рече, че в тази страна освен богатства е имало и голяма мъдрост.

Установява се, че го потъването на Атлантида в Европа и в по-голямата част от северното полушарие е царяла ледникова епоха. След потъването на Атлантида в Атлантическия океан се появило топлото течение Гълфстрийм, което минава покрай северната част на Европа. Климатът там се затоплил и започнало бързо топене на ледовете. От това и от потъването на Атлантида нивото на Световния океан бързо се повишило, заляло ниските земи, включително и земята Едем, където сега е Персийският залив.

В тази именно благодатна земя е имал Школа Великият учител Саабей-Бен-Аадес и е поучавал народа върху науките за Звездния мир - астрономия и астрология. Народът бил рядко предан на този Велик учител, като е изучавал и изпълнявал неговите поръчения. Затова Саабей е нарекъл този

народ „халдеи“, което ще рече народ, стремящ се към светлината. Той всестранно и загълбочено запознавал своите ученици с астрологията – със зодиакалните съзвездия, със символите и съответните легенди, отразяващи естеството на силовите течения, излизащи от тях. Чрез легендите човек по-лесно и по-ясно е можел да разбира дълбоките истини. Символите на зодиакалните съзвездия са запазени и досега, а много от легендите, свързани с тях, са изгубени. Други легенди са преработени от гърците, които са ги нагодили към техните божества и религиозни разбирания.

Саабей е дал имена на планетите, които отразяват най-същественото от тяхното влияние. Така например планетата Меркурий назовал „Биб-бу“, което на халдейски език значи човек, който бързо схваща и разбира. Знаем, че това е най-характерното за влиянието на тази планета върху човека. На Венера е дал името „Дил-баат“, което ще рече човек, **която** обича – любящ човек. На Марс е дал името „Зил-Батуни“, което ще рече човек, който воюва и граби.

На Юпитер е дал името „Мулу-Баб-Бар“, което ще рече подобен на Слънцето. Изразът „подобен на Слънцето“ има два смисъла. Първо: физическото състояние на тази най-голяма планета в слънчевото семейство. В своя еволюционен път тя върви най-бързо (разбира се, в астрономически мащаб по отношение на времето), за да стане второ Слънце в Слънчевата система. И сега съществува топлинно излъчване и светли области около екватора на Юпитер и голямо светло петно с размери 50 000 километра дължина и 10 000 километра ширина. Не трябва да се приема, че ако една звезда (едно слънце) има спътници, то те непременно трябва да бъдат тъмни тела – планети. Съществуват звезди, които имат за спътници също звезди (слънца), защото по пътя на еволюцията планетите стават слънца, а не обратното; слънцата не изстиват и не стават тъмни тела, както учените твърдят сега. Затова Саабей и древните звездобройци са наричали Юпитер малко слънце. Вторият смисъл на

израза „подобен на Слънцето“, идва от неговото влияние върху човека. За един добре организиран човешки мозък влиянието на Юпитер е най-доброто: то дава добрите условия за живот и успех във всяко начинание.

На Сатурн Саабей е дал името „Каин Ману“, което ще рече злият човек. С това име Саабей е създал легендата за Каин и Авел, отбелязана в Библията. С тази легенда той е показал съдбата на малката група хора от великата Първа раса в Атлантида - Авел, тъй като събитията, станали на този континент, са били в тясна връзка със съдбата на земята Егем. Саабей, предвиждайки заливането на тази земя от водите на океана, дава указание на своя народ да се пресели в земите между Тигър и Ефрат - Арабския полуостров. Там бива пренесено неговото учение и науката за Звездния мир - астрологията, известна под името „саабейзъм“. Отивайки там, те основават град Вавилон. Построяват кулата, където отварят Школа за изучаване на науки и на първо място на астрономията и астрологията - саабейзма. Хора от целия околнен свят са ходили във Вавилон, за да учат в тази кула - университет; известни гръцки философи също са учили там - Питагор, Демокрит. Те са прекарвали години в Школата и са пренесли в Гърция много знания и легенди, които са преработили съобразно своята религия. Усвоявайки нещичко и от науката за Звездния мир, те са дали за имена на планетите имената на своите богове, с които са ни известни и досега.

Учението саабейзъм е известно като религиозно течение. За саабейзма се отбелязва, че е съществувал още от най-старо време и е характерен с боготворението на звездите и въобще на всички Небесни образувания. Това учение е било разпространено в Месопотамия, Арабия, Сирия, Мала Азия. Заедно с това понятие се отбелязват още други три: саабейсти - така са се наричали хората, които са приели и изповядват саабейзма; Саабейско писмо - писмеността, с която са си служили учениците и последователите на Саа-

бей; и най-после Саабейско царство, което се е намирало в югозападния край на Арабския полуостров, на територията на днешния Йемен. Това царство сабеистите са създали много по-късно, след излизането си от Вавилон, който е станал обект на ред завоевания. В тази нова държава народът се занимавал със земеделие и градинарство, в които са били използвани изкуствени напоявания на много високо техническо ниво. Занимавали се също и със скотовъдство и занаяти. Важна роля е играла също и посредническата търговия между Индия, Източна Африка, Египет, Асирия, Палестина. За това царство е известно, че е имало владения в Източна Африка – по бреговете на Червено море. За Саабейското царство се отбелязва, че е изчезнало изведнъж, без да се цитират причините.

Поради настъпили суши и неблагоприятни условия за живот народът напуснал набързо своята държава и се прехвърлил в своите владения в Източна Африка. Народите, които останали там, сега са известни под името гогони. На първенците на този народ сабеистите са предали големите познания, които носели със себе си, върху науките за Звездния мир. Тези познания сега внасят голямо удивление в астрономите от френската академия на науките. Известна е най-ярката звезда на небето – Сириус, към която сабеистите са имали най-голямо уважение. Тази най-светла звезда, както твърдят първенците на догоните, има два спътника – също слънца, които не могат да се видят с просто око. Те знаят точно периода на обиколката на единия спътник, равен на 50 земни години. А според най-съвременните изследвания той е равен на 49,9 години. Знаят също и за необикновената плътност на веществото му, като твърдят, че малка бучка от него тежи колкото 480 магарашки товара, което е около 35 тона. А учените изчисляват плътност от 150 килограма на кубически сантиметър, което е същото. Звезди с такава плътност на веществото си се наричат бели джуджета. За втория спътник на Сири-

ус съвременните астрономи не са наясно. Те предполагат, че съществува, поради това, че са констатирани известни смущения в орбитата на първия спътник, но не са могли да го наблюдават. На първенците на догоните е известно, че небето на голяма височина, дори през ярките слънчеви дни, е напълно черно, което се установява едва сега. На тях са известни и грамадните спирални звездни светове – галактиките, които едва в ново време се открива.

Култът към звездите е бил почитан във всички стари народи като към богове. Каквото и да е било името на божеството, отбелязвали го със звезда.

В съзнанието на народите, предимно от Арабския полуостров, където саабеизмът е бил най-много разпространен, е залегнала вярата, че когато в прохладните звездни нощи се виждат да падат метеорити, при тях идва Божество. Когато са намирили тъмен черен камък из пустинята, те са го боготворели. Каабето – един паднал болиг, който се намира в Мека много преди времето на Мохамед, е бил боготворен от народите по указание на саабеистите. Още от най-стари и незапомнени времена те са построили около него сграда. Днес съвременните учени – петрографи установяват, че този камък е бил болиг.

Мохамед, който е бил дълги години керванджия, при своите обиколки е имал контакт със саабеистите и в Корана на няколко места е отбелязано за тях. От учението на Саабей той много е заимствал за своята религия. Приел е също и боготворението на този камък, като е определил град Мека за свещен град, а храма Кааба, където именно се е намирал болигът, за главно светилище. Там е заведено да се извършват поклонения пред тъмния камък и да се предават гарове от всеки поклонник, последовател на Мохамедовата вяра – исляма. Полумесецът със звезда е взет от Мохамед като емблема на исляма, което не е нищо друго освен съвпадение на Луната с Венера. Родените при такъв съвпадение са много красиви, мили и приятни хора; съвпадът носи приятни съби-

тия и при транзит, особено при жените. Този символ също е взет от саабейците.

Древните звездобройци и всички, които са боготворели звездите – величавите трепкащи над главите им светила, са ги наричали „Очите на ангелите“. И наистина, не е ли възхитителен в ясните и топли звездни нощи, особено когато няма Луна, осеяният небосвод с хилядите звезди, които блестят като брилянти – мило, нежно, като очите на влюбени? Не може човек с развито чувство към възвишеното и красивото да не изпитва благоговение от величавата картина на звездното небе!

Саабей и неговите ученици са изучавали не само отделните звезди, но и отделните групировки – характерни фигури и образувания от ярки звезди в определен участък от небесната сфера, наречени съзвездия, на които давали наименования. Тези имена не са били плод на някаква случайност, не са дадени в момент на вдъхновение от поетична фантазия, а са съобразени с естеството на силите, изтичащи от тях.

По решение на Международния астрономически съюз броят на съзвездията върху цялата Небесна сфера е определен на 88. От тях 47 са определени от древните звездобройци – ученици на Саабей, а останалите 41 са определени от астрономите от по-ново време, като ги назовават без каквото и да било по-задълбочено съображение. Определените от древните 47 съзвездия не са имали линейни геометрични форми. Между тези съзвездия е имало и свободни, незаети пространства. Съвременните астрономи разделиха небесната сфера на 88 съзвездия, които със своите линейни геометрични форми плътно я покриват. Това разбира се внася голямо улеснение при изследването на Звездния мир. Така че под съзвездие сега трябва да се разбира не само конфигурацията, която образуват по-ярките звезди в дадена област на небесната сфера, но и определеният участък от нея. Във всяко едно съзвездие, освен ярките и въобще видими

с просто око звезди, трябва да се включват и всички Небесни образувания, достъпни за наблюдение с всички възможни средства.

За астрологията най-голямо значение имат дванадесетте съзвездия, наредени по големия кръг на небесната сфера, по който преминава видимото годишно движение на Слънцето. Това движение на Земята около Слънцето, този именно кръг се нарича еклиптика. Думата е гръцка и означава „затъмнение“. Древните звездобройци са дали такова име на този кръг, защото слънчево и лунно затъмнение настъпва точно тогава, когато Луната се намира в точката на пресичането на нейната орбита с еклиптиката. Тези точки на небесната сфера се наричат Лунни възли.

Самата гума „астрология“ е също сложна, съставена от гумите „астра“, което значи звезда, и „логос“, което значи говор, т.е. говор на звездите. Тя се занимава, както отбелязахме, с въздействието на силите, които изтичат от Слънцето, Луната и зодиакалните съзвездия. Въздействие оказват и всички други небесни образувания, но човек при своето сегашно развитие няма подготвени мозъчни клетки, които да могат да ги възприемат. Саабей е казал, че за създаването на Слънчевата система са взели участие и дванадесетте съзвездия от зодиакалния кръг със своите небесни образувания в тях. Оттам е и по-осезателната връзка на човека с небесните образувания там.

Разположението на Слънцето, Луната и планетите по небесната сфера в зодиакалните съзвездия в момента на раждането на всеки човек на определено място на Земята имат съответно разположение и в Двойника на човека – Звездното му тяло. Със своето раждане човек влиза в един нов за него свят и това влизане е освидетелствано с това разположение.

Науката за Звездния мир е тясно свързана с науката за символите. Астрологията особено много си служи със символи, всеки от които ни разкрива по един свят. Основните

елементи на символите в астрологията са: кръг, точка, отвесни и хоризонтални отсечки, ъгли, гъга и стрела. Кръгът е бил символ на неизявената Божественост – Необятния миров силов океан. Точката е изразявала искрицата проява на Божественото – „Азът“. Кръг с точка в средата е символ на Слънцето – ограничено изявена частица от Силовия океан. Полукръгът, гъгата, полумесецът са били символи на чувствата, които дават творческия подтик. Продължението на рода е един ярко изразен подтик за творчество, затова с този символ е изразена Луната – майката. Отвесната отсечка е била символ на мисълта – мъжкия принцип, активният елемент, електричеството. Хоризонталната отсечка е изразявала мекия принцип – магнетизма. Кръстът е представлявал взаимодействието между чувствата и мисълта, което създава условията за голяма възбуда. Тази възбуда, насочена към дадена цел и добре канализирана, може да даде голям творчески ефект, но оставена без цел и контрол, дава разрушение и смърт. Способността да владееш и контролираш силите в себе си и в Природата дава възможност за най-голямо творчество и прогрес. Стрелата е била символ за величие и господство. С комбинирането на тези символи са създадени символите освен на Слънцето и Луната, за които казахме, а също и на планетите, отразяващи техните основни влияния.

Други често срещани символи са: пречупеният кръст, наречен свастика. Този символ е изразявал вечното и непрекъснато движение в Природата. Това е Слънчевият кръст на древните маги и мъдреци. Този символ по-късно е бил приет от арийската раса. Пентограм с единия връх нагоре е бил символ на Божествените същества, на изключителната им интелигентност, мъдрост и неограничени възможности за създаване и подкрепа на живота. Същества с пълна Любов в създаване и подкрепа на живота и обединението. Същият пентограм с два върха нагоре е бил символ на демоните, като под демон се разбира същество с изключителни

знания, мъдрост, сила и възможности, но всички насочени към ограничаване на живота и към разрушение и смърт. Шестолъчката представлява два равностранни триъгълника, вплетени един в друг, единият с върха нагоре, а другият – с върха надолу; това е т.нар. „Соломонов печат“ или „Давидова стрела“ и символизира сливането на Духа в материята. Този символ е бил приет от евреите за техен знак. Имало е и други символи, неизвестни и недостижани до нас.

Астрономията и астрологията са вървели ръка за ръка от най-гълбока древност до 17. век на нашата ера. С откритието на телескопа астрономията тръгва с бързи крачки напред, изучавайки небесните образувания, с което внася нови и непознати дотогава научни елементи, изключително важни за астрологията, която е принудена да се съобразява с тях. Въобще астрологията трябва да се облегне на астрономията. Пример за тази добра и ползотворна връзка е т.нар. Витлеемска звезда. Един от светилата на астрономията от епохата на Ренесанса Йохан Кеплер е доказал, че т.нар. Витлеемска звезда не е била някаква нова и непозната по своята яркост и размери звезда, появила се изневиделица, нито пък някаква комета, както приемат някои, а това са били Марс и Юпитер, които, събрани на едно място, създавали впечатление за една голяма, ярка звезда. Кеплер е изчислил, че такъв точен съвпад е станал в началото на нашата ера. Вавилонските звездобройци намерили, че посоченият съвпад става в зодиакалното съзвездие Риби. От гледище на астрологията такъв един съвпад наистина дава на новородения величави и царствени качества. Колко големи и задълбочени са били астрологичните познания на тези ученици на Саабей, показва фактът, че те са знаели коя географска област под управлението на кой зодиакален знак се намира, поради което са изтълкували съвсем точно, че съзвездието Риби управлява юдейската земя и че там именно се ражда велик цар. Колко голяма е била тяхната увереност, показва и фактът, че те веднага тръгнали да го търсят, за

да му се поклонят, носейки му дарове. Каква мъдрост имали тези звездобройци, показва и това, че като най-подходящи за един цар дарове те избрали и натоварили на камилите си написаните върху глинени плочки закони на мъдрия цар Хамурапи, живял и създал тези закони седемнадесет столетия преди това.

Всички основоположници на съвременната астрономия през епохата на Ренесанса – гениалните Нютон, Кеплер, Коперник и други от онова време – са били колкото астрономи, толкова и астролози. В това отношение особено ярко се е изявил Йохан Кеплер. Отбелязан е и един интересен случай, станал с Нютон: отишъл при него виден англичанин и започнал да го упреква, че се занимава с такава заблуждаваща наука, каквато е астрологията. Нютон се обърнал към него и го питал: „Вие, сър, изучавали ли сте астрология?“.

Като най-ярък представител на астрологията от по-стари времена може да се изтъкне известният александрийски учен Клавдий Птоломей, живял през 2. век на нашата ера. За своето време той е бил учен от висока класа и е написал трудове по астрология, математика, география, оптика, за които богато се е ползвал от голямата Александрийска библиотека. Последната тогава е съществувала в цялостен вид, с изключение на малки грабежи от страна на римляните, които малко преди Новата ера завладели Египет. Тази съкровищница на древни знания и мъдрост е била опожарявана по-късно още три пъти: първия път от тълпи, насъсквани от християнските епископи през 313 година, поради неудобни за тях текстове в някои библиотечни книги, отричащи мястото на Земята като център на Вселената и мястото на епископите като наместници на Бога; с това фактически се е сложило начало на Инквизицията. За втори път библиотеката била опожарена през 690 година от арабските завоеватели, по-точно от водачите – халифи на арабските орди, последователи на Мохамед, които тогава завладели Египет. И най-после пълното опожаря-

ване било извършено от турските орди на султан Селим I през 1517 година.

Главен труд на Птоломей е бил „Математическото построение“, известен с арабското име „Алмагеста“, където ученият излага математическите и астрономическите си знания. Той приемал, че Земята е център на Вселената (геоцентрична система), като за правите и обратни движения на планетите е въвел т.нар. епицикли и диференти. Написал е и труд по астрология, известен под името „Тетрабиблост“. Този труд е оказал извънредно голямо и трайно влияние върху изучаването на астрологията както сред еврейските, така и сред арабските народи, предимно от Средна Азия - Бухара, Самарканд. Изнесените в тази книга принципи са послужили за основа на почти всички трудове по астрология, издадени по-късно. Понеже не почива на истински астрономически знания, всичко изложено там, не може да се приеме за сериозно.

В Римската империя астрологията и астролозите са били ту почитани, ту пренебрегвани, според настроението на царете. Много от учените в Средна Азия се занимавали както с астрономия, така и с астрология, допринасяйки много за признаването на последната. Като най-изтъкнат арабски астролог се отбелязва Абу-Машар, живял между 790 и 886 година. Той е написал труд по астрология, който между 1130-1140 година бил преведен в Европа. Отношението към астрологията през всички по-късни времена е било неопределено. Едни са я приемал и като достойна за изучаване наука, други - като магьосничество и заблуда. Съществувало е и академично признание на астрологията, изразяващо се в обособяването ѝ като специалност в някои европейски университети, като например университета в Болоня, където са се учили Данте и Петрарка.

ЕЛЕМЕНТИ НА АСТРОЛОГИЯТА

Време и гомове

Времето и мястото на раждането са важни елементи в астрологията. Изтъкнахме, че разположението на Слънцето, Луната, планетите и зодиакалните съзвездия върху небесната сфера е същото, каквото е и в Двойника на човека (Звездното тяло) в момента на неговото раждане. Според това разположение се анализира самият човек – неговите качества, способности, стремежи за изява, а също и условията, при които той ще се намира през настоящия си живот. Това се определя от силовите течения на отделните членове от слънчевото семейство, зодиакалните съзвездия и взаимоотношенията между тях. Положението на Слънцето, Луната, планетите и зодиакалните съзвездия могат да се изваждат от астрономически таблици, наречени ефемериди. Начертаваме звездна карта, която е наречена хороскоп. Думата „хороскоп“ е гръцка и означава карта за предсказване. Тази карта се прави за определено място и време; с други думи, за да се начертае хороскоп, трябва да са ни известни географските координати на мястото, където гаденият човек се ражда. Географските координати се определят от пресечната точка на съответните за гадено място меридиан и паралел, които намираме по географска карта.

Всяка географска точка от нашата планета има свое време, а времето се приема като интервал между две събития. Едно важно и ясно изразено събитие, по което можем да определим времето, е изгревът на Слънцето. Този изгрев за различните точки на Земята е различен, следователно и времето за отделните места по Земята е различно. За улеснение и за да има единство на времето в гадена област и гържава, учените са разделили земното кълбо на 360 сектора с плоскости, минаващи през двата полюса – Северния и Южния. Окръжностите, които се получават от пресича-

нето на тези плоскости със земната повърхност, наричат меридиани, а самите частици, които те отделят помежду си - градуси. Паралелите пък са окръжностите, получени от пресичането на плоскости, успоредни на екватора и започващи от него. Тези плоскости сечат повърхността на Земята на север и на юг от екватора на 90 успоредни кръга, като тези на север определят северната ширина на даденото място, а на юг - южната ширина. Понеже градусите обхващат малки области от Земята, една държава би включвала по няколко градуса, а оттам и различни граждански времена, което би създавало неудобства. Затова учените са определили сектори от по 15 градуса, така че областите, които тези сектори обхващат, да имат едно време по часовник - т.нар. гражданско време. Всяка една държава приема часовниково време по този именно сектор, който обхваща територията ѝ. Големите държави, които заемат по няколко сектора от по 15 градуса, имат различни граждански времена.

За съставянето на хороскоп е важно не гражданското време, не времето, което часовниците показват, а точното време. Как се изчислява то? Известно е, че Земята се завърта около своята ос за 24 часа, следователно всяка точка от нейната повърхност изминава 360-те градуса на тази окръжност за тези 24 часа. За да можем точно да определим местното време за дадена точка, трябва да пресметнем времето, за което тази точка ще измине един градус. Затова делим двадесет и четири часа на 360: превръщаме двадесет и четирите часа в минути, което прави 1440 делено на 360; получаваме 4 минути. Следователно един градус се изминава за 4 минути.

Ако рожденото място се намира на запад от меридиана, по който е определено гражданското време, както е например у нас в България, където гражданското време е определено по 30-ия меридиан, то изчисляваме колко градуса на запад е разположено рожденото място. Броят на градусите умножаваме по четири минути и полученото число изваж-

гаме от гражданското време, тъй като точките на запад имат по-ранно време. Така например град Перник се намира седем градуса по на запад от тридесетия меридиан, по който е определено гражданското му време. Местното време ще получим, като извадим от гражданското 7 по 4 равно на 28 минути. За София местното време се изчислява с 27 минути по-рано. За да определим местното време на всяко селище, търсим меридиана, на който се намира, и пресмятаме по указания метод. В България всички градове и селища се намират на запад от 30-ия меридиан. Затова винаги от гражданското време вадим времето, пресметнато за меридианите, които отстоят от 30-ия. Ако мястото се намира на изток от меридиана, по който е определено гражданското време (времето на часовника), то изчисленията, които се правят за броя на меридианите до часовниковия, се прибавят към гражданското време, за да получим местното време.

Освен гражданското и местното време съществува и т.нар. звездно или сидерално време. Слънцето също се движи и следователно не може да съществува едно постоянно време, затова астрономите приемат времето, определено от пролетната или есенната равноденствена точка. Времето, което определят тези точки, дава т.нар. звездно или сидерално време. В някои ефемериди е взето времето, определено от пролетната точка, а в други – есенната. Звездното време за всеки ден, започващо от пролетната равноденствена точка, е дадено в таблици за 12 часа на обяд. Ако пък е взета есенната равноденствена точка за начало, то звездното време е дадено за нула часа през нощта – началото на генонощето. Когато звездното време започва от пролетната равноденствена точка, дадено за всеки ден в 12 часа на обяд, то, за да изчислим звездното време за момента на раждането, при условие, че раждането е станало предобед, е необходимо времето, оставащо до 12 часа на обяд, да извадим от сидералното време, дадено за този ден; така получа-

ваме сидералното време за мястото на раждане. Например да приемем, че даден човек е роден на 5 декември 1928 година в 10 часа предобед в София. Местното време ще бъде 9 часа и 33 минути. От сидералното време за този ген, което е 16 часа и 56 минути, ще извадим разликата от местното време до обедното, което е 2 часа и 27 минути, и за сидералното време за момента на раждането ще получим 16 часа и 56 минути минус 2 часа и 27 минути, което ще даде 14 часа и 29 минути. Ако пък човекът е роден в 2 часа следобед, за София местното време ще бъде 1 часа и 33 минути. Тогава разликата от обяд (12 часа) до местното време, равно на 1 час и 33 минути, прибавяме към сидералното време за този ген, за да получим сидералното време за момента на раждането, което ще е 16 часа и 56 минути плюс 1 час и 33 минути, равно на 17 часа и 89 минути, което прави 18 часа и 29 минути.

Ако началото на сидералното време започва от есенната равноденствена точка, то винаги прибавяме часовете на местното време към даденото за този ген сидерално време и получаваме сидералното време за мястото и времето на раждането. Пример: даден човек е роден на 5 януари 1981 година. Сидералното време за този ген е 6 часа и 58 минути. Да приемем, че този човек се е родил в 18 часа гражданско време в София. Местното време ще бъде 17 часа и 33 минути. Тези часове прибавяме към сидералното време за този ген и получаваме 6 часа и 58 минути плюс 17 часа и 33 минути и ще получим 23 часа и 91 минути, което е 24 часа и 31 минути и ще даде 0 часа и 31 минути.

Определянето на сидералното време за момента и мястото на раждането е много важно, защото ни дава възможност за даден географски паралел, за дадена географска ширина да определим разположението на дванадесетте зодиакални съзвездия и в тях Слънцето, Луната и планетите, обособени в домове. Домовете не са нищо друго, освен дванадесет сектора в плоскостта на земната орбита. Целият

този кръг се разделя от хоризонтална и вертикална линии на четири дяла, като във всеки дял влизат по три сектора - домове. Хоризонталната линия в източния си дял определя изгрева, а в западния - залеза на Слънцето, Луната и планетите. Точката на изгряването наричаме Асцендент, а тази на залеза - Десцендент. Вертикалната линия определя най-високата и най-ниската точки, в които идват членовете на слънчевото семейство. Най-високата се нарича Зенит или Мериум цели, а най-ниската - Нагир или Имум цели. Дванадесетте дома започват от източния хоризонт, като първият дом е под хоризонта и е една дванадесета част от окръжността или една трета от първия дял. Вторият дом е втората дванадесета от целия кръг или втората третинка пак от този първи дял. Третият е третата дванадесетинка или последният дял от първия сектор. Следват другите домове по същия начин: четвъртият е четвъртият сектор от кръга или първият от втората четвъртина и т.н.

Саабей и гревните звездобройци - неговите ученици - са разглеждали Земята като кристал с дванадесет петогълни стени, притежаващи свойствата на всеки кристал. Този кристал - Земя, проектиран върху една плоскост, дава дванадесетте сектора - домове. Известно им е било (както се откри впоследък), че ако върху един кристал се внесат промени чрез въздействие, като например налягане, температура и реди други, то по ръбовете и върховете на кристала се образуват и изтичат сили. Ръбовете на кристала Земя не са нищо друго, освен чертите, които разделят домовете - техните граници, а върховете се образуват, когато границата между два дома (самите черти) съвпадне с началните градуси (от 0 до към 2 или 3) на някое зодиакално съзвездие. Когато Слънцето, Луната или някоя от планетите се намира на ръб - на граница между два дома, те със своите сили течения възбуждат кристала Земя и действието им в Звездното тяло на човека е по-силно. Още по-силно е то,

когато на тази черта - на този ръб на кристала, се намират началните градуси на някое от зодиакалните съзвездия. Колкото Слънцето, Луната и планетите се намират по-навътре от чертите - от ръбовете на дома, толкова тяхното влияние отслабва, докато в средата на дома то е най-слабо.

Разположението на Слънцето, Луната и планетите във всеки дом си има своето специално значение. Техните силиви течения действат в различни области на човешката изява. Да започнем от първия дом: когато Слънцето, Луната или която и да било планета се намира в първия дом, те имат въздействие върху физическия образ на човека, върху неговия външен вид и психична нагласа. Всеки един член от слънчевото семейство създава свой специален тип. Както вече отбелязахме, този тип ще бъде по-ясно изразен, ако светилата са близо до Асцендента. Чисти типове, създадени от всеки член на слънчевото семейство, рядко се срещат, защото и другите членове на това семейство действат със своите течения и дават своя принос в изграждането на самия човек. Но общо взето някои членове от слънчевото семейство дават ясно изразен свой тип.

За да можем да имаме по-ясна и пълна представа за онова, което един член от слънчевото семейство може да даде като външен образ, тип и психическо съдържание на даден човек, то трябва да познаваме всичко онова, което астрономията може да ни даде за всеки един от тези членове; защото, както отбелязахме, всяко нещо е израз на сили, които са го създали. Тези сили, които създават, те и изтичат от дадено тяло, като по този начин въздействат със своите качества и напрежения. Така, по обратен път, е възможно от създаденото да определим естеството, характера и напрежението на силите, които са го създали. Трябва да знаем какво представлява Слънчевата система и какво всеки един нейн член притежава, за да определим какво могат да дават.

Да започнем от Слънцето. То е най-близката до нас звезда и като динамичен център е от най-голямо значение за живота на Земята и планетите. Вълнообразните трептения, изхождащи от Слънцето, все още не са напълно разбрани в своето богато и пълно разнообразие. Те достигат както до Земята, така и до всички планети от слънчевото семейство и ги обхващат като една жизнена сфера. Може да се каже, че всички те и ние живеем в Слънцето, потопени в тези могъщи струи от силови течения. За Земята трябва да приемем по безспорен начин, че без слънчевата радиация, като най-важен източник на енергия, животът – в тази форма, която имаме засега, е невъзможен. Всички изключително благоприятни условия, които то дава на Земята и на живота върху нея, ще трябва да приемем, че са израз на един високо организиран свят.

Саабей и древните звездобройци са приемали, че Слънцето е седалище на същества с изключителна интелигентност, мъдрост и възможности. Те имат за задача да пазят, управляват, организират и да облагородяват както самите планети с живота върху тях, така и Звездното тяло – Двойника на човека. Такова схващане и разбиране е имал и един от най-великите астрономи на човешкия рог от края на 18. и началото на 19. век Уилям Хершел, който в 1781 година откри планетата Уран и два от нейните спътници. Той е открил и два сателита на Сатурн. Като е наблюдавал петна по планетата Марс, той е изчислил продължителността на нейното завъртане около оста ѝ. Направил е и още много открития по небесната сфера. Ето какво казва този гениален астроном за Слънцето: „Слънцето е твърдо тяло, студено кълбо, подобно на Земята“. Хершел препазливо отбелязва, че може би то е населено. „Около това кълбо има два слоя облаци, продължава той, външният от които е необикновено горещ, а вътрешният – хладен. По външния слой – фотосферата, се появяват петна. Какво са всъщност петната? Самото петно представлява диск, със-

тоящ се от централно ядро, което е **тъмно**, и от полусянка около него. Те не са нищо друго, освен дълбоки кладенци, подобни на фунии, в тези облачни обвивки. През тези отвори ние можем да видим повърхността на централното кълбо, а полусенките около ядрото са стените на тази фуния.“

Правилността на схващането за петната се потвърждава от т.нар. явление Вилсон: когато почти кръглото петно е в центъра на слънчевия диск, ядрото заема централно положение в полусянката. Когато обаче петното се приближи към края на слънчевия диск, тогава то добива перспективно елипсовидна форма, като частта от полусянката, която е по-близо до центъра на слънчевия диск, става все по-тъмна. За сегашните учени естеството на петната и причините за тяхното появяване върху фотосферата още не са напълно ясни. Саабей и древните звездобройци са приемали, че тези петна са наистина отвори към централното ядро, към самото Слънце, през които Великите разумни същества, обитаващи ядрото, изпращат могъщи силови течения, даващи подкрепа и живот на планетите. Централното ядро не е тъмно, а само поради контраста си спрямо голямата яркост на фотосферата (повърхността), която ние виждаме от Слънцето, изглежда така. Установено е, че яркостта на слънчевия диск е 500 000 пъти по-силна от яркостта на лунния диск при пълнолуние. Измерено е също, че петната са 500 пъти по-светли от диска на Луната пак при пълнолуние. Това съвсем ясно показва, че централното ядро не е тъмно, че твърдото кълбо - самото Слънце, не е тъмно. Петната не са студени. Докато температурата на фотосферата е **Слънчевата** повърхност - е към 6000 градуса, то температурата на петната се измерва към 4800 градуса. Освен това е установено, че петната са източник на непонятни за нас по своето могъщество силови течения, определени от учените сега като магнитни. Могъщи източници на сили са тези отвори. Изобщо петната са израз на изключително голяма слънчева активност, за чий-

то резултат ние, хората на Земята, можем да съдим само отчасти: тогава има по-голямо плодородие, по-голяма активност на живота. Те съвсем не са никакви втвърдявания, изстинали и мъртви области по слънчевата повърхност. Като плод на тази слънчева активност се приемат също и т.нар. протуберанси, които са могъщи изригвания, огнени езици, достигащи често пъти стотици хиляди километри дължина. Има също и други образувания по слънчевата повърхност – т.нар. факули, които са подобни на оризови зърна с размер от стотици километри, явяващи се и изчезващи за периоди от секунди, подобно на вряща оризова каша. Цялата тази слънчева активност дава като резултат могъщи струи от силови ядра, които пътуват със скорост от много хиляди километри в секунда, достигайки го всички планети на Слънчевата система, за да изпълнят своите задачи. Ще трябва да приемем по един безспорен начин, че Природата е изключително разумна и че всичко, което става в нея, е с цел, със смисъл и с определена задача. И всичко, което Слънцето дава, е с разумна цел и за разумен резултат. И да се приеме, че всичко това е плод на някаква каша от газове и течности, е напълно неприемливо.

Още веднъж подчертаваме и трябва добре да се разбере от онези, които ще изучават астрологията, че целият този висш разумен свят на Слънцето има за задача да организира и облагородява както самите планети, така и техните силови течения – влиянията им, които създават мозъчните центрове в главния мозък на човека. Защото колкото по-добре са развити и облагородени мозъчните центрове в даден човек, толкова по-пълно и правилно приема той силовите течения, идващи от планетите и Луната.

Представа за това до каква степен са развити и облагородени мозъчните центрове на даден човек ни дават науката за черепа – френологията – и тази за израза на лицето – физиогномията. Те са помощни науки на астрологията.

Ако внимателно разгледаме Слънчевата система, ще се

убедим по един безспорен начин, че в нея цари значителен безпорядък. Няма единство и хармония в законите, които управляват членовете на това семейство. Установено е, че всички планети се движат около Слънцето по елиптични траектории, различни за различните планети. Едни са по-близо до окръжност, други са повече или по-малко разтеглени елипси. Знае се, че елипсата е затворена крива с два центъра или както още се наричат фокуси. В единия от фокусите се намира Слънцето, а какво се намира в другия... Това ще разгледаме по-нататък. Когато дадена планета се движи по такава крива, съгласно втория закон от небесната механика, даден от Йохан Кеплер, нейният радиус - вектор, или отсечката на разстоянието от планетата до Слънцето за равни времена ще опише равни плоскости. Това ще рече, че планетите ще се движат около Слънцето неравномерно - ту по-бързо, ту по-бавно. Когато е близо до Слънцето, ще се движи по-бързо, а когато е по-далеч - по-бавно. Защо е необходимо това? Би трябвало орбитите на планетите да бъдат окръжности, като най-съвършена равнинна фигура, което би донесло изключителни предимства за всяка една от тях: такива са си ги представяли древните звездобройци. Осите, по които се въртят планетите, са с най-различни наклони по отношение плоскостта на еклиптиката. А би трябвало да бъдат перпендикулярни, което би донесло изключителни предимства за всяка от тях. Какви изключителни предимства биха донесли кръговите орбити и перпендикулярните оси? Това най-добре бихме разбрали от нашата Земя.

Легендите, от каквото рог и характер да са те, всякога имат за основа нещо вярно, което е било, което е станало, т.е. някакъв факт - събитие. Така например да вземем легендата за Рая, в който човек е бил поставен в изключително благоприятни условия за живот. Ако Земята би имала кръгова орбита и изправена ос, то нейният климат щеше да бъде възможно най-благоприятен - райски. Щеше да има вечна пролет - такава време, каквото имаме през най-хуба-

вите майски дни. Че наистина Земята е имала изправена ос и кръгова орбита и вследствие на това – благоприятен климат, показват намерените в Антарктида (Южния континент) възлицини пластове и вкаменени дървета. Това съвсем ясно говори, че там някога е било топло и условията за живот са били напълно благоприятни. След наклоняването на земната ос и разтеглянето на нейната орбита в елипса идват и зимните условия, хлад, мраз – причини за неблагоприятните климатични условия за тази форма на живота, която имаме тук на Земята. Имаме основание да приемем, че такива неблагоприятни промени са станали и за всички планети от слънчевото семейство, при което едни от тях са претърпели по-малки, други – по-големи промени.

Околоосното въртене на всички планети също е в безпорядък. Едни се въртят по-бързо, други по-бавно. Освен това едни от планетите се въртят от запад към изток, а други – обратно: от изток към запад, каквито са Венера и Уран.

По отношението на гистанциите между планетите и Слънцето също липсва единство и закономерност в тяхното разположение. В астрономията е известен т.нар. закон на Тициус-Бодe, който определя средните разстояния на планетите до Слънцето. Този закон е една хармонична поредица от числа, нещо като геометрична прогресия, с изключение на първия член, който е нула (а нулата не може да бъде член на геометрична прогресия). Ето и самата поредица, в която за единица разстояние е взето средното разстояние от Земята до Слънцето – т.нар. от астрономите астрономическа единица, която е равна на 149 600 000 километра или кръгло 150 000 000:

$0+4=4:10=0,4$; разстоянието между Меркурий и Слънцето;

$3+4=7:10=0,7$; между Венера и Слънцето;

$6+4=10:10=1$; между Земята и Слънцето;

$12+4=16:10=1,6$; между Марс и Слънцето;

$24+4=28:10=2,8$; няма планета;

$48+4=52:10=5,2$; между Юпитер и Слънцето;
 $96+4=100:10=10$; между Сатурн и Слънцето;
 $192+4=196:10=19,6$; между Уран и Слънцето;
 $384+4=388:10=38,8$; би трябвало да бъде дистанцията на Нептун до Слънцето, но не отговаря на измерената;
 $768+4=772:10=77,2$; на Плутон до Слънцето, но също не отговаря на измерената.

Явно е, че последните два резултата на този закон не съвпадат с изчислените дистанции на планетите Нептун и Плутон. Нептун се намира на около 30 астрономически единици от Слънцето, а Плутон на около 40. Тук съществува нарушение на този закон.

Саабей и гревните звездобройци са приемали, че Слънчевата система се е ръководела от хармонични, разумни, твърдо установени закони, които са създали ред и хармония във всички прояви на нейните членове. Значи могъщ фактор на безпорядък и разрушение се е вмъкнал в Слънчевата система и е внесъл това безреגיע.

Всички тези отклонения на планетите са особено важни за характера, силата и напрежението на изтичащите от тях сили и влияния, имащи значение както за живота на Земята (на първо място на човека), така и за взаимоотношенията между самите планети.

Спътниците, които някои планети имат, са също важен елемент на тяхното влияние, но това ще бъде разглеждано за всяка една планета поотделно.

Големите астрономи Тициус и Боде, след като създадоха закона, за който споменахме, през 1772 и 1776 години, останаха учудени, че на дистанция 2,8 астрономически единици, което е равно на 420 000 000 километра от Слънцето, няма планета и пространството там е празно. Но много скоро след това се изясни, че там няма празнота. На 1 януари 1801 година италианският астроном Пиаца открива небесно тяло, което се е намирало точно в отбелязаното пространство между орбитите на Марс и Юпитер. Това

тяло се е оказало съвсем малко – с диаметър 786 километра. През следващите години там се откриват още много други небесни тела, но все по-малки; празнината се попълва. За този рояк от парчета, наречени астероиди, интересно откритие е направил известният астроном г-р Олберст – един от най-ревностните им изследователи и откривател на някои от тях. Той е намерил бърз и ефективен начин за изследване орбитите на небесните образувания. За тези късове е открил, че орбитите им се пресичат в една точка на съвездието Дева. Това му е дало пълното основание да приеме, че тези късове са парчета от разрушена планета. Разрушаването ѝ е станало точно там, където се пресичат орбитите на късовете.

Саабей и гревните звездобройци са приемали, че в Слънчевата система е станала голяма катастрофа, при която се е разрушила една планета, а всички други, повече или по-малко, са пострадали. Тази разрушена планета те са наричали Фаетон, което ще рече „Лъчезарната“. За разрушаването на тази планета, за тази катастрофа от гревността, великите вавилонски звездобройци са оставили една чудна легенда. Ано човек я чете сега, остава с впечатлението, че се оп а някакъв чудовищен атомен взрив. Много от гревните гърци са били във Вавилон и са взели тази легенда, като са я преработили според своята митология, а за герои са поставили свои богове и богини. Макар и блед, гърцият вариант дава представа за размера на тази катастрофа. Ето я и самата легенда. Климена, гъщеря на морската богиня Тетида, била толкова красива, че даже лъчезарният бог Хелиос – Слънцето, който всеки ден летял със златната си колесница високо над Земята, никъде не бил виждал по-хубава девойка. Той се оженил за нея и тя му родила син, сияещ като баща си, поради което му дали името Фаетон, т.е. Сияещ. Но не бил безсмъртен като него. По цял ден Фаетон играл със своя братовчед Епаф – син на Зевс. Един ден, който знае защо, Епаф започнал да му се присмива и му казал: „Макар да се казваш Фаетон – Лъчезарен, ти не си никакъв

син на Хелиос. Ти си син на обикновен смъртен!“. Като камък пагнали тези гуми в детската гуша на Фаетон. Разплакал се той и се затичал при майка си. Тя го прегърнала и го запитала защо плаче. Хълцайки, той ѝ разказал колко много го е обидил Епаф. Вдигнала ръце Климена към Слънцето и се заклела: „О, сине мой, заклевам се в лъчезарния Хелиос, който ни вижда и чува, че той е твой баща! Нека той ме лиши от светлината си, ако не казвам самата истина! Иди при него в двореца му. Той ще те посрещне като свой син и ще потвърди гумите ми!“. Успокоен от гумите на майка си, Фаетон отишъл в двореца на баща си Хелиос, видял го отдалеч, седнал на златен трон, но не могъл да приближи до него, защото очите на никой смъртен не можели да издържат ослепителната му светлина. Щом Хелиос видял Фаетон, зарагвал се и сиянието около него станало още по-силно. Фаетон му разказал как Епаф всял в него съмнението, че не е негов син и го помолил да го разсее, давайки му доказателства, че му е баща. „Ти си мой син! За да се увериш, поискай от мене каквото пожелаеш! Кълна се в свещените води на Стукс, че ще изпълня желанието ти!“ Зарагвал се Фаетон от тези гуми на Хелиос и го помолил да му даде само за един ден колесницата си с крилатите коне, за да премине с нея по небесните простори. Потъмняло сиянието около Хелиос, щом чул тези гуми. Умислен, той започнал бащински да го съветва: „Помисли, сине мой, преди да поискаш това от мене! Та нима смъртен може да сеги в моята колесница? Даже никой от безсмъртните богове не може да я кара! Моите крилати коне се носят като вихър, а ти нямаш сили, за да държиш юзгите им и да ги управляваш. А пътят в началото е толкова стръмен, че ще ти се стори, че летиш право нагоре. Когато стигнеш най-големите висини, косата ти ще настръхне от страх, щом погледнеш надолу към Земята. След това конете стремглаво политат по стръмния път надолу към водите на океана. Откажи се, сине мой, от това желание. По пътя има много чудовища, които и тебе, и конете ще заплашат! Ти искаш да загинеш!“

Непреклонен бил Фаетон. С още по-голяма настойчивост искал от Хелиос да му даде колесницата си и не се вслушал в съвета на баща си. Не могъл Хелиос да наруши клетвата си и разрешил на Фаетон да вземе колесницата му. Отишъл Фаетон на източния край на Земята, където била колесницата на Хелиос. Впрегнал в нея крилатите буйни коне, нахранени добре с амброзия и напоени с нектар. Те търпеливо пръхтели и тропали с копитата си. Обзет от невиждана радост, Фаетон седнал в колесницата и хванал юзгите на конете. Богинята Еос (Зората) широко разтворила златните врати и в миг конете полетели нагоре по стръмния път. Бясно препускали те, а силите на Фаетон не стигали, за да държат здраво юзгите им и да ги управляват. Те летели без път, защото самият Фаетон не познавал пътя и не знаел накъде да ги насочи. И ето, прег конете се явил един огромен, страшен скорпион, покрит с отровни люспи, който насочвал към конете и към Фаетон дългото си смъртоносно жило. Изплашил се Фаетон от това чудовище, изпуснал юзгите на конете и пагнал по очи в колесницата. Почувствали се свободни, за да избегнат страшния скорпион, конете полетели стремглаво нагоре, нагоре към звездите, а колесницата се люшкала след тях и всеки миг можела да се преобърне. Изплашила се богинята Селена (Месечината), като видяла как препускат в небесните простори конете на нейния брат Хелиос, изпуснати и неуправлявани от никого. Какво ли е станало с нейния брат Хелиос? Издигнали се до висините, конете стремглаво се спуснали към Земята. От огнената колесница буйни пламъци обхванали цялата Земя, огнят превърнал в пепелища градове и плодородни поля. Запалили се планините, завряла водата в реките и моретата и облаци от гъста, гореща пара се издигнали от тях. Изплашили се нимфите и с плач се скрили в дълбоките пещери. Скоро реките и моретата се превърнали в пресъхнали, дълбоки и напукани пустини. От непоносимата горещина се изплашили морските богове. Смърт заплашила Земята. Тогава богиня Гея (Земята), обяна в

създи, отправила молба към господаря на Небето и Земята – всесилния гръмовержец Зевс: „О, велики Господарю, защо допускаш да загина аз, да загине царството на твоя брат Посейдон? Нима тези пламъци, трябва да изгорят целия свят?“. Великият Зевс чул молбата на богиня Гея и в миг изгасил страшните пламъци, които обвинявали Земята. Вдигнал тежката си десница, хвърлил ослепителна светкавица и разбил на парчета огнената колесница. Разбягали се на всички страни крилатите коне на Хелиос. По цялото небе се разлетели огнените парчета от колесницата. Обхванат от огнени пламъци, полетял към Земята Фаетон и паднал в реката Ередан, далеч от родината си. Дълбока скръб помрачилия сияещия Хелиос от трагичната гибел на сина му и цял ден не се показал по небесните простори...

Изтъкнахме, че слънцата са високо организирани светове, източници на светлина и на условия за изява на живота, на много сили, които изтичат от тях, без да можем да ги констатираме и да ги разбираме. Същевременно изтъкнахме и други фактори, които носят тъмнина, разединение, разрушение, безреגיע, смърт; изобщо склонни да поглъщат всичко. Ще трябва да приемем, че съществуват реално изразени фактори, които създават тези противоположности. Че съществуват такива светове, е било изнесено още от Саабей и неговите ученици и отбелязано в свещените книги на всички народи, включително и в Библията. Там, в Първа глава на книгата „Битие“, се казва, че в началото Бог създаде Небето и Земята – два свята. А Земята беше неустроена, безводна и пуста – без живот; тъмнина се разстилаше над бездната. В този текст ясно е изразено съществуването на два противоположни свята в Природата. Но в този текст е казано само за едната противоположност, отбелязана с думата „Земя“, а нищо не се казва за другата, по-висша изява – „Небе“. Еврейските първенци, които през 586 година пр.н.е. са отишли във Вавилон по покана на тогавашния цар Навуходоносор Втори, са преписали текстове от Вавилонската кула – висшата школа на халдейските мъдреци. Но не са мог-

ли всичко да препишат, вероятно поради невъзможност да разчетат текста и по-специално – написаното за Небето. В Свещените книги на другите народи обаче е отбелязано за Небето като за друг свят.

Съществуването на светове с качества и прояви, напълно противоположни на светлите слънца, е нещо, което е било известно на Вавилонските звездобройци. Те са ги наричали черни слънца. Ученият свят в наше време, натъквайки се на някои особени лъчения, стигна до извода за съществуването на обекти от небесната сфера, които са невидими и гравитацията на които е толкова голяма, че поглъща и светлината, паднала върху тях, поради което те са тъмни. Тези светове сега ги наричат черни дупки или колапсари. През 1962 година беше изпратен спътник за изследването им, снабден с рентгенов телескоп – уред, отбелязващ рентгеновите лъчи. Този уред улови наличието на силови течения в небесната сфера там, където не бяха забелязани светещи небесни тела. По-късно, през 1971 година, научен колектив успя да регистрира поток от гравитационни вълни пак там, където не е имало светли обекти. Ръководителят на този колектив Вебер е стигнал до извода, че източник на тези вълни е колосално по своите размери черно слънце. Това беше още една стъпка към тази голяма загадка. Изчисленията показали, че силата на лъчението от този източник е равна на силовите течения, които биха дали хиляда слънца като нашето. През 1975 година на симпозиум на астрофизиците в Мексико един от тях е изнесъл доклад върху черните слънца. Той е отбелязал, че върху тях съществуват сили, които по своето естество са ни напълно непознати.

При среща на такова черно слънце с голямо небесно тяло, първото, със своите могъщи притегателни сили (съгласно закона на Рош за приливно-отливните сили), е способно да разруши планетата. Такова нещо е станало и в Слънчевата система, когато черно слънце с чудовищна по своя размер притегателна сила е разрушило планетата

Фаетон, попаднала в зона на Рош, и е внесло разстройство в порядките на всички останали планети. И наистина в легендата за слънчевия син Фаетон се подчертава от бащата Хелиос, че по пътя има много чудовища, които ще изплашат водача и конете. По-нататък се отбелязва, че пред конете и Фаетон се е явил огромен скорпион. Скорпионът - черното слънце - е предизвикал катастрофата. Както споменах, при тази катастрофа всяка планета е пострадала и това се е отразило на нейното влияние.

Една част от късовете на разрушената планета са се разпръснали из цялата област на слънчевото семейство, ставайки спътници на повечето от планетите, което също се е отразило на планетното влияние. Друга част са останали да се въртят в орбита между Марс и Юпитер.

Черните слънца не се подчиняват на законите на другите небесни образувания. Те не се движат по установени орбити. Поради това всяко светло слънце, както и нашето, е принудено да пази своето семейство от посегателството на тези демонични образувания. Ето защо при нашето Слънце съществуват периоди на голяма възбуда. Тези периоди не са строго определени по време, което потвърждава казаното за безредието в черните слънца. Нашето Слънце е взело мерки както в самата система, така и в Звездното тяло, за да поправи разрушеното и да премахне възможността Звездното тяло на човека да приема отрицателните влияния на планетните нарушения. То успява и ще успее!

Периодите от 11, 80 и 400 години астрономите определят като периоди на слънчева възбудимост, но те не са точни. Най-късият период, определен като 11-годишен, е взет за среден. Всъщност периодите са от 7 до 14 години, а астрономите са взели средна стойност от 11 години. Същото се отнася и за другите периоди от 80 и 400 години.

ПЛАНЕТИТЕ

В нашата слънчева система има 12 планети. Девет от тях са известни и са получили в по-ново време имената и символите си. Това са Меркурий със символа си ♿, Венера - ♀, Земя - ☿, Марс - ♂, Юпитер - ♃, Сатурн - ♄, Уран - ♅ Нептун - ♆ и Плутон - ♇.

Две от планетите са все още неоткрити: едната е между Меркурий и Слънцето, а другата е зад Плутон. И една разрушена планета, която се е движила в орбита между Марс и Юпитер, наречена от гревните звездобройци Фаeton, т.е. Лъчезарната, за която вече отбелязахме.

Според Саабей планетите в Слънчевата система не са се образували спонтанно и безредно, в някакъв неопределен период от нещо материално. Всяка една от тях се е създала от зрънце съгъстена сила на Необятния миров силов океан така, както на Земята се образуват кристалните форми. Знаят ли днешните учени как се образуват кристалите? Не! Всяко едно от тези зрънца - начало на планета - за своя растеж и оформяне е приемало силови течения от небесните образувания в едно от зодиакалните съзвездия. Планетите са се образували последователно, в един строго определен разумен и хармоничен ред. След своето образувание бавно са се отдалечавали от Слънцето. Така че най-далечната планета, тази зад Плутон, е първата и най-старата. Следват по възраст и другите: Плутон, Нептун и т.н. - така, както това става в едно семейство, когато се ражда едно дете, след него друго и т.н. Както всяко дете, така и планетите имат в началото нужда от по-усърдни и топли майчини грижи. С израстването си детето все повече се отдалечава от родителите си и по-малко има нужда от грижите им, докато порасне и стане напълно независимо. Така е и с планетите. Да вземем например планетата Плутон - най-

отдалечената известна планета. Астрономите са си направили труда да изчислят, че ако има наблюдател на тази планета, то той ще види Слънцето като кръгче с диаметър около 6 сантиметра, а температурата на нейната повърхност ще е минус 220 градуса. При тези условия такава светло кръгче и такава температура какво могат да дадат за живота на Плутон - тъй, както ние го разбираме? Разумните същества там са намерили други, неизвестни за нас възможности, за да могат да проявят **С**воя живот. Знанието и мъдростта вечно се постигат! В подкрепа на това становище Саабей и древните звездобройци са казвали: „Колкото една планета е по-далеч от Слънцето, толкова на нея живеят по-разумни и по-могъщи Същества“. Защото грамадно време от създаването на една галечна планета способствува за натрупване на знания и мъдрост от Съществата, които я обитават. Необятният миров силов океан тласка бавно, но сигурно всяка създадена от Него форма към все по-голямо знание и мъдрост, към все по-голямо съвършенство. В подкрепа на това становище е и мисълта, ясно изразена от великия гений на Ренесанса - Джордано Бруно, който през 1600 година на кладата със сетни сили извикал: „Навсякъде живот, навсякъде разум!“.

Създадените от Звездното тяло мозъчни центрове, както вече отбелязахме, ни дават възможност за контакт и цява в четирите свята. Първият от тях е **идейният**. Възможността на човек да влиза в контакт с този свят му позволява да бъде новатор, рационализатор, гений. Например имаш някаква задача или видиш нещо; изведнъж в теб проблясва знание как това може да стане най-добре или как видяното да те доведе до нещо ново, оригинално и неизвестно досега. Пагането на ябълката пред Нютон не е нищо друго, освен възможността на гаден човек да влезе в контакт с идейния свят. От този свят се черпят всички новости и открития. В него непрекъснато се твори и се създава нещо ново и човек може да го открие и създаде само ако

влезе в контакт с идейния свят. Древните са го изразявали с понятието **огън** – свят на Огъня.

Вторият свят е на **мисълта**; след като дойде идеята, човек търси законите, пътищата, по които тази идея ще може да се реализира и да принесе изгоди за човешкия род. Този свят е бил изразяван с понятието **въздух**.

Третият свят е внасянето на живот – **чувството** радостта или скръбта – в процеса на осъществяването на идеята. Този свят е бил изразяван с понятието **вода**. И най-после самото реализиране на идеята в триизмерния свят, усилията и средствата за нейното осъществяване са били изразявани с понятието **ЗЕМЯ**. Това са четирите свята, които планетите създават и развиват, а Слънцето организира и облагородява мозъчните центрове, за да могат те все по-пълно и съвършено да проникват в тези светове.

Първата планета от слънчевото семейство, най-близката, най-младата, галеното дете, намираща се между Слънцето и Меркурий, поради своята изключителна активност на силови течения е наречена от древните звездобройци **ВУЛКАН**. Така ще я наричаме и ние. Тази планета има едно от най-хубавите, интересни и, както отбелязахме вече, силни влияния върху човека. От астрономите от по-ново време само д-р Лескаро* твърди, че е можал да наблюдава тази планета през 1859 г. А в най-ново време италианският професор по астрономия Бенанди съобщи, че е открил планета между Слънцето и Меркурий, която нарича Фаенца. Други астрономи не са съобщили за съществуването на такава планета, но това не трябва да ни дава основание да я отричаме. Така например през 1876 година големият италиански астроном Скриапели**, по време на т.нар. Велико противостояние на Марс, което става на всеки 15 и 17 години и Марс е най-близо до Земята, и най-удобен за на-

* Д-р Лескаро – италиански самоук астроном и сеизмолог. Нарича планетата на своя роден град в Италия.

** Директор на обсерваторията Брера в Милано

блюение - само на 50 000 000 километра), пръв открива на тази планета канали. Другите астрономи от това време, а и госта по-късно, просто приеха, че това е било дефект в телескопа или че е имало някакви смущения на Земята. Но в по-ново време астрономите видяха каналите на Марс и с това потвърдиха откритието на великия италиански астроном*. Така че и ние ще чакаме потвърждение от астрономите на бъдещето за съществуването на планета между Слънцето и Меркурий. Доколкото разбирам, съвременните астрономи не са проявили достатъчно желание, настойчивост и упоритост за нейното издирване. Те смятат, че тяло, отстоящо от Слънцето по-близо, отколкото стои Меркурий, би изгоряло. Това не е вярно, защото близо до Слънцето и около него се движи в госта разтеглена елипса кометата Енке, която за период от около три и половина години прави пълна обиколка. Когато тя дойде в перихелий, т.е. най-близо до Слънцето, тя отстои от него само на 600 000 километра. Въпреки това не е изгоряла и продължава да съществува. Голямата комета от 1843 година е минала само на 127 000 километра от слънчевата повърхност, като е летяла със скорост от 586 километра в секунда; тя също е оцеляла. Голямата комета от 1882 година също е минала много близо до Слънцето и тя не е изгоряла. При движението на Меркурий около Слънцето, когато той застава най-близо до него (в перихелий), се забелязват известни смущения в орбитата му. Астрономите сега обясняват тези смущения с теорията на Айнщайн за относителността, но тази теория не може напълно да ги обясни. Следователно тя не е приложима за този случай. Тези смущения се дължат на присъствието на планетата по-близо до Слънцето. Друга причина за нейното неоткриване, която наистина е оправдана, е фактът, че много трудно се наблюдават обекти близо до Слънцето. Телескопите трябва да имат специални приспособления за такива наблюдения. Има и друга причина за трудното ѝ откриване.

* През 1965 г. след снимки на Маринър 4, тази теория е отхвърлена

Като доказателство за съществуването на тази планета могат да се направят математични изчисления, прилагайки някои от интересните закони на астрономията. На първо място – споменатия вече закон на Тициус-Бодe – закон за разстоянията на планетите до Слънцето. Използвайки тази схема от числа, дадени в закона, можем да направим едно разширение, вземайки още един член наляво от нулата, който е минус три. Следвайки правилата на този закон, прибавяме 4 и получаваме единица. Делим тази единица на десет и получаваме една десета от астрономическата единица, което е равно на 14 960 000 километра или кръгло 15 000 000. На такова разстояние от Слънцето би трябвало да се намира планетата Вулкан. Навярно някой би запитал на какво основание се взема член наляво от нулата. Първо, астрономите не са обяснили основанието, на което е включена нулата в тази поредица от числа, която те приемат за геометрична прогресия, а нулата не може да бъде член на такава прогресия. Второ, приемайки за член минус три, то за краен резултат получаваме реалното число плюс единица, а съвсем в края – също реалното число една десета. Втори член наляво, който би бил минус шест, не можем да вземем, защото за краен резултат ще получим отрицателно число.

Основоположникът на съвременната небесна механика Йохан Кеплер е дал три основни закона. Третият от тях гласи, че разстоянието на всяка планета до Слънцето, повдигнато на трета степен, е равно на времето, за което планетата ще обиколи Слънцето, повдигнато на втора степен. Използвайки този закон, ние можем да пресметнем, че планетата Вулкан ще обикаля около Слънцето за около 36 земни денонощия. Изразено алгебрически, това е една десета от нашата година.

Ако използваме най-голямото отклонение, което Меркурий прави спрямо Слънцето, изчислено на 28 градуса, ние можем да пресметнем, че Вулкан би правил спрямо Слънцето отклонение най-много от 6-7 градуса. Известно е обаче,

че Меркурий, заедно с Марс и Плутон, имат за свои орбити най-разтеглени елипси, което от гледище на астрологията е причина за някои неблагоприятни техни влияния. Пак от гледище на астрологията (изхождайки от влиянието на Вулкан, което е особено благоприятно) можем да направим извод, че неговата орбита е окръжност или близка до окръжността. Това ще ни наведе на мисълта, че отклонението, което Вулкан прави от Слънцето, ще е по-малко от изчисленото, което също прави откриването му трудно. Астрологията приема, че всяка планета, която може да гоЙде на такова разстояние до Слънцето, е в съвпадение с него. Следователно, когато определяме от таблиците положението на Слънцето за дадено място и време, ние всъщност определяме и положението на Вулкан за това място и време. Така че съвсем погрешно приемаме, че Слънцето е гало съответните качества, способности и събития за дадения човек, а всъщност тези данни са от планетата Вулкан. Отбелязахме, че Слънцето има много по-голяма и благородна задача за планетите и човека. Влиянието на Слънцето от гледището на астрологията на Саабей не може да се отъждествява с влиянието на една планета.

При наличие на такива данни за Вулкан простите пресмятания ще ни доведат до извода, че температурата на неговата повърхност няма да бъде по-малка от 1600 градуса. При такава температура както минералите, така и металите ще бъдат в светещо състояние - огнетечна маса. Това означава, че Вулкан ще свети. Следователно, когато той преминава в своята обиколка пред диска на Слънцето, гледан от Земята, няма да може да бъде видян като черно кръгче, както става при преминаването на Меркурий и Венера. Това е най-съществената причина, за да не се открие досега Вулкан.

Влиянието на планетата Вулкан върху човека, поради своята активност, е особено ясно изразено във всички четири свята, за които споменахме. Тази планета е създавала

мозъчните центрове между двете хемисфери на главния мозък пред пинеалната жлеза. Когато тези центрове са добре развити, влиянието на Вулкан е силно; налице е оптимистичен поглед към живота, към всяко нещо в света. Човек притежава възможността да се чувства като една ясно изразена величина, напълно оформено същество, т.е. да притежава силно самосъзнание, което някои идейни течения наричат чувството „аз съм“; желанието да се изтъква и подчертава в обществото, за да се видят и разберат неговите качества от всички (съзнание за достойнство).

Силовите течения на Вулкан активизират действията (влиянията) на всички планети и Луната, с които тези течения влизат в аспект. Какво нещо са аспектите? Аспекти имаме тогава, когато между планетите, включително и Луната, са налице следните ъглови разстояния: нула градууса – когато два члена от слънчевото семейство са на едно и също място върху небесната сфера, гледани от Земята. Този аспект се нарича **съвпад** и се бележи със символичния знак кръгче с наклонена чертичка σ . Ъгловото разстояние от 30 градуса се нарича **полусекстил** и се бележи с чертичка и ъгълче отгоре \sphericalangle . **Полуквадратът** е от 45 градуса, бележи се с прав ъгъл \perp . **От** 60 градуса се нарича **секстил**, бележи се със звездичка \star . **От** 72 градуса се нарича **пентоъгълник**, бележи се с остър ъгъл нагоре \sphericalangle . **От** 90 градуса се нарича **квадратура**, бележи се с квадрат \square . **От** 120 градуса се нарича **тригон**, бележи се с триъгълник \triangle . **От** 135 градуса се нарича **квадрат и половина**, бележи се с квадрат и ъгълче в него $\square\text{ } \sphericalangle$. **От** 150 градуса – нарича се **квинконция**, бележи се с чертичка и ъгълче отдолу \sphericalangle . И най-после, **от** 180 градуса се нарича **опозиция**, бележи се с две кръгчета, съединени с чертичка под наклон σ . Това са ъглите на всички кристални форми, които има по Земята.

Аспектите носят сила и възможности за изява и определят условията, при които човек ще се намери през живота си. Те определят също вида и израза на човека, които най-го-

бре са демонстрирани по лицето и ръцете. Тези въздействия се осъществяват в две направления. Благоприятни, когато подтикът е към обединяване, създаване, творчество, стремеж към прогрес, към топъл сърдечен контакт с другите и към благоприятните условия, при които човек ще се намери през живота си. При тези случаи формите, размерите на частите и органите по лицето са особено хармонично устроени, с мек и приятен за гледане израз. А отделните части на ръцете – длани, пръсти, нокти, кожа, линии – са също добре оформени. Второто, противоположно направление, е неблагоприятното, което тласка към разединение, към заядливи и неприятни отношения с околните и към лошите условия в живота. А когато няма аспекти, тогава е налице пасивност, липса на възможност да се изрази онова, което планетните влияния носят.

Благоприятните аспекти са: полусекстил, секстил, пентоъгълник, тригон и квинконция. Неблагоприятните са: полуквадрат, квадатура, квадрат и половина, опозиция. За съвпадна, който е най-силният аспект, ще посочим за всеки отделен случай при различните членове на слънчевото семейство. Аспектите се делят още и по сила: силни са съвпадна, квадатура, тригон, опозиция. Средни са секстил, пентоъгълник, квадрат и половина и квинконция. Слаби са полусекстил и полуквадрат.

Когато аспектите са точни: 0, 30, 45, 60, 72, 90, 120, 135, 150 и 180 градуса, те се изявяват в своята най-голяма сила, особено ако планетите и Луната се намират точно или съвсем близо до границата между домовете. Точните аспекти не само че дават ясно изразени качества и способности, но и известни ефекти, събития в живота на човека. С промяната на точността силата на аспекта бързо намалява.

Отклонението, до което един аспект все още действа, е: за слабите – полусекстил и полуквадрат – до 2-3 градуса; за средните – секстил, пентоъгълник, квадрат и половина и

квинконция – до 4 градуса; за силните – съвпаг, квадратура, тригон, опозиция – до 7-8 градуса. Когато обаче аспектите са между Вулкан и Луната с другите членове от слънчевото семейство, тогава може да бъде и до 10 градуса.

Планетата Вулкан според Саабей е получила подкрепа за своето образуване и оформяне от зодиакалното съзвездие **Лъв**. В това съзвездие с просто око могат да се видят около 70 звезди, но те слабо се забелязват не защото са слаби, а защото са отдалечени. По този начин **до нас съгласно Доплеровия принцип**, идват силовите течения с по-къси вълни, които въздействат предимно на по-горните слоеве от мозъчните центрове. Оттам е и силното, благородно въздействие върху планетата Вулкан. Това особено много се подсилва от могъщите Слънца в това съзвездие, известни с името Регул (от първа звездна величина) и Денобъл (от втора). Регул е ярко, величаво и много интересно Слънце. То е в диаметър около три пъти по-голямо от нашето Слънце. Температурата на повърхността му е измерена на около 14 000 градуса, докато на нашето Слънце има само 6 000. Благодарение на тази висока температура повърхността му е бяла. Физическите особености, които Регул има със своя размер, цвят и температура, както и намиращото се в това съзвездие друго величаво Слънце – Денобъл, а също така и много двойни слънца, и особено галактиката в това съзвездие са гали на планетата Вулкан много ценни качества, които тя чрез своето влияние предава на човека, когато мозъкът му е добре устроен. Една царственост, величава осанка, замах, възможности да ръководи и всякога да намира правилното и лесно разрешение на задачите, които среща, т.е контакт с идеиния свят.

Саабей и гревните звездобройци са разбирали много добре силовите течения, които изтичат от това съзвездие, и затова като негов символ са поставили красивата и величавата осанка на гривестия лъв. Те съвсем правилно са определили, че под това съзвездие и под ярко изразеното влияние на

Вулкан се раждат царе; и затова на най-яркото слънце в него са гали името Регул, което значи цар. Това съзвездие създава в планетното влияние на Вулкан стремеж към господство.

Както вече споменахме, всяка една от планетите и Луната определят както изразени вътрешни качества, така и външния физически образ. Този израз може да бъде обособен в две направления - добър и лош. Това в подробности ще бъде разгледано при всеки отделен случай на аспектите.

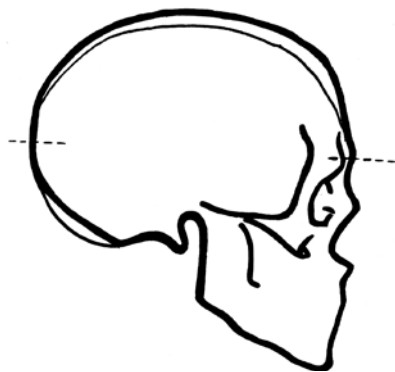
Всяка жива форма е завършек на едно еволюционно минало, завършек на цял ред усилия на една творческа мисъл, чувство и действие. Те именно създават формите. Съвършенството на една форма определя онова стъпало на развитие, на което са се намирали мисълта, чувството и способността за творчество. Най-завършеното и хармонично по форма и съдържание принадлежи на най-напредналите същества в пътя на еволюционния процес. От всички живи същества човек има най-добре изразена вътрешна природа. Когато е организирана и облагородена, тя е способна да създаде и най-съвършеното по форма тяло. Да може човек да чете по формите на тялото ще рече, че може да разбира естеството и силата на планетните влияния. Ако ~~ако~~ разбира тях, ще разбира и самия човек - неговите форми на тялото, на лицето, психическото им съдържание, както и условията, които той ще има в живота си, т.е. пътя, по който ще мине.

Човек в пасивно състояние е едно нещо, а когато се даде възможност да се проявят планетните влияния в Двойника му, тогава той ще бъде съвсем друго нещо. Това става, когато той попадне при условия, които създават силна възбуда и напрежение. Тогава всички планетни течения дават своя израз и се проявява целокупният човек. По-далечните планети имат по-загълбочено и по-устойчиво влияние, което по-бавно дава своя израз. Всяка една планета и Луната, освен вътрешните качества в човека, дават и характерни типове хора. Оттук съществуват и дванадесет типа. Вярно е, че съвсем чисти типове рядко се срещат, защото и другите планетни влияния оставят белези, но все пак някои от пла-

нетите дават своя очебиещ израз при по-специални положения, за които ще упоменем. Създаването на едно добре оформено Звездно тяло, способно да създаде мозъчни центрове, готови да приемат цялостните, организирани и облагородени влияния на всички планети, е един бавен и продължителен процес през многото прераждания. До каква степен е стигнал този процес, може да се разбере още при раждането на човека чрез съставяне на хороскоп, а също така и малко след раждането. Ако черепът на детето започне рано да се втвърдява, то рожденият е с посредствени качества. При такива деца черепът и изобщо главата ~~все-нак~~ бавно нараства; ако към 25-30 годишна възраст разстоянието от корена на носа през главата до края на задната тилна кост достигне към 22-23 сантиметра и обиколката на главата около веждите и ушите (но не върху тях) не надмине 33-35 сантиметра, то прег нас е крайно изостанал човек. В такъв човек силовите течения на планетите и Луната все още не са създали и оформили мозъчни центрове, способни да приемат техните по-ярки влияния, а само най-примитивните, и то до Марс. Когато тези размери достигнат за първия към 36-37 сантиметра, а за втория - 56-57, то имаме вече **създаген и** пълноценни мозъчни центрове, способни да приемат изцяло планетните влияния. Оттам нататък Слънцето

има за задача все повече да организира и облагородява мозъчните клетки.

При добре оформено Звездно тяло, при добър хороскоп, главата на детето бавно се втвърдява, показвайки едно хармонично уголемяване в размери и форми на отделните части и органите по нея, които придобиват правилни размери и разпределения. Лицето е

Фиг. 1

мило, симпатично, приятно за гледане, вдъхва разположение и обич у всички. При такива личности развитието на главата е посочено на фиг. 1.

Пълните планетни влияния създават добре оформени мозъчни центрове. Когато те се възбудят, настъпва силно прииждане на кръв в тях, водещо до тяхното разширение, което напъва върху черепните кости и главата се разширява. Това разширение има свой изначален и разумен предел, т.е. не може непрекъснато да се развива, а това отнема възможността на главата да се втвърдява рано, когато планетните влияния са ясно изразени. При благоприятни аспекти това разширение и оформяне на черепа и лицето е хармонично, меко, приятно за гледане. При неблагоприятни аспекти разширението и оформянето на черепа и лицето са по-остри, дисхармонични и неприятни. Този процес на бавна промяна съществува през целия живот на човека; колкото животът му е по-бурен и разнообразен, толкова и промените са по-ясно изразени и в добрия, и в лошия смисъл. На стари години, когато активността на мозъчните центрове намалява, тогава интересите на човек се притъпяват, променя се и главата му.

При раждането на детето най-рано се изявяват силовите течения на Луната, която създава и оформя мозъчните центрове на стомашната система; те именно тласкат детето към нуждата и необходимостта да се нахрани. След това идват теченията на Меркурий, при които детето проявява интерес и внимание към всичко, което го заобикаля; на Венера - чувствата, любовта; следват тези на Марс - жаждата и подтика към активност, движения, а в някои случаи на лоши аспекти - да руши и да прибягва към жестокости. Ако Звездното тяло е оформило мозъчни центрове, създадени и от другите планети, то по-късно постепенно се проявяват и способностите, които те дават.

При сегашното развитие на човешкия род голяма част от хората, поради още не добре оформени мозъчни центро-

ве в Звездното си тяло, показват развитие само на Луната, Меркурий, Венера и Марс, и то на елементарен стадий. И наистина стремежите на хората са предимно към удоволствие от ядене и пиене – удоволствия, които дава добре развитият стомах. Следват стремежите за личната изгода, интересът за лична полза във всяка работа, което е влиянието на Меркурий; жаждата за чувствени наслади, дадена от влиянието на Венера; и най-после Марс – стремеж към запазване на всичко придобито, а при лоши аспекти – придобиване по нечестен начин. Подтиците и стремежите, които другите планетни влияния дават, се срещат по-рядко при хората.

Когато лошите аспекти се изразяват в даден човек, те събуждат у нас неприятна резервираност към него. Но ние трябва да разбираме, че той е в процес на развитие, на усъвършенстване, и това трябва да ни дава подтик да му помогнем, да бъдем разположени към него, защото само добрите чувства дават възможност за помощ. Изобщо дълбокото познаване на човека се предхожда от добрите чувства към него. Колкото човек по-добре вижда и разбира несъвършенствата, толкова по-добре вижда и разбира съвършенството. За дълбоченото и всестранно разбиране на човешката природа, била тя добра или лоша, ни дава възможност за придобиване на знания и мъдрост, за прогрес по пътя на еволюцията.

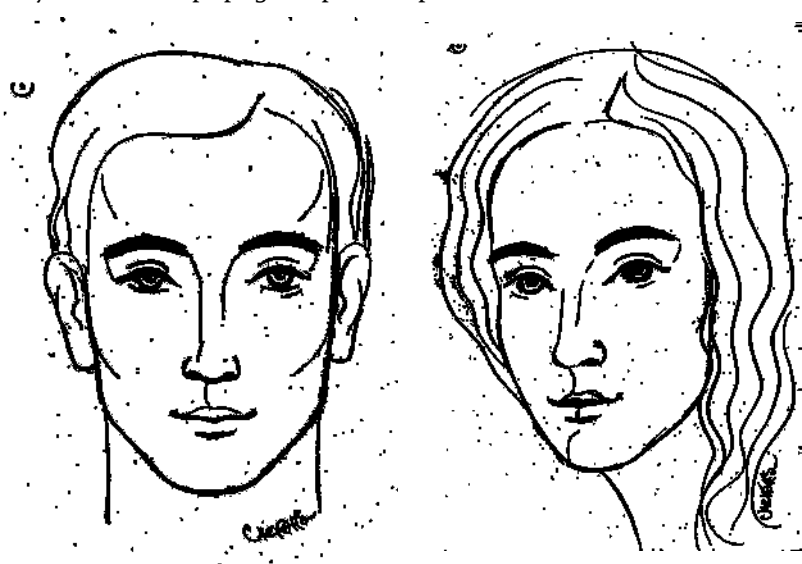
От гледище на астрологията човешкият род в сегашния си стадий все още не е достатъчно добре развит, не е завършен, не е красив. Известният и талантлив художник Рьорих с много тънък усет и разбиране за съвършенство, с рядко умение е изобразил два човешки образа, отбелязани като Мория и Кутхуми. Но такива съвършени човешки типове сега къде се срещат? В далечното бъдеще такива ще бъдат хората и ще гиша от тях съвършенството.

ВУЛКАН

За символ на Вулкан ще приемем символа на Слънцето, защото в таблиците, с които си служим при съставянето на хороскопа, е дадено положението на Слънцето за всеки ден, а там, както отбелязахме, е и Вулкан. Преди да пристъпим към значението, което дават аспектите, ще изложим най-характерното както в образа и чертите на самия човек, така и в същността, в неговата вътрешна природа, което всяка една от планетите и Луната дават чрез своите влияния.

Според формата и обема на главата различаваме два типа хора: гългоглави или както още ги наричат голихоцефали и широкоглави – брахицефали. Първият тип имаме, когато преобладават планетите, които създават и оформят мозъчните центрове на чувствената, емоционалната и умствена природа. При втория тип планетните теч-

Мъжки вулканов тип

Женски вулканов тип

ния са създали и оформили предимно мозъчните центрове, тласкащи към активност и творчество.

Черепът на вулкановите типове е по-скоро дългоглав, но не му липсва и ширина. Лицето им е овално, с чист и красив рисунък. Косата им е обикновено руса и по-рядко кафява. Тя е красиво накътрена на едри вълни и добре покрива главата, а при по-интелектуалните натури понякога малко орежда. Челото е голямо и великолепно, с подчертан интелектуален израз. То е издуто както напречно, така и надлъжно – отгоре наголу. Има слаби, спокойни бръчки, които показват липса на умора, нервност и мъчителни усилия. Изразът му е такъв, че когато иска нещо, не настоява. Чело с дълбоки бръчки и бразди е на човек, който иска, настоява и постига с усилия. При вулкановите типове искането е съвсем естествено, без натиск и сурово задължение. Това говори за едно самоовладяване. То е най-хубавото от всички чела. Долу то завършва с едни почти хоризонтални или леко дългообразни вежди, които имат артистичен виг и са госта гъсти. Тези вежди изразяват контролирана енергия дори когато човек е във възбудено състояние. Очите са сравнително големи, отворени, но не кръгли и са украсени с хубави ресни. Те ясно говорят за всичко онова, което искат да кажат. В тях се четат непоколебима енергия, свързана с пленителна благодат. Гледат право, честно, без закана, без принуда, но не и слабо. Погледът е магнетичен, приятен, с подтик за справедливо отношение към онова, което се разглежда. Носът на вулкановите типове добре хармонира с изтъкналото чело. Той е дълъг, леко извит и при върха е нормално широк. Устата е хубава, със среден размер. Устните са с красиви извивки, като горната е по-добре изразена; те едва се гонират – не са стиснати, за да изразяват усилие и твърдост. В края не са спуснати, което е израз на песимистично, подозрително гледане на всичко, а говорят за достойнство, себевладение, спокойствие, доброта. Усмивката е трезва и приятна. Брадата е добре оформена и не е издадена напред, за да показва

твърдост и инат. Тя подчертава равновесието, което всички части на лицето показват; нито пък е къса и хлътнала, което е израз на променливост, безволие, а хармонизира с овалното лице. От цялото лице на вулкановите типове се излъчва едно равновесие, хармония, спокойна сила и приятност.

В морално отношение вулкановите типове стоят твърде високо. Те са интелигентни, спокойни, силни хора, които успяват, защото долавят правилните идеи и методи за разрешаване на всяка поставена задача. Контактът им с идейния свят е много тесен. Излъчват самооблагане и щастие, когато са в общество. На събрание привличат вниманието и погледите на всички и извикват възхищение. Околните млъкват или слушат с внимание и с необходимост да им се подчинят. Те представляват една сила в състояние на покой, сила на самоувереност, която не се проявява без нужда, защото знае, че още при първи зов ще се изправи на крака и с един скок ще бъде готова да блесне като светкавица. Речта на вулкановите типове е звучна, с ясен тембър, умее да облагава, да мята гръмотевици и да прощава. Могат да станат учени във всички отрасли на човешкото знание, но са предимно големи организатори - шефове. Превъзходството над другите е причината, поради която мъчно си намират другар в любовта.

Вулкановите типове - мъже, страдат от женските гребнавости. Жената - вулканов тип, е благородна гама с развит ум, която дири мъж, който да я превъзхожда. При нея има приятна и хармонична изтънченост на линиите по тялото и лицето, която изразява както изящество, така и сила. Енергична е, но нейната енергичност е съпроводена с повече гъвкавост и липса на разгразнителност. Има добре развити гърди; гръдният кош, седилицните мускули и бедрата са добре оформени. Особено характерно за вулкановите типове, както за мъжете, така и за жените, е, че гръбначният стълб е изправен - те ходят много изправени, без никаква превитост. Имат добре сложен гръден кош и

изтънчен таз. Чистите и хармонични линии на раменете, на бедрата, на прасците правят от тях блестящ образец на човешката хубост. Мускулите при тях не са само един инструмент за движение, но са и работници за здраве и носители на красота. Общо взето, както мъжкият, така и женският тип имат и излъчват от себе си една приятна, обилна привлекателност. Те са най-красивите и подчертават своята личност където и да са – „Аз съм“ – с ясно изразено самосъзнание.

Палецът на човешката ръка е израз на силите, изтичащи от Вулкан. Той е винаги малко по-настрана от другите пръсти, а когато е в юмрук, когато иска да действа, той трябва да бъде над другите пръсти. Ако при юмрук го покрият другите пръсти, т.е. остане ли под тях, то личността е загубена.

Това е типът на Вулкан, когато мозъчните центрове, които той е създал и оформил, са организирани и облагорогени. Силните позиции, където той ярко се изразява, са: при изгрев – на границата между дванадесети и първи дом или близо до линията, която разделя двата дома. Това е най-доброто. Също така е добре, когато е точно на Меридиана – в Зенита и Надира. Когато е на границата между другите домове, е също добре, но се изразява в по-слаба форма. Трябва Вулкан да има и добри аспекти с Луната и другите планети – 0, 30, 60, 72, 120, 150 градуса. При лошите аспекти на Вулкан от 45, 90, 135 и 180 градуса той се проявява с една арогантност, жажда да се изтъква навсякъде, където трябва и не трябва. Лесно се обижда, нервно избухва и не разрешава да му се правят забележки; пред нас е човек без съчувствие и желание за услуга, със студено отношение към околните, линиите по лицето са остри и гразнещи.

Ако в даден човек Вулкан няма аспекти, то той е без инициатива, вял, живее без цел и посока в живота си, без каквото и да било желание да се изтъква.

Влиянието на планетата Вулкан се изразява в две направления: първо, определя неговото здравословно състояние, т.е. има отношение към самия човек, неговата жизненост, възможността му да се изяви. Второ, определя неговото обществено положение, мястото му в обществото - професията, условията, които ще има в живота си. При добре поставен Вулкан ще имаме богат и разнообразен живот, с пътувания и благоприятни промени. Затова всеки аспект на Вулкан с Луната и планетите, както и неговото място в хороскопа (в кой дом е и къде точно), трябва да се разглеждат в тези именно две направления.

ВУЛКАН В ДОМОВЕТЕ

Когато Вулкан е в първи дом, е в сила всичко, което отбелязахме за него.

Когато е във втори дом, имаме едно погосилване на жизнеността, която той дава.

Когато е в трети дом, човек е склонен и има подтик към ръководна работа.

В четвърти дом, където са изразени условията на семейството, където човек се е родил, Вулкан дава добри условия на личността във всяко отношение, материални възможности за богати впечатления от пътувания, срещи и контакти с хората, а поне един от родителите ще има добра ръководна служба.

Пети дом има отношение към емоционалната природа на човека и определя какви чувства той ще има най-вече от и към противоположния пол. В този дом Вулкан ще даде на човека богати и обилни чувства от най-близките му хора и най-вече от противоположния пол, с който ще бъде свързан. Рогеният ще има връзка с добра, интелигентна, възпитана и с достойнство личност.

В шести дом, който определя отношението на човека към неговите най-близки (роднини преди всичко), Вулкан ще

му даде добри и коректни отношения с тях. Тук той дава също и добра материална и морална подкрепа от близки, но високопоставени лица.

Когато Вулкан е в седми дом, който е дом на женитбите и на най-близките му сътрудници в работата, роленият ще има за партньор добър, благороден вулканов тип, т.е. човек, с който добре ще върви семейният живот и работата му с най-близките сътрудници. Изобщо Вулкан в този дом изразява добре своята сила.

В осми дом влиянието на Вулкан ще бъде в значителна степен ограничено, понеже планетата се изразява там слабо и е малко парализирана.

В девети дом Вулкан говори за една широта на търпимост към околните, добро здраве, добро обществено положение, особено ако е близо до меридиана; също и много пътувания, изобщо задоволен живот.

В десети дом, който е дом на общественото положение, Вулкан ще даде на човека добра ръководна служба, т.е. човек, който ще има умението и възможността да предава своите знания на другите и да ги ръководи. Ако и Меркурий е там, ще имаме преподавател, учител, професор от висока класа.

В единадесети дом, който е дом на връзките с околните хора - хората, с които работи, Вулкан ще даде на човека вниманието, помощта и подкрепата на високопоставена личност, която ще му помогне в заемане на служба и при реди други случаи.

В дванадесети дом, особено ако е близо до асцендента, ще имаме човек с редуващи се много благоприятни житейски събития както в материално, така и във всяко друго отношение. Ако и Меркурий е там, то ще имаме човек с писателски талант за проза и поезия.

АСПЕКТИТЕ НА ВУЛКАН С ЛУНАТА

При **благоприятни аспекти** на Вулкан с Луната - съвпаг, полусекстил, секстил, 72 градуса, тригон и квинконция - дава на човека много добро и устойчиво здраве, богата жизненост, голяма съпротивителна сила срещу лошите условия, способност за понасяне на несгодите в живота, смелост и решителност, добро и ръководно обществено положение. Тези качества особено силно се изразяват при съвпаг и тригон.

При **неблагоприятните аспекти** - 45, 90, 135, 180 градуса - жизнеността, здравето, съпротивителната сила, смелостта, решителността са също добре изразени, но с една променливост; често явление са болестите, неразположенията, но организъмът ги преодолява лесно и бързо. При тези аспекти отношението към хората е малко по-грубо. В обществено положение също имаме промени от добро към лошо и обратно.

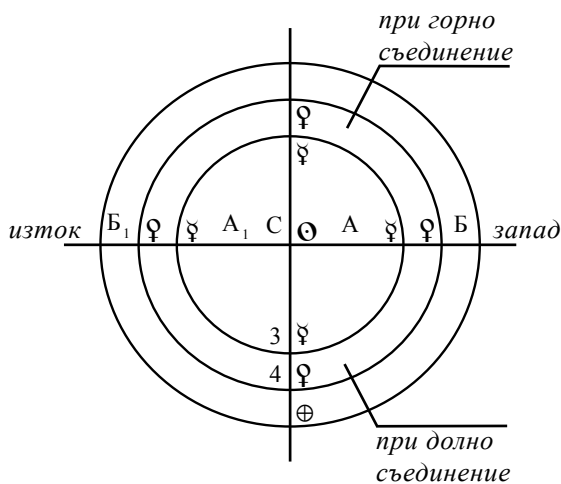
Когато между Вулкан и Луната **няма аспекти**, тогава здравето, жизнеността и съпротивителната сила са слаби, липсва смелост и решителност. От този човек лъха една вялост и неопределеност. Същото е и в общественото му положение - неустойчивост, липса на постоянство и привързаност към работата, т.е. един еднообразен живот, без каквито и да било особени промени.

АСПЕКТИТЕ НА ВУЛКАН С МЕРКУРИЙ

Известно е от астрономията, че Меркурий може да има от Слънцето - Вулкан, отклонение най-много 28 градуса.

При това положение между Вулкан и Меркурий може да има само съвпаг и полусекстил, които аспекти са благоприятни за интелектуалните способности на родения.

Съвпагът може да бъде изразен, както се показва на фиг. 2, в два варианта: първо, когато Меркурий е между Земята и Слънцето, или както се казва в астрономията **голно**

Фиг. 2

съединение. Тогава Меркурий се отбелязва с буквата „R“, което ще рече **ретроградно**, обратно движение; в своя обратен път от изток към запад той идва в долно съединение. При този съвпаг аспектът е особено силен и дава много добри и силни интелектуални качества и способности, предимно в практичната сфера на живота: бързо да съобразява интереса и изгодата, която ще има от всяка работа, от всяка поставена задача, заедно с подчертан интерес към външна изява. Има също добри способности за учене на езици.

Вторият вариант на съвпага е, когато Меркурий е заг Слънцето - Вулкан, а Слънцето е между Меркурий и Земята. Това положение в астрономията се нарича **горно съединение**; Меркурий стига до този съвпаг, движейки се по право направление - от запад към изток. В този случай имаме по-малка изява на меркуриевите качества, изява с по-малък контакт и изразеност в практичния живот, по-облагородена интелигентност и интерес не само в практичните задачи, засягащи личния живот на човека, но и към по-отвлечените знания и наука. И тук имаме добри способности за изучаване на чужди езици.

Другият аспект, който е непълен - **полусекстил**, дава онова, което съвпагът при горно съединение дава, само че в много по-слаба форма.

Ако между Вулкан и Меркурий **няма аспекти**, то имаме човек, който няма подтик да се изявява и изтъква в обществото, в професията - живее без интерес и тръпка. Той може да има способности, дадени от аспектите на Меркурий с Луната или другите планети, но му липсва един подчертан устрем да се изяви, а трябва все да бъде подтикван от неговите близки.

АСПЕКТИТЕ НА ВУЛКАН С ВЕНЕРА

Известно е от астрономията, че Венера може да има спрямо Слънцето - Вулкан, отклонение най-много от 48 градуса. При това положение Вулкан и Венера могат да имат следните три аспекта: съвпаг, полусекстил и полуквадрат. Всички тези три аспекта на Венера с Вулкан са много добри и дават добри и ценни качества на човека, предимно в изкуството. Аспектът от 45 градуса, **полуквадратът**, който при други случаи и други планети минава за неблагоприятен, тук между Вулкан и Венера е много добър. Той дава на човек възможността да се прояви предимно в приложните изкуства с големи способности и всяка работа, която погхване, да я изпълни с изящество.

Съвпагът на Венера с Вулкан, също както и при Меркурий, които са т.нар. **вътрешни** планети, се изявява също в два варианта. Първият е, когато Венера е между Земята и Слънцето - Вулкан, в т.нар. долно съединение. Тогава към символа на Венера също добавяме едно „R“, което, както изтъкнахме, показва ретроградно, обратно движение - от изток към запад. Тогава, ако Венера е Вечерница (следва Слънцето), всеки ден тя ще се приближава към него, докато се слее с него. След време ще се яви като Зорница, при което положение вече ще се отдалечава от Слънцето, докато

достигне най-голямото си отклонение от 48 градуса. След това Венера започва правото си движение – от запад към изток, т.е. приближаване към Слънцето, докато отново се затули зад него. При голно съединение Венера идва от всички планети най-близо до Земята и тогава нейното въздействие е изключително силно. Дава на човека ценни качества в изкуството, предимно в изящните изкуства, с подчертан устрем за изява, особено при облагородени от Слънцето типове. Ако те не са толкова облагородени, имаме човек (особено жена), който се докарва с най-различна козметични средства и пищни оригинални облекла. Тези типове създават козметиката и модата. Имат, разбира се, и уменията да вършат всяка работа по най-изискан, красив и изряден начин, но често са много мързеливи, особено по-примитивните типове, и търсят някой груг да им свърши работата.

Вторият вариант е, когато Венера се намира зад Слънцето, т.е. в горно съединение. Тогава Слънцето е между Земята и Венера. Този съвпаг се получава, когато Венера, движейки се около Слънцето в права посока от запад към изток, идва до съединение с него. При него влиянието на Венера отново е силно и също дава качества в изкуството, но те не са така ярко изразени, а и устремът за изява е значително по-слаб. Налице е способност и възможност човекът да прави всичко изящно, красиво и с подчертани качества.

При аспекта **полусекстил** (30 градуса) имаме същото, както при съвпаг без „R“ (при горно съединение), но в значително по-слаба форма. Разбира се, както вече отбелязахме, и тук точните аспекти силно и ясно изразяват тези качества.

Ако между Венера и Вулкан **няма аспекти**, имаме човек без какъвто и да било интерес към изкуството и без проява в него. Ако Венера има добри аспекти с Луната и другите планети, даващи качества за изкуство, то у този човек има качества, които Венера дава, но липсва стремеж да ги показва и да ги изразява, поради което трябва да бъде подтикван от близките му.

АСПЕКТИТЕ НА ВУЛКАН С МАРС

Марс е първата външна планета и затова, обикаляйки около Слънцето, тя може да има с Вулкан всички аспекти от 0 до 180 градуса. **Съвпадът** на Марс с Вулкан дава ценни качества на човека: добре пресметната смелост, решителност, гъвкави и хармонични, приятни за гледане походка и движения. Такива хора имат възможността (особено ако Вулкан има аспект с Венера) да бъдат с добра изява в балета, художествената гимнастика, танца и всички видове спорт, в които те могат да имат големи постижения. Те са стройни, с добре оформени мускули, които дават не само възможност за движение и здраве, но и красота.

При групите **благоприятни аспекти** също имаме спортни постижения, влечения и изяви, но без това изящество, както при съвпада. Но и тук е налице пресметлива смелост и решителност.

При **лошите аспекти**, особено при квадратура и опозиция, ще имаме един брутален, рязък в своите отношения човек, който не приема никакви съвети, забележки, напътствия. Обича да заповядва и разпорежда. Той обикновено е по-висок, мускулест, със здрава костна система, обича пресилените спортове и пресилените смели решения, затова по него почти всякога има белези от остриета и всякакви групи наранявания. Когато Марс има обратно движение (ретроградно), всичко казано за него се подсилва. Разбира се и тук точните аспекти са с изключителна сила по отношение на отбелязаното.

Ако **няма аспекти**, то имаме човек без какъвто и да било стремеж към спортни изяви, туризъм и каквито и да било движения, израз на мускулно напрежение, без усилия и без постигане на практични задачи.

АСПЕКТИТЕ НА ВУЛКАН С ЮПИТЕР

Като външна планета, Юпитер също може да има всички аспекти с Вулкан. При **съвпад** дава на човека ценни качества и склонност към артистични изяви, както и много късмет в живота. И другите **добри аспекти** дават добрия шанс. Такива хора, при каквито и неблагоприятни и трудни условия да се намират, всякога ще се оправят благополучно. Тези аспекти дават на човека способност да схваща и разбира правилно идеите и методите за изпълнение на всяка поставена задача. Имат голяма инициатива, когато ще трябва да се свърши или предприеме нещо, особено от практично значение; притежават правилна разпоредителност за осъществяване на всичко, което има да се прави. Затова са способни да бъдат добри ръководители на предприятията и обществени организации. Имат добро здраве. Разположени са към всички, с подчертано бащинска обхожда към тях. Имат оптимистичен и ведър поглед към живота, което създава у тях широта и чувство за хумор. С охота приемат всичко, що е за ядене, затова обикновено са едри и пълнички.

При **лошите аспекти** имаме хора крайно честолюбиви, с високо мнение за себе си. Те се изтъкват, че всичко знаят и разбират. Имат презрително и фалшиво отношение към околните. Общественото им положение е с промени и при точен аспект често се чувстват оскърбени от началствата и напускат работата си, което е погрешна тяхна стъпка. Здравето им е добро. Имат инициатива, жажда за разпоредителност, но често пъти тя не е на място.

При **лунса на аспекти** хората са без каквото и да било желание и устрем за изява, тласкат ги вълните на живота без цел и насока, изобщо имат слабо изразен живот.

АСПЕКТИТЕ НА ВУЛКАН СЪС САТУРН

При **съвпаг**, който е лош аспект, до известна възраст имаме човек със слаба жизненост, неустойчив към пристъпите на неразположение и болести. Непрекъснато и често боледува, но има известен устой и няма фатален край. Това трае до 25-26 годишна възраст, след което човек укрепва и е устойчив по отношение на своето здраве.

В човешкото тяло Сатурн има отношение към кожата, костите, коленете, зъбите и ушите. При **лоши аспекти** някои от тях са засегнати. Такива хора страдат от кожни заболявания, рано им се развалят зъбите, често имат счупване на кости, сакатост в ръцете, краката, получават гърбица, коленете им понякога са деформирани или в по-напреднала възраст се деформират, имат шипове там или в другите стави. Имат и отслабване на слуха. Като характер са всякога критични, недоволни, гледат на живота с потиснатост и песимизъм. По-нисшите типове са злобни, отмъстителни, с готовност всякога да направят зло на другите и с усърдие към доносничество.

При **добри аспекти** имаме човек, който обича и гържи на реда и порядъка. Има задълбочена мисъл и обикновено е добър математик, способен е да приема големи и отговорни задачи, които с успех завършва. В обещанията си се проявява с точност и изпълнителност във всичко. Той няма отношение към вкусовите възприятия и към всичко, което може да се приеме като храна, поради което има по-слабо тяло, мускулите му са в ограничен размер - мускули за работа, но не и за красота. В отношенията си с хората е коректен и изпълнителен. Може да бъде научен и търпелив работник, дълбоко и с постоянство да изучава и да изследва всеки въпрос, поставен пред него. Разбира добре, че светът пред него е една съвкупност от загадки, които трябва да разрешава.

При **липса на аспекти** имаме човек, който няма отношение към реда, изпълнението на задачите, а светът за него е блед и безинтересен.

АСПЕКТИТЕ НА ВУЛКАН С УРАН

Влиянието на Уран има отношение към нервната система на човека, а това на Вулкан – към сърцето. Затова при **съвпаг** нервната система е много напрегната, което се отразява на сърцето и човек често чувства известна тежест около сърдечната област, която не е опасна.

При **добри аспекти** имаме човек със здрава нервна система, който спокойно и с търпение понася, каквито и да било случки и изненади. В обществения живот човек с добри аспекти на Вулкан с Уран ще има резки, неочаквани и благоприятни промени. Новостите и оригиналните идеи за обществена ориентация, работа, служба и професия всякога съпътстват човека.

При **лошите аспекти** имаме човек нервен, нетърпелив, с неприятни, резки и неочаквани промени и подтици, а понякога и със странни идеи за промени в работата, които са всякога неудачни.

При **лунса на аспекти** имаме човек, в който идеията свят и нервните възбуди са в спящо състояние.

АСПЕКТИТЕ НА ВУЛКАН С НЕПТУН

Нептун има отношение към емоционалната природа в човека. При **съвпаг** и **добри аспекти** имаме много мил и симпатичен човек, който предизвиква топлото разположение на всички околни; това е особено силно при съвпаг. Тези хора са милосърдни, състрадателни, отзивчиви, с готовност любезно да услужат при нужда. Едно топло, мило съчувствие лъха от тях. Обществения живот малко трудно го разбират, малко далеч са от материалните интереси, по-точно не се вкопчват в тях, но изпълняват своята професия с топлота и разположение. За тях е малко безразлично каква професия ще имат.

При **лоши аспекти** имаме крайно неотзивчиви хора, без съчувствие, студени, хапливи, остри, без всякакъв подтик

за услуга и помощ към околните и хората, с които влизат в контакт. Поддават се на лоши влияния, най-вече за употреба на опиати, цигари, алкохол и груги от този род. Работата си изпълняват с досага, от немай-къде. Всичко това е по-изразено при по-елементарните типове.

При **лицса на аспекти** имаме човек мекушаф, разхлабен, безизразен.

АСПЕКТИТЕ НА ВУЛКАН С ПЛУТОН

Плутон има отношение към енергията, твърдостта и волята на човека. При **съвпад** той действа много лошо със своята твърдост и склонност да ограничава, сковава, парализира всичко хубаво и всички добри възможности в живота на човека. Периодически отнема възможността за изява на онова, което Вулкан при аспектите си с другите планети дава и носи - здраве, обществено положение, служби, професии и сполуки в живота.

При **добри аспекти** - 30, 60, 72, 120, 150 градуса - дава на човек много енергия, която му помага да бъде издръжлив и устойчив във всяко отношение. Човек с такива аспекти, където и да отиде, в каквото и общество да се намери, вдъхва респект в околните и необходимост да му се подчиняват.

При **лошите аспекти** имаме хора, които брутално се налагат, хора с диктаторски похвати. В обществения живот работата и професията им е свързана с команди и разпореждания.

При **лицса на аспекти** енергията, устойчивостта и съпротивителната сила е вяла и слаба.

ЛУНАТА

Приемаме, че качествата, които имат членовете на слънчевото семейство – Луната и планетите, т.е. онова, което астронимията може да ни даде за всеки един от тях, определя естеството на силовите течения и влиянието, което те имат върху Земята, върху живота на нея и по-специално върху човека.

За Луната знаем, че е най-близкото до Земята небесно тяло. Отстои от нея средно на 384 000 километра, като най-близко (при перигей) идва на 356 410 километра, а при най-далечно (при апогей) – на 406 740 километра. Оттук приемаме, че нейното влияние е много силно, макар и размерите ѝ да не са големи (има диаметър от около 3500 километра). Разликата от най-далечното и най-близкото ѝ положение спрямо Земята е 50 330 километра, което за нейната малка орбита е значително. Затова влиянието ѝ при перигей е много по-силно, отколкото при апогей. При перигей тя изминава за едно денонощие 14-15 градуса, а при апогей – към 12 градуса. Малкият ѝ размер говори, че макар и влиянието ѝ да е силно, то засяга предимно по-обикновените и повърхностни прояви на човека (интелектуални, емоционални или подтика за творчество). Хората със силно лунно влияние – Лунните типове – достигат най-много до средна интелектуалност.

Средната плътност на лунното вещество е 3,33 по-плътностно от водата, докато на Земята тя е 5,5. Това говори за две неща: първо, че Луната се е образувала много по-късно от Земята, и второ, че нейното влияние тласка човека към по-отвлеченото, към по-малкия контакт с материалното, към по-абстрактни науки и въпроси, като събужда и развива въображението.

Луната се върти бавно около своята ос. Спрямо неподвижен наблюдател на звездите тя прави едно завъртане за 27 и една четвърт генонощия - т.нар. **сигеричен месец**. А по отношение на Земята, която в течение на една година прави пълна обиколка по еклиптиката, лунното завъртане е 29 и половина генонощия, т.нар. **синодичен месец**. С това си качество Луната дава на човека под нейното силно влияние стремеж към спокоен, безметежен, без напрежения живот, липса на устрем за бурна изява, боязливост, страхливост, особено по отношение на своето здраве и смърт. Тези хора обичат меки дивани на чашка кафе, при лек, спокоен и приятен разговор, но са общителни, любезни, весели, разположени. Затова главата на **Лунните** типове е с овална форма и лицата им са кръгли. Бива ги за чиновници и като такива са приятни, изпълнителни, добросъвестни. Те добре изпълняват, но лошо управляват, защото им липсва решителност. Поради тези качества хората под силното лунно влияние са добри другари в живота, особено жените; те сладко се усмихват и се стараят да се понаравят. Погледът им е привлекателен и търсят мъж, когото да чувстват като силен свой закрилник.

Мъжки Лунен тип

Женски Лунен тип

Оста на лунното въртене е почти перпендикулярна по отношение на еклиптиката, което е най-ценното нейно качество и дава на човека гарбата да преценява добре истинското разрешение на всяка поставена задача. Това положение дава и добра интуиция, което говори, че контактът с идейния свят е много тесен.

Кожата по тялото и лицето на лунните типове е бледа и чувствителна от гонир със слънчевите лъчи. Те не могат да се излагат на крайморското слънце по плажовете, а трябва да седят на сянка, т.е. не могат да използват облагите на слънцелечението.

Отразителната способност на Луната, или т.нар. албето, по отношение на пагналите върху нея слънчеви лъчи, е слаба – само 7 процента, а поглъща 93 процента от тях. Това придава на нейното влияние жажда да задържа придобитото и стремеж към неговото запазване. Това дава и добра памет при силното влияние на Луната и прави челото изпъкнало в средната си част. Албедото определя и наличието на добър апетит, което придава известна пълнота на тези типове. За пълнотата на тялото им гонпринеса и тяхното домоседство – не обичат движенията и напреженията. Затова очите им са големи, широко отворени, кръгли. Активността на Звездното им тяло е слаба и затова обичат да се излежават, преди да станат от сън, чувствайки се все още морни.

Луната няма атмосфера, затова лунните типове лесно споделят своите впечатления и всичко, което ги вълнува, без каквато и да било сериозност и задълбоченост. Зле поставените лунни типове са клюкари, обичат да разкрасяват гребните случки и преживелици. Те са хитри, лениви и глунави, а невинността им е престорена.

Движението на Луната около Земята има дълга формула. То е особено сложно и крайно променливо, затова хората под силно лунно влияние са променливи, непостоянни, неустойчиви. Това качество дава на лицето къс, разширен долу и вирнат нос.

Луната със своето влияние има отношение към гръбначния мозък, който управлява всички жлези с вътрешна секреция, но на първо място – стомаха и половата система, които при силно лунно влияние са активни. За тях трябва по-интензивна дейност, гимнастики и да се търсят начини за избягване на вродената им инертност, която дава мека, слаба и тлъста брадичка.

Луната е свързана със зодиакалното съзвездие **Рак**. В това съзвездие през ясна и безлунна нощ могат да се видят с просто око около 60 звезди, но само пет от тях са по-ярки – от четвърта звездна величина. Тези звезди са много отдалечени от нас и съгласно закона на Доплер при нас достигат вълните с къса дължина, които според астрологията имат добро и благородно въздействие върху лунното влияние.

Най-характерното за това съзвездие са неговите два звездни купа. Преди откриването на телескопа единият куп се е виждал като размита мъглява звезда, но въпреки това от звездобройците и народа е приеман за звезден куп, наричан Яслите. Едва след изобретението на телескопа астрономите са приели тази звезда за звезден куп, в който се изброяват около стотина слънца. В пространството той заема обем от 16 светлинни години и е на разстояние от нас 520 такива. Другият звезден куп се вижда като звезда от пета звездна величина и е съставен от пет слънца, но поради голямата си отдалеченост те могат да се виждат разделени само с мощни телескопи.

В настоящата епоха, когато Слънцето влезе в съзвездие Рак, то прави своя поврат и тръгва на юг. От този момент започват най-топлите дни в северното полушарие. Но не поради това гвижение назад на Слънцето Саабей е гал на това съзвездие името и образа на речния рак. Защото около 22 декември има и друго връщане назад, когато Слънцето влиза в съзвездие Козирог. Саабей е изтъквал, че Луната се е появила значително по-късно, когато на Земята вече е имало живи форми. Известно е, че на Земята съществуват

1 500 000 вида живи форми. От тях един милион се пагат на насекомите, останалите 500 000 са на всички останали животни. Тази многобройност на видовете при насекомите говори, че те са просъществували най-дълъг период; същото е и за океанските животни. Известно е, че всички те се размножават с яйца – обилно много яйца, за които, след като бъдат изхвърлени, не се полага абсолютно никаква грижа и каквото и да било майчино чувство. По това време такова чувство не е съществувало в живите форми, т.е. грижа за потомството не е имало. Със създаването на Луната идва и се заражда майчиното чувство. Ракът е първото същество, у което това чувство се е зародило. Той не изхвърля яйцата си, а ги държи под опашката си, докато се излюпят и излязат навън от яйчните обвивки.

Съзвездията, които имат звездни купове, носят и излъчват от себе си топлие, мили, милосърдни майчини чувства. Но докато във всички други зодиакални съзвездия, които имат звездни купове, има и други обекти (Слънцата със силна изява или нещо друго, което да нарушава чистите влияния на звездните купове), то съзвездието **Рак** няма такива и остават да действат в него само двата звездни купа, т.е. майчиното чувство. Затова Луната е майката и дава майчинството. Тя, със своето идване, създава и заражда тези чувства в живите форми.

Луната със своето влияние създава и оформя мозъчните центрове в задната тилна част на мозъка – центрите, които тласкат човека към продължение на рода (половия нагон), мозъчните центрове за апетит, намиращи се пред горната част на ушите, и центрите за паметта в предната средна част на челото, за които споменахме.

ЛУНАТА В ДОМОВЕТЕ

В първи дом Луната, особено когато е на асцендента или много близко около него, дава всичко онова, което казахме за нея. Същото е и при другите ъглови точки на границата между домовете, както и при добри аспекти, но вече в по-слаба форма.

Във втори дом Луната е без особен израз, без ясно изразени особености, а е налице само едно подсилване на нейното влияние. Вниманието е повече в аспектите, които тя има с планетите.

В трети дом Луната показва, че роденият ще има стремеж често да сменя професията, а също така и да пътува.

В четвърти дом Луната говори за човек, който ще бъде при добри условия и грижи в семейството, където се е родил, но ще напусне родния си край и ще живее другаде.

В пети дом, особено ако Луната е в перихелий, т.е. бързо се движи, пред нас е човек, който ще има много връзки с противоположния пол, много любовни приключения.

В шести дом Луната показва човек, който ще има много добри връзки с обикновените хора от народа, които ще го подпомагат, а с близките си роднини ще бъде в добри отношения.

В седми дом Луната показва човек, който ще има много кандидати за женитба. Той е общителен, любезен, контактен, особено когато Луната е перихелий.

В осми дом действието на Луната е изобщо слабо, особено когато е в афелий. Стремежът за семеен живот не е подчертан.

В девети дом Луната говори за човек с богато въображение, лунните му качества са добре изразени и много пътува.

В десети дом имаме човек, който ще има връзки, работата и професията му ще бъде свързани с някакво ръководство на обикновения народ и с неговите нужди.

В единадесети дом Луната показва човек, който със

своята професия ще бъде свързан с обикновените хора и те ще му бъдат в услуга.

Луната в дванадесети дом говори за човек с добри способности за прояви в писателството, особено в поезията, ако тя има аспект с Меркурий и Венера.

АСПЕКТИ НА ЛУНАТА С МЕРКУРИЙ

С Меркурий при **съвпаг** и **тригон** имаме човек, който бързо схваща, запаметява и разбира всичко. Такъв човек е крайно изпълнителен към своите обещания, помни ги и ги изпълнява. Много често при тези аспекти на Луната имаме изяви на литературни способности. При гругите **добри аспекти** имаме същото, но в по-слаба форма.

При **лоши аспекти** можем да приемем пак същото, само че тези способности се изразяват периодично, не са така плавни и постоянни.

Ако **нямаме аспекти**, човек вяло и без интерес се отнася към всичко, забравя и не изпълнява своите обещания и задължения.

АСПЕКТИ НА ЛУНАТА С ВЕНЕРА

С Венера при **съвпаг** и **тригон** имаме човек, който обича хубавата обстановка и наредба в дома, т.е. обича да я създава и поддържа. Много често при тези аспекти имаме ясно изразени способности към изкуството, най-вече към изобразителното. При гругите **добри аспекти** е пак същото, но тук проявата е на импулси, малко по-строга, на етапи и човек се чувства малко обиден, когато е принуден да върши и изпълнява обикновените домашни задължения и слугинската работа.

При **липса на аспекти** човек няма отношение към всичко онова, което Луната и Венера са способни да дадат.

АСПЕКТИ НА ЛУНАТА С МАРС

С Марс при **съвпад** имаме добре сложен, висок човек.

При **лоши аспекти**, особено ако са точни, имаме човек, който ще има неприятности и операции в областта на половите органи, лоши и гразнещи връзки с партньора по женитба и често развод.

При **добри аспекти** имаме добри и правилни полови връзки с партньора. Изобщо човек е привлекателен за тези от противоположния пол.

АСПЕКТИ НА ЛУНАТА С ЮПИТЕР

С Юпитер при **съвпад** и **добри аспекти** имаме човек благороден, услужлив, с бащинска обхода към околните. Тези хора обикновено имат добър апетит и са госта едри и пълни. В семейния си живот са плодови и много бързо създават потомство.

При **лоши аспекти** имаме човек, който с нагменност гледа на околните и с една натрапчивост търси те да му бъдат в услуга, да му свършат и най-малката работа, която и той може да свърши, без да има чувство и задължение да им се отплати за това. При точните лоши аспекти често пъти лицето има връзки с човек от противоположния пол и умело заблуждава партньора си за тях. Също имат добър апетит и са с една не особено приятна пълнота. Тези хора често страдат от разстройства на черния гроб.

При **липса на аспекти** липсва цява на тези качества.

АСПЕКТИ НА ЛУНАТА СЪС САТУРН

Със Сатурн при **съвпад**, който е лош аспект, имаме слаба възможност за създаване на поколение. Заедно с другите **лоши аспекти**, имаме човек, който към близките си е крайно ревнив, подозрителен, затворен в себе си, не обича да споделя своите планове и вълнения с тях, прегпазлив е, страх-

лив и е всякога с лош стомах – неразположение, язви и други разстройства в коремната област.

При **добри аспекти** имаме постоянна и похвална грижливост към всичко и всички членове на семейството, към всички близки.

АСПЕКТИ НА ЛУНАТА С УРАН

С Уран – при **съвпаг** и **добри аспекти** имаме човек с добри планове и идеи за уреждане на семейните и домашни работи.

При **лоши аспекти** е налице същото, но обременено много често с неестествени, странни подтици за преустройство. При лош аспект, но силна позиция на Уран, имаме човек с неестествени полови влечения.

АСПЕКТИ НА ЛУНАТА С НЕПТУН

С Нептун при **добри аспекти**, особено при **съвпаг**, имаме крайно интуитивен човек, който като сънзер попива и разбира всичко. Когато е в общество, той схваща обстановката и хората около себе си, без да става нужда да му се обяснява каквото и да било. При силна позиция на Нептун имаме човек с качества и способности към изкуството, с топли и мили отношения с близките си, които с една подчертана топлина бърза и търси начин да задоволява техните нужди. Приятен и мил е за близките си.

При **лошите аспекти** имаме човек, който е хладен, неотзивчив към нуждите на своите близки. На семейния живот гледа много свободно, не заляга достатъчно зряво в него и много често е готов да изневери на партньора си. При точните лоши аспекти разводът е почти неизбежен.

АСПЕКТИ НА ЛУНАТА С ПЛУТОН

С Плутон при **съвпаг** е много лошо: той всякога отнема възможността за създаване на добро и здраво семейство,

дава често безплодие, а понякога тласка човека и към монашество.

При **гругите лоши** аспекти дава болезнена привързаност към всичко свое и особено към децата си, а също жажда за остри забележки към партньора си.

При **гобрите аспекти** имаме човек, който с голяма активност урежда и се справя с всички семейни задължения, има приемлива и разумна привързаност към своето и най-вече към децата си, с активна полова дейност.

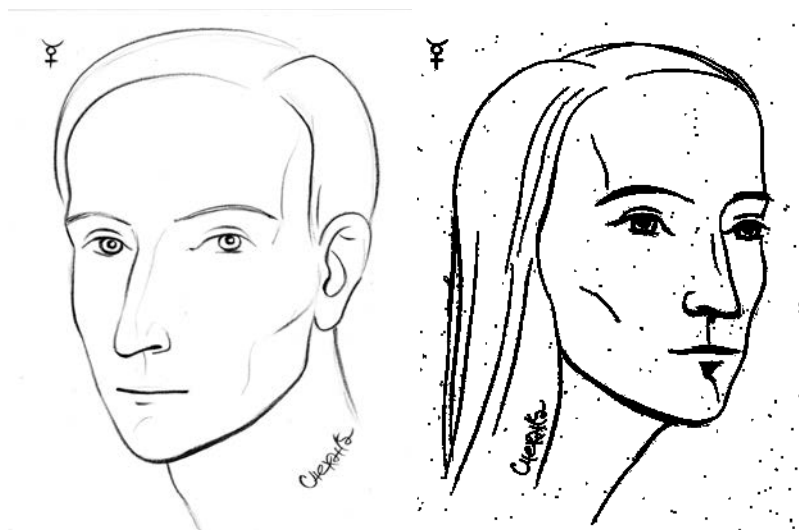
МЕРКУРИЙ

Втората планета от слънчевото семейство е Меркурий със символичен знак ♿. Нейните размери в сравнение с другите планети са сравнително малки. Тя има диаметър близо 5000 километра. Понеже се движи в орбита между тази на Земята и Слънцето, се приема за вътрешна планета. Нейният малък размер определя и нещо от естеството на силовите течения, които изхождат от там и влияят върху Земята и живота на нея. Тези влияния не засягат дълбоките изяви, а близкия, непосредствено до човека свят – неговата обстановка, опознаването и използването му за задоволяване на обикновените нужди.

Силовите течения на Меркурий чрез Звездното тяло на човека създават и оформят мозъчните центрове, които се намират в долната предна част на мозъка – около веждите. Затова на хората, които имат подчертаното влияние на Меркурий, тази част на челото им е добре оформена и развита. Там са центрите, които дават възможност да се схваща и разбира околната среда, обстановката, при която се намира даден човек, формите, размерите, теглото, багрите, реда, който съществува около него, а също и стремежа към този ред, за да може да бъде ползван за постигане на своите задачи и нужди. Там също е и мозъчният център за общуването. Художниците, скулпторите трябва да имат добре развити тези центрове, а също и хората, които ще трябва да решават практичните задачи, свързани с обикновения живот, с нуждите на човека.

Създадените от Меркурий центрове, особено ако са добре развити и въздействието на планетата е силно, дават израз и на другите части и органи на лицето, главата и тялото. Тялото е ниско, слабичко, подвижно, с мургав цвят на

Мъжки Меркуриев тип

Женски Меркуриев тип

кожата. Лицето има крушообразна форма, главата е с удължен назад череп. Косата е с тънки косми, добре покрива главата и обикновено е кестенява. Челото е право и добре изразено около веждите. По него обикновено почти няма черти или ако има, те са слаби. Вертикални линии няма, защото меркуриевите типове не са устроени да правят волеви усилия за преодоляване на съпротивлението, което съпътства осъществяването на поставените задачи. Веждите им са гъгообразни, показващи лесна възбудимост. Очите са обикновено по-големи и имат формата на бадеми, изразяващи интереса и изгодата в чувствата, които ще отгадат. Носът на меркуриевите типове е прав и тънък, което показва повърхностно и бързо разглеждане на всички въпроси. Устата е средно голяма, с тънки устни, особено горната. Това говори за голям контрол на ума върху чувствата, слаба чувствителност и емоционалност, силно себевлечение, студена пресметливост при всички случаи в живота. Този тип хора отгадат чувствата си, пресмятайки всякога пол-

зата и изгодата, която ще имат от това. Братата е заострена, показваща променливост в мисли и идеи, липса на устойчива воля за осъществяване и реализиране на поставените задачи.

Като изключим Плутон, който малко е проучен, установено е, че Меркурий има най-голяма плътност на своята маса от всички планети, която се изчислява на 5,62 пъти по-голяма от тази на водата. Затова неговото влияние предразполага към по-тесен контакт с материалното, осезаемото, към материалистичните науки и ползата, която личността може да се извлече от всичко това.

Меркурий обикаля Слънцето за 88 земни денонощия, като се движи със средна скорост от около 48 километра в секунда, а когато е най-близо до Слънцето (в перихелий), тази скорост достига 58 километра. Това придава на влиянието му върху човека способността бързо да схваща, разбира и да се ориентира във всичко. Тази способност е особено ясно изразена, когато Меркурий е в перихелий, и по-слабо, когато е най-далеч от Слънцето – при афелий. Дали Меркурий е в перихелий, или в афелий, разбираме от таблиците, с които работим. Ако за едно денонощие той изминава повече от два или около два градуса, тогава той е в перихелий. Ако изминава по-малко от един градус, тогава е в афелий.

Орбитата, по която Меркурий се движи около Слънцето, сравнена с орбитите на всички планети, с изключение на Плутон, е най-разтеглена. Известно е, че когато едно тяло се движи по окръжност, пътят му няма ексцентрицитет. Ако тялото се движи по елиптичен път, отбелязваме, че има ексцентрицитет. Колкото той е по-близо до единица, толкова неговата орбита е по-разтеглена елипса и когато този ексцентрицитет стане единица, то орбитата на това тяло се приема за парабола. Ексцентрицитетът на Меркурий, след този на Плутон, е най-голям от всички останали планетни орбити, и е 0,206. При перихелий той идва на 46 милиона километра от Слънцето, а при афелий – на 70

милиона километра. Това дава една разлика от 24 милиона километра, която за неговата малка орбита е много голяма. Като се има предвид и това, че плоскостта на орбитата му не лежи в плоскостта на еклиптиката, а сключва с нея ъгъл от 7 градуса, може да се твърди, че Меркурий след Плутона е най-силно пострадал от катастрофата в Слънчевата система, при която се е разрушила планетата Фаетон. Това положение на неговата орбита се отразява особено неблагоприятно върху влиянието му, определящо егоизъм, лична изгода и интерес. Това е особено силно предимно в два случая: първият, когато той е в перихелий. Втория случай на силно въздействие имаме, когато Меркурий е в т.нар. долно съединение, което отбелязахме на **фиг. 4**. Тогава Меркурий е точно между Земята и Слънцето и се намира от нас само на 82 милиона километра, което положение се отбелязва с буквата „R“. При тези два случая влиянието му е особено силно и дава сила на ума, но с ясно изразени егоистични стремежи. На първо място са сметката, личния интерес и изгодата. Да се очаква от човек с такова положение на Меркурий идеализъм и безкористна услуга е почти невъзможно, макар на думи да говори за безкористие.

При горно съединение, когато Меркурий се намира зад Слънцето, той е на 217 милиона километра от Земята с една значителна разлика от 135 милиона километра от разстоянието му при перихелий. При този съвпадение има едно притъпяване на този груб егоизъм, още повече, че Слънцето е пред планетата и подчертава стремежа към наука, предимно към изучаването на езици. Отражителната способност на Меркурий, или т.нар. алbedo, е много малка – едва 7 процента от пагналата върху него светлина, и силите, идващи от Слънцето, се отразяват, а 93 процента се поглъщат. Това говори, че влиянието му тласка човек към стремеж силно, ревниво и най-старателно да пази всички свои придобивки, с жажда да присвоява всяка ценна вещ. И ако при необходимост трябва да даде нещо, то е пресмет-

нато това да е възможно най-малкото, с възможно най-голяма изгода. Това има отношение и към неговите чувства и любовта му към противоположния пол. И тази най-висша изява на човека се свързва в повечето случаи с личния интерес, сметката, изгодата, която ще има, ако отпаде чувствата си на партньора.

Установено е, че Меркурий няма атмосфера, което придава на неговото влияние върху човека липсата на сдържаност - бърза да се изказва, бърза при разискването на който и да било въпрос и с това тези хора са твърде повърхностни. При по-нисшите типове този подтик се изразява в несъществуващи приказки - бърбировост, в средните типове - в несдържаност при разискване на някои въпроси, а при висшите типове - в добър ораторски талант.

Около своята ос Меркурий се движи бавно и се завърта за около 60 земни денонощия. Това говори, че от получените много идеи при бързото му движение около Слънцето, не се заражда стремеж да ги осъществява, а търси някой груг да стори това. Не са работливи, не са готови да изразходват напрежение за осъществяване на идеите, каквото е необходимо при тези случаи. Освен ако личните му интереси и ползата от дейността му не го подтикне към осъществяване.

До този момент не е установено какъв е наклонът на неговата ос и дали има въобще такъв по отношение на еклиптиката. Но от гледище на астрологията оста би следвало да е твърде наклонена, защото при всяка планета тя има отношение към връзката с идейния свят. При хора със силно влияние на Меркурий клокочат много идеи, но всички те са от по-нисшите полета на този свят - идеи безпочвени, илюзорни, без ефективно приложение.

Според Саабей, Меркурий при своето образуване и оформяне е ползвал и имал връзка с небесните образувания на зодиакалното съзвездие **Близнаци**. В ясна и безлунна нощ в това съзвездие могат да се видят с просто око около 70 звезди, от които 14 са значително ярки - по-ярки от тре-

та звездна величина, между които и две величави слънца: Полукс от първа звездна величина и Кастор от втора. Това говори, че със своите силови течения, съгласно принципа на гениалния Кристиан Доплер, тези влияния носят по-дълги силови вълни, което допринася те да тласкат и да събуждат интерес към материалните ценности, прилагани към влиянието на Меркурий. Саабей е изразил това съзвездие като прегърнати двама братя - близнаци, от които единият е бял, а другият - черен. Големият интерес към придобиване на материални ценности, който това съзвездие внася във влиянието на Меркурий, има две възможности: да се използва за градеж и улеснение на човешкия рог - това е белият брат; същите тези ценности могат да се използват за разруха, за спъване на човешкия прогрес - черният брат.

В това съзвездие има много променливи звезди, поради което със своето влияние те придават променливост на стремежите в живота на индивида, предизвикани от приятните изгоди, които ще му донесат. Това е изразено в една митологична легенда, която ще цитираме тук.

Цар Тиндереј имал жена Лега, която с красотата си очаровала всички. За нейната прелест се говорело навсякъде. С гивната си хубост тя омаяла и великия Зевс. Щом я зърнал, той решил да я обладае. За да избегне неприятностите, които би му създавала неговата законна съпруга, Зевс се превърнал в белоснежен лебед и като стрела се спуснал в покоите на Лега. От Зевс Лега родила две деца - син, когото нарекли Полукс, и дъщеря Елена, прекрасна като богиня, която покъсно станала причина за Троянската война. От своя законен съпруг Лега родила също две деца: син Кастор и дъщеря. Двамата братя Полукс и Кастор растели в голяма обич помежду си и станали прочути герои. Полукс, който имал Божествен произход, бил безсмъртен - това е белият брат, защото доброто и прогресът са безсмъртни и вечни. А Кастор, който имал за баща обикновен, земен човек, е черният брат, който е смъртен. Така е изнесено в легендата: злото и

спънките на прогреса на човешкия род са конечни и ще свършат когато и да било. Тук се прокарва и идеята, че доброто и злото вървят засега заедно, едно до друго. Това също картинно е изразено в една гревна мъдрост: „Когато фенерът свети, най-тъмно е под него“. Това е ясно изразената тясна връзка между светлината – доброто, и тъмнината – злото.

При наблюдение с телескоп Меркурий има фази както при Луната. Той обаче трудно се наблюдава, защото, както вече споменахме, неговото максимално отклонение от Слънцето е само 28 градуса. Затова той може да се наблюдава само когато е в най-голямо отклонение, и то когато е близо до хоризонта: след залеза на Слънцето, като вечерна звезда, или преди изгрев – като утринна звезда.

Господстващата психологическа черта при хора с ясно и силно влияние на Меркурий е бързо да се приспособяват и нагаждат към всяка нова обстановка и да използват възможно най-добре всички изгоди, които тази обстановка може да им даде. Тези хора преуспяват и се срещат навсякъде, където повече се приказва, отколкото се иска. Лесно блясват със своите приказки, но сред хората с по-ниско интелектуално равнище. Нямаат дълбоки познания, но обичат да се изтъкват, че всичко знаят.

МЕРКУРИЙ В ДОМОВЕТЕ

Меркурий в първи дом, особено ако е близо до асцендента, дава външния вид на индивида. Според това до каква степен Слънцето е облагородило мозъчните центрове на Меркурий, имаме и по-свършени белези, форми и качества, които той носи и дава. Това облагородяване се отнася както до неговото положение в домовете, така и до аспектите, които се създават с него.

Във втори дом Меркурий дава възможност на индивида да подсилва вътрешните качества, които планетата носи.

В трети дом дава възможност на индивида да обяснява и предава своите знания и умения на хората, с които работи.

В четвърти дом Меркурий говори за неприятни разправии и сметки между родителите в ранната му възраст, а по-късно и разправии със самия него.

В пети дом индивидът отдава внимание и чувства, засягащи противоположния пол, но със сметка, с търсене на интерес и придобивки, които би му гонесло това отдаване.

В шести дом Меркурий дава разправии със сестрите и братята, а също и с най-близките, свързани предимно с парични въпроси.

При Меркурий в седми дом женитбата е свързана с интерес, с полза и в много случаи показва, че партньорът ще бъде меркуриев тип.

В осми дом въздействието на Меркурий, както и на всички членове на слънчевото семейство, ще бъде малко парализирано, притъпено и по-слабо.

В девети дом имаме човек с материалистични разбирания, обича да се изтъква и да приказва навсякъде.

В десети дом Меркурий дава способности и умение на личността да поучава другите, да ги напътства; това са учителите и преподавателите.

Меркурий в единадесети дом говори, че роденият ще има връзки с хора на науката и с канцеларисти, от които ще има полза и подкрепа в живота си.

В дванадесети дом Меркурий дава склонност към литературни занимания, особено ако Луната и Слънцето - Вулкан, а най-вече ако и двете са там или са близо до асцендента.

АСПЕКТИТЕ НА МЕРКУРИЙ С ВЕНЕРА

Отбелязахме, че най-голямото отклонение спрямо Слънцето е на 28 градуса. Най-голямото отклонение на Венера от Слънцето е 48 градуса. Следователно най-голямото отклонение, което могат да имат двете планети една от друга, е 76 градуса, затова аспектите, които могат да имат двете планети, са: съвпаг, полусекстил, полуквадрат,

секстил и квинтил (72 градуса). Изтъкнахме в легендата за двамата братя, че те се изявяват като големи герои, с което се подчертават възможностите, които имат техните мускули, стави на ръцете и краката бързо и точно да реагират на мозъчните подтици. Така например, ако един занаятчия има силните и добри аспекти на Меркурий с Венера, той ще бъде изкусен майстор, майстор от голяма класа. Защото под влиянието на Меркурий мускулите на ръцете и ставите много точно и правилно ще реагират на венерините подтици. Един човек на изящните изкуства – художник, музикант, инструменталист, за да бъде добър изпълнител, трябва да има силното влияние на Меркурий. Затова при **добрите аспекти** между Меркурий и Венера имаме изява на изкуства, в които пръстите играят голяма роля – свирене на пиано, цигулка и други от този род. Същото е и при приложните изкуства, изискващи умение всичко да се прави най-добре.

При **полуквадрат** жажгата и стремежът за постигане на красотата срещат известни пречки.

При **липса на аспекти** между Меркурий и Венера подтиктът и чувството за добро творчество липсват.

АСПЕКТИ НА МЕРКУРИЙ С МАРС

При **съвпад и добри аспекти** имаме един активен и динамичен ум, способен преди всичко към разискване на всеки въпрос, със способност към добро говорене, а при висшите типове е налице добър ораторски талант.

При **лошите аспекти** имаме един заядлив човек, готов при разговор винаги да апострофира с оскърбително изказване, противоречащо на онова, което се разисква. При понисшите типове имаме излишна, не на място бърливост и стремеж към обсебване на чуждото – кражба, но на гребно (гжебчийство и лъжа).

АСПЕКТИ НА МЕРКУРИЙ С ЮПИТЕР

При **добри аспекти**, особено при **съвпаг**, имаме човек с голям интерес и жажда за материални придобивки – забогатяване. При по-добро и интелигентно ниво имаме силно изразен стремеж към знания и науки, като в това направление личността може да постигне много.

При **лоши аспекти** имаме лаком човек, който обича прекалено материалните придобивки, като приема, че може да ги придобива и по непочтен начин. Предпочита да блясва и да се изтъква със своите знания и умения, без те да са на голяма висота. Обича да го ласкаят и да се подчертава навсякъде. Има изразена склонност да използва услугите на другите, без да се чувства задължен да се отплати за това. При нисшите типове този стремеж към материални придобивки може да става и чрез кражби, но по-наедно, в по-голям мащаб; те преуначават истината и лъжат.

АСПЕКТИ НА МЕРКУРИЙ СЪС САТУРН

При **съвпаг и лоши аспекти** имаме едно подчертано внимание към всички вещи, дреболици, продукти и каквото и да било, стигащо до най-дребното, със стремеж да го приберат и закътат, защото все някога може да потрябва. Обичат да се запасяват от страх да не би да изпадат в нужда, като често пъти, специално за продуктите, ги оставят да се развалят, без да могат да ги използват. Те са плахи и предпазливи. Имат голяма свидливост и ако се наложи да дават, го правят с голяма пресметливост.

При **добри аспекти** имаме човек със задълбочено търсене на истината. Те също имат голям усет към материалните ценности, но в един много облагороден нюанс, с който тяхното използване е за разумни и необходими нужди. Способни са към големи усилия и устойчивост за придобиване на тези материални ценности и успяват.

АСПЕКТИ НА МЕРКУРИЙ С УРАН

При **съвпаг** имаме човек със студени и резервирани отношения предимно към хората от противоположния пол. Този съвпаг, както и **добрите аспекти**, дава човек със способности и стремежи към новото, оригиналното, към особеното разрешаване на всички въпроси и постъпки. При точни аспекти и при добра интелектуалност на индивида прег нас са рационализаторите, хората, които откриват новото. В живота им се случват изненадващи събития и много благоприятни случаи, които им донасят голяма полза и улеснение.

При **лоши аспекти** имаме човек, склонен към мислене, изказвания и действия, които са странни и неприятни за другите. При точни аспекти имаме крайно неприятни и изненадващи събития с лоши последици в живота на индивида.

АСПЕКТИ НА МЕРКУРИЙ С НЕПТУН

При **съвпаг** и **добри аспекти** имаме човек мил, симпатичен, отзивчив, с голяма интуиция. Всеки въпрос, всяка задача, още преди да е започнал да мисли за нея, е вече разрешена в главата му. При точните аспекти имаме литературни способности, засягащи повече отвлеченото - нереалното. Изобщо при силни позиции на Нептун имаме качества за изява на изкуството.

При **лоши аспекти** имаме човек, който се поддава на измами и лъжи - доверчив човек. При точни аспекти тези измами и лъжи го засягат много лошо и остро.

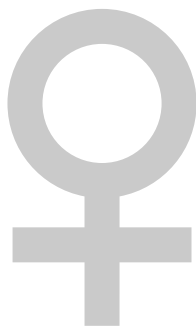
АСПЕКТИ НА МЕРКУРИЙ С ПЛУТОН

При **съвпаг** е много лошо: такъв човек периодически като че ли престава да мисли, в него се явява скованост и обърканост и тогава, ако все пак нещо измисли, то ще бъде

крайно лошо и пагубно за него – взема някакви неестествени и отежчаващи решения. При другите **лоши аспекти** има бързост, заядливост и желание да наложи своето, приемайки го за най-право, макар че съвсем не е така. При точни аспекти имаме хора, в които, като се вмъкне някаква идея, неправилна и гразнеща околните, те правят всичко възможно да им я наложат.

При **добри аспекти** имаме една активност на мисълта, способна да се наложи на околните. При по-интелигентните типове имаме хора, които при разговор и разглеждане на реди въпроси добре и убедително се аргументират, т.е. имат добро и убедително слово.

ВЕНЕРА

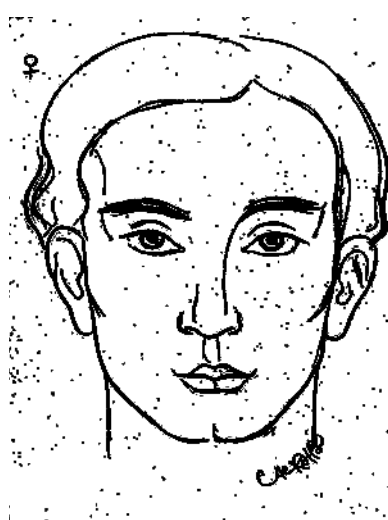

Венера е третата планета от слънчевото **семејство със символичен знак ♀**. Тази планета е известна като Вечерница и Зорница и е най-яркото небесно тяло след Слънцето и Луната. При своя максимален блясък тя е десет пъти по-ярка от Сириус, която е най-ярката звезда – слънце, върху небесната сфера. Говорим за максимален блясък на Венера, защото той се мени: когато е най-силен, е -4 звездна величина, а когато е минимален, е от -3. Поради този свой блясък тя е последната звезда, която сутрин остава да свети като Зорница, и първата звезда, която блясва след залеза на Слънцето като Вечерница. При някои случаи на най-голям блясък може да се наблюдава и през деня. Нейният гуаметър е близък до този на Земята и е около 12400 километра, а земният е **12800**, затова често се казва, че те са планети-близнаци. Поради сравнително по-големия си размер от Меркурий тя засяга с влиянията си и по-сериозни изяви на човека. Орбитата на Венера е между Слънцето и тази на Земята, затова и тя се приема за вътрешна планета.

Силовите течения на Венера чрез Звездното тяло на човека създават и оформят мозъчните центрове, които се намират отстрани на предната централна част на челото. Затова хора, които имат ясно изразено влияние на Венера притежават добре оформена и развита тази част. Там са централните, които тласкат и дават възможност на човек да се изяви в изкуството, предимно в музикално отношение. Там са централните за тона и за гарбата да има тънък усет към изящното и красивото. Тези създадени от Венера центрове, при силното ѝ влияние и въздействие, определят израза на тялото и на другите части и органи по лицето и главата. Тялото е не много едро, деликатно и с чудно краси-

Женски Венерин тип

Мъжки Венерин тип

ви форми, създадени от меки, еластични мускули. „Венера е майстор на красивите форми“, казва един мъгрец. Главата е угължена отпред назад по типа голихоцефали. Лицето е с красиви, овални форми. Косата е гъста, бухнала и винаги много добре причесана. Тези хора обичат и с особено старание се занимават със своята красота, полагайки големи грижи за своя външен вид, като обикновено приемат, че това може да стане с козметични средства, застоявайки се дълго пред всяко срещнато огледало. Запитали един от големите професори по козметика кое е най-доброто козметично средство за красотата и привлекателността на една жена. Той отговорил: „Баня и сън“.

Челото, както вече отбелязахме, е добре оформено в своята странична част. То е спокойно, без бръчки, поради липса на дълбоки и бурни преживявания, а също и поради силния контрол да не се появят такива, защото се приема, че те са израз на старост. Те по-често се издигат в положение на пасивно съзерцание, отколкото да се впускат, за да ус-

кат. Очите са големи и с омайна пленителност, нежност и заразяваща любов. Хармоничната завеса на техните гълги и малко завити нагоре ресници, които жените изкуствено угължават, увеличават още повече чара, който се излъчва от тези очи. Венериният поглед изразява още тънка чувствителност и развита интуиция. Носът не е голям и често е кокетно вирнат нагоре. Ноздрите са трептящи, подчертавайки любовната чувствителност, която се излъчва от очите. Устата е обикновено малка, с добре и красиво оформени сочни устни. Вертикалната бразда, която се спуска от голната част на носа към горната устна, е изящно изгълбана, показваща деликатното, отмерено и справедливо отношение към околните. Красивата и пленителна усмивка разкрива изящно наредените като бисер зъби. Една обла и мека брадичка завършва лицето с малка приятна трапчинка.

Венера – това е типът жена. Силата ѝ не стои в мускулите, нито във волята; тя седи в силата на опияняващите чувства. Венерините типове мъже са хубави, изнежени, с добре нагласена вратовръзка, изискана прическа, с хубави засукани мустачки. Държат да се нравят на жените повече с тези си качества, отколкото със своя ум. Те са по погрешка мъже и погодно на жените от този тип са меки, чувствителни, кокетни, впечатлителни, нежни и скромни. Венерините типове лесно се размиват и разплакват. Те са честити, че Природата е крайно внимателна и разположена към тях и като че ли си прави удоволствие да ги обсипва със своите дарове и внимание. Възнаграждението и успехите им далеч превъзхождат техните заслуги. Затова те не обичат и нямат охота към обикновената слугинска, слабо платена работа. Венерините типове успяват много повече благодарение на своето очарование, отколкото на своята интелигентност. Влюбват се лесно и силно, но преходно. Ужасяват се от борбата, усилията, умората. Обичат спокойния, без напрежение живот, разкошната обстановка, украсена с миндери и огледала.

Венера обикаля около Слънцето за 225 земни денонощия, като се движи със скорост от 35 километра в секунда. Влиянието ѝ върху човека му позволява сравнително бързо да схваща, да разбира, да се ориентира и да реагира срещу възбуди. Орбитата на Венера, по която се движи около Слънцето, в сравнение с всички други планетни орбити е най-правилна - почти окръжност (нейният ексцентрицитет е 0,007). Това говори, че тя с лекота и без разтягане следва голямата скорост на Слънцето от 250 километра в секунда, движейки се около центъра на нашата галактика. Това ще рече, че при катастрофата в Слънчевата система, предизвикана от чудовищната притегателна сила на едно черно слънце, Венера е пострадала най-малко. Това ѝ дава най-ценното в нейното влияние: стремеж към съвършени изяви, към изящното и красивото, желанието и умението да се прави и върши всичко най-добре, стремеж и способности към изкуствата в най-широк смисъл, като се започне от приложните и се стигне до всички изящни изкуства. Това особено силно е изразено в случаите, когато Венера се намира при върховете на четирите главни точки: асцендент, надир, десцендент и зенит, а също, макар и малко по-слабо, когато е на границата между два дома. Нейното особено силно влияние е на лице, когато е в съвпадение със Слънцето при долно съединение. При обиколка около Слънцето Венера, също както и Меркурий, може да дойде на една линия: Земя, Венера, Слънце - това е долно съединение; и Земя, Слънце, Венера по права линия, където Венера е зад Слънцето, при т.нар. горно съединение. При долно съединение Венера идва на разстояние 40 милиона километра от Земята, което е най-малкото, до което една планета може да се приближи до Земята. Това определя и особено силното ѝ влияние върху Земята и върху самия човек. Така например, в незасегнатите от разрушителните прояви на Природата и човека области откриваме една чудна девствена красота - опияняваща и проста. В живите форми, растенията и животните, незасегнати от

гемоничните прояви на живота, също има красота и изящество: цветя, плодни и други видове дървета – палми, кипариси, борове, ели. В животинския свят откриваме птичките с техните чудни гласове, животните с красиви, гъвкави тела. В света на водните басейни – реки, езера, морета, океани – виждаме пътър свят от красиви създания. Най-после се вижда и при човека, където голям дял от вниманието му, от дейността му е насочен и погълнат от чувствата – най-вече от красивото и съвършено чувство, наречено Любов. Също и от стремежа към красивото, изящното; стремеж, когато се прави нещо, то да бъде най-хубавото.

В тази своя неразтеглена орбита венерините типове получават от Слънцето най-богати и обилни блага. Затова хората, родени под силното влияние на Венера, имат най-добрите условия за живот – радост, щастие, изобилие от материални блага, пътувания, приятни разнообразия. От тях лъха една мекота, приятност, симпатия към и за всички хора. Не само Венера, но и хората със силно нейно влияние допринасят за красотата: художниците с багри и картини, скулпторите, музикантите с мелодиите, композиторите с творби, от които хармонично се оглася средата около нас. Тези мелодии не се разсейват, но плуват из пространството като нещо цяло и внасят своя принос към хармонията в света. При горно съединение, когато Венера е зад Слънцето по права линия Земя – Слънце – Венера, тя се намира на 259 милиона километра от Земята, или с една разлика от 219 милиона километра. Макар и при такава голяма разлика, нейното влияние е пак силно и добро, но в значително по-малка степен.

Околоосното въртене на Венера е много слабо и едва в последните години успяха да го изчислят на 250 земни денонощия, което говори, че тя се върти обратно. Бавното въртене на Венера определя и нейното влияние: стремеж към спокоен, уреден, без напрежение и усилия живот. Грубата работа, неизбежно свързана с напрежението, обикнове-

ните нужди, измъчват венериния тип и той се старее да я избягва. По-нисшите венерини типове са общо взето мързеливи. Обратното движение пък определя в нейното влияние постоянен стремеж към новото и оригиналното, т.е. всяко следващо нещо да бъде по-различно от това, което е било. Целият низ от модни и козметични новости е плод на този стремеж. Всяка жена или мъж, намиращи се под силното въздействие на Венера, се стараят в своя външен вид да бъдат нещо по-друго от околните. Стремежът към новото, оригиналното е ясно изразен; оттам и безкрайното разнообразие в модите и козметичните средства - все ново и по-различно.

Венера има дебела и плътна атмосфера, където цари голямо налягане. Това придава на нейното влияние непроницаемост във вътрешния ѝ мир. Това се отнася преди всичко до нейния емоционален свят - чувствата. Какви са те и с каква сила са възбудени, е неразбрано за околните. Това голямо налягане и плътност на атмосферата придават на нейното влияние негласно заглажение и необходимост околните да изпълняват нейните желания и да задоволяват нуждите ѝ.

Отразителната способност на Венера (албедото), заедно с това на Нептун, са най-големи - около 60 процента. Това говори за отзивчивост, готовност за помощ и услуга, милосърдие, без да се дава предимство на сметката и ползата от тази безкористност.

Според Саабей Венера при своето образуване и оформяне е ползвала и е имала връзка с небесните образувания в зодиакалното съзвездие **Везни**. В ясна и безлунна нощ в това съзвездие могат да се видят с просто око около 50 звезди, но само шест от тях са по-ярки от четвърта звездна величина. Това говори, че Слънцата (звездите) там са на много голямо разстояние и до нас достигат вълнообразните силови течения с по-къса дължина на вълната. Тези силови течения засягат по-висшите мозъчни центрове в горната част на мозъка.

Между тези звезди – Слънца, се открояват две (едното е жълто, а другото синьо), които са почти еднакви по размер и са четири пъти по-големи от нашето Слънце. Това съзвездие Саабей е изразявал като старинни аптекарски везни, с което е искал да изрази характера на силовите течения, изхождащи от него и най-вече от тези две Слънца, които придават характера на Венера. Това са силови течения, носещи стремеж към точния, пълен и изящен ред, към справедливите отношения, които трябва да има между всички и всичко в света. В митологията се разказва, че гъщерята на Зевс, богинята на правосъдието Темуга, неуморно ходела по Земята с прецизни аптекарски везни и бгяла за справедливостта и реда в света, установен от Зевс.

При наблюдение с телескоп Венера има също фази, както Луната и Меркурий.

ВЕНЕРА В ДОМОВЕТЕ

Венера в първи дом, особено ако е близо до асцендента, отново определя външния вид на тялото, белезите по главата и лицето. И според това до каква степен Слънцето е облагородило мозъчните центрове на венериния тип, имаме и по-красивите и съвършени белези, форми и качества, които тя носи и дава.

Във втори дом се подсилват вътрешните качества, които Венера дава.

Ако Венера е в трети дом, човек във всяка своя работа и дейност ще прилага красотата, изяществото, умението да бъде тя най-хубавата. Приложните изкуства са ясно изразени, когато Венера е в този дом.

В четвърти дом роденият ще бъде изключително много обичан и задоволяван от своите родители и близки. Всички негови желаня и нужди ще бъдат задоволявани с възможно най-голямо внимание и топлина. Изобщо тези типове са приятни и добре приети навсякъде и от всички; често

имат пътувания, приятни разнообразия и където и да отидат извън работното място, се чувстват добре и успяват добре да се изявят.

С Венера в пети дом човек ще бъде много обичан от хората на противоположния пол, а любовните му връзки с партньора ще бъдат най-топли и сърдечни.

Ако Венера е в шести дом, човек ще бъде много сърдечно и топло подпомаган материално от своите братя, сестри и най-близките му около него хора. Отношенията му с тях ще бъдат най-топли и сърдечни.

В седми дом Венера определя щастлив семеен живот, в който човек ще бъде много топло и сърдечно обичан от партньора си. Често пъти самият партньор ще бъде човек на изкуството.

В осми дом влиянието на Венера, както вече отбелязахме и за другите членове на слънчевото **семејство**, е притъпено и отслабено.

В девети дом, особено ако е близо до зенита, човек ще има богат и разнообразен живот, много пътувания и удоволствия - изобило възможност за най-приятен живот. Тези хора излъчват от себе си една приятна привлекателност за всички, където и да отидат.

В десети дом роденият ще се занимава с изкуство - неговата професия, общественият му живот ще бъде свързан с изкуството.

Венера в единадесети дом говори, че роденият ще има връзка с обществата и хората на изкуството, като в много случаи те ще му помогнат и ще го улеснят в живота му. Често пъти партньорът в женитбата може да бъде и човек на изкуството.

В дванадесети дом Венера дава своите най-приятни качества, в които се включва и възможността за писателски способности - поезия.

АСПЕКТИ НА ВЕНЕРА С МАРС

При **съвпаг** и **добри аспекти** човек изявява много активно и пламенно своята емоционална природа, своята любов. В изкуството също се проявява с голяма активност и пламък.

При **лоши аспекти** имаме същото, само че в по-рязка и неустойчива природа. При точните неблагоприятни аспекти имаме хора, които ще скъсат с любимия си партньор или след женитба ще имат развод. При тези точни лоши аспекти имаме и случая, при който човек ще скъса и с изкуството, с което се е захванал. В човешкото тяло Венера има отношение към бъбреците. При лоши аспекти, особено при точните с Марс, Сатурн, Уран и Плутон, имаме смущения на бъбречната дейност.

АСПЕКТИ НА ВЕНЕРА С ЮПИТЕР

При **съвпаг** и **добри аспекти** имаме човек с богата емоционална природа. При тези аспекти имаме също изява на добри артистични гарби.

При **лоши аспекти** имаме фалшиви и заблуждаващи чувства: на гуми личността се разлива от внимание и любовност, но всичко това няма дълбочина, постоянство и искреност. При точните лоши аспекти имаме случаи, когато той ще изиграе партньора си, а след женитба може да се стигне и до развод.

АСПЕКТИ НА ВЕНЕРА СЪС САТУРН

При **съвпаг** имаме твърде голямо закъсняване в изявата на емоционалната природа – късно се събужда чувството на любовта, стремеж и подтикът да обича човек от противоположния пол.

При **добрите аспекти** имаме израз на много устойчиво чувство. При точните добри аспекти имаме една дълбока,

искрена връзка с първата любов; тя остава за цял живот, макар че по ред причини човек се свързва с друг или с друга.

При **лоши аспекти** имаме лесно скъсване и забравяне на любовта и изживяното с партньора, а при женитба имаме и развод, особено когато аспектите са точни.

АСПЕКТИ НА ВЕНЕРА С УРАН

При **съвпаг** и **добри аспекти** имаме резки и бурни изяви на любовта. В изкуството всякога е налице стремеж и подтик към новото и оригиналното. Изгражда се характер, който има голяма привързаност към животните (котки, кучета, коне, птици), а също и към цветята.

При **лошите аспекти** имаме капризност в отношенията с партньора, а при точните аспекти – скъсване с него, а след женитба – развод. В изкуството – стремеж към чудати изяви. И при лошите аспекти имаме любов към животните, но някак по-остра и капризна, често с промени.

АСПЕКТИ НА ВЕНЕРА С НЕПТУН

При **съвпаг** и **добри аспекти** имаме човек с много мили, топли, нежни чувства, с готовност за безкористни услуги, съчувствие, милосърдие. Такива хора са особено приятни и привлекателни. В изкуството, особено ако аспектите са точни, имаме големи дарования.

При **лоши аспекти** имаме човек, който е способен неочаквано да поднася изненади на своя партньор, да го играе и маме, а след женитба най-често следва развод поради изневяра.

АСПЕКТИ НА ВЕНЕРА С ПЛУТОН

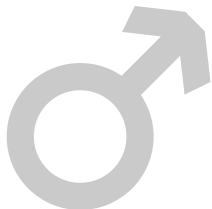
Както вече отбелязахме, съвпагът с всяка планета трябва да се разглежда отделно. **Съвпагът** на Венера с Плутон дава лоши и неочаквани промени в чувствата – любо-

вта. Такива хора въобще не могат да обичат и да се влюбват, особено когато съвпадът е точен. А ако случайно се оженият, разводът е неизбежен. Лесно променят и ликвидират с това красиво чувство – любовта.

При **добри аспекти** имаме силни, ясно изразени чувства. Такива хора силно се привързват не само към партньора, но и към всяка задача, която имат, намирайки в себе си и средства, за да я постигнат.

При **лоши аспекти** имаме пак силните чувства, но те рязко и неочаквано секват, водейки до скъсване с партньора.

МАРС

Марс е петата планета от Слънчевата система и първата външна планета. Той има диаметър около 6 800 километра, което е малко повече от половината на земния, изчислен на около 12 800 километра. Орбитата на Марс е много разтеглена елипса с ексцентрицитет 0,097. Най-близкото му разстояние до Слънцето (перихелий) е на 206 милиона километра, а най-далечното (афелий) е на 249 милиона. Тук съществува разлика от 43 милиона километра, която се приема за голяма при неговата неголяма орбита. Обиколката му около Слънцето е равна на около 2 земни години. Наклонът на екватора му спрямо плоскостта на орбитата е 25 градуса, малко по-голям от този на Земята, който е 23,5 градуса. Това говори, че при него има годишни времена – пролет, лято, есен и зима, но с много по-резки промени в климата. Тези сезони траят почти два пъти по-дълго от земните. Околоосното му въртене е малко по-дълго от това на Земята и е равно на 24 часа и 38 минути. Разстоянието на тази планета до Земята варира между 55 милиона километра, когато е в перихелий и в опозиция, т.е., когато Марс, Земята и Слънцето са на една права линия, а Земята е в средата, и 400 милиона километра, когато по права линия стоят Земя, Слънце и Марс. Тогава Марс е в съвпад със Слънцето. Тук имаме една разлика от 345 милиона километра, която е голяма и е от значение за неговото влияние. През всеки две години и 30 геноноция имаме противостояние – опозиция. Марс е най-близо до Слънцето на всеки 15 и 17 земни години и се нарича **велико противостояние**. Такова положение имаме през годините 1924, 1939, 1956, 1971 и 1988. При това положение Марс е най-благоприятен за наблюдение и изследване, но има южна деклинация и неговата височина над хоризонта за северни-

те ширини не е голяма. Затова някои астрономи отиват да го наблюдават в Южното полушарие. При афелийно положение на Марс това противостояние е около 100 милиона километра – почти два пъти по-голямо от първото. Оттук е ясно, че след Венера, Марс идва най-близо до Земята. Затова негово влияние върху Земята и човека, след това на Венера, е най-силно.

Вече споменахме, че за да разберем естеството на силовите течения на дадено небесно тяло, в случая на Марс, трябва добре да познаваме всичко онова, което астрономите днес и в древността (най-вече съзателят на астрономията и астрологията Саабей Бен Аадес) са доказали. Първо, защо тази планета носи името Марс – бог на войната. Саабей я е нарекъл с името Зил-Батуни, което ще рече човек, който воюва и граби. Гърците са гали на тази планета името на техния бог на войната – Марс. Най-доброто определение на понятието „война“ е дал Бисмарк: „Войната е добре организиран в голям мащаб грабеж“. Защо именно силовите влияния на Марс сега са неблагоприятни? След разрушението на Фаетон, която е попаднала в зоната на Рош от черното Слънце, Марс едва е избегнал разрушението, заедно с планетата Плутон. Така че от всички планети Марс най-много е пострадал: черното слънце е разтеглило много орбитата му, ограбило е водата и въздуха му. Известно е, че критичната скорост при Марс е около 5 километра в секунда, докато при Земята е 12 километра и 200 метра. Това ще рече, че при Марс не е много трудно да се откъсне нещо от неговата повърхност. Поради малкия размер гравитацията му не е голяма и затова чудовищната притегателна сила на черното слънце е могла да привлече от него водата и въздуха. Именно това е, което черните слънца носят и предават на своите жертви – тази демонична и чудовищна енергия, даваща жаждата за настъпване, нахлуване, безредие, грабеж, смърт, демонизъм. Много от канали, които за **първ и** път бяха открити през 1877 година от големия

италиански астроном Скиапарели, се наблюдават и сега. Някои от тях са били корита на реки, а тъмните петна по повърхността на Марс (моретата, както сега ги наричат) не са били нищо друго, освен големи водни басейни. Другата част от тези канали са просто пукнатини по марсианската повърхност.

Водата, казват Саабей и гревните мъгреци, е крайният резултат от еволюционния процес в минералното царство – един етап от безкрайния еволюционен процес, в който всичко е включено. Че наистина е така, показва фактът, че всички минерали, скали и пр. по нашата Земя съдържат в себе си и вода, която не е проникнала отвън. В някои от тях тя е до 30 %. Тази вода е продукт на еволюционния процес. От този еволюционен процес в дълбините на нашата планета се е получила първичната вода, която, бидейки по-лека, излиза на повърхността под формата на минерални извори. Така че минералната вода, която имаме, е първичната вода. В подкрепа на това се изтъква наблюдението, че през каквито и климатични промени да премине една област, където има минерални извори, то техният дебит не се променя, което говори, че тези води нямат отношение към другите външни водни източници – гъжгове, снегове и пр. Тези външни води са дошли отпосле, те са вторични води. И на Марс съществува подобен процес: от дълбините на тази планета бавно, но сигурно водата от еволюционния процес на минералите изплува в малки количества, създавайки тези тъмни области (области на влагата). Марс бавно, но сигурно се възражда след ограбването и ще се възроди напълно за един пълноценен живот. Марс не загива, както някои астрономи мислят.

За атмосферата на Марс съвременните астрономи стигат до много правилен извод, според който планети, сходни помежду си, имат и еднакъв произход, преминават един път на развитие и се характеризират с еднакви първоначални атмосфери. Щом това е така, трябва да приемем,

че първоначалната атмосфера на Марс е съдържала въглероден двуокис в изобилие, както това е било и на Земята, както това се установява и на Венера. Сега този газ е почти изчезнал на Марс. Това трябва да е станало по същия начин, по който е изчезнал и от земната атмосфера, т.е. чрез разлагане. Ние не познаваме друг механизъм, който да е способен да разложи въглеродния двуокис на въглерод и кислород, освен фотосинтезата, която създава хлорофил в зелените растения. Въглеродът, съединявайки се с водата, е образувал първите органични вещества, а свободният кислород е останал в атмосферата. Именно поради това в атмосферата на Земята се съдържа кислород, който е необходим за живота. Следователно и на Марс е имало растения, вода и свободен кислород, като част от него е подкрепяла живота там, а друга част се е съединила с веществата от неговата повърхност, давайки им онзи червеникав цвят, който е така характерен за тази планета.

Тъмните петна са снижения на неговата повърхност, в които от дълбините на Марс се процеждат води, влага, за която трябва да приемем, че дава възможност за развитие на растения и живот. Засега тези растения са подобни на растящите в полярните и студени области на нашата планета (поради по-суровия климат там), като лишеи, мъхове и други, способни да се развиват при такива условия. Че наистина влага излиза от дълбините на Марс и има растителен свят там, говори и фактът, че в тези по-тъмни голини е измерена и температура, значително по-висока, отколкото в светлите петна - пустините.

Първичното влияние на Марс според Саабей е било извънредно добро и благородно, защото за неговото оформяне са взели участие небесните образувания от съзвездието **Овен**, което е било в защита на слабите и онеправданите. В съзвездие Овен могат да се видят с просто око около 50 звезди, но поради своята отдалеченост, до нас достигат само силовите течения с къси вълни, които действат на

горните мозъчни центрове. Там има и двойни звезди, които придават и по-голямата активност на силовите течения, които това съзвездие дава.

Със своето разположение звездите с нищо не напомнят формата на овен, но защо Саабей е изразил това съзвездие с образа на овен? За отговор на този въпрос и за въздействието, което този образ дава, ще се спрем на митологичния разказ, създаден за това съзвездие и отразяващ благородното в защита на слабите и онеправданите. Някога царувал синът на бога на вятъра и неговата съпруга - богинята на облаците. Те имали две деца - син Фрикс и гъщеря Хела. Умни, красиви и мили деца били те. Бащата обаче изгонил майката и се оженил за магьосницата Ино. Тя също му родила две деца, двама сина, които нарекли Леарх и Мелиш. Като всяка мащеха, Ино генонощно мислела как да осигури по-добро бъдеще на собствените си деца, как само те да наследят цялото царство, когато бащата умре, а не първородните деца - Фрикс и Хела, които били законни наследници на царството. „Каква майка съм аз, рекла си магьосницата, ако не мога да осигуря щастие на децата си!“ С всеки изминат ген омразата на мащехата към Фрикс и Хела ставала все по-силна. Тя твърдо решила да ги погуби, но така че злодеянието ѝ да остане незабелязано. Ден и нощ Ино обмисляла различни планове. Най-после решила как да постъпи. Един есенен ген тайно извикала при себе си всички жени и ги убедила да вземат житото, което мъжете им са отделили за посев, и да го изсушат в горещи пещи. Тя ги излъгала, че ако направят това, плодородието на нивите им ще бъде невиджано и нечувано. Ино знаела, че изпеченото жито няма да поникне и нищо няма да се роди. Наивните жени послушали магьосницата и така изсушили житото за посев. Мъжете, без да дозират нищо, засели опеченото жито и на следната година не поникнало нищо. Настанал глад за хората и добитъка. Цар Атаман решил да изпрати пратеници, които да попитат пророчицата Пития коя е причината за настъпило-

то бедствие. Но преди пратениците да тръгнат за Делфи, Ино ги извикала при себе си и като има гала много пари и ги обсипала с ласки, ги нагумала, като се върнат от Делфи, да предагат на цар Атаман, че уж Пития е казала: „Нивите от ново ще станат плодородни, ако Атаман принесе в жертва на боговете децата Фрикс и Хела“. Когато пратениците се върнали от Делфи и предали отговора на Пития, Атаман потънал в дълбока скръб, сълзи не преставали да се леят от очите му. Ала може ли той да не изпълни волята на боговете, за да избави страната си от сполетялото го бедствие? Той решил да принесе в жертва на боговете децата Фрикс и Хела. Ино ликувала от радост, нейният зловещ план успял. Повели децата, които нищо не подозирали, към жертвеника, който се намирал извън селището в една чудно хубава гора. Там вече всичко било готово: жените пеели химни за прослава на боговете, а главният жрец гържал остър нож, с който трябвало да извърши жертвоприношението. Когато Фрикс и Хела вървели през гората, те радостно тичали пред водача си, спирали се да си откъснат по някое хубаво цветенце и ето – иззад един огромен гъб ненадейно пред тях се появил един овен – красив и изящен, на който руното блестяло като злато. Този златорунен овен изпратила богинята – майка на децата, за да ги спаси. Овенът кротко се приближил до тях и с нежните си очи така мило ги гледал, сякаш да им заговори. Децата започнали да го милват и той коленичил пред тях. Фрикс го яхнал, хванал се за рогата му, извикал и сестра си Хела: „Хела, качи се и ти на овена, виж колко е кротък“. Яхнала и Хела овена и с двете си ръце обхванала брат си през кръста. Овенът бавно се изправил, стъпил на краката си и тръгнал по пътеката. Когато водачът на децата се приближил, овенът бързо хукнал напред и започнал да се издига все по-високо и по-високо, а водачът не могъл да види и да разбере накъде отива и къде отнася децата, понеже се спуснал облак. Така децата били спасени. Понеже овенът спасил живота на децата, боговете го превърнали в съзвездие на небето.

Мъжки Марсов тип

Женски Марсов тип

Силовите течения на Марс чрез Звездното тяло на човека (Двойника) създават и оформят мозъчните **центрове**, които се намират около ушите. При тези случаи разстоянието между двата отвора на ушите е значително голяма и имаме подчертана широчина на главата в тази област. Там тя е по-издута и ушите са повече щръкнали. В тази област се намират центрoвете, които дават жизненост, смелост, устойчивост на човека срещу несподобите в живота. Такъв човек е способен да живее при всички условия. Тези центрове дават сила и подкрепа да се противопоставя човек на пристъпите на болестите, както и на умората и страданията. Дава му също възможност за борба срещу посегателствата върху неговите права - лични или имуществени. Силата, жизнеността са така необходими в един свят, където толкова много изобилстват мъчнотиите, които ни заобикалят и срещу които трябва да се борим, за да поддържаме съществуването си. Ако е слабо влиянието на Марс, тези центрове са слабо развити; тогава човек се отличава с боязливост, склонност да избягва всички положения, където

ще трябва да се противопоставя на прегразсъдъците и да посреща враждебността на хората. Изобщо имаме слаба съпротивителна сила и изгръжливост както на психичен натиск, така и на физически външни условия на живота. При слабо влияние на Марс главата там е тясна и ушите са прилепнали до нея.

Силовите течения на Марс и добре развитите центрове, които той е създал, дават израз както на главата и лицето, така и на самото тяло. Черепът има формата на куб с яка, дебела кост, а лицето е квадратно. Косата е гъста, обилна, тъмна на цвят и започва ниско над челото, поради което се получава обикновено неголямо чело, израз на по-слаба интелигентност. Самите косми са по-дебели. Челните издатини в горната част са средно развити. Колкото челото е по-голямо и тези челни издатини са по-добре изразени, толкова марсовият тип е по-интелигентен. Веждите са гъсти, груби и обикновено са под ъгъл, близко извисяващи се над очите, като в много случаи са склучени. Когато веждите се съберат, между тях се явяват една или две вертикални бразди; гълбочината на браздите определя мярката за марсовата твърдост. Упоритите марсови типове навъсват и свеждат веждите си много силно. Погледът е твърд, гързък, пряк. При висшите типове той е съсредоточен, честен, пронизателен. Скулите на лицето са добре развити, показващи устой. Носът при висшите типове е силен, с добре развита горна част (костта в началото на носа), показваща амбиция за постигане на поставената задача, като често самият нос е заорлен, показващ фанатичен устой на своето. Устата е голяма, показваща изпълнителност. Устните са стиснати – израз на безогледна решителност и енергия. Брадата е къса, четвъртита, издадена напред, което също изразява безогледна непоклатимост. Долната челюст е силно развита, широка и с четвъртити задни краища. Тялото на марсовите типове е средно на ръст, със здрави, добре развити еластични мускули и здрави кости. Марс изобщо управлява мускулната и костната система.

Контактите на черното слънце с Марс са създали в психологията на тези типове отрицателни черти, които те проявяват, особено по-нисшите: стремеж към воюване, грабеж, рязко и твърдо отношение към околните. Черното слънце е придало голяма енергия, която при по-нисшите типове е разрушителна, както и оскъдица на материални средства в живота. Те не обичат да ги съветват, да им противоречат и да ги поправят; при такива случаи много бързо кипват. Недоверчиви и фанатични са. По-чистите и интелигентни марсови типове са способни да посрещат и най-големите опасности в живота си и да се пожертват за успеха и славата на някое велико дело. Те са самоуверени, самодоволни, оптимисти, горди, говорят високо, ясно и чисто. Обичат да командват, да се разпореждат, но самите те не са много разположени да изпълняват тези разпоредби, а предпочитат груп да свърши това.

Отличават се с рицарска храброст - добри войници са, верни на гадената гума, верни на отечеството си, честни в делата си, верни на дълга към семейството. От тях стават добри съдружници. Сантименталните мотиви не играят при тях главна роля, не обичат съзерцанието, заниманието с отвлечени въпроси като загробния мир, неосезаемите светове, разбиранията за висшите порядки и ръководство, а също и молитвите.

Мозъчните центрове, които създава и оформя Марс, както вече отбелязахме, се намират в долната задна и странична част на мозъка около ушите. Те са в непосредствена близост до мозъчните центрове, които управляват половия нагон. Затова голямата енергия на марсовото влияние тласка и към полов контакт. Поради малкия размер, който Марс има, всички прояви на влиянието му са краткотрайни.

МАРС В ДОМОВЕТЕ

Марс в първи дом дава характерните белези тялото, на главата и на лицето, а също и на психологичните цзяви. Ту трябва да се има предвид го каква степен Слънцето е облагородило мозъчните центрове, създадени от Марс, за което помага френологията, а също и аспектите, които той има с Луната и планетите.

Марс във втори дом подсилва вътрешните психологически качества, които той носи.

Марс в трети дом говори за човек, който ще има за предмет на своята дейност предимно метални съоръжения - ножове, инструменти. Хора с Марс в този дом са обикновено хирурзи, зъболекари, машинни инженери и конструктори, занаятчии, които в своята дейност боравят предимно със сечива.

В четвърти дом роденият ще бъде при крайно остри, неприятни, кавгаджийски отношения между родителите му, като в много случаи между тях ще дойде и развод. При по-напреднала възраст роденият ще има борби и напрежения, за да придобие необходимите му условия за живот,

В пети дом връзките му с противоположния пол ще бъдат лоши, кавгаджийски, поне при една връзка той ще се раздели с пререкания и неприятни разправии. Не рядко и отношенията му с неговите деца ще бъдат студени и неприятни.

В шести дом човек ще има неприятни, гразнещи разправии с братя, сестри, с близките си роднини, а също и вероятност за сериозно пагане, не рядко със счупване на кост, операция, изобщо - мъчителни сътресения в живота му.

В седми дом ще бъде нещастен в женитбата си поради загълбочените си връзки с противоположния пол и в много случаи го очаква неизбежен развод и скъсване с партньора или преждевременна смърт. Изключение от това, и то при редки случаи, е ситуацията, когато в този дом са Луната

и Венера, и то при положение, че партньорите са интелигентни и възпитани.

В осми дом влиянието на Марс, както вече отбелязахме и при другите членове на слънчевото семейство, е притъпено и отслабено. Човек няма да има разправици, гразнения и резки, груби отношения.

В девети дом, особено ако е близо до зенита, човек ще има гръзко, критично отношение към всички и всичко. Ще обича да командва и разпорежда, но друг да изпълнява. Опасност от катастрофа, пагане и нараняване при пътуване.

В десети дом човек обикновено ще бъде военен, а обществено му положение ще бъде свързано с метали, машини, оръжие.

В единадесети дом Марс определя връзки с военни и взаимоотношения с тях, като често партньорът в женитбата му ще бъде военен или във връзка с военните.

В дванадесети дом Марс дава голяма енергия, усет за справедливост и застъпничество за нея. При интелигентния и възпитан човек имаме реформатор, а също и човек, борец се за закрила на слабите и онеправданите. Но също има и неприятни случки в живота му - катастрофи, операция, пагане, нараняване.

АСПЕКТИ НА МАРС С ЮПИТЕР

При **съвпаг** с Юпитер Марс дава крайно честолобив човек с жажда да се изтъква и подчертава.

При **добри аспекти** имаме човек с голяма енергия, инициатива, готовност за свършване на всяка работа, поемане на отговорност за нейното изпълнение с благополучен край и увереност в себе си за това.

При **лоши аспекти** имаме крайно припрян човек, който все бърза и с това не дообмисля и не довършва работата си докрай.

АСПЕКТИ НА МАРС СЪС САТУРН

При **съвпаг** със Сатурн имаме добра оценка на всички материални и интелектуални ценности и внимателното им отношение, изразходване и гаване.

При **добри аспекти** имаме човек, който прави разумни усилия за разбиране на света около него. Той прави госта усилия за материални или интелектуални придобивки, особено за интелектуални. Известно е, че в древността знанието се е пазело и се е поверявало само на избрани, проверени и достойни хора. В някои отношения и сега е така.

При **лошите аспекти** имаме човек, който обича чуждото и с желание си взема от него. При примитивните типове са налице направо добре обмислени разбойническа акции. В някои случаи, когато тези планети са зле аспектирани, предимно с Нептун, имаме клептомания.

АСПЕКТИ НА МАРС С УРАН

При **съвпаг** с Уран имаме човек с бурни нервни реакции и прибързана решителност.

При **лоши аспекти**, особено когато са точни, имаме резки действия и подтици, голяма вероятност за операция на човека. Случват се неприятни и неочаквани събития, в живота на този човек.

При **добри аспекти** **имаме** енергичност и бърз похват към всяка работа.

АСПЕКТИ НА МАРС С НЕПТУН

При **съвпаг** с Нептун имаме голяма емоционалност и сензитивност - най-малкото събитие е готово да го развълнува и винаги с едно преувеличаване на неговия ефект.

При **добри аспекти** имаме топло, дружелюбно, пълно със съчувствие и отзивчивост отношение към всички и всичко; това са приятни хора.

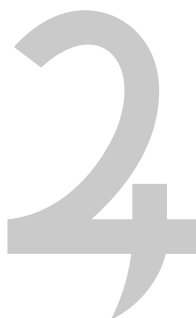
При **лоши аспекти** имаме хладно, неприязно отношение към околните, липса на съчувствие, внимание и уважение.

АСПЕКТИ НА МАРС С ПЛУТОН

При **съвпаг** с Плутон човек в много случаи, когато трябва да действа, остава пасивен или ако прави нещо, то е неправилно и объркано.

При **лоши аспекти** дава бруталност и чести катастрофи, падания, операции. При добри аспекти имаме голяма творческа енергия - неуморим е този човек, вечно действа, работи за постигане на поставените задачи.

ЮПИТЕР

Юпитер е най-голямата планета в слънчевото семейство, гигантът в Слънчевата система. Той се намира от Слънцето на разстояние около пет пъти по-голямо отколкото Земята или съгласно закона на Титиус-Бодя - на 5,2 астрономически единици (припомням, че разстоянието от Земята до Слънцето, равно на приблизително 150 000 000 километра, се приема в астрономията за мярка и се нарича астрономическа единица). Неговият диаметър е 143 000 километра, което прави около единадесет пъти по-голям от този на Земята. Относителното тегло на веществото му е 1,34, т.е. малко по-плътностно от това на водата (плътността на водата е приета за единица), докато на Земята е 5,5. Именно малкото относително тегло е създало на астрономите извънредно големи грижи да разберат това, от което е изграден Юпитер, и как е устроен той. По този въпрос те са създали какви ли не най-причудливи хипотези, които ние няма да цитираме, а ще приемем най-естествената, простичка и възможна реалност, най-достъпната за разбиране, осланяйки се на голямата мъдрост, която казва, че истината е проста за разбиране и достъпна за всички. Затова ще приемем, че Юпитер има едно твърдо кълбо, подобно на нашата Земя, обвито с дебел слой атмосфера. Един от астрономите, който приема тази истина, е изчислил, че това кълбо има диаметър от 35 000 километра, което е почти три пъти по-голямо от това на Земята. Това кълбо е обвито с атмосфера с 54 000 километра дебелина. Юпитер обикаля около Слънцето за около 12 земни години със скорост от около 13 километра в секунда. Всички тези данни за размера и дебелината на атмосферата и за скоростта на движението му около Слънцето говорят, че Юпитер със своето влияние върху Земята и

живота на нея, дава едно постоянно, загълбочено и спокойно отношение към всичко и към всяка поставена задача, както и поемане на отговорност за нейното правилно изпълнение. От всички планети в слънчевото семейство Юпитер има най-бързо завъртане около своята ос, което става за 9 часа и 50 минути. Това говори за едно от най-интересните и ясно изразени юпитерови влияния, което тласка живите форми на Земята към жажда за активност и за постигане на първенство. Както и ~~за човека~~-устремът му да бъде в първите редици на всяка работа, давайки му вяра и сила да не се смуцава от пречките, спънките и трудностите, които животът всякога поднася.

Оста на въртене при Юпитер е почти перпендикулярна към плоскостта на неговата орбита (само 3 градуса отклонение), което говори, че е пострадала много малко при голямата катастрофа в Слънчевата система. Тази изправена ос дава на Юпитер възможността на него да цари вечна пролет. А влиянието му придава на живите форми на Земята и на човека ценната дарба да могат винаги да се докосват, да влизат в контакти да приемат идеи и насоки за правилно осъществяване на задачите. Добре поставените юпитерови типове при разрешаването на въпросите всякога имат право, дават най-добра възможност за реализирането и осъществяването на поставените задачи.

Гледан с телескоп, Юпитер има госта сплесната форма (сплеснатост на атмосферата): полярният му диаметър е 234 800 километра, а екваториалният - 143 600 километра, следователно има разлика от 8 800 километра, която е значителна. Това сплесване дава на влиянието на Юпитер (поради голямата скорост на въртене и липса на промяна в посоката на оста му) един устойчив, издръжливост на всички напрежения и неприятности при осъществяването на задачите.

Най-интересното в образа на Юпитер, което особено силно вълнува астрономите, е особеността по наблю-

даваната му повърхност. От всички планети гискът на Юпитер е най-богат на гетайли, когато се наблюдава с телескоп, особено в района около екватора, защото той най-добре се вижда. Тази характеристика трябва да приемем, че съществува и на по-големите ширини, но поради сферичната форма на планетата тя по-слабо се наблюдава. В този именно район се забелязват множество червеникави ивици, които пресичат гиска на планетата успоредно на екватора. Характерът на тези ивици, макар и да търпи известни промени, се запазва. Освен това, пак в тази област, имаме едно червено петно с дължина 50 000 километра и ширина около 10 000 километра. Това петно също мени силата на своята окраска, но всякога е там. Защо съществуват тези обазрени ивици и петна? Трябва да се вземат под внимание и температурните особености, които се констатираат на Юпитер, а именно: температурата на гиска му е по-висока от тази, която би имала планетата, ако се нагриваше само от Слънцето; на повърхността на гиска се наблюдават овални ями, през които се виждат по-вътрешните слоеве на атмосферната обвивка; с проникването наголу температурата бързо расте и достига стотици градуси, а най-дълбоко е измерена температура от 20 000 градуса. Установено е също, че планетата отделя три пъти повече енергия, отколкото получава от Слънцето, източник е на могъщи радиоизлъчвания и на изразени по своята сила магнитни течения. Всички тези особености на Юпитер – светлина, топлина, магнитни силови течения и радиовълни – говорят, че на планетата цари богат, обилен и интензивен живот, бурни процеси в неговите недра, които са сходни с процесите на Слънцето, но в много по-скромнен размер. Да се приеме, че тази активност, тези сложни процеси са плод на някаква случайност, на безредни механични процеси, които са без смисъл и цел, е крайно несериозно. Всичко това, както и на Слънцето, е плод на една велика разумност на високо издигнати същества, които населяват Юпитер. Еволюционни-

ят процес в Природата не стига само до човека, а отива все по-нагоре по една вечна спирала. В човешкия рог не виждаме ли степените на този процес? Възможностите на Природата са безкрайни.

Отбелязахме, че Саабей е гал на Юпитер името Мулу Баб Бар, което ще рече „Погобен на Слънцето“. И наистина Юпитер със своето влияние има задача да помогне на живите форми на Земята със своя подтик към активност, който ги кара да вървят в по-стегнат и бърз темп по своя еволюционен път.

Юпитер, като пръв помощник на Слънцето, има и други по-сериозни задачи. Една от тях е да се бори срещу пристъпите на черното слънце. Установено, че има връзка между слънчевата активност и тази на Юпитер - активност, породена от посегателствата на това черно слънце върху Слънчевата система. Втората задача е да се възстанови първоначалният вид на слънчевото семейство. Основната и първа задача на черното слънце е да внесе безреגיע там, където би могло да проникне. А основната задача на светлите Слънца е да внесат ред, порядък и облагородяване. Известно е, че парчетата от разрушената планета между орбитите на Марс и Юпитер се движат в безпорядък. Една част от тях обаче, т.нар. Троянци, са заставени от Слънцето, с помощта на Юпитер, да се движат в два равностранни триъгълника, която конфигурация не се променя при своето движение. По-голямата част от другите парчета също се заставят да се движат по точната орбита на разрушената планета, която е 2,8 астрономически единици от Слънцето. Това са първите, ясно изразени стъпки за внасяне на ред и порядък в създалото се безреגיע.

Юпитер има между 14 и 17 спътника, установени засега от астрономите, но само четири от тях са истински. Това са т.нар. Галилееви спътници: Йо, Европа, Ганимед и Калисто. Имената им са взети от гръцката митология. Останалите спътници са късове от разрушената планета, от

астероидите. Че наистина е така, най-добре се вижда от петия спътник на Юпитер – първият, открит след четирите Галилееви спътника. Този спътник е наречен Амалтея. За него имаме много ясни снимки, получени от космичната станция „Вояджър“. Те ясно показват, че този спътник има съвсем неправилна форма с размер на голямата ос от 250 километра, а на малката – 150 километра. Всичко това говори, че той е къс от разрушената планета. Останалите спътници, които по-късно бяха открити, имат много по-малки размери, някои от които само няколко километра. Всички те имат за орбити разтеглени елипси с най-различна ъгли на плоскост спрямо плоскостта на юпитеровата орбита. Имат променлив блясък, а някои от тях се движат обратно. Всичко това ясно говори, че те са късове от разрушена планета, които поради грамадната гравитационна сила на Юпитер, са привлечени и са останали като негови спътници.

Всички спътници на Юпитер дават своето отражение върху влиянието на планетата. Галилеевите спътници допринасят за доброто влияние. Така например спътникът Ио, който има диаметър 3800 километра се намира най-близо до Юпитер (само на 420 000 километра) е с кръгова орбита, което е много важно за този спътник. Вторият спътник, Европа, който по размер е колкото Луната, също е с кръгова орбита и с диаметър 3050 километра; намира се от Юпитер на 670 900 километра. Той има една ясно изразена характерност: от всички членове на слънчевото семейство (планети и спътници) той има най-голяма отразителна способност – най-голямо алbedo, равно на 0,73. Тази яркост придава на юпитеровото влияние стремеж към ритуалност, тържествено и бляскаво представяне при всички случаи, когато нещо ще трябва да се отпразнува, при церемонии или други ярко подчертани празници. Другите два спътника – Ганимед и Калисто – са по-големи от Меркурий: Ганимед с диаметър 5600 километра, намиращ се от

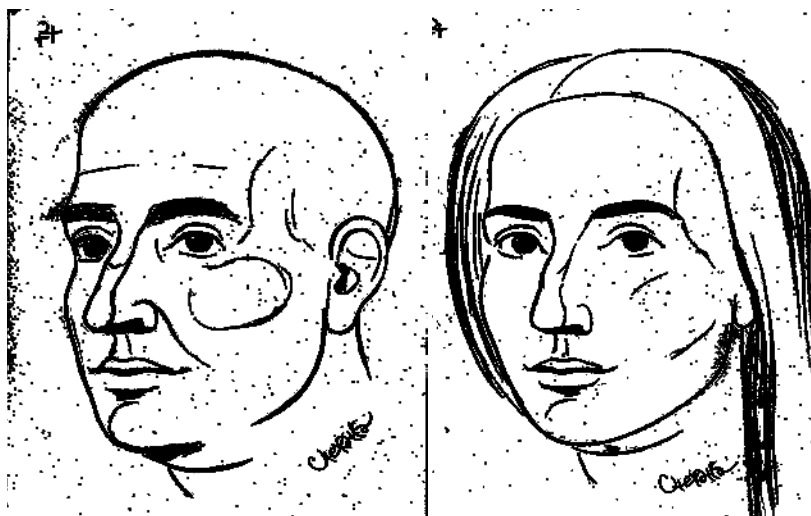
Юпитер на 1 070 000 километра; Калисто е с диаметър от 5 200 километра и отстои от планетата на 1880 000 километра - най-далече от останалите три. Но тези два спътника имат малко относително тегло -1,9 за Ганимед и 1,6 за Калисто, което говори, че те имат дебела атмосфера и са по-малки по размер. Дебелината на тяхната атмосфера придава на юпитеровото влияние подсилване на неговата мисловна дейност, когато те се намират между Земята и Юпитер. Тези четири спътника имат един общ белег: те бавно се въртят около своята ос и при обиколката си около Юпитер винаги имат обърната едната си страна, тъй както Луната към Земята. Това придава на юпитеровото влияние в известни случаи бавно и спокойно реагиране.

Останалите спътници, които са късове от разрушената планета, придават на юпитеровото влияние при понисшите типове от човешкия род отрицателни черти, като гордост, тщеславие, презрение, жажда да се впрягат околните за изпълнение на личните им загадки. Това също е лъжата в голям мащаб, стремежът едно да се мисли, а друго да се говори (непочтените дипломати), жаждата да се присвоява чуждото по непочтен начин.

От всичко това трябва да се заключи, че юпитеровото влияние е много сложно, разнообразно и поради това за силното и ясно изразено влияние на Юпитер не може да се даде определен външен и психологически тип. За голямо съжаление не разполагаме с таблици, които да определят разположението на истинските му четири спътника. Но все пак, макар и с известни отклонения, имаме един доста ясно изразен юпитеров тип.

За създаването и оформянето на Юпитер е взело участие със своите небесни образувания зодиакалното съзвездие **Срелец**, което най-добре се вижда през нощите на юли и август. Голяма част от това съзвездие се наблюдава в Млечния път. В ясна и безлунна нощ в него могат да се видят с просто око около 115 звезди, но само две от тях са от

втора звездна величина и осем от трета. Конфигурацията, която може да се образува от разположението на тези звезди, няма нищо общо с образа, даден на това съзвездие от Саабей - човек от кръста нагоре, който държи лък с изпъната корда и поставена стрела, и наголу добре охранен кон с ясно изразено напрежение. Всичко това показва какви възможности ще придаде на Юпитеровото влияние това съзвездие - възможността за постигане и осъществяване на всяка поставена задача. Звездите от това съзвездие се намират много далеч от нас и до нас достигат само теченията с къси вълни, които действат върху горните мозъчни центрове. В това съзвездие се намират много звездни купове, които придават на Юпитеровото влияние топло, бащинско отношение към всичко. По посока на това съзвездие се намира централното ядро на нашата галактика, която представлява грамаден куп от звезди с диаметър около 2000 светлинни години, отдалечен от Слънчевата система на разстояние от 30 000 светлинни години. Поради грамадното разстояние и многото мъглявини отделни звезди в него не могат да се видят, а се вижда само като светещо кълбо. Това кълбо от звезди придава на Юпитеровото влияние голяма възможност за тесен контакт с идеиния свят. Богатство на идеи за всякаква работа и задача имат хората под силното влияние на Юпитер. Всякога, когато имат да осъществяват нещо, идеите и методите за реализацията му проблясват в мозъка на тези хора. Идва им и смелост за действие и увереност в добрия изход на поставената задача. У по-нисшите типове мъглявините от съзвездието придават на Юпитеровото влияние стремеж те да заблуждават другите хора. В интелектуалната сфера такива хора изтъкват, че много знаят и всичко разбират, без това да е така. В емоционалната сфера дават израз на големи възхищения от видяното и преживяното, на внимание и топлина в отношенията си към околните и близките си, но това е само на гуми.

Мъжки Юпитеров тип

Женски Юпитеров тип

Силовите течения на Юпитер са създали и оформили чрез Звездното тяло на човека мозъчни центрове, които се намират в горните странични части на главата (главния мозък). Затова хората, които имат това влияние, притежават широка глава в горната си част. Там се намират мозъчните центрове, които създават у човека възможност за творчески изяви, умение всяко нещо да се направи навреме и по всички правила. Тези центрове, когато въздействат на Юпитер е силно в даден човек, дават израз и в други части на главата, лицето и самото му тяло. Но както вече отбелязахме, поради многото спътници, които Юпитер има, и голямото богатство на небесни образувания в съзвездието Стрелец, тези качества и черти са с известно отклонение и разнообразие. Но общо взето тялото е по-егро и добре сложено, преди всичко поради добрия апетит, който юпитеровите типове имат. Юпитер управлява и има отношение към черния дроб, който е най-голямата жлеза в човешкото тяло и има връзка с всички негови функции. Главата, освен;

че е широка, в повечето случаи е плешива, което се дължи на големите напрежения, интелектуални и емоционални, които са плод на отговорните задачи, с които те са натоварени. Тези типове са обикновено хора по ръководните места на стопанския живот, на големите обществени постове – председатели на републики, на големи обществени организации, парламенти и пр. Изобщо имат отговорни и ръководни постове. Челото им е голямо, с добър интелектуален израз, слабо набръчкано, защото поради добрия си контакт с идейния свят (макар и да имат моментни напрежения) идеите и методите за решаването на поставените задачи идват бързо. Веждите са гъсти и добре оформени, почти хоризонтални, показващи загълбочени и богати чувства. Очите са големи, отворени, определящи жаждата за власт и материални придобивки – стремеж за богатства. Носът е едър, като при някои типове горната част (костта на носа) с добре развита, показваща амбиция за постигане на целите и заемане на големи постове. При други случаи долната част е по-добре развита и е месеста, показваща човек, който обича удоволствията и преди всичко добрата трапеза. У трети средната част е добре развита, показваща човек, който не се поддава на влияния; носът там е леко заорлен, леко загърбен. Този едър нос говори за голяма интелектуална сила, с която тези типове разполагат. Устата е голяма, месеста, добре очертана, показваща изпънителност и сериозни задължения към поставената задача, а също и силни чувства и меко отношение към всичко. Тя хлабаво се затваря, показвайки липса на твърдост в отношенията към хората, меко и лабилно отношение към въпросите и делата, които предстоят да се решават. Усмивката им е добродушна. Тези типове, както вече отбелязахме, са създадени за председатели, ръководители на големи предприятия, защото от тях лъха енергия, сигурност в успеха, инициатива, поемане на всякаква отговорност за благополучен изход на всяка ра-

бота. Идеията свят, с който те имат тесен контакт, им е дал всичко необходимо за успех. Юпитеровите типове са весели, оптимисти, обичат хумора, свободния и богат живот. Те са добри съпрузи, сериозни, миролюбиви, привързани, услужливи, обичат и децата си.

Юпитер се движи по една слабо сплесната елипса - орбита с ексцентрицитет 0,048, което също допринася за благотворното му влияние. Най-далеч от Слънцето (при афелий) е на около 816 милиона километра, а най-близо (при перихелий) е на около 740 милиона, т.е. с разлика от около 76 милиона километра.

Когато по правата се нарежат така, че Слънцето е между Земята и Юпитер, имаме съвпаг на Юпитер със Слънцето, при който, поради граматното разстояние, юпитеровото влияние е сравнително слабо, но с по-благородно въздействие, защото Слънцето е пред него. Това често дава и артистични способности на човек.

Най-малкото разстояние на Юпитер до Земята е 591 милиона километра, което дава разлика с най-далечното им разстояние от 374 милиона километра. Такова положение имаме, когато по права линия се нарежат Слънце - Земя - Юпитер. Тогава имаме противостояние - опозиция - и движението на Юпитер, гледано от Земята, е ретроградно, а влиянието му е много по-силно и се изразява с всичките си качества, преди всичко с отрицателните, особено при понисните типове, като гордост, надменност, честолубие, фалшиво отношение и др. Ретроградно движение на Юпитер, гледано от Земята, е налице и при други ъгливи разстояния на планетата. Тогава той е зад Земята и е по-близо до нея. Тогава влиянието му е много по-силно, отколкото когато той е в право движение.

ЮПИТЕР В ДОМОВЕТЕ

В първи дом, особено ако е близо до хоризонта, Юпитер определя както външния вид на родения, така също и качества, които той носи и за които вече отбелязахме.

Във втори дом Юпитер подсилва със своето влияние преди всичко вътрешните качества – интелектуални, емоционални и волеви.

Юпитер в трети дом дава на човека богатство на идеи за ръководене на всякаква работа, особено когато става въпрос за строителство от най-различно естество.

В четвърти дом човек ще бъде поставен в дома на родителите си при добри условия, внимание и грижи, преди всичко материални. Неговите родители ще бъдат материално добре задоволени. При по-напреднала възраст човек ще има много пътувания и успехи в проявите си в чужбина, стига някои от злокобните планети – Марс, Сатурн, Уран и най-вече Плутон, да не са в десети дом, домът в опозиция с четвърти.

В пети дом човек ще има емоционални изживявания и много връзки с хората от противоположния пол, а също добри отношения с децата си, които ще го обичат.

В шести дом човек ще бъде добре и богато подпомаган от своите братя и сестри с пари и материални ценности.

В седми дом Юпитер дава топли отношения с партньора си по женитба, който ще бъде и материално добре. Също човек ще бъде и в най-добри отношения с близките си сътрудници в работата, която извършва.

В осми дом влиянието на Юпитер е значително притъпено, най-вече по отношение на неговите благородни изяви към околните, като щедрост, необходимост всяка услуга или свършена работа да бъде добре и справедливо наградена, топлота и отзивчивост.

В девети дом Юпитер дава умение правилно да се схваща и разбира пътят, по който всяка работа може да бъде

реализирана, широта и богатство на идеи за всяко нещо, широк мироглед, много пътувания и богато материално задоволяване.

В десети дом Юпитер носи за човека добро ръководно обществено положение. Неговите глуми тежат и околните чувстват необходимост да ги изпълняват.

В единадесети дом човек ще има връзки с ръководни хора, които ще му помагат да заеме добра служба. Тази връзка в повечето случаи бива и по-загълбочена и често, ако е с човек от противоположния пол, води и до женитба.

В дванадесети дом Юпитер се извява със своите най-добри качества: добра обхода към всички, готовност за подкрепа и услуга. На човека дава и големи материални придобивки - жилища, парцели и пр.

АСПЕКТИ НА ЮПИТЕР СЪС САТУРН

При **съвпаг** дава на човека голямо умение добре да подрежда своите лични работи и добра оценка на материалните ценности; въпреки това обича да прави подаръци и жестове, но със скритото желание да бъде похвален, одобрен, поласкан.

При **добри аспекти** на Юпитер със Сатурн е налице добър организаторски талант, голямо умение да подрежда, организира и извежда на добър край осъществяването на всяка поставена задача, ясно изразен стремеж към точно, пълно и прецизно изпълнение. Като ръководители във всяка работа тези хора са незаменими.

При **лоши аспекти** липсва рег, последователност и методи за постигане на заплануваното, липса на устои в осъществяването на всичко. Такива хора се залавят за много работи изведнъж и мъчно постигат най-важното, разпиляват вниманието си и усилията си в много задачи.

АСПЕКТИ НА ЮПИТЕР С УРАН

При **съвпад** имаме човек, който при осъществяването на всяка поставена задача търси нови и оригинални методи за нейното реализиране.

При **добри аспекти** имаме човек, който усърдно се привързва към всяка своя работа и с устрем се залавя за нея, винаги му идват наум нови и оригинални методи за нейното реализиране. Такива хора не само разбират веднага как трябва да се постигне целта, но и как да стане това по нов и по-съвършен начин. Не обичат да копират и да приемат от общоприетите и утвърдени начини.

При **лоши аспекти** имаме същото, само че не в така организирана последователност и облагородена форма за осъществяването на поставената задача. Всичко става с известна нервност. У индивида има едно подсилено честолюбие, което в много случаи пречи за доброто и пълно реализиране на определената задача.

АСПЕКТИ НА ЮПИТЕР С НЕПТУН

При **съвпад** имаме индивид с много добро и меко отношение към хората, изцяло изпълнение на всяка работа, като за нейното реализиране се влага и изкуство.

При **добри аспекти** имаме човек с дипломатични способности. В обществената си работа той е добър дипломат със способност да се измъква и заглажда всяка неприятна случка, задача, разправия и каквото и да било. Те също имат меко отношение към всички.

При **лоши аспекти** имаме двуличен и фалшив човек – обикновено едно мислят, а друго говорят. Имат изострена чувствителност и хладно отношение към околните; особено така се проявяват по-елементарните типове.

АСПЕКТИ НА ЮПИТЕР С ПЛУТОН

При **съвпаг** имаме притъпяване и безинтересно отношение към материалните задачи, липса на интерес към творчество, липса на идеи, когато е необходимо нещо да се осъществи.

При **добри аспекти**, особено при точните, имаме ясно изразени стремежи и успехи към придобиване на материални богатства (пари, имоти). При много добре поставените типове (с добра интелигентност) този стремеж ще се изрази в голяма жажда и успешно придобиване на знания.

При **лоши аспекти** имаме човек, който е много привързан към своите материални ценности и към всичко свое, но понякога съвсем неочаквано проявява жестове и разпилява тези ценности, а много интелигентните не обичат да дават своите знания.

Изобщо Юпитер има отношение преди всичко към материалните неща - пари, имоти и пр. От металите има отношение към каляя. От цветовете - към тъмносиньото.

ЗА АСПЕКТИТЕ

Изобщо в преценката на аспектите, които планетите и Луната имат помежду си, трябва да приемем, че се активизират всички онези качества, способности, волеви изяви, случки, събития и преживявания, които силовите течения на тези небесни тела са създали и оформили в даден човек. Добрите аспекти дават всичко, което носят, в една по-магнетична, мека, постоянна, устойчива и хармонична форма, докато неблагоприятните аспекти дават всичко свое в една по-електрична, напрегната, нервна и непостоянна форма. Когато обаче интелигентността, възпитанието, изобщо моралните качества гойдат до една по-голяма висота и са добре изразени в даден човек, което става чрез въздействието на Слънцето, тогава и лошите аспекти започ-

ват да действат като добрите, само че в малко по-остра и ясно изразена форма, особено при квадратура. Те носят най-голяма сила от всички останали добри и лоши аспекти. Всяка сила има две възможности - да руши и да твори. Ако силата, която една квадратура дава и носи при един слабо организиран и без интелектуално и морално развитие човек, е в състояние да руши, да създава остриите, твърди и неприятни качества, то при един организиран, възпитан и интелигентен човек тази квадратура е способна да даде качества, способности и събития в много по-ясно изразена добра форма, каквато и тригонът не може да създаде.

В разговор, който имах с един голям мъдрец, добре запознат с този дял от науката за звездния мир, стана въпрос за Христа. Аз имах убеждението, че в своята звездна карта Христос е имал само тригони между членовете на слънчевото семейство. „Не, твърдо отговори той, Христос е имал само квадратури в звездната си карта!“ Тогава си спомних онази случка, описана в Евангелието, където Христос, взмутен от неуважението на гребните търговци към храма, погълнати само от тесните си егоистични стремежи, взел камшика и ги изгонил навън. Това е квадратура на Марс с Вулкан! Следователно човек с добри и лоши аспекти е много по-добре изразен, по-динамичен, с качества и способности, животът му тече по-активно, поднасяйки случки и събития. Това дава възможност на човек по-бързо да се движи по своя еволюционен път, отколкото онези, които нямат аспекти и членовете на слънчевото семейство не заемат активни места в звездната им карта. Такива хора прекарват вяло своя живот, имат слаби интереси и насоки. Те приличат на лист, откъснат от гървото и тласкан от вятъра без цел и посока.

* Става въпрос за Учителя Петър Дънов (бел.рег.)

САТУРН

Планетата Сатурн, благодарение на своите пръстени, е сред най-интересните от известните ни планети. Това е най-далечната, видима с просто око планета, която е била известна още от най-дълбока древност. Макар да свети ярко с жълтия си оттенък сред звездите по небесната сфера, то пръстените ѝ не могат да се наблюдават с просто око, но могат да се видят чрез малък телескоп, в който блесят отделно от Сатурн. В историческо време те са били наблюдавани и открити през 1610 година от известния италиански математик, физик и астроном Галилей посредством направен от него малък, просто устроен телескоп. В образа, който Галилей е наблюдавал, му е направило впечатление, че вижда някаква тройна планета. Петдесет години по-късно холандският учен Хюгенс е потвърдил и обяснил окончателно видяното от Галилей явление, посочвайки, че това е планета с пръстени.

Планетата Сатурн е втората по размери в слънчевото семейство след Юпитер. Той обикаля около Слънцето на средно разстояние от 10 астрономически единици, което показва, че е спазен законът на Тициус-Боде. Сатурн извършва една обиколка около Слънцето за около 30 земни години, като се движи със средна скорост от около 6,5 километра в секунда. Диаметърът на планетата не е единакъв – при екватора той е 120 000 километра, а при полюсите – 107 000 километра. Това говори, че имаме планета с дебела атмосфера, която от бързата ротация се е сплескала с една разлика в диаметрите от 13 000 километра. Този атмосферен слой се завърта за около десет часа и петнадесет минути при екватора, а при полюсите – за по-малко. Това не може да ни даде основание да приемем, че и самата планета се завърта около своята ос за същото време. Самият факт, че

Сатурн излъчва топлина, а светлинните петна, които се наблюдават по неговия гиск, говорят, че излъчва и светлинни лъчи, както и при Юпитер, довежда до извода, че при тази планета има процеси, които създават сили. Известно е, че ако един проводник се движи, пресичайки магнитни силови течения, каквито са концентрирани при Сатурн, то по него започва да тече електрически ток. На този принцип са устроени съоръженията, които произвеждат електрически ток: при тях имаме кожух, който излъчва магнитни силови течения, наречен статор, и една ос с много метални струни, които се въртят, наречен ротор, който, пресичайки силовите магнитни течения, генерира електрически ток - източник на сила. Такова нещо имаме и при Юпитер, и при Слънцето, изобщо при всички небесни тела, които излъчват топлина, светлина и сила. При Сатурн, както и при всички небесни образувания, излъчващи сили, имаме външен слой, който можем да приемем за атмосфера или за нещо друго, играещо роля на статор, и кълбо - в случая самата планета, която по всяка вероятност се върти за по-голям ефект в противоположно направление. Тези две въртеливи движения производстведат сили. Така и при Сатурн приемеме, че самото ядро - планетата, се върти много по-бързо, отколкото неговият атмосферен слой, което говори за изключителната разумност и знания на съществата, които живеят на него. Измерено е, че относителното тегло на цялото сатурново кълбо е осем пъти по-малка от това на Земята и е равна на 0,7. Това ще рече, че то е по-леко от водно кълбо със същия размер. Следователно, ако поставим Сатурн в един океан, той няма да потъне, а ще плува.

За това, какво представлява строежът на Сатурн като цяло, астрономите са създали какви ли не чудновати и неприемливи хипотези, както и за Юпитер, и за Слънцето. Ние ще приемем (както това направихме и при Юпитер), че Сатурн представлява кълбо като това на Земята, с диаметър не по-голям от 15-16 хиляди километра (при Земята е

около 12 800), обвито със слой атмосфера от около 52 000 километра дебелина. От гледище на астрологията всичко това придава на сатурновото влияние върху живота на Земята и човека онзи неразбран и несъзнателен подтик, според който всички живи форми да се устройват така, че да могат да живеят и понесат условията, при които са поставени: животните - със своята козина; птиците - с перата и другите си приспособления; живите форми във водните басейни - със своите органи, които им дават възможност да живеят там. А човекът - със способността да мисли, за да може да има тези условия. Сатурновото влияние придава на човека затворена и дълбока мисъл. Животът на хората под силното влияние на Сатурн е преди всичко мислене, търсене на причините и последствията, сравняване на всичко онова, с което се сблъскват, с всичко, което животът им поднася. Тези хора са философи!

Отразителната способност на Сатурн, албедото, е около 50 процента, което ще рече, че половината от светлината, която приема от Слънцето (предимно жълтият цвят), се отразява. Това придава на неговото влияние способността за мъдро и внимателно отношение към материалните ценности. Ъгълът, който склучва плоскостта на екватора с тази на неговата орбита, е значителен, равен на 26 градуса и 49 минути. Ексцентрицитетът на неговата орбита е също голям, 0,56, което говори, че тази орбита е доста разтеглена елипса. Тези данни показват, че при катастрофата Сатурн е пострадал доста, от което следва, че в своето влияние той не дава добра връзка с чистия идеен свят; връзката в повечето случаи е нарушена и неправилна. Това придава на хората под силното влияние на Сатурн фанатично, неправилно отношение към идеите и религиозните разбирания, отиващи до неестествени крайности в своите изяви.

В обиколката си около Слънцето Сатурн идва най-близо до Земята, когато застане на правата линия Слънце - Земя

- Сатурн при т.нар. противостояние (опозиция). Тогава Сатурн се намира от Земята на около 1 200 000 километра. При този случай неговото влияние върху живота на Земята е най-силно. Когато обаче Сатурн застане на правата линия Земя - Слънце - Сатурн, при т.нар. съвпад, тогава той се намира от Земята на разстояние около 1 653 000 километра. Разликата от едното до другото положение е около 453 000 километра. При този съвпад влиянието му е много по-слабо отколкото при опозицията.

Сатурн има освен пръстените и много спътници. Изпратените през 1979, 1980 и 1981 **година** космически станции минаха край Сатурн и установиха нови спътници, чийто брой нарасна на 17. Тези станции отбелязаха също, че Сатурн има много повече пръстени, като някои от тях са със странна характеристика и форма. Тяхната същинска характеристика, естество и произход (както и всяко друго образуване около някоя планета) са от важно значение за нейното влияние.

Ние приемаме, че Сатурн има само един истински спътник, известен под името Титан. Останалите спътници (за сега само 16) са късове от разрушената планета Фаетон, наречени астероиди. Една част от тези късове са се разпръснали към почти всички планети - Марс, Юпитер, Сатурн, Уран, Нептун и Плутон. И Земята е имала около себе си късове от астероидите, които по-късно, получавайки ускорение от притегателната сила на Земята, са паднали върху нея. Древни писания отбелязват, че някога Земята е имала две Луни. Едната Луна, която е светела с отразена слънчева светлина, както и сегашната, не е била нищо друго, освен голям къс от астероидите, който поради значителната притегателна сила на Земята е паднал върху континента Атлантида, разкъсал земната кора и той потънал. Друг един къс е паднал в океана там, където сега е загадъчният Бермудски триъгълник. Поради особеното естество на този къс (и на всички късове от разрушената планета) да поглъ-

ща всички силови течения, то там, където е пагнал, имаме смущения на радио- и гругите видове вълни. Трета част от късовете, поради грамадната си скорост, с която са летели към Земята, са преминали през атмосферата със средна скорост от 30 - 40 километра в секунда. Прекосявайки тропосферата, един от тях е получил грамадно нагриване, което е предизвикало неговото пръсване на малки гребни частици. Това е т.нар. Тунгуски метеорит, който през 1908 година е пагнал на Земята в Тунгуската област, около притоците на река Енисей в Сибир. Той е засегнал тамошните гори в площ от около 20 000 квадратни километра.

Естеството на пръстените на Сатурн е доказано от всестранния гений на Англия Джеймс Максуел и от гениалната руска математичка София Ковалевска, че не са гискове от твърдо или течнo естество, а са съставени от късове твърдо вещество. Самият произход и процес на тяхното образуване е даген от пословичния в своята скромност гений на Франция Алберт Едуард Рош, живял между 1820 и 1883 година. Той намерил, че когато големи късове от вещество се приближават до някоя планета, те са изложени на т.нар. приливно-отливни сили, които се образуват от притегателната сила на планетата върху тях. При това предният край на тялото - този, който е към планетата, изпитва много по-силно нейната притегателна сила, отколкото задният край. При тези условия се образува едно разтегляне на частиците в тялото, сцеплението между тях се нарушава и то се разрушава. Този принцип на Рош е изразен с дагена от него формула. Изразен с думи, този закон гласи, че едно голямо тяло не може да гоиде по-близо до една планета от разстоянието, равно на два и половина радиуса на планетата, взето от нейния център, без да изпита приливно-отливните сили, създадени от нейната гравитация, които биха го разрушили. Това е известно като закон на Рош.

Космическите станции, също установяват, че пръстените на Сатурн са много повече, като някои от тях имат

странни характеристики, необясними от сегашните закони на механиката. Известните преди това пръстени, които са били наблюдавани от астрономите в продължение на повече от триста години, не са претърпели и най-малка промяна, включително и техните междини (процепи), особено този между втория и третия пръстен, който е най-голям, т.нар. процеп на Касини.

Това, което е констатирано за Сатурн и около него, говори за изключителната мъдрост и знания, които имат съществата, населяващи тази планета. Ние приемаме, че случайни явления и факти няма и че всичко е плод на едно ръководство – добро или лошо.

Влиянието на самата планета, като високоорганизирано тяло, върху живота на Земята е изключително добро. За живите форми, както отбелязахме, Сатурн дава разумни подтици, а за самия човек (когато той е под силното влияние на планетата и когато мозъчните му центрове са организирани и облагородени) дава знания, мъдрост и устой в постигане на всяко начинание. При по-елементарните типове много лошо и неприятно действат преди всичко пръстени на Сатурн и всичките му спътници (късовете от разрушената планета), без истинския му спътник Титан. Те създават почти всички гемонични качества, способности и прояви, които хората имат. Така например от изпратените космични станции е констатирано, че тези спътници поглъщат или, както добре се е изразил един учен, помитат около себе си пространството от силови частици. Затова влиянието им се изразява с безсилие, безплодие, закъсняване в развитието на гадена форма, носеща живот, чести боледувания, особено в началото на живота, страх, прикритост, затвореност, деформиране на тялото в крака, ръце, кости, гръбначен стълб (гърбица), зъби, глухота, кожни заболявания, ревност, жажда да се критикува, вечно недоволство, лоши одумки, доносничество, злобни скрити действия към близките и околните и пр.

Истинският му спътник Титан, който е по-голям от Меркурий, има диаметър 5 120 километра и атмосфера. Той подсилва благоприятните влияния на Сатурн, понеже е организирано тяло с почти кръгова орбита. За голямо съжаление не можем да определим точното му влияние, защото нямаме подръка таблици за положението му спрямо планетата.

Както за другите планети, така и за Сатурн, Саабей е определил, че за създаването и оформянето ѝ са взели участие небесните образувания в **подуакалното** съзвездие **Козирог**. Това съзвездие се намира малко на юг от небесния екватор и може да се наблюдава най-добре през месеците август, септември и октомври. В него с просто око могат да се видят до 50 звезди. До нас достигат само силовите течения, които имат къси вълни. Те действат върху мозъка на човека в неговите по-горни центрове, по-специално върху тези, които се намират в горната част на челото. Те дават възможност на човека задълбочено да търси причините и следствията на всички явления и събития, с които ще се сблъска; дават също и усета за ред и порядък във всяко нещо, във всяка работа, за да се стигне до истински резултат. На това съзвездие Саабей е дал образа на козел с дебели извити рога и наведена глава, изразяваща готовност за твърда реакция, съпротива, инат, упоритост и устоя в постигане на всяко нещо. В задната част на тялото е изобразена гълга, извита опашка на риба, която характеризира влиянието на Сатурн за мълчание, готовност да се скрие, да потъне в груг свят, да изчезне, за да не се разкрият потайните му похвати и за да останат неуловими.

На планетата Сатурн Саабей е дал, както вече отбелязахме, името Каин-Ману, което ще рече злият, отмъстителният човек. Злобни и отмъстителни са отрицателните сатурнови типове.

Когато сатурновото влияние в даден човек е силно изразено, не само челото в горната си част е изпъкнало и добре развито, но се създава и съответен сатурнов тип, показан в

цялото тяло и особено ясно в главата и лицето. Сатурновите типове са обикновено със среден ръст. Тялото е сухо, слабо, кокалесто. Кожата е тъмна, с жълтеникав оттенък, показващ голяма активност на жлъчката. Жлъчен е сатурновият тип. Ръцете са дълги, сухи, кокалести, показващи способност за прецизна и добра работа. Краката са също такива и в повечето случаи са изкривени навън или навътре. Косите на главата са тъмни, черни, гъсти, изобилни, с дебел косъм и са обикновено гладки и лъскави. Те се спускат към челото обезателно под остър ъгъл. Това е много характерен белег за ясно изразеното сатурново влияние в даден човек. Лицето има формата на правоъгълник, разположен с дългата си част вертикално, и формите по него са все ъгловати. Челото, издуто в горната си част като че ли разширява този правоъгълник в тази му част. То има интелигентен израз. Космите по лицето растат и черният им цвят ясно се откроява по него, затова тези типове трябва едва ли не да се бръснат по два пъти на ден. Веждите са гъсти, черни, с ъгловата форма, като; ъгълът е с върха нагоре. От тях лъха печал, разочарование, остроата, възискателност към околните. Очите са тъмни, от които също лъха песимизъм, недоверие, подозрителност, мъка. Чувства се, че този човек се взира във вътрешността на хората около него, терзае се от нуждата да разбира и да познава своя събеседник. Носът е прав и обикновено широк в корена, което говори за бавно и продължително мислене при вземане на някакво решение. Той е и заострен накрая, което показва критичност, ровене в подробностите на всяко нещо, а също и липса на стремеж към чувствени наслади и разположение за удоволствие от добрата кухня. Устата е голяма, с тънки стиснати устни, изразяващи голяма изпълнителност във всяка работа и липса на чувства. Брадата е ъгловата и суха, добре издадена напред. Космите по гърдния кош, по краката, мишниците и ръцете са също гъсти и тъмни. Сатурновият тип жена има открояващи се черти и черни мустачки в краищата на горната устна.

Мъжки Сатурнов тип

Женски Сатурнов тип

В психично отношение по-висшите сатурнови типове са сериозни и изпълнителни в своите задачи и обещания, точни във всяко отношение, замислени и печални. В тях няма оптимизъм, веселост, охолство, разсипничество. За тях е ценно и най-малкото нещо. Активността и динамиката на процесите в тялото на сатурновите типове е притъпена. Това създава и недостатъчност във вътрешното горене, непълното отделяне на токсини и метаболити през и без това малко активните му бъбреци, като създава натрупвания на отрови в организма му. Това предизвиква и лошо настроение сутрин при пробуждане - те стават някак морни, угнетени. С хилавите си мускули и тесните си гърди сатурновите типове не познават насладата, която предизвиква волното и обилно дишане на чист въздух в планината или край морето, а също и излагането голи на Слънце. Слънцето и студената вода му причиняват болка. Мисловната дейност гържи първенство в живота на тези типове. Те повече обичат самотата и се чувстват най-добре далеч от света и обществата. Тяхното място е в лабораториите,

където те стават едни от най-грижливите, най-трудолюбивите и скромни учени. Като чиновници, те също редят с голямо усърдие сметки подир сметки. Изобщо сатурновите типове са най-добри и полезни там, където е нужен ред, сериозност, точност, наблюдателност, трудолюбие. На тези типове трябва да се вдъхва радост, оптимизъм, воля за живот. Общо взето, сатурновите типове явно се открояват и лесно се познават.

Отбелязахме, че всички членове на слънчевото семейство имат отношение към органи, системи и части от тялото. Сатурн има своето отношение към костната система на човека – гръбнак, колена, зъби, а също така и към кожата, слуха, слуха, зрението. Когато Сатурн се намира точно на главните линии – асцендент, нагир, десцендент, зенит и особено ако е ретрограден, и когато има силни неблагоприятни аспекти (квадратури, опозиция с повечето от планетите и Луната), тогава ще имаме едно неприятно увреждане на всичко онова, към което отбелязахме, че Сатурн има отношение в човешкия организъм. По отношение на металите той има отношение към оловото, а от цветовете – към черния, за вкуса – към горчивия. Когато Сатурн е точно на границата между два дома, неговото влияние е силно, създава неприятности, мъчнотии, а също така и увреждания в човешкото тяло, особено ако е ретрограден.

САТУРН В ДОМОВЕТЕ

В първи дом действието на Сатурн се отразява както на физическото тяло на човек, създавайки го сухо, със слаба жизненост, така също и върху неговите психически изяви, за които вече отбелязахме. Първият дом е в опозиция на седми и ако в седми дом има някоя от планетите, които създават възможност за развод, като Марс, Уран и Плутон, то в семейния живот на този човек ще има известни сенки.

Във втори дом Сатурн подсилва вътрешните качества, които той дава на човека.

В трети дом дава на човек едно по-добро отношение към материалните, осезаемите неща. Такива хора са добри земеделци, миньори, скулптори, също и хора, които с голямо умение ръководят възложената им работа, спазвайки всички необходими елементи за нейното изпълнение. Те влагат повече мисъл, разсъдък, съображение и не допускат никакво отклонение от установените порядки, правила, когато ще трябва да извършат нещо.

В четвърти дом Сатурн показва, че човек ще се роди в семейство при лоши, оскъдни, неблагоприятни и ограничителни условия, както материални, така и по отношение на възможността за свободна изява. Нерядко такива деца са подхвърлени или изоставени от своите родители.

В пети дом човек ще изживее тежка мъка от липсата на добро, мило и топло отношение, както от човека на противоположния пол, така и от децата си.

В шести дом човек ще има мъчителна и неприятна грижа около някой близък болен човек.

В седми дом човек ще бъде при тежки и мъчителни условия в семейния си живот, условия, при които разводът мъчно ще може да се избегне. Тези условия произлизат преди всичко от хладните и студени отношения, създадени от качества, които Сатурн дава и носи, също и от неприятните разприави между съпрузите, произхождащи в повечето случаи от ревност, съмнение, подозрение и незаинтересованост към партньора.

В осми дом Сатурн повече или по-малко е парализиран в своето влияние, обезсилен е и по-малко смущава живота на човека.

В девети дом дава на човека мрачно, тъжно и нерадостно гледане на живота, слаб оптимизъм, жажда и стремеж критично да се отнася към всичко и към всички, винаги да оправя хората.

В десети дом Сатурн дава умението да се влага мисъл, ред и точност във всяка работа. Тези хора са добри ръководители.

В единадесети дом човек ще има връзки с много по-възрастни хора, които с готовност ще му помагат в живота, в работата му, а също така и в заемане на служби. Много често партньорът в женитбата е значително по-възрастен. Отношенията му към тези възрастни хора са по-загълбочени, а не само приятелски.

В дванадесети дом Сатурн предразполага към справедлив ред, към желание да назидава, да упътва другите към един разумен ред, често правейки това чрез литературни творби.

АСПЕКТИ НА САТУРН С УРАН

С Уран при **съвпаг** и **добри аспекти** имаме човек, който притежава активна, спокойна мисъл и способност да взема разумни решения.

При **лоши аспекти** имаме човек, който прибързва нервно. Той взема решения без достатъчна загълбоченост и пресметливост.

АСПЕКТИ НА САТУРН С НЕПТУН

С Нептун при **съвпаг** и **добри аспекти** имаме човек, който има устои и постоянство в постигане на всяка рогила се в него идея.

При **лоши аспекти** имаме човек с инат и склонност за зараждане на идеи, неестествени и неосъществими при дадените условия и време. Такъв човек не схваща и не разбира това и напирва да ги осъществи.

АСПЕКТИ НА САТУРН С ПЛУТОН

С Плутон при **съвпаг** е много лошо – имаме човек, който в гадени моменти не може да мисли и ако мисли, то взима неприятни решения с лоши последици.

При **лоши аспекти** имаме злобен, отмъстителен човек, който трудно прощава случайно нанесена му обида. Всяка обхода от други хора той схваща като оскърбление, макар тя да не е такава.

При **гобрите аспекти** имаме човек, който има голям устой и решителност в постигане на всяка поставена задача. Всяка идея, дошла в главата му, е добре обсъдена и са намерени средствата нейното осъществяване.

УРАН

Следващата планета след Сатурн е планетата Уран с приет символичен знак ♅ . Тази планета е открита от известния английски астроном Уилям Хершел през 1781 година. Измереният ѝ диаметър е около 50 800 километра и е със средна плътност 1,60, което ще рече, че общата ѝ маса е малко по-тежка от тази на водата. Планетата Уран влиза в групата на големите планети и на планетите с малко относително тегло. И тук, както при Юпитер и Сатурн, съществуват странни и неприемливи хипотези за планетния строеж. Ние приемаме, както и при всички планети и Слънца с малка плътност, че Уран има твърдо кълбо с диаметър около 17 000 километра и атмосферен слой около него с дебелина около 18 000 километра. Че наистина на Уран има атмосфера, говори фактът, че неговият видим диск е доста сплеснат при полюсите, което е резултат на бързата му ротация. Измерено е, че този атмосферен слой се завърта около своята ос за 10 часа и 50 минути. И тук ще приемем, че атмосферната обвивка се завърта за време, различно от това, за което самата планета се завърта. Самата планета се върти много бързо и за по-голям ефект ще приемем, че тя се върти в обратна посока, за да се получи сила, частен израз на която е топлината и светлината. Вярно е, че поради грамадната си отдалеченост тези два феномена едва се констатират. Наблюденията все пак показват, че по повърхността на Уран могат да се видят слабо изразени по-светли пояси върху екваториалната област. При разглеждане на спектъра на светлината, която той отразява от Слънцето и на светлината от бледите екваториални ивици намираме, че по него съществуват много тъмни линии, което говори за активни процеси на поглъщане. Ние приемаме, че на Уран има

активни процеси, защото направихме извода, че колкото една планета е по-далеч от Слънцето, толкова тя по-рано се е образувала, има дълъг еволюционен път, който е довел и до по-съвършена изява на живот, а за живота е необходима сила, частен случай на която е светлината и топлината. Силата, която се създава на Уран, е необходима за проява на живота там. И когато космична станция, изпратена към далечните планети, мине край Уран, тя ще потвърди голямата активност на процесите, които има на тази планета. Всичко това и групи характеристики придават на силовите течения, изтичащи от Уран, и на неговото влияние върху живота на Земята голяма активност в решенията и творчеството, необходими за всяка задача. А по-тънкият атмосферен слой придава по-малка загълбоченост и ровене в гребнаватостите, които има мисловната дейност на хората под силното влияние на Уран. Обратното е при планетите с дебел слой атмосфера, какъвто е случаят със Сатурн.

Със своите бързо реагиращи силови течения влиянието на Уран има отношение към нервната система на човека и към сетивата в живите форми на Земята. Когато влиянието на Уран е силно изразено в някой човек, то неговата нервна система е много добре развита и остро и бързо реагира на най-малка възбуда. Тази голяма енергия на силови течения от Уран идва не само от произведената там сила, но и от особеното и странно положение на неговата ос на въртене, а също и от зодиакалното съзвездие **Водолей**, с което Уран има отношение.

Известно е, че плоскостта на екватора на Уран сключва с плоскостта на неговата орбита ъгъл, който е 98 градуса, което ще рече, че неговата ос на въртене лежи в плоскостта на орбитата му. Това особено положение на въртене говори, че Уран се върти обратно. Значението на тази ротация за влиянието на планетата е особено силно и характерно за търсене на новото, на това, което не е било върху Земята, в създаване на какви ли не същества, чудни по своята външ-

на форма и възможности, особено по-старите океански видове и насекоми. Това говори също, че при катастрофата в Слънчевата система Уран е пострадал много. Той е приел от черното слънце, предизвикало катастрофата, грамадна разрушителна сила. Ето защо Уран със своето влияние върху гаген човек създава могъща устойчива сила и постоянство в постигане на неговите идеи. При издигнатите типове това се изразява в усърдно търсене на новаторства, революционни идеи за ново общество и нови държавни устройства. Всички революционери са под силното влияние на Уран. Той създава също стремеж и успех в постигане на рационализации и гениални открития. При нисшите типове имаме принизени, неестествени, неприемливи чудачески изяви. И едните, и другите се привързват с голяма жар и устой в постигане на поставените задачи, внасяйки винаги нещо ново.

В човешкия организъм силното влияние на Уран, особено при лош аспект с Луната, създава в някои клетки и тъкани от неговия организъм стремеж да се откъснат от приетите порядки, започвайки своеволно да се делят и развиват, което създава злокачествените разраствания.

Уран е отдалечен от Слънцето средно на разстояние около 20 астрономически единици, спазвайки закона на Титиус - Боде. Това говори, че въпросите и задачите, които занимават и вълнуват човешкия род в настоящия момент, не са далеч и са присъщи за разрешаване от урановите типове, макар че те искат да ги разрешат по нов начин и с нови средства. Когато е най-далеч от Слънцето, той отстои на разстояние 3 004 милиона километра, а най-близо - на 2 740 милиона, което дава разлика от 260 милиона километра. Това говори, че орбитата му все пак не е много разтеглена и показва, че влиянието му върху Земята и живота на нея не се колебае в големи размери.

Уран идва най-близо до Земята, когато застане на правата линия Слънце - Земя - Уран, на около 2 586 милиона ки-

лометра, което е опозиция, а е най-далече, когато е върху правата линия Земя - Слънце - Уран, при т.нар. съвпаг, на разстояние 3153 милиона километра. Тук имаме разлика от 570 милиона километра, която е значителна и говори, че въздействието на Уран е много по-силно при опозиция и много по-слабо при съвпаг.

Уран обикаля около Слънцето за 84 земни години, като се движи със средна скорост от 6 километра и осемстотин метра в секунда. Благодарение на положението, което има неговата ос на въртене, при съответната обиколка около Слънцето се получават дълги периоди на ден и нощ, на зазоряване и вечерен полумрак. Всичко това говори, че неговите влияния създават дълги и бавно протичащи ефекти и събития.

Уран засега има пет спътника. Два от тях бяха открити от Уилям Хершел в 1787 година; други два - от изтъкнатия астроном Ласел в 1851 година, а петият беше открит от астронома Кайпер. В 1978 година бяха открити система от пръстени на Уран, подобни на тези при Сатурн. Тези пръстени са черни, т.е. те не отразяват слънчевата светлина, албедото им е едва 2%, като се има предвид, че саждите отразяват около 8-10% от светлината. Спътниците са малки и със своите качества съвсем ясно говорят, че не са истински, а са късове от разрушената планета Фаетон. Пръстените също не са нищо друго, освен такива късове, попаднали в зоната на Рош на самата планета. Това е станало и със Сатурн, при който късовете са се раздробили, образувайки пръстени. Урановите спътници и особено пръстените оказват със своите силови течения крайно лошо и отрицателно въздействие, особено при по-примитивно изградените типове. Те предизвикват нервни депресии, отпадане на силите, неочаквани и разрушителни нервни възбуди, създаващи неестествени подтици и тласкащи към решителни крайности, дори към самоубийство, незачитане на природните порядки в човешкия организъм от страна на

някои клетки и тъкани, при което се оформя злокачествено заболяване. Това заболяване е демонична проява на спътниците и пръстените на Уран. Хората под силно ураново влияние имат нужда от чист планински или крайморски въздух, наситен с животворния елемент на кислорода, защото е известно, че за да реагира правилно, нервната система на човека трябва да бъде задоволена с кислород. Установено е, че тя има нужда от 20 пъти повече кислород, отколкото другите системи в организма.

Според Саабей за създаването и оформянето на планетата Уран са взели участие небесните образувания от зодиакалното съзвездие **Водолей**. Това съзвездие се вижда най-добре през нощите от август до октомври. В него Слънцето престоява от 22 януари до 22 февруари. То заема обширна област от небесната сфера. С просто око в него могат да се видят около 90 звезди, но само седем от тях са по-ярки от четвърта звездна величина. В него съществува нещо изключително важно, характерно и особено: една звезда с необикновено висока температура от 130 000 градуса, която е създала светла мъглявина от светещи силови частици. Тази мъглявина има размер 300 000 астрономически единици, или с групи гуми, за да получим гуаметъра ѝ, ще трябва да умножим 300 000 по 150 000 000 километра. Звездата, която е в центъра на тази мъглявина, е влязла в един нов етап на своята еволюция като звезда – Слънце. Етап, при който тя започва да се разпада на много активни светещи силови частици, които, разпространявайки се със скорост 2–3000 километра в секунда, образуват този светъл облак, който и в момента (до нейното пълно разпадане) продължава да нараства. В този светъл облак ще се създадат условия за създаване на нови небесни образувания, които ще оформят нова звездна система, нова галактика. В момента там е налице нов етап на еволюционния процес. Това именно събитие във Водолей подсилва влиянието на Уран за търсене и създаване на нещо ново. Защото Природата не приема нещо

да се повтаря и винаги в своята непрекъсната творческа проява създава нещо ново.

На съзвездието Воголей Саабей е дал образа на наведен човек, държащ делва, от която изтича обилна струя вода. С делвата е символизирана звездата, която е достигнала краен етап в своя еволюционен път. А обилната струя вода са обилните потоци от светли силови частици, които създават зародишите на новите небесни образувания, които ще имат възможност да се развият в тази благодатна среда. За това силно по своите влияния съзвездие Саабей и гревните звездобройци са създали чудна по своето съдържание и смисъл легенда, отразяваща ясения стремеж на Природата да замени съществуващия живот, ред и порядък с нещо ново. Ето накратко и самата легенда. Някога хората били много лоши и не правили нищо друго, освен да воюват помежду си. Затова Всемогъщият господар на света решил да премахне този човешки рог и да създаде нов. В това човешко общество имало само един мъж и жена, които били добри, възпитани и благородни хора: мъжът бил син на Прометей и се наричал Девкалион, а жена му се казвала Пира. По съвета на баща си Девкалион направил голям ковчег - кораб, с който да могат да се спасят от идващия потоп. Тъкмо направил кораба и го напълнил с храна, започнал проливен дъжд. Дни и нощи непрекъснато валило, водата започнала да залива земята и все повече да се издига, покривайки всичко. Изгавили се хората и животните, навсякъде се виждала само вода. Дни и нощи се люшкар корабът, докато достигнал показващ се над водите връх. Дъждът престанал. Девкалион и Пира излезли от кораба и зачакали, като изпитвали страх от самотата сред безкрайната вода. Постепенно тя започнала да спада. След няколко дни водата се оттекла и се показала безжизнена и безлюдна земя. Още по-скръбно станало на Девкалион и Пира от тази мъртва пустиня, но поради тяхната доброта Всемогъщият господар на света бил готов да изпълни всяко тяхно желание. Девкалион и Пира помолели

Всемогъщия да насели Земята с нови хора. Всемогъщият разбрал желанието им и чрез Свой пратеник им наредил да слизат по планината надолу и да хвърлят заг гърба си камъни. Когато слезли долу и се обърнали, видели заг себе си много хора. Камъните, които хвърлил Девкалион, се превърнали в стройни, красиви и благородни мъже, а камъните, които хвърляла Пира – в прекрасни жени. Така дошли новите хора на Земята. Камъните не са нищо друго, освен символ на силните частици, които тази звезда изхвърля, за да създаде новите небесни образувания, новото общество от звезди и планети – новата галактика. Затова съзвездието на Уран Водолей е толкова силно със своето влияние за създаването и стремежа към новото.

Известно е, че оста на въртене на Земята, се люлее и в продължение на около 25 800 години описва конусна повърхнина, сочейки със своята ос, в продължение на около 2150 години, към едно от дванадесетте зодиакални съзвездия. Този период, според характера на небесните образувания в гаденото съзвездие, определя епохи и ери в историята от живота на Земята и на човешкия род. Тези големи периоди не са така строго определени за годината на своето начало. При известни случаи има отклонения чрез ускоряване или забавяне на периода. Така например с идването на Христа оста на Земята е започнала да сочи зодиакалното съзвездие Риби. Според добре осведомен човек* от 1914 година Земята е влязла в зодиакалното съзвездие Водолей, т.е. в ерата на Водолей. И наистина трябва да приемем по един безспорен начин, че още от началото на тази ера е налице необичайно развитие на науките, които поднасят все нови и най-неочаквани открития, които, от една страна, улесняват и тласкат бързо напред човешкия прогрес, но, от друга страна, могат да унищожат както човешкия род, така и всички негови постижения.

* Учителя Петър Дънов (бел.рег.)

Женски Уранов тип

Мъжки Уранов тип

Оста, сочи с единия си край съзвездието Водолей, а с другия сочи зодиакалното съзвездие Лъв. Това съзвездие със своите небесни образувания, изтичащи сили и влияния, които оказва на човешкия рог, го тласка и създава у него жажда за господство в света.

Изтъкнахме, че планетата Уран със своето влияние има отношение към нервната система у човека. При силното и ясно изразено негово влияние имаме човек, от когото лъха напрегнатост, устрем за действие, бликащи в него идеи, носещи новото. Следователно тялото на такъв човек не може да бъде дебело и тромаво, а ще има среден ръст, стройно на вид и израз, живо, подвижно, с отмерени и целенасочени движения. В такъв човек има само необходимите мускули за бърза реакция и действия и нищо излишно. Главата е добре оформена, без да е голяма и заоблена, формите по нея имат малък радиус на кривината, което отразява бързина и активност във всяко направление. Косата е тъмна, не много обилна и гъста, не е гладка, а е накъдрена по особен начин, космите не са дебели. Челото не е много голямо, има форма-

та на трапец с голямата си основа над очите, при веждите. Горната част на челото (там, където са Сатурновите центрове) не е много развита, но мозъчните центрове, които са намират над тях (под края на косата, която свършва до челото) са добре развити и оформени. Силовите течения на Уран създават и оформят намиращите се там мозъчни центрове, които тласкат и създават у човек стремеж към нови идеи, нови подтици, ново отношение към всичко, нов начин на мислене, действие, рационализации, открития – изобщо центрове, които ще създават новия човек. Такива хора не обичат да се съобразяват със съществуващото по отношение на чувства, мисли и действия. Пристъпват смело и решително в постигане и осъществяване на новото. Челото, както отбелязахме, не е много голямо, но има интелигентен израз и е развито около веждите. Това говори за човек, който бързо схваща и разбира, ориентира се във всичко. Веждите са тъмни, добре изразени, не много дебели и гъсти, с малко ъгловата, но не много остра форма. Те са близо над и около очите, което говори за човек, малко недоверчив, подозрителен, с една отмереност и контрол в чувствата си. Очите са тъмни и не са много големи и изпъкнали, което говори, че тези хора не са лакоми и нямат жажда за живот. Погледът е ясен и проникващ. Носът е дълъг, добре оформен, без тлъстину, показващ добра интелигентност. В основата си е широк, което говори за смелост в решенията. Той е малко изгърбен, което показва, че този човек не се поддава лесно на влияния от другите, но не е и фанатичен в своите разбирания.

Носът в края е нормално заоблен, което говори за човек, който няма пресилено отношение към чувствените наслади и доволство от добра кухня. Разстоянието от долната част на носа до горната устна е доста голямо, което показва устойчивост в чувствата. Устата е средно голяма, с нормална дебелина на устните. Брадата е добре развита и издигната напред, не е много заострена, което говори за силна воля, но

с готовност за дипломатичен подход при осъществяване на поставените задачи.

Такива са по-висшите уранови типове. При по-нисшите имаме приблизително същото, само че формите са разкрити, неправилни и са неприятни за гледане

УРАН В ДОМОВЕТЕ

Когато Уран е в първи дом, имаме човек, **който** носи чертите и качества, за които вече отбелязахме.

Във втори дом Уран подсилва изявите на вътрешната уранова природа - неговите душевни изяви.

В трети дом имаме човек, който в своята работа внася винаги новото и оригиналното. Професиите, с които човек се занимава, са винаги с нещо по-особено от обикновените: нова техника, нови изкуства, нови методи на работа.

В четвърти дом Уран действа много лошо: човека ще бъде поставен при изненадващо мъчителни положения, родителите му няма да живеят добре и в повечето случаи ще се разведат. Възможно е някакво нещастие да се случи с някой от тях или преждевременна смърт. Такова нещо може да се случи и с други негови близки роднини.

В пети дом човек ще преживее мъчителна болезнена раздяла с любим човек от противоположния, по-болезнено скъсване на любовни връзки, а също и не добро отношение на децата му към него.

В шести дом Уран създава на човека неприятни връзки и събития с братя, сестри и близки роднини, а някои от тях могат и да загинат преждевременно.

В седми дом Уран дава развод или преждевременна смърт на партньора, трудно сработване с най-близките си сътрудници.

В осми дом силата на въздействието на Уран е притъпена, нервните напрежения на този човек са по-слаби.

В девети дом имаме човек, който живее с жаждата да оправя света и хората, навсякъде да внася промени.

В десети дом професията на човека ще бъде свързана с нови области в науката, техниката и често с неочаквани промени в нея.

В единадесети дом Уран дава на човека връзки с хора с особени професии, занимаващи се с новости в науката и техниката, като нерядко някой от тях няма да бъде безразличен в своите чувства към този човек и е възможна женитба с него.

В дванадесети дом Уран дава на човека нервни възбуди, които го тласкат към едно ново, по-високо творчество, често на литературно поприще.

АСПЕКТИ НА УРАН С НЕПТУН

При **съвпаг** на Уран с Нептун и **добри аспекти** имаме човек, който има добро, благородно уважение и почит към по-възрастните и високопоставени хора, а също така и към установените техни порядки, вярвания, изобщо една търпимост към всички техни култове.

При **лоши аспекти** човек ще има едно незачитане, неуважение към всички и всичко, като при точни аспекти това неуважение към високопоставен човек ще донесе нещастие и голяма неприятност.

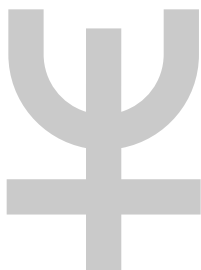
АСПЕКТИ НА УРАН С ПЛУТОН

При **съвпаг** имаме човек с притъпена активност и решителност при изпълнение на всяка задача.

При **добри аспекти** човек ще разполага с голяма енергия, решителност и устоя в изпълнението на всичко.

При **лоши аспекти** човек ще преживее непоносими, мъчителни и изненадващи сътресения, при които не рядко ще иска да ликвидира с живота си, особено ако аспектът е точно 90 градуса.

НЕПТУН

Следващата след Уран планета е Нептун със символичен знак Ψ . Откриването на тази планета е едно забележително събитие в историята на астрономията. Това събитие е ярък пример, с който се потвърждават принципите и твържеството на небесната механика. В 1846 година великият френски астроном Леверие приел, че наблюдаваните смущения в орбитата на Уран се дължат на присъствието зад нея на планета с голяма маса. Когато Леверие завършил изчисленията за положението на тази неизвестна планета и бил уверен в тяхната правота и точност, поради по-добрите възможности за наблюдение на небесната сфера, които съществували в Берлин, той изпратил своите изчисления на младия френски астроном Гале. След като Гале ги получил, още следващата нощ открил точно на посоченото място (с едно отклонение от около един градус) неизвестното небесно тяло. Затова често се казва, че откриването на тази планета е станало с върха на перото. Тази планета нарекли на името на гревноримския бог на моретата Нептун. Тя се намира на средно разстояние от Слънцето 30 астрономически единици. Според закона на Тициус-Бодя тя би трябвало да бъде на 39 астрономически единици. Следователно тя не се подчинява на този закон. От гледище на астрологията това изключение е от особено важно значение за характера и естеството на нейното влияние.

В отгавнашни времена се е приемало, че има две науки – геология и теология. Геологията е обхващала всички науки, знания и умения, които имат отношения към онова, което ни заобикаля, неговото разбиране, ползата, която то ще допринесе за задоволяване на нашите нужди и улеснения за живота; изобщо всичко онова, което засяга чисто практич-

ните въпроси. Теологията има за цел да разбира живота и света извън триизмерния свят, да разбира по-висшите светове - идейните, Божествените, които имат отношение към нематериалния образ на човека, който някои наричат Душа, други - Звездно тяло, трети - Двойник. Всички планети преди Нептун със своите влияния имат отношения към първия дял - геологията. А влиянието на Нептун именно поради това изключение от закона, дава възможност за отношение и разбиране предимно на този втори дял науки - теологията. Неговото влияние внася в живите форми и човека едно отчуждаване от порядките на заобикалящия свят, нещо, което не може да се приеме като една необходимост за практичните задачи и техните насъщни нужди.

За по-пълното и ясно разбиране на влиянието на силовите течения, изтичащи от Нептун, нека посочим и други негови особености. Неговата орбита е почти окръжност, с ексцентрицитет 0,008, което говори, че той върви ръка за ръка със Слънцето, обикаляйки около центъра на нашата галактика със скорост 250 километра в секунда. Друг важен елемент е, че плоскостта на неговата орбита почти се слива с тази на еклиптиката, като сключва ъгъл малко повече от един градус. Всички тези благоприятни положения на Нептун говорят, че той е много малко засегнат от демоничното влияние на черното слънце. Затова неговите силови течения са запазили първичния и съвършен характер на влияние, създаващи по-висшето и по-съвършеното. Всички тези данни определят ценното и най-доброто във влиянието на Нептун върху живите форми на Земята - птиците, обитателите на водните басейни и сушата. Това влияние създава у тях стремеж към по-особено отношение помежду им, едно групиране, обединение, общуване, което е по-висша изява на живота: птиците да образуват ята, водните обитатели с по-малко хищни изяви да образуват пасажи, а на сушата лишените от хищнически склонности тревопасни да формират стада. Това поведение не може да се обясни

с необходимостта от по-ясно изразени практически цели, свързани с ежедневните нужди, а с някакъв подтик, създаден от силовите течения на Нептун.

Тези течения оформят у човека мозъчните центрове, които се намират в горната част на мозъка. Тези центрове нямат отношение към въпросите, които засягат ежедневните нужди на човека, а тези, които създават моралните ценности - възпитанието, благородството, стремежа към оказване на помощ, услуга, съчувствие към всичко и всички. Такива хора имат подтик към обединение, към създаване на идейни общества, където ясно е изразен стремежът към познаване на по-висшите светове, което създава възможност за по-бърза еволюция на човека. Тези качества на нептуновото влияние създават у човека и способност към различни видове изкуства, което е стремеж към занимания от по-висш порядък, т.е. изява на по-съвършените светове. Тези творби въздействат облагородяващо както на околната среда, така и на живите форми, и по-специално на човека.

Измереният диаметър на нептуновия диск е около 50000 километра, с относително тегло (плътност на общата му маса) от 2,3. И тук, както и при другите небесни образувания с малка плътност, съществуват същите странни и неприемливи хипотези за неговия строеж. Всъщност и тук имаме кълбо, като това на Земята, чийто диаметър е около 23000 км. Оттам е и неговият по-голям устой срещу пристъпите на разрушителните и гемонични гомогвания на черното слънце в нашата система. Този голям размер определя и силното му влияние върху Земята. При това положение не може да се приеме, че Нептун и Уран са някакви близнаци. Уран е значително по-малък по отношение на своето кълбо.

Атмосферният слой на Нептун е значително по-тънък, отколкото на другите планети с малка плътност и е около 13 000 километра. Поради това, при наблюдение на неговия диск краищата му се виждат малко размити. Тези

качества на нептуновата атмосфера, при хората под силното влияние на тази планета, със своето влияние говорят, че мисловният свят, обсъждането, като психични процеси в човека, са слабо проявени и са оставени на по-заген план. Нептун, както вече отбелязахме, има отношение към пинеалната жлеза, която се намира между двете хемисфери на главния мозък. Службата и функциите на тази жлеза не са известни на сегашните учени. Но според френолози задачата и службата ѝ е свързана с интуицията у човека. Нептуновите хора, когато имат даген въпрос, преди още да са се напругнали за неговото обсъждане, обмисляне и търсене на път за разрешаването му, по пътя на интуицията вече имат това, което искат.

Дискът на Нептун при полюсите е госта сплеснат, което се дължи не само на неговата бърза ротация, но и на това, че оста на въртенето не се е променяла за дълги периоди. Това дава на неговото влияние при по-висшите нептунови типове устой на идеите, които имат или ще придобият, а също така и устой в постигане на всяка поставена задача. При нисшите типове това се изразява в инат (може - не може, иска да постигне). Въобще, оста на всяка планета има отношение към идейния свят.

Албедото на Нептун е най-високо от това на всички останали планети и е около 60 %. Това говори, че в своите влияния Нептун не създава голяма привързаност към материалните ценности, а определя готовност за леко отношение към тях и за раздаването им с лека ръка.

Изброените дотук качества на планетата Нептун дават на неговото влияние възможност да създава хора с много мили симпатични качества, които със своето присъствие предизвикват разположението и вниманието на всички около тях. Тези хора, където и да отидат, в каквато и среда да попаднат, навсякъде и у всички ще предизвикват съчувствие и разположение да им се помогне и послужи. Изобщо привлекателни хора са те, имащи всякога отношение към изкуството.

Наклонът на екваториалната плоскост на неговата орбита е 29 градуса. Това отклонение е твърде голямо и говори, че по отношение на оста Нептун е пострадал доста. Това придава на влиянието му една не всякога правилна връзка с идейния свят, при която до главите на хората със силно влияние на Нептун идват неправилни идеи, създаващи криви насоки в живота, поддържани често пъти с една фанатичност.

Нептун идва най-близо до Земята, когато е по правата линия Нептун - Земя - Слънце. Тогава той е в опозиция и неговото влияние е най-силно. Най-далеч от Земята отстои, когато е по правата линия Земя - Слънце - Нептун, при т.нар. съвпаг и тогава влиянието му е най-слабо.

Нептун обикаля около Слънцето за 164,78 земни години, със средна скорост 5,43 километра в секунда. Това говори, че всички ефекти и събития, които влиянието на Нептун дава, преминават значително по-бавно.

До този момент е установено, че Нептун има два спътника. Единият е Тритон, който има диаметър от 5000 километра, с малко относително тегло (което говори, че има атмосфера) и се движи около планетата по кръгова орбита. Всички тези качества говорят, че Тритон е небесно тяло, в което процесите на живот са ясно изразени, което ще рече, че той е истински спътник. С тези си качества и влияния той подсилва благоприятните влияния на Нептун. Другият спътник, наречен Нереида **и** е открит през 1949 година. Той е с диаметър около 320 километра. Със своя малък размер и с това, че обикаля около планетата по много отдалечена орбита за спътник (няколко милиона километра), стигаме до заключението, че е къс от разрушената планета. На снимки от Нептун, получени през 1968 година, се откриват тънки пръстени около планетата. Засега не може да се каже повече за тях, но ще приемем, че и те, както и пръстените на другите планети, са късове, попаднали в зоната на Рош на планетата, които са се разрушили и частиците им са обра-

зували тези бледи пръстени. Пръстените, заедно с къса Нептун, със своите лоши влияния придават някои неприятни качества във влиянието на планетата, като злъчност, невлизане в положението на околните при нужда, стремеж за отклонение от истината (това е уточнено при аспектите на Нептун с планетите, Слънцето и Луната). Установено е също, че и Нептун има топлинно излъчване, а и светлинно би трябвало да има, но поради голямата му отдалеченост не се забелязва. Приемаме също, че поради много по-голямата му маса от тази на Уран, силовите процеси при Нептун са много по-могъщи. Това определя и силата на неговото влияние.

За създаването и оформянето на планетата Нептун са взели участие небесните образувания в зодиакалното съзвездие **Риби**. Това съзвездие се вижда най-добре от началото на октомври до края на януари. Слънцето престоява в него от 22 февруари до 22 март. В ясна и безлунна нощ в съзвездие Риби могат да се видят с просто око около 75 звезди, чиито течения на късите вълни имат отношение към горните слоеве мозъчни клетки – там, където са мозъчните центрове, даващи на човека моралните качества, най-благородните неговии прояви, милосърдие, състрадание, благоговение, уважение към всичко.

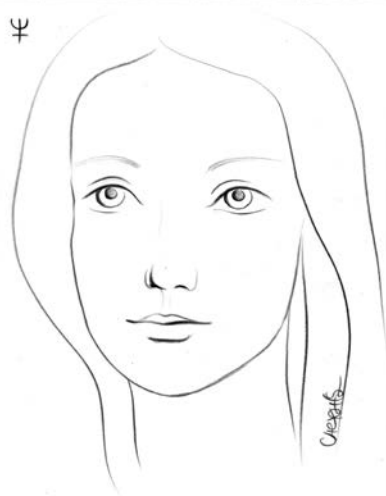
На това съзвездие Саабей е дал образа на две риби, свързани с дълга и широка лента, символизираща връзката между влюбените. За съзвездието Риби е гадена чудна по своето съдържание и смисъл легенда: всяка сутрин, когато първите лъчи на Слънцето започват да позлатяват високите планински върхове и когато капчиците роса още блестят като брилянти по зелените листа на цветята и тревата, от дълбочините на морето излизат, заловени за ръце, една след друга петдесетте дъщери на морския бог. Весело играели и лудували те на морския бряг. От песните и смеха им утихвал вятърът и бурните вълни на морето, всичко се заглеждало и заслушвало в тях. Една от тези дъщери – най-красивата

и прекрасна - Галатея, веднъж, като гонила пъстроцветна пеперуга, се отделила от сестрите си. По това време минавал младият Акид - висок, строен, красив като Аполон. Видяла го Галатея, забравила пеперугата и го пронизала с дълбоките си сини очи. Но и Акид, очарован от Божествената ѝ красота, забравил закъде е тръгнал и се насочил към нея. Обикнали се двамата и от този ген станали неразделни. Всеки ден, щом на морския бряг се показвала Галатея, Акид я хващал за ръка и двамата отивали до една малка пещера, недалеч от един висок скалист връх. Но не само Акид обичал прекрасната Галатея. Обичал я и едноокият, грамаден като планина циклоп Полифем. Видял я той на морския бряг, сияеща в своята младост и прелест, и безумна любов пламнала в сърцето му, в сърцето на ужасния циклоп, до когото никои не смеел да се доближи, за да не бъде разкъсан и изяден. Уплашила се Галатея от страшния му вид и винаги се криела от него. Но любовта на Полифем към Галатея все по-силно се разгаряла. Всеки ден той докарвал многобройните си стага овце до високия планински връх, сядал на него и започвал да свири със свирката, който сам си направил от сто дебели тръстикови стебла. Далече се разнасяли звуците на свирката му, които разклащали гърветата. Достигали те и до Галатея и Акид, които седели на любимото си място край пещерата, далеч от погледа на ужасния циклоп Полифем. Един ден той ги съзрял и обезумял от любовта си към Галатея, скочил от планинския връх и се затичал към тях. Разтърсила се земята от неговото огромно тяло, развълнувало се и морето. Изправили се Галатея и Акид и се хвърлили в бурното море. Там, превърнати в риби, те плували из дълбините му, свързани с дългата и широка лента на любовта им... Така и чувствата, емоциите на хората, които са под силното влияние на Нептун са най-характерният им белег.

Изтъкнатите качества, които Нептун има, дават на неговото влияние възможност за създаване на Земята на живи форми, които ясно изпъкват със своята красота и

Мъжки Нептунов тип

Женски Нептунов тип

нежност. При хората нептуновото влияние създава също нежни и деликатни типове, с меки одухотворени форми. Тези типове са неспособни за по-голямо физическо напрежение и за издръжливост на неблагоприятни външни условия. Тези качества се отнасят най-вече за дихателната система. Колкото тя е по-добре развита, толкова възможността за физическа издръжливост и съпротива срещу неблагоприятните условия са по-големи. Способността дълбоко да се диша и да се приемат големи количества кислород дава здрав и устойчив на физическото поле човек. При хора със силното влияние на Нептун дихателната система е слабо развита и те често заболяват. Тези типове имат бяла, нежна кожа, меки мускули, почти без косми. Главата е добре оформена, с меки форми. Косата на главата е светла, руса, с тънък косъм и мека. Челото е гладко, без бръчки, показващо липса на напрежение при разрешаването на поставените задачи, защото те ги разрешават по пътя на интуицията. Веждите са по-високо над очите, което показва човек, кой-

то лесно се поддава на вълнения. Доверчив е и лесно може да бъде излъган. Очите са с мек и приятен поглед. Останалите форми по лицето – нос, устни, брада и пр., са с мек и нежен израз. Отрицателните нептунови типове имат остър и неприятен поглед, от който лъха хлад. Ниската температура от около минус 200 градуса върху повърхността на нептуновия диск, издава незаинтересованост и липса на съчувствие към близките и околните.

НЕПТУН В ДОМОВЕТЕ

В първи дом имаме човек, който носи чертите и качества, за които вече отбелязахме при нептуновите типове.

Във втори дом Нептун подсилва изявите на своята вътрешна природа в човека.

В трети дом Нептун създава в човек подтици и умение да се влага нещо фино, по-оухотворено, по-голямо изкуство в своята работа или в каквато и да била дейност; също така и голяма привързаност, милосърдие, подтик за помощ на близки хора и на тези, с които има връзка.

В четвърти дом показва, че човек ще бъде поставен при благоприятни, меки, сърдечни условия от страна на родителите и близките му. В по-напреднала възраст човек ще има възможност или за дълго да бъде извън родното си място, или да напусне завинаги това място, като в повечето случаи ще бъде загомен с човек не от родния му край.

Нептун в пети дом говори за мили, нежни, топли връзки и преживявания с човек от противоположния пол.

В шести дом човек ще предразполага близките, околните и всички от средата, в която се намира, да му помагат и да имат добри отношения към него. Ще получава помощи изневиделица.

В седми дом Нептун определя добър семеен живот, топли и добри отношения с партньора. Но такъв човек никак не може да приеме, че е свързан здраво в тази колективна фор-

ма – женитба, и често пъти си има друг любим – нещо като домашен приятел, връзка, която е на по-платонична основа и не е в състояние да развали брака.

В осми дом влиянието на Нептун е притъпено, качествата, които той носи и дава, са по-слабо проявени.

В девети дом имаме човек, който има топло, добро отношение към всичко и всички. Той има известно прегразположение към идеини общества и към много пътувания.

В десети дом човек ще има връзки с хора от идеините общества и по всяка вероятност ще се включи в тях.

В единадесети дом Нептун се изявява в своите най-добри форми – способност към литературно творчество, отзивчивост, приятно отношение всички; идеиното също го привлича.

АСПЕКТИ НА НЕПТУН С ПЛУТОН

Пои **съвпаг** всичко, което Нептун дава и носи, е парализирано в този човек и много често определя лоши постъпки.

При **добри аспекти** имаме голямо активизиране в природата на всичко, което Нептун носи и дава.

При **лоши аспекти** дава заболявания от най-странно естество, също и склонност и подтик към неразумни решения и действия, като напускане на работата, смяна на професията, разводи.

Поради бавното движение на Нептун и Плутон аспектите между тях бавно се променят, но в Календара, за който по-нататък ще отбележим, тяхното влияние ясно се определя и разбира. Този Календар има отношение към годишните събития в живота на човека

ПЛУТОН

Р Последната известна засега планета от Слънчевата система е Плутон. Стремежът да се проникне в тайните на слънчевото семейство чрез използване на Нютоновия закон за всемирното притегляне и чрез най-старателно наблюдение е бил всякога приложим, прогължава и сега. Връх на тези усилия е откриването на планетата Плутон. Обстоятелствата, при които е била открита тази планета, са напълно сходни с тези, при които е открит Нептун.

В началото на 20. век гениалният американски астроном Пърсифал Лоуел, живял между 1855 и 1916 година, проявил много голям интерес към възможността за съществуването на планета за Нептун. По смущенията, които Лоуел е наблюдавал в орбитите на планетите Уран и Нептун, в началото на 1905 година той стига до извода за съществуването на неизвестна планета с голяма маса. Изчисленията на Лоуел за орбитата и положението на тази планета не са били публикувани до 1914 година. Години наред не е имало условия за нейното търсене и едва в 1929 година са били създадени такива. На младия по това време асистент по астрономия Клайд Томбое е била възложена задачата систематично да проучва и фотографира през дълги интервали от по две-три денонощия определения от Лоуел участък от небесната сфера, където е трябвало да се намира неизвестната планета. Клайд Томбо много внимателно сравнявал фотографските пластинки и на 12 март 1930 година било открито небесно тяло, движещо се между неподвижните звезди - търсената планета. Тази планета учените единодушно нарекли с името на древногръцкия бог от подземното царство - Плутон.

Сведенията за тази планета засега са все още оскъдни и по-специално за нейния размер, плътността на масата, от която е съставена, и спътници. От всички досега известни планети в слънчевото семейство Плутон е израз на най-голямо безреגיע и неподчинение на порядките, които другите планети имат. Пърсифал Лоуел е приемал, че масата на тази крайна планета е 7 пъти по-голяма от тази на Земята. Трина астрономи, след като са подложили на обработка 5 500 наблюдения на нептуновата орбита в интервала между 1946 до 1968 година, стигат до извода, че Плутон има голяма плътност. Американският астроном Джерарг Койпер, изследвайки Плутон, стига до извода, че неговата плътност е по-голяма от тази на златото – 19,26. За разлика от Плутон Койпер е стигнал до извода, че неговият диаметър е около 5 800 километра. Такъв малък размер при такава голяма плътност е неприемлив в случай за една планета. Международният астрономически съюз приема, че Плутон има плътност 15, без да определя неговия размер. И други астрономи, освен Койпер, приемат, че Плутон има малък размер и че даже е най-малката планета в Слънчевата система, което е неприемливо от гледището на астрологията. Плутон е планета, устроена приблизително като нашата Земя, но вземайки предвид голямата ѝ възраст и влиянието ѝ върху живота на Земята, би следвало нейната маса да е съставна от най-тежките елементи от таблицата на Менделеев и да има голям диаметър, не по-малък от този на Нептун. Къде можем да предположим, че са направили грешка Койпер и онези астрономи, които приемат, че Плутон има малък размер? Установено е, че на повърхността на планетата има температура от минус 220 градуса. При тази температура всички елементи са в течно или предимно в твърдо замръзнало състояние. Изчислено е също, че ако имаме един наблюдател на Плутон, той ще види Слънцето оттам само като голяма звезда с диаметър от около пет-шест сантиметра. Естествено е да приемем, че с този

размер Слънцето не може да осветява изцяло планетата; тя ще бъде тъмна, а тъмният диск на планетата ще отразява слънчевия образ само в едно кръгче от изпратена слънчева светлина, което съвсем не отразява действителния размер на планетата. Опитно може да се установи този ефект: ако в тъмно помещение поставим тъмна на цвят топка и от известно разстояние светнем с малко електрическо фенерче, то ще видим само отражението на светлината, която фенерчето е изпратило до централната или някоя друга област от топката, но съвсем не трябва да се приема, че това е размерът на самата топка. На снимки, получени през месец април 1978 година, образът на Плутон се е оказал угължен. Така изглежда и на серията снимки от 1979 година. Поради това се приема от някои астрономи, че Плутон има спътник много близо до него, но поради голямата отдалеченост планетата и спътникът не се виждат като отделни. Този все още неустановен спътник, наречен Дарон, отстои от планетата на разстояние 15 000 и 19 000 километра. Това предположение е също неприемливо. Едно такова малко разстояние на спътник до планета е недопустимо. Допускайки, че от гледището на астрологията Плутон има голям гуаметър, ще приемем, че това светло кръгче, наблюдавано на толкова малко разстояние, е отразен по периферната повърхност на Плутон образ на някое по-светло небесно тяло.

Неправилното и необикновено разпределение на едва забележими светли и тъмни петънца върху диска на Плутон говорят в потвърждение на това, което астрологията приема, че на тази планета има бурни процеси, от които произтичат неговите резки, неочаквани импулси, които неговото влияние дава.

Въз основа на останалите данни, които имаме за Плутон, ние приехме, че той е в пълна несъгласуваност с това, което е налице при другите планети. Плутон обикаля около Слънцето за около 250 години, движейки се по една орбита

на крайно разтеглена елипса, каквато никоя друга планета няма. Тази орбита има ексцентрицитет от 0,25. Най-малкото му разстояние до Слънцето (перихелий) е 4 425 милиона километра, а най-голямото (афелий) е 7 375 милиона километра. Това представлява разлика от около три милиарда километра, по-точно 2 950, която е толкова голяма, че през известни периоди той е по-близо до Слънцето, отколкото Нептун. С други думи, през тези периоди Нептун остава като най-периферна планета. Такъв период започна от април 1979 година и ще трае до март 1999 година. Неговото влияние през този период ще бъде особено силно: със своите благоприятни влияния при добрите аспекти; бурни, контрастни и неблагоприятни при лошите аспекти; и парализиращи, ограничаващи влиянието на Слънцето, Луната и останалите планети при съвпаг с тях.

Средната му скорост на **движение по** орбитата е 4,74 километра в секунда, което говори, че последиците от неговото влияние бавно ще преминават. Равнината на неговата орбита сключва с плоскостта на еклиптиката ъгъл от 17 градуса и десет минути, който е не само голям, но е и с рязък отскок спрямо тези на другите планети. Това е израз на учудваща дисхармония с порядъка, на който са подчинени другите планети. Това така остро отклонение, заедно с много разтеглената орбита на Плутон, говори, че от всички останали планети, той най-много е пострадал (след Фаетон) при катастрофата в Слънчевата система. При това проникване Плутон е имал по-тесен контакт с черното слънце и е приел някои от неговите демонични качества, които се отразяват в неговото влияние като рязко изразена бруталност, сила, създаваща нещастия, демоничен подход за създаване на страдания, парализиращо въздействие върху влиянието на Слънцето, Луната и планетите, когато е в съвпаг с тях.

За създаването и оформянето на планетата Плутон са взели участие небесните образувания в съзвездието **Скор-**

пион. Това съзвездие е разположено на юг от небесния екватор, в най-красивата и широка част на Млечния път. От северното полушарие над хоризонта се вижда само малка част от него през нощите на юли и август. Слънцето престоява в това съзвездие от 22 октомври до 22 ноември. В ясна и безлунна нощ в съзвездие Скорпион могат да се видят с просто око около 100 звезди, някои от които са със значителна яркост. Най-силно светещата звезда в това съзвездие е именувана Антарес и е от първа звездна величина. Тя привлича погледа със своя червен цвят. По цвят и яркост тази звезда съперничи на планетата Марс, поради което тя е наречена с това име - от думата „Арес“ означаваща „Марс“. По своя гигантски размер тази звезда е втора след звездата Бетелгейзе, най-ярката от съзвездието Орион. Диаметърът на Антарес е 600 пъти по-голям от този на нашето Слънце, а неговата светимост е 22 000 пъти по-голяма. Тази звезда принадлежи към полуправилните променливи звезди, което говори, че около нея се въртят небесни образувания - планети, Слънца. В съзвездие Скорпион има и една друга звезда, която поражда с огромното количество енергия, която излъчва. Мощността на излъчената от нея енергия е 400 000 пъти по-голяма от тази на нашето Слънце. От Северното полушарие тази звезда не се вижда. В зодиакалното съзвездие Скорпион има и два звездни купа, които са с означение М6 и М7. Тези два купа са образувани от по около 80 звезди. Купът М6 има диаметър 21 светлинни години, а М7 е по-бляскав и има диаметър от 17 светлинни години. Небесните образувания, които Скорпион има - тези изключителни качества на Антарес, звездата с непонятна за нас мощност и двата звездни купа припадат на Плутон от една страна изключително голяма творческа и градивна енергия в неговото влияние, подчертано съвършенство, а от друга страна - диаметрално противоположно и демонишно влияние, получено от контакта му с черното слънце. Но за да може тази могъща и благородна сила на тези

изключителни по своите качества небесни образувания от зодиакалното съзвездие Скорпион да се приемат и проявят в даден човек, трябва устройството на целия му мозък да бъде в една най-съвършена форма. Изобщо, звездите и звездните купове според астрологията са плод на един много напреднал стадий в еволюционния процес на веществото и за да може да се приемат от човека техните влияния, трябва голямо съвършенство и качество на неговия мозък.

Изтъкнахме, че големият английски математик Пол Дирак в 1428 година гоказа с уравнение от квантовата механика, че човешката мисъл е сила. Но какви размери и възможности може да има и да даде тази сила, ние не знаем. Можем само да приемем, че тази сила има непонятни за нас размери и може да ни даде също непонятни възможности. Този извод можем да направим, гледайки творенията на света около нас и над нас, защото всичко това е плод на мисълта на същества с изключителна разумност и творчески възможности, плод на могъщата сила на тяхната мисъл. Няма друга сила, която може да ги създаде. Мисълта е най-големият източник на сила и може да даде на човек най-големи възможности както за творчество (висша разумна изява), така и за разруха – демоницията изява, носеща мрак и смърт. Необходимата висока степен на съвършенство при човешкия мозък засега липсва. Ето защо ние сме далеч от възможността да приемаме пълното влияние от небесните образувания както в зодиакалните съзвездия, така и в много по-малка степен от небесните образувания в другите съзвездия. Затова човешкият род засега приема предимно демоницията влияние на Плутон, придобито от контакта му с черното слънце, и само незначителна част от висшето му влияние при интелигентните и възпитани хора, изразяващо се в сила, издръжливост, устойчивост в постигане на благородни идеи и задачи, съвсем неочаквано и изненадващо проявяване на мило, топло внимание и състрадание, което се дава от звездните купове в съзвездието Скорпион.

Изтъкнахме, че когато Плутон е в съвпаг с който и да е било член от слънчевото семейство, влиянието му въздейства парализиращо или отровно върху влиянието на този член. Затова Саабей е дал на това зодиакално съзвездие, което участва със своите небесни образувания в създаването и оформянето на планетата Плутон, образа на Скорпион. Това голямо насекомо, както е известно, има опашка, която завършва с торбичка. В нея има жлеза, която отделя отрова, събираща се в торбичката, а на края има кух шип. Своите жертви скорпионът убожда с шипчето и отровата преминава през отвора му, влиза в жертвата и тя се парализира; така я използва за храна. Тъкмо такава е въздействието на Плутон при съвпаг с членовете на слънчевото семейство.

Плутоновите типове по-рядко се срещат. Те имат около среден ръст и не са пълни. Характеризират се с остър, заповеднически поглед, на който трудно може да се устои, без да се подчини човек. Имат добре оформена твърра, издигана напред брада, широка, показваща непоколебим устой, твърдост в постигане на всяка поставена задача. Такива са обикновените човешки типове. Висшите типове, които влиянието на Плутон изгражда, т.е. тези, които имат много добре организирана и облагородена мозъчна система, способна да приеме силовите течения и влияния от небесните образувания на зодиакалното съзвездие Скорпион са тези, за които ние четем и слушаме да се говори, че съществуват, които притежават т.нар. психически сили, способни с мисълта си да вършат невъзможни за обикновените хора деяния и чудеса.

ПЛУТОН В ДОМОВЕТЕ

Когато Плутон е в първи дом, външният вид на човека ще бъде такъв, какъвто го отбелязахме за обикновения негов тип; ще проявява голяма активност във всяко направле-

ние. Когато е недоволен от постъпките на близки и околни, той ще реагира бурно и недобре обмислено за последиците на своята постъпка. Тези му качества ще създават сътресения в семейния му живот, когато е загомен, или, ако не е, всред близките му и околните. Това ще доведе до охлаждане в отношенията с тях или с партньора по женитба, а при елементарните в интелектуално и морално отношение двойки ще доведе и до развод, тъй като при това положение Плутон е в опозиция със седмия дом – дома на брака.

Във втори дом Плутон дава на човека един подчертан интерес към всичко.

В трети дом ще имаме човек, който в своя живот ще търси винаги някакви други подходи за осъществяване на своите задачи. Все неподходящи и неправилни ще бъдат методите и средствата в работата и професията му, които той ще мисли и приема (обърканост). Ще има едно вечно лутане и блъскане в тази област на живота.

В четвърти дом човек ще бъде поставен сред остри и мъчителни състояния в семейството, където се е родил. Тези състояния ще се изразят в следните събития: неприятни, остри отношения между родителите и често развод между тях, възможност за преждевременна и обикновено насилствена смърт на един от тях. Такава участ може да постигне някои много близък негов човек.

В пети дом човек ще има рязко и бурно скъсване на любовните си връзки с човек от противоположния пол или ще преживее неговата преждевременна смърт.

В шести дом човек в повечето случаи няма да им братя и сестри. Ако ги има, то с тях и с близките си роднини ще поддържа неприятни и остри отношения. Също ще има случаи, когато някои от тях ще бъдат сполетени от насилствена и преждевременна смърт.

В седми дом човек ще бъде неумолимо тласкан към неразумен и необмислен устрем към развод, за който не след дълго ще съжалява.

В осми дом въздействието на Плутон е парализирано и това, което той дава, е притъпено.

В девети дом Плутон дава жажда за власт, безогледно незачитане на установените порядки, бурна реакция към всичко установено.

В десети дом човек ще има неустановена професионална насоченост, честта смяна на професиите и общественото положение, т.е. едно люлеене в тази област.

В единадесети дом човек ще има връзки и неприятни разправии с полицията и органите на държавна сигурност или ще бъде служител при тях.

В дванадесети дом Плутон дава на човека устои и силен стремеж за постигане на всяка поставена задача.

Аспектите на Плутон със Слънцето, Луната и планетите са вече дадени при тях.

ПЛАНЕТАТА ЗАД ПЛУТОН - ХАНО, ДВАНАДЕСЕТАТА

Разгледахме онова, което Слънцето, Луната и известните досега планети дават със своите влияния върху Земята. Имаме обаче и такива явления и събития, по-специално за обществото и човека, които можем само да констатираме, без да могат да бъдат обяснени с влиянията на познатите членове на слънчевото семейство и Слънцето. При човешките общества имаме ред ясно изразени исторически събития, които обхващат периоди от около 400-500 години. Така например да вземем раждането на Христа като отправна точка: възходът на християнството трае от около 400 **години го** пагането на Западната Римска империя през 476 година. България е под турско робство около 500 години. До пагането на Източната Римска империя през 1453 година изтичат около три такива периода; го освобождаването на Русия от монголско робство през 14 век от Дмитрий Донски - също три периода; го откриването на Америка през 1492 година от Христофор Колумб - три пе-

риода; до завладяването на Египет от турците при султан Селим I през 1517 година и изгарянето на голямата Александрийска библиотека – най-голямото хранилище на знания и мъдрост в древността – три периода. Четиринадесет столетия трае властта на инквизицията – от 415 година (първата нейна жертва в Александрия) до 1823 (последната в Испания) – три периода. Изобщо при внимателно разглеждане на човешката история не може да не се забележи тази периодичност. По отношение на човека също имаме дадености, необясними с познатите ни влияния. Така например имаме хора с ясно изразен егър ръст, плод на голяма активност на щитовидната жлеза. Но кой предизвиква тази прекалена активност. Има също хора с изключително голяма жизненост, която им дава възможност да живеят 120 и повече години. Всичко това от гледището на астрологията дава основание да приемем, че Слънчевата система има още един член, и то такъв, който се намира на голямо разстояние от Слънцето – зад Плутон, определящ както тези периоди в човешките общества, така и тези изяви на някои хора. Това би следвало да е планета със значителна маса и размер.

Ние приемаме, че на сегашния етап на развитието на човешкия мозък му липсват пълноценни и добре развити центрове, които да могат да приемат пълните и цялостни влияния на тази неоткрита планета и за които имаме основания да приемем, че биха дали на човек изключителни качества и способности. Налице са само частични изяви при личности в историята, за които споменахме. Ние изтъкнахме основното правило, дадено от мъдреци, според което, колкото една планета е по-далеч от Слънцето, толкова на нея живеят по-разумни и по-могъщи същества. Използвайки закона на Тициус-Бодя, една планета зад Плутон трябва да бъде на разстояние от Слънцето около 78 астрономически единици. Приемаме, че оттам Слънцето би се виждало само като една по-голяма звезда. При такава отдалеченост

съществата, които живеят там, не биха могли да ползват почти нищо от изтичащите жизнени слънчеви сили. От това трябва да приемем, че тези същества разполагат с изключително големи знания, мъдрост и възможности, за да могат да черпят сили за своя живот от необятния миров силов океан, в който всичко е потопено.

Видни астрономи, като директора на обсерваторията на Калифорнийския технологически институт Джери Нойгибауер и германският астроном Критцингер, отбелязват възможността за съществуването на планета зад Плутон. Защото вече много години наред астрономите установяват, че орбитите на двете големи планети Уран и Нептун не съответстват на точно изчислените от тях данни. Тези планети съвсем определено сякаш се привличат от непознат източник на силно гравитационно поле. Критцингер стига до извода, че на около 78 астрономически единици се намира планета зад Плутон, която, както той предполага, не е по-малка по маса и размер от Юпитер и обикаля около Слънцето за около 450 земни години.

През 1951 година видният американски астроном Джон Бреци, наблюдавайки цъващата към нас Халеева комета, е констатирал сериозни смущения в нейния път. Тези смущения той не е могъл да обясни по друг начин, освен със съществуването на голяма планета зад Плутон, намираща се от Слънцето на около 78 астрономически единици и обикаляйки около него за около 480 години.

През 1971 година се появи съобщение в научните списания, че видният мексикански астроном и математик Хасино Амор също твърди, че зад планетата Плутон се намира планета със значителна маса и на разстояние от около 60 астрономически единици. Тази задплутонова планета той нарекъл Хано. Това име приемаме и ние.

Всички данни, които ни дават тези видни астрономи са напълно приемливи и съвпадат с изводите на астрологията за дванадесетата, последна планета от слънчевото семей-

ство. При тази най-отдалечена планета са взели участие небесните образувания от зодиакалното съзвездие **Телец** (бел. рег. Николай Дойнов нарича това зодиакално съзвездие Бук). В това съзвездие в ясна и безлунна нощ с просто око могат да се видят около 130 звезди. То е богато на ясно изразени небесни образувания, което ни дава основания да приемем становището на видните астрономи и по-специално това на Критцингер за размера на тази заглутонова планета, като този на Юпитер. В Телец има два ясно изразени звездни купа: Плеядите и Хаугите. В Плеядите с просто око могат да се видят около 6-7 звезди, но броят на по-ярките от 17 звездна величина е около 500. Характерното за звездите в това съзвездие и в този звезден куп е, че всички те се движат успоредно в пространството с почти еднаква скорост. Това е изключително важно за тяхното влияние, което дава подтик и устрем към рег и дисциплина.

В другия звезден куп - Хаугите, най-ярките видими с просто око звезди са 39, но общият им брой е около 200. В най-гъстата част на този звезден куп се намира червеният гигант Алдебаран - най-ярката звезда от цялото съзвездие - 0,85. Алдебаран има диаметър 50 пъти по-голям от този на Слънцето и светимост 400 пъти по-голяма от неговата. Този гигант дава много ярък и силен белег върху влиянието на съзвездието **телец** за голямата жизненост активност на всички процеси в организма на човек, при когото влиянието на това съзвездие е силно **изразена**. Интересното в звездния куп Хаугите е, че всички звезди там се движат с непонятна за нас скорост, неотбелязвана в други звездни купове, поради което той често се нарича „движещ си звезден куп“. С тази огромна скорост на звездите си той придава на своето влияние също голяма жизненост и възможност за притежаване на могъщи сили и господство над тях. Общо взето, двата звездни купа придават със своите влияния освен това, което отбелязахме, но още и една мекота, топлина, майчински чувства и ясно изразено отношение към красотата.

В съзвездието Телец се намира и един от най-мощните радиоизточници - т.нар. Ракообразна мъглявина. Тази светла мъглявина е пообна на онази, която има в съзвездието Водолей и за която вече отбелязахме, че е създадена от звезда, преминаваща в нов етап на своя еволюционен път чрез разпад на силови ядра, от които се създагат звездите на нова галактика. Тези силови ядра се разлитат по всички направления със скорост хиляда километра в секунда. Потвърждение на факта, че достигайки до известен стадий на своето развитие в еволюционния си път, звездите започват да се разпадат на силови ядра е и тази Ракообразна мъглявина. В една научна публикация се съобщава, че посредством радиоактивния изотоп „Калий 40“ е могло да се установи, че преди 6-7 милиарда години на мястото на Слънчевата система е станал космически взрив - една звезда се е разпаднала на силови ядра, които са дали началото на небесните образувания в сегашната слънчева система. По същия начин за тази Ракообразна мъглявина се приема, че началото на нейното образуване е започнало в историческо време с избухването на свръхнова звезда.

Цялото това богатство на небесни образувания в съзвездието Телец ни дава основание да приемем, че планетата заг Плутон е не само голяма, но е и със силни, интензивни влияния върху живота на Земята. Зодиакалното съзвездие Телец има отношение към шията. Там се намира една от най-важните жлези с вътрешна секреция - щитовидната жлеза. Тази жлеза отделя хормони, които имат изключително важно и многостранно значение за организма на човека. Основното им физиологично значение се състои в това да активизират окислителните процеси в тъканите и най-вече тези в мозъка, както и всички метаболитни процеси в него. Има отношение също и върху растежа в развитието на младите организми, както и върху нормалното развитие и образуване на епителните тъкани - нокти, косми и пр. Хормоните на тази жлеза оказват влияние и върху цен-

тралната нервна система, като повишават възбудимостта в човека. Правените опити с премахването на щитовидната жлеза в млади животни показват, че последните изостават в своя растеж, рогата, копитата и космите стават чупливи, козината им оредява, животните затлъстяват, стават апатични, телесната им температура спада под нормалната. Ако по ред причини тази жлеза е с намалена функция при човек, се появяват: подчертана изостаналост в умствено развитие, суха, груба и набръчкана кожа, чупливи нокти и косми, недоразвитие на първичните и вторичните полови белези; тези хора стават отпуснати, вяли, апатични, отслабват и половите им функции. Всички данни за тази важна жлеза ни дават основанийето да приемем, че Ханю със своите влияния действа много благоприятно върху човека, като преди всичко му дава възможността за растене, голяма жизненост и дълголетие, голяма проникновена сила на ума.

Ние приехме обаче, че на сегашния етап на човешкия род все още не са развити и оформени достатъчно добре мозъчните центрове, способни да възприемат пълните силови течения на тази планета, която със своите най-висши влияния ще даде възможност на човек за господство върху великото течение, наречено Живот, т.е. човек да бъде господар на това течение и да живее в дадена форма колкото си иска.

РАЗРУШЕНАТА ПЛАНЕТА ФАЕТОН

Когато беше формулиран познатият ни от историята на астрономията закон на Тициус-Бог, който определя средните дистанции на планетите до Слънцето, астрономите с изненада установиха, че на дистанция 2,8 астрономически единици няма планета и че пространството между Марс и Юпитер е празно. Но скоро се изясни, че това не е така. В новогодишната нощ на 1801 година италианският астроном

Джузепе Пиаца, директор на обсерваторията в Палермо, открива малко небесно тяло, за което след двучасово наблюдение се убеждава, че е малка планета - някакво каменно парче с около 770 километра в диаметър. Пиаца нарекъл това малко небесно тяло - планета Церера, в чест на римската богиня на плодородието. Малко след това се откриват там и други небесни образувания, по-малки от Церера. С това откритие особено ревностно се заел изтъкнатият астроном, който всъщност е бил лекар, г-р Олберст, откривайки още няколко малки планети в това пространство. Скоро се изяснило, че между Марс и Юпитер има цял пръстен от малки небесни тела. След много внимателни изследвания г-р Олберст приел, че между Марс и Юпитер, на дистанция 2,8 астрономически единици, е имало и се е движела планета, която, както отбелязва той, е била по размер почти толкова, колкото и Земята.

Саабей и древните звездобройци, разбирайки добре влиянието на тази планета, са я нарекли Фаетон, което ще рече Лъчезарната. Тя излъчвала устойчиви силови течения от най-красиво естество. Създавала и зараждала в Природата на Земята, в живите форми и в човека най-красивите и възвишени чувства, които ние определяме с понятието Любов в най-чистия и безкористен смисъл. За създаването и оформянето на тази планета са взели участие небесните образувания от зодиакалното съзвездие Дева, на което Саабей и древните звездобройци са дали образа на красива девойка с крила на гърба си, която гържи на гърба си житни класове, на върха на които ярко грее Слънцето-гигант Спика. На това съзвездие е даден най-красивия от всички останали образи на зодиакалните съзвездия. Звездата Спика е от първа величина с диаметър 7 пъти по-голям от този на Слънцето, а светимостта ѝ е 8 000 пъти по-голяма от слънчевата. Девойката с криле и житни класове в ръце, лети и е навсякъде, където трябва да се помогне безкористно и да се нахрани всеки, който има нужда. В съзвездие Дева има мно-

го интересни небесни образувания. В ясна и безлунна нощ в него могат да се видят с просто око около 95 звезди, най-ярката от които, както отбелязахме, е Спика. Между тях има много променливи със своя блясък звезди, което говори, че са Слънца с планети около тях. Има също и двойни звезди, т.е. високоорганизирани Слънчеви системи (спътниците на централното Слънце са също Слънца). Най-важното е, че в това съзвездие има галактики, които със своето влияние дават богатство от величави идеи и подтици.

Астрономите наричат Черни дупки обекти в небесната сфера, които нито светят, нито отразяват пагналата върху тях светлина. Поради грамадната притегателна сила, която имат, те поглъщат всичко, което се докосне до тях, поглъщат без остатък и светлината, която би пагнала върху тях. Но според нас това наименование не е много правилно, защото черната дупка е ограничено пространство, в което нищо няма. Затова ние приемаме наименованието, което са им дали Мъгреците, назовавайки ги Черни слънца. В потвърждение на това наименование е резултатът, получен през 1962 година чрез изкуствен спътник, на който е имало рентгенов телескоп. Този телескоп е регистрирал рентгенови силови вълни там, където не са се виждали светещи небесни обекти. Те имат, както вече отбелязахме, чудни и непонятни за нас сили, които не познават ред, порядък и закономерност. През 1975 година на среща на астрофизиците в Мексико един от светилата в областта на астрономията е изнесъл доклад за естеството на Черните слънца, обобщавайки всичко известно за тях.

Едно такова Черно слънце е могло да се вмъкне в нашата слънчева система и със своите гемонични, разрушителни сили, внасящи безреגיע, разединение, тъмнина и смърт, е могло да разстрои цялата планетна система. Кръговите орбити, които планетите са имали, са се превърнали в малко или повече разтеглени елипси. Осите на ротация, които са били перпендикулярни към плоскостта на еклиптиките,

след катастрофата са се наклонили повече или по-малко, като при Уран това наклонение е достигнало 98 градуса и само Юпитер и Венера са могли (с малко отклонение) да запазят първоначалното положение на оста си. Плоскостите на орбитите на планетите, които са били в плоскостта на еклиптиката, също са се наклонили повече или по-малко, като при Меркурий това наклонение е достигнало 7 градуса, а при Плутон е най-много - 17 градуса. Въртенето на планетите около техните оси е било бързо, докато сега при някои от тях то е много бавно. На някои планети, като например на Марс, са били отнети водата и въздуха. Така и много други закономерности, които е имало в Слънчевата система, са били нарушени. Най-после, това Черно слънце е успяло да разруши красавицата планета Фаетон, парчетата от която са днешният астероиден пояс. Много от тези късове са падали върху някои от планетите, включително и върху нашата Земя, или са станали спътници на Марс, Юпитер, Сатурн, Уран, Нептун, а може би и на Плутон и Ханс. Това безредие, което съществува сега в Слънчевата система, се е отразило много неблагоприятно върху влиянието на Луната и планетите, особено на онези, които по-силно са пострадали, като Меркурий, Марс, Уран, най-вече Плутон, а също и на онези планети, които са привлекли за спътници повече късове от разрушението - най-вече Сатурн и в много малка степен Юпитер. Последният е запазил почти перпендикулярна оста на въртенето си и има четири истински спътника, които силно притъпяват влиянието на многото останали късове около него.

С разрушаването на Фаетон се е ликвидирала силата, чистотата, постоянството и устоят на това чувство, наречено любов, проявяващо се сега в една слаба и деформирана форма чрез Венера и Нептун и чрез майчините чувства на Луната.

Влиянието на Черното слънце, както изтъкнахме, всякога носи демонични подтици към безредие, разединение,

несъгласуваност, разрушение, мрак и смърт. Вмъкнат ли се тези елементи където и да е, налице е вече неговото дихание. Например, ако в едно общество настъпи разединение, безредие и липса на съгласуваност между отделните членове, то непременно ще бъде разрушено и ще загине.

Фаетон, който е бил обсебен от влиянието на Черното слънце, е приел неговите качества, които са останали в неговите късове. Те са причина за раждането на осакатени деца; с неправилно развити форми на тяло, крака, ръце, гръбнак, с неправилни функции на мозъка.

Късовете на разрушената планета се създали един пояс наречен Астероиди - пояс на малките звезди. Ще споменем, че за съществуването на този пояс има две крайно неприемливи хипотези. Едната е на френския астроном Лаплас, според която тези късове са материали от първичната материя, създала Слънчевата система, които са останали и не са могли да се обособят като едно цяло. Между многото доводи за несъстоятелността на тази хипотеза ще отбележим само, че Лаплас не е знаел за силите, които съществуват във всяко вещество и които го формират във вид на сфера; тези сили биха оформили остатъците в сфери. Имаме обаче безспорни доказателства, че късовете в този пръстен, пък и онези късове, които са станали спътници на споменатите планети, имат неправилна форма. Другата също крайно неприемлива хипотеза е на астрономи, които не разбират естеството на кометите и приемат, че късовете на Астероидния пояс са остатъци от тях.

В подкрепа на изводите на гениалния г-р Олберст има много доказателства, които няма да цитираме, защото това не е цел на този труд. Но ще споменем само, че средната и най-плътна област от Астероидния пръстен се съгласува с правилото на Тициус-Бодe и отстои на 2,8 астрономически единици. Установено е също, че планетата Фаетон не се е пръснала изведнъж вследствие на някакъв чудовищен взрив. Черното Слънце, вмъквайки се със своите

Влияния в нея, чрез силите на разединението постепенно е създавало процес на разпадане, което в началото се е състояло от няколко къса, а впоследствие са продължили да се разпадат. В потвърждение на това видни астрономи уверяват, че един взрив не може да обясни сегашното състояние на Астероидния пръстен.

Известно е, че веществото около нас – скали, минерали, почва и т.н., се дели на два големи дяла според своя строеж: аморфно, където частиците на веществото са в безпорядък, и кристално, където частиците са подредени в строг, правилен и закономерен ред. Този кристален строеж помогна на човешкия род да разбере чудните свойства, които имат кристалите – да долавят и трансформират силовите течения в пространството. Благодарение на тези свойства днес имаме радио, телевизия и много друга техника. Човешкият мозък, за който трябва да приемем, че е образуван от най-съвършеното вещество на нашата планета, е също така подчинен на този закон за аморфен или кристален строеж. Големи светила в областта на хирургията са правили аутопсия на човешки мозък на психично болни и психично здрави хора. Те установяват, че когато мозъкът има аморфен строеж, т.е. невроните му са в безпорядък, този човек е бил с психически разстройства. А при психично здрав човек мозъчните неврони са били подредени правилно, в един кристален и закономерен ред.

В направените хороскопи на психически болни хора или на хора с крайно изродени форми на тялото липсват белези, които ясно да показват тези формалности. Слънцето, Луната, планетите реализират своите аспекти, но поставените в безредие мозъчни клетки не могат правилно да ги възприемат и съчетаят. Всички тези подтици за създаване на качества, способности и форми на човешкото тяло, които влиянието на Луната, планетите и зодиакалните съзвездия дават, се възприемат в едно безредие, потиснатост, мрак и смърт. Мозъчните клетки, като най-съвършено ве-

щество, са способни да приемат силови течения от звездния мир само тогава, когато човек притежава организиран и облагороден мозък, издигнат в интелектуално и морално отношение. По ред причини обаче даден човек в миналия си живот е станал проводник на подтиците на Черното слънце - безредие, разединение, тъмнина и смърт. При сегашното си съществуване този човек отново ще попадне под влиянието на Астероидния пръстен и ще има всичките тези или някои от аномалиите, за които споменахме. За голямо съжаление, в таблиците, с които работим при съставяне на хороскоп, липсват данни за този Астероиден пръстен, чрез които да се определи нещо в тази насока.

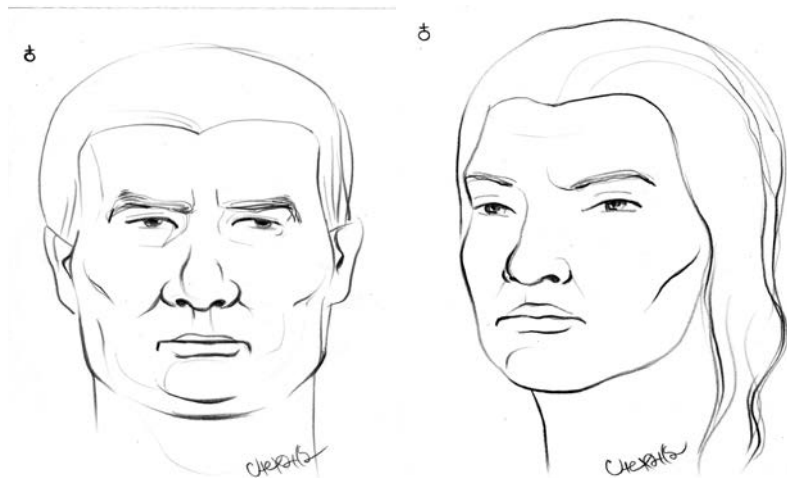
ЗЕМЯТА

Земята е сравнително малко пострадала при катастрофата в Слънчевата система. Нейната орбита е по-малко разтеглена елипса и е на трето място след тази на Венера и Нептун. Разликата между голямата и малка ос на орбитата е 5 000 000 километра, която се приема за неголяма.

Оста на въртене е наклонена на 23 и половина градуса. Това определя по-малка пострадалост и сравнително по-добри условия за живот.

Когато един човек се ражда на Земята в своя първи стадий, то Слънцето, Луната и планетите все още нямат връзки с негодия Двойник (Звездно тяло) и едва сега започват да създават и оформят мозъчни му центрове. Този мозък все още не е достатъчно добре организиран, за да може да изразява влиянието на членовете от слънчевото семейство. Земята сама изгражда това живо същество – земен тип. В тази първа фаза земният тип има примитивен образ. Главата на човека бързо и рано се втвърдява, поради липса на въздействия от силовите течения на групите членове на слънчевото семейство. Тази глава бавно нараства с годините и стига приблизително до размери, които вече посочихме като характерни за примитивния човек. Така създаден, той има някои стремежи и качества, даващи му възможност за съществуване. Обикновено черепите на тези типове хора са малко разширени, което дава възможност за борба с живота. Косата е гъста и ниско пада над малкото чело, върху което има ясно изразени бръчки, показващи напрежение на мисълта около заговоряване на насъщните нужди. Веждите са дебели, рошави – израз на разпокъсани и остри вълнения. Очите са малки, потънали навътре, което говори за жажда и стремеж към присвояване, привързаност към материалните ценности. Скулите са едри – израз на упоритост и устойчивост.

Мъжки Земен тип

Женски Земен тип

към неблагоприятни външни условия. Носът е малък и зле оформен, показващ слаба интелигентност, променливост и податливост на външните подтици. Устата е стисната, устните са неправилни, лошо очертани и доста дебели. Брагата е къса и четвъртита, челюстите са също четвъртити. Шията е мускулеста. Главата е някак хлътнала между раменете. Изобщо квадрантните форми, които този тип има, са израз на енергия, но колкото тези форми са по-груби, толкова и енергията – силата, която те изразяват, е по-примитивна. Овалните форми, каквито тези типове почти нямат, са израз на интелектуални и емоционални изяви.

Земните типове разполагат с физическа сила и устои за преодоляване на съпротивлението, което материалният свят оказва. Това са предимно неуморните работници на ръчния труд. Те са пестеливи и скържави към всички материални ценности. Силно са привързани към родната земя, към родните поля, към родното огнище. Упорити са в труда върху земята – оране, копане и гр., свързани с придобиване на ценности, задоволяващи насъщните нужди.

Интелектуалните им интереси са много слаби. Верни са на приятелите си и на своите ангажименти. Имат влечение към плътските удоволствия, но без да погбират обектите за задоволяването им. Те наблюдават студено, без вълнение и търсят ползата, която може да се извлече от всичко наблюдавано. Жените от този тип са работливи, обичат да командват и да се разправят с мъжете си. Те не приемат да се подчиняват на друга воля и най-вече на мъжете си. Добри майки са, но все пак са склонни да наказват по-сурово децата си, когато направят някаква грешка. Земните типове успяват в живота чрез труд, който им осигурява необходимото за живота. Мудни във вървежа си, несръчни в жестовете си, избягват света и шумните общества, предпочитат гората. Имат малко приятели и не умеят да се представят. Към своята външност са небрежни. При тази създадена от Земята първична форма на човека Слънцето бавно, но сигурно организира и облагородява мозъчните ѝ клетки, за да могат Луната и планетите да създават и оформят мозъчни центрове, способни да приемат техните силови течения.

ВРЕМЕ, ЗОДИАКАЛНИТЕ СЪЗВЕЗДИЯ И ТЯЛОТО НА ЧОВЕКА

В живота на хората, в явленията и събитията в човешката дейност или извън нея, понятието „време“ играе важна роля. Но за това толкова важно понятие ние нямаме дълбочено философско обяснение. Все пак е приета една дефиниция: времето е интервал между две събития. Всяко нещо, което става, всяко събитие е свързано с времето.

Земята, като планета, има много явления и събития, от които три са ясно изразени: първото е завъртането ѝ около своята ос, което определяме с понятието „денонощие“; второто е обиколката около Слънцето, определено с понятието „година“. Третото е движението на Земята,

както и всички членове от слънчевото семейство, заедно със Слънцето, около централното ядро на нашата Галактика. Това става със скорост 250 километра в секунда, като една обиколка около този център се прави за около 200 милиона години. За този дял от астрологията, с която се занимаваме, имат значение първите две събития.

Съзателят на науката за Звездния мир Саабей Бен Аагес е отбелязал, че за човека на Земята е дадена жизнена енергия, за да живее 120 години, което е отбелязано и в Библията. Той е казал също, че след всеки три последователни прераждания човек влиза в нов етап на своята еволюция. Еволюционният път на човека върви по една възходяща спирала. Ако наблюдаваме отгоре пътя на човека, то след всеки три последователни прераждания той ще направи едно завъртане, ще дойде отново над точката, на която е бил преди започването на този цикъл, т.е., ако проектираме този път върху плоскост, ще получим окръжност. Окръжност, определена от три последователни прераждания от по 120 години, прави 360. От тогава окръжността се дели на 360 равни части, нарече градуси, като всеки градус определя една година от живота на човека. Това се използва, когато определяме събития по време на човешкия живот. Това ще поясним по-нататък.

Поради въртенето на Земята около оста ѝ ние виждаме, че Слънцето за едно денонощие обхожда небесната сфера, т.е. прави едно завъртане около нея. Ако превърнем 24 часа в минути, което прави 1440, и ги разделим на 360 градуса, ще получим, че за четири минути Слънцето, гледано от нас, ще измине един градус. Поради обиколката на Земята около Слънцето, която трае една година, ние го виждаме, че преминава през дванадесетте зодиакални съзвездия. Всяко зодиакално съзвездие е една дванадесета от небесната сфера, като във всяко от тях Слънцето престоява около 30 денонощия. Поради това разделяме небесната сфера на дванадесет сектора, които, проектирани върху плоскост,

определят домовете. Всеки един от тези сектори - домове, носи своите характерни силови течения, съобразно небесните образувания, които се намират в съответното съзвездие, присъстващо във всеки един от тези сектори. Тези влияния се придават и на всеки член от слънчевото семейство, когато попадне в този сектор - дом.

При съставянето на хороскоп най-напред се изписва една окръжност, която разделяме на 12 сектора по следния начин: начертаваме една хоризонтална и една перпендикулярна на нея вертикална линии, които да минават през центъра на окръжността. Тези отсечки разделят окръжността на четири дяла. Хоризонталната линия в точката на пресичането си с окръжността определя отляво изгрева на Слънцето, Луната и планетите, и градуса на изгряващото зодиакално съзвездие. Тази точка е приета да се нарича асцендент. Точката, в която тази хоризонтална линия пресича въгъсно окръжността, е точката на залязването на членовете на слънчевото семейство, а така също определя и градуса на зодиакалното съзвездие там. Тази точка е прието да се нарича десцендент. Вертикалната линия над хоризонта при пресичането си с окръжността горе, където е най-високата точка, до която Слънцето, Луната и планетите могат да достигнат, определя градусите на зодиакалното съзвездие в обедната точка. Тази точка наричаме зенит или медуум цели. Противоположната точка, в която тази вертикална отсечка пресича окръжността, е най-долната точка, до която членовете на слънчевото семейство достигат и посочва градусите на зодиакалното съзвездие там. Там е среднощната точка и е наречена надир или имумцели. Тези четири точки са най-важните при тълкуването на хороскопа и се разглеждат с най-голямо внимание, особено когато върху тях има членове на Слънчевото семейство; от съществена важност е кое зодиакално съзвездие и с кои свои градуси е там.

Тези така определени четири сектора, разделяме на по още три и получаваме 12 сектора, т.е. 12-те дома. За първи дом се приема секторът под асцендента; следващият сектор е втори дом, следва трети дом. От надира нагясно е четвърти дом, следва пети и шести. От десцендента нагоре е седми дом, следва осми и девети. От зенита наляво е десети дом, следват единадесети и дванадесети дом, в които Слънцето, Луната и планетите са току-що изгрели.

През 1842 година Кристиан Доплер, един от гениите на човешкия род, формулира един от най-важните закони в механиката, известен с името Доплеров принцип. Според него, когато един човек се приближава до източник на силови течения или източникът на силови течения се приближава до човека, то той ги възприема с по-голяма сила, отколкото, ако този източник се отдалечава или самият човек се отдалечава. Ако един човек е на железопътна гара и слуша свирката на идващия влак, то той я чува с по-голяма сила, отколкото на същата дистанция, когато влакът се отдалечава от него. Известно е също, че колкото вълните на силовите течения са по-къси, толкова тяхната сила е по-голяма. Затова, когато силовите вълни минават през по-дебел слой атмосфера или идват от по-голямо разстояние, то дългите вълни на това силово течение се поглъщат и до нас достигат само по-късите вълни, които са с по-голяма сила. Те действат на по-горните центрове в човешкия мозък. Затова, когато Слънцето, Луната и планетите се намират в дванадесети дом, което е при изгриване, те имат две предимства с влиянието си: първо, че благодарение въртенето на Земята от запад към изток ние се приближаваме към изтичащите от тях силови течения и те действат с по-голяма сила върху нас. И второ, че техните силови течения минават през много по-дебел атмосферен слой на Земята и дългите вълни, които управляват и действат върху по-долните мозъчни центрове и които имат отношение към примитивните подтици в човека, се поглъщат. Тогава до

нас достигат само по-могъщите къси силови вълни, които се възприемат от мозъчните клетки в горната част, където са центровете, даващи подтик към високоблагородно творчество. Там са и моралните центрове – възпитание, съчувствието, мекото и топло състрадание към всички. Затова, когато Слънцето, Луната и планетите са в дванадесети дом, те имат своето най-възвишено и благородно влияние. Това, че някои астролози приемат, че дванадесети дом има неблагоприятно въздействие, се дължи на факта, че планетите, които носят влиянието на Черното слънце (Марс, Сатурн, Уран и Плутон), получават по-голяма сила в този дом и преминавайки през асцендента, създават неприятни случки и събития в живота на човека. Докато преминаването на Слънцето, Луната и останалите планети през асцендента създава случки и събития с много благоприятен и полезен характер.

Ние приемаме, че Слънцето е един високо организиран и облагороден свят, с изключително благоприятни влияния. Когато то изгрява, както отбелязахме, до нас достигат по-късите, по-силните течения, които действат върху центрове, намиращи се в горната част на мозъка. Затова посещаването на първите слънчеви лъчи е от особена полза за развитието на тези центрове, за развитието на интелекта и за активизирането на човешкия прогрес по пътя на неговата еволюция. Ето защо много от великите учители на човешкия род, какъвто е бил Заратустра, живял и работил около 6 век преди Христа, е препоръчвал на своите последователи да излизат на високо и чисто място за посрещане на изгряващото Слънце. Това е давало възможност за съзнателно и пълно приемане на неговите богатни влияния. И в наше време е създаден такъв подтик от велик представител на човешкия род - Учителя Петър Дънов.

Изтъкнахме, че древните звездобройци са разглеждали Земята като кристал с 12 петъгълни стени. Всяка една от тези стени е обхващала дадена земна област, която се е

намирала под влиянието на небесните образувания на едно от 12-те зодиакални съзвездия, а също и под влиянието на планетата, която има отношение с това съзвездие.

Същите тези звездобройци са разделяли и човешкото тяло на 12 области, като всяка една от тях се е управлявала от небесните образувания на едно от зодиакалните съзвездия и съответната планета. Те приемали, че главата се управлява от зодиакалното съзвездие Овен, със символичен знак ♈, и планетата Марс, които имат отношение към първи дом в хороскопа на човека. Преди катастрофата в Слънчевата система Марс е имал изключително благоприятно влияние върху Земята (заедно със съзвездието Овен), преди всичко в защита на слабите и онеправданите, което е описано в гревната легенда за златорунния овен, който спасил невинните деца Фикс и Хела от смърт.

Съзвездието Телец, със символичен знак ♉, има отношение към втори дом. Това зодиакално съзвездие, заедно с планетата Хано, управлява шията в човешкото тяло. Вече отбелязахме значението на щитовидната жлеза, която се намира там.

Третия дом има отношение към зодиакалното съзвездие Близнаци, със символичен знак ♊; заедно с планетата Меркурий то е свързано и има отношение към ръцете, раменете и способността на ръцете за творческа изява.

Четвърти дом има отношение към зодиакалното съзвездие Рак и Луната, което определя връзката му с гърдите на жената, със стомаха и с храненето на детето. Този сектор има връзка и с домашната обстановка и условията, които новороденият ще има и сред които ще прекара своите години, докато е при родителите си. Символичният знак на Рака е ♋.

Пети дом има отношение към зодиакалното съзвездие Лъв, със символичен знак ♌, който има отношение към планетата Вулкан. Те имат връзка със сърцето на човека. Този дом има отношение към най-съкровената и дълбока връзка

на емоционалната природа у човека, при която най-ярко се изразяват отношенията му с хората от противоположния пол и с децата. За символичен знак планетата Вулкан давам ☿.

Шести дом има връзка със зодиакалното съзвездие Дева, със символичен знак ♍ и планетата Фаетон, които управляват червата в човешкия организъм. Този дом има отношение към братята, сестрите и най-близките роднини на рогения.

Седми дом има отношение към зодиакалното съзвездие Везни със символичен знак ♎, и планетата Венера, които имат връзка с пояската област на човешкото тяло и с толкова сложно устроените бъбреци. Те определят също и отношенията на човека към противоположния пол при ясно създадените и дълбоки връзки с него - брака.

Осми дом има отношение към зодиакалното съзвездие Скорпиони и с планетата Плутон. Те имат връзка и управляват половата система в човека. В този сектор Слънцето, Луната и планетите губят значително от силите на своето влияние и действат с по-малка изразителност. Скорпион е със символичен знак ♏.

Девети дом има отношение към зодиакалното съзвездие Стрелец, със символичен знак ♐, и планетата Юпитер. В човешкото тяло те имат връзка с таза, както и с черния гроб, който е най-голямата и сложно устроена жлеза с тегло 1500 грама, най-важна за здравословното състояние на човека. Горният дял на тази жлеза плътно опира в диафрагмата. Следователно, за да се поддържа нормална функция на черния гроб, осигуряваща здравето на човека, са необходими по-енергични физически движения, работа, ходене по планините и изобщо дейности, свързани с дълбоко дишане на чист въздух, при които диафрагмата да вибрира и да масажира свързания с нея черен гроб. Този дом има отношение и към идеен мир на човека - планове, идеи, които го вълнуват през целия му живот.

Десети дом има отношение към зодиакалното съзвездие Козирог, със символичен знак ♄ и планетата Сатурн. Те имат връзка с колената, зъбите, кожата и слуха на човека. Този дом определя и общественото положение на човека – какво място ще заема и в каква област ще се изяви.

Единадесети дом има отношение към зодиакалното съзвездие Водолей, със символичен знак ♒, и планетата Уран, които управляват кръвообращението, нервната система и прасците. Този дом създава връзките, които човек ще има с различните общества, като в повечето случаи те ще му помагат за намиране и определяне на общественото му положение. Тези хора, които ще му помогнат, няма да бъдат безразлични със своите чувства към родения, като често пъти ще се създадат и връзки, водещи до женитба.

Дванадесети дом има отношение към зодиакалното съзвездие Риби, със символичен знак ♓, и с планетата Нептун. Те имат в човешкото тяло връзка с лимфатичната система, белите гробове и ходилата. Изтъкнахме мекото и благородно влияние, което се прибавя към влиянието на Слънцето, Луната и планетите, когато те са в този дом. Това се подхранва и от въздействието на зодиакалното съзвездие Риби и на планетата Нептун с техните възвишени влияния.

Изтъкнахме, че създателят на науката за Звездния мир Саабей Бен Аагес е разделил небесната сфера на 12 сектора, съобразно групите небесни образувания, които преобладават във всеки от тях, и съобразно естеството на техните влияния. За всеки един от тези сектори той е дал имена на живи форми и хора, които подказват за естеството на влиянието им. Само на един сектор, обхванат от едно съзвездие, той е дал образ на предмет – уред, изобразяващ старинни аптекарски везни, което определя стремежа за прецизност, възискателност, пресметливост, които това съзвездие дава. Всички тези сектори с определените в тях съзвездия не съвпадат точно със съзвездията, определени

от астрономите в по-ново време. Освен това тези астрономи влизат в определените 12 зодиакални съзвездия още две: съзвездието Змиеносец, по-голямата част от което прониква между съзвездиата Скорпион и Стрелец, и съзвездието Кит, което е около съзвездиата Водолей, Риби и Овен. Но за астрологията това няма значение и се приема разпределението, дадено от Саабей.

Когато Слънцето, Луната, някоя планета или няколко планети се намират в даден дом, то от особено значение и важност е точно на кое място се намират те: дали са някъде по средата на дома, или са на самата граница между двата дома. Установено е, че колкото една планета е повече към средата на дома, толкова и нейното влияние е по-слабо. Това влияние ясно се изразява, когато Слънцето, Луната и коя да е от планетите е точно на границата на два дома. А когато те са на една от четирите главни точки - асцендент, надир, **сесцендент** и особено при зенита, това влияние е особено силно. Тази особеност ясно и нагледно се очертава, когато имаме родни близнаци, при които много често са налице значителни различия както в техните качества, способности и устрем за изява, така и в житейският им път, докато във времето на своето раждане те имат разлика само 15-20 минути. Повече примери и уточнения ще дадем в главата „Хороскопи на близнаци“.

СЛЪНЦЕТО, ЛУНАТА И ПЛАНЕТИТЕ ПОД И НАД ХОРИЗОНТА

Когато в даден хороскоп Слънцето, Луната и планетите са под хоризонта, то силовите им течения, за да стигнат до човека преминават през Земята. Тогава дългите вълни, които въздействат на по-долните мозъчни центрове, ще бъдат погълнати в по-голямата си част и човек ще възприеме предимно по-късите вълни, които свободно преминават през всички препятствия и действат предимно

на по-горните мозъчни центрове. Това ще създаде в човека по-голяма склонност и разположение към вътрешния му живот, загълбочен размисъл от впечатленията и преживелиците, които ще има, и по-слаб подтик и интерес към външна изява, както и стремеж към изтъкване пред обществото, липса на внимание към външните и ежедневни грижи, липса на по-ясен устрем към изява в ежедневния живот.

Когато Слънцето, Луната и планетите са над хоризонта, особено когато са по-близо до Зенита или върху него, тогава върху човека въздействат както гългите, така и късите вълни. В такъв случай той ще има пълно и цялостно влияние от членовете на слънчевото семейство. Силовите течения с дълги вълни ще тласкат и създават устрем към външния свят, интерес и внимание към условията и към преодоляване на онова, което ще осигурява и задоволява неговите нужди, а също и ясно изявена жажда да се подчертава в обществото, да намери своето достойно място в живота. Ще се изявят и силовите течения с по-къси вълни, но само при високо интелигентните хора. Защото силовите течения с дълги вълни въздействат и имат отношение към центрoвете, намиращи се в долната част на мозъка, където са жаждата за живот, за борба, за ядене, половият нагон, гружбата и пр. Тези центрове действат активно, привличат към себе си кръвта, която подхранва мозъка, проявяват се по-активно, отколкото мозъчните центрове в горната част. Последните, дори и да имат условия да се изявят, поради липсата на кръв за тяхното подхранване остават задушени от голямата жажда за изява на долните центрове. Но това важи предимно за хора с по-слаба интелигентност и с по-ясно изразени центрове в долната част на мозъка. Когато обаче имаме добре развити, оформени и организирани центрове в по-горните слоеве на мозъка, които изразяват и по-голямата интелигентност на човека, тогава той ще прояви както вътрешния си богат живот, така и с инициативата си ще се прояви и във външния живот чрез добро обществено положение.

РЕТРОГРАДНИТЕ ПЛАНЕТИ

През тридесетте години на 20. век бяха открити т.нар. елементарни частици, които се движат със скорост от около 200 000 километра в секунда и носят със себе си грамадна енергия. Цялото пространство е изпълнено с тях. Какво представляват те? Един от светилата на атомната физика във Франция Луи Де Бройл се е помъчил да им даде обяснение, определяйки ги едновременно като материални и като силови ядра. Какво са те всъщност е друг въпрос, но за нас е важно, че те са все пак силови ядра. Освен това всички небесни образувания, каквито и да са те – звезди, планети и пр., имат притегателна сила, която наричаме гравитация. Какво нещо е гравитацията, е все още неясно, но някои учени приемат, че това са силови ядра, които наричат гравитони. Всичко това говори, че мировото пространство не е празно, не е абсолютен вакуум. С какво име ще го наречем, не е важно. То е в състояние да оказва съпротивление на всяко силово течение. Известно е също, че всяко силово течение има вълнообразен характер, изразен с определена дължина на вълната, която се измерва между две последователни възвишения, обозначени с точките **А и Б**. Колкото дължината на вълната е по-голяма или колкото разстоянието между точките **А и Б** е по-голямо, толкова дължината на вълната е по-голяма и толкова силата на това вълнообразно течение е по-малка и обратно. При силовите течения с увеличаване на силата се намалява дължината на вълните им. Всяко небесно тяло излъчва силови течения с различна дължина на вълната, които се приемат от Земята. Че наистина е така, се вижда и разбира от споменатите вече елементарни частици, при които се установява, че тези от тях, които вибрират с по-дълга вълна, идвайки до Земята, се поглъщат още от атмосферата, а други достигат до Земята, като проникват и на различна дълбочина в нея. Но има и такива силови ядра, каквито са т.нар. неутрино,

които имат трептения с много къса дължина на вълната и проникват безпрепятствено навсякъде и през всички небесни тела, колкото големи и да са те. Минават също и през нашата Земя без абсолютно никакви пречки. Затова в астрологията е от голямо значение на кое място Слънцето, Луната и планетите се намират спрямо Земята и откъде изпращат своите силови течения.

Да започнем от **Слънцето**. Известно е, че орбитата **н** Земята е елипса, в единия от фокусите на която се намира Слънцето. В своята обиколка около него тя идва най-близо (в перихелий) на 147 милиона километра, което става през първите дни на месец януари, а когато е най-далеч от него (при афелий), Земята се намира на 152 милиона километра, което става през първите дни на месец юли. Налице е разлика от 5 милиона километра. За нашето северно полушарие това дава по-мека зима и по-хладно лято, докато за южното полушарие имаме обратното - по-сурови зими и по-горещи лета. Но не само в това се заключава силата на близкото Слънце. Установено е, че за нашето полушарие активността на интелектуалния живот на човека е по-голяма през януарските и февруарските дни, когато Земята е по-близо до Слънцето, отколкото през юли, когато тя е най-далеч. Известно е също, че най-големи открития се правят именно през тези месеци. Интересно изследване са направили група учени върху дълголетници на възраст от 100 и повече години. Те установяват, че почти всички са родени през януари, февруари и само някои през март и нито един от тях не е роден през месец юли. Много други примери могат да се приведат за по-силното влияние на Слънцето върху Земята, когато те са най-близо един спрямо друг.

При **Луната** изтъкнахме голямата разлика в силата на нейното влияние, когато тя е най-близо до Земята (в перихелий) и когато е най-далеч (в афелий).

За планетите изтъкнахме, че гледани от Земята, те имат ту право (от запад на изток), ту обратно (от изток

на запад) движение, което наричаме **ретроградно**. В действителност те не се люлеят ту в една, ту в друга посока, обикаляйки около Слънцето. При тълкуване на хороскопа ретроградното движение е от голямо значение за влиянието на дадена планета върху човека. Когато планетите имат ретроградно движение, те са по-близо до Земята и оттам тяхното влияние е по-силно. Това особено ясно и нагледно се установява и вижда при т.нар. вътрешни планети - Меркурий и Венера (фиг. 4).

В центъра е Слънцето - точка С, в точка А е Меркурий, а в точка Б - Венера. Когато Меркурий и Венера се движат в права посока - от запад към изток, те се движат по дъгата от точка А за Меркурий и точка Б за Венера и минават през т.нар. горно съединение, когато Земята, Слънцето и Венера са на една права линия. Тогава Меркурий се намира от Земята на 217 милиона километра, а Венера на 249 милиона километра. Те продължават да се движат по орбитите си, и гледани от Земята, стигат - Меркурий до точка А1, и Венера до точка Б1. От този момент те продължават своя път, но от Земята ще ни се струва, че се движат в обратна посока - ретроградна, т.е. от изток към запад. В този си път до точките А за Меркурий и Б за Венера те ще бъдат по-близо до Земята, а най-близо в точка 3 за Меркурий и 4 за Венера, или както се казва при т.нар. долно съединение, при което Меркурий ще бъде на 82 милиона километра от Земята. Тогава той е с 135 милиона километра по-близо до нея и неговото влияние върху живота на Земята ще бъде с много по-голяма сила, отколкото при горното си съединение, когато е бил най-далеч. Същото се отнася и за Венера, само че с още по-голяма разлика. Защото Венера при горно съединение се намира на 249 милиона километра, докато при своето долно съединение ще бъде от Земята само на 40 милиона километра. Както отбелязахме, тя като планета идва най-близо до Земята, с разлика спрямо горното съединение от 209 милиона километра, което значител-

но усилва нейното влияние. Същото се отнася и за т.нар. външни планети – Марс, Юпитер, Сатурн и другите след него. Когато са в ретроградно движение, тогава те са по-близо до Земята и действат с голяма сила, с по-ясно изразен ефект. Онези от планетите, които по-силно са пострадали от катастрофата (Меркурий, Марс, Сатурн със своите спътници и пръстени, Уран и Плутон), при ретроградните си положения действат по-силно със своите отрицателни влияния, отколкото когато са в право движение. Докато онези от планетите, които по-малко са пострадали, като Венера, Юпитер и Нептун, при ретроградното си положение ще действат по-силно със своите добри влияния, отколкото когато са в право движение.

СЪСТАВЯНЕ НА ХОРОСКОПА

Хороскопът се съставя по дадено място и време. Затова най-напред намираме географските координати на мястото, където се е родил даденият човек – точката, в която се пресичат географските меридиан и паралел. След това намираме точното време за момента на раждането. Има три времена: гражданско време – това е времето, което показват часовниците, с които си служат хората в дадена област или държава. Какво е то? Известно е, че Земята е разделена на 360 сектора от плоскости, които минават през Северния и Южния полюси. Тези сектори наричаме градуси, а дъгите, които се образуват от сечението на тези плоскости със сферата на Земята, наричаме меридиани. Прието е за начало на това деление да се вземе плоскостта, която минава през обсерваторията в Гринич, близо до Лондон. Дъгата от пресичането на тази плоскост със земната сфера е началният – нулевият меридиан. Меридианите на изток от него определят източната **гължима** на дадено място, а тези на запад – западната гължина. Разстоянието при екватора от един до друг меридиан е около 111 километра,

а като се отива на север или на юг, това разстояние постепенно намалява.

Ние вече отбелязахме всичко необходимо, което трябва да се знае за понятието време, а също така и мястото (северната и южна ширина), където е станало раждането, за което ще правим хороскоп. След като имаме всички тези данни, начертаваме върху лист хартия окръжност с радиус 6-7 сантиметра, която разделяме на 12 сектора по указания начин. След това отваряме таблицата за разположението на зодиакалните съзвездия за определената географска ширина на дадено място и по определеното вече сидерално време за рождения момент, търсим положението на зодиакалните съзвездия и ги нанасяме по домовете. Зодиакалните съзвездия със своите градуси са дадени в таблиците за върховете на 10, 11, 12 дом, асцендента, 2 и 3 дом, а за останалите шест домове се вземат срещуположните зодиакални съзвездия със същите градуси. Така например, ако на зенита - десети дом, имаме десет градуса от Овен, то на върха на срещуположния дом - надира (четвърти дом), ще имаме също десет градуса, но от срещуположния знак Везни и т.н. Понякога имаме зодиакални съзвездия, които ги няма по върховете на домовете; те са вмъкнати (включени) между два върха на последователни домове.

След това отваряме другите таблици, където са дадени положението на Слънцето, Луната и планетите в зодиакалните съзвездия със сидералното време за този ден в нула часа в полунощ или в 12 часа на обяд. Първото положение имаме, когато сидералното време е започнало от есенната равноденствена точка - около 22 септември. Второто положение имаме, когато звездното време е започнало през пролетната равноденствена точка - около 22 март. След като намерихме местното време за рождения момент, за положението на Слънцето, Луната и планетите в същия този момент правим допълнителни изчисления. Най-напред за Слънцето: известно е, че за едно денонощие Земята,

движейки се около Слънцето, изминава около един градус от небесната сфера. Всъщност ние виждаме, че Слънцето се е преместило на това разстояние. Преместването за един час ще намерим, като разделим един градус (60 минути) на 24 часа, което е равно приблизително на две и половина минути. Тогава часът на местното време умножаваме по две и половина и получаваме слънчевото преместване (в градуси), което ще прибавим към положението на Слънцето за показаната дата в таблиците, за да получим неговото положение за рождения час. Така постъпваме, когато в таблиците сидералното време е започнало от есенната равноденствена точка. Ако то започва от пролетната равноденствена точка, тогава, ако човек е роден предиобед, часовете предиобед умножаваме по две и половина и полученото вагим от положението на Слънцето за дадената дата; ако раждането е станало следобед, часовете от обяда до рождения час умножаваме по две и половина и полученото прибавяме към градусите на зодиакалното съзвездие, в което се е намирало Слънцето този ден.

На практика при изчисленията на крайния резултат закръгляме минутите, защото би било много трудно и бавно в по-нататъшните пресмятания, а при това не са от решаващо значение. Следователно, ако имаме даден градус и минутите са повече от 30, то вземаме следващия градус за положение на членовете на слънчевото семейство. Ако минутите са по-малко от 30, ги пренебрегваме и остават само градусите.

За Луната и планетите постъпваме по същия начин. Поради това, че Луната се движи много бързо (между 12 и 15 градуса за едно генонощие), изчисленията за нея се правят по-внимателно. Първо, ако Луната за едно генонощие изминава около 12 градуса, това показва, че тя се намира най-далеч от Земята (в апогей), което е на 406 700 километра; тогава нейното влияние е значително по-слабо и в такъв случай слагаме някакъв знак пред символа на Луната,

който да ни показва, че тя е в афелий, например буквата „А“. А когато изминава за едно генонощие към 14-15 градуса, тя е най-близо до Земята (в перигей), което е разстояние от 356 400 километра. Тогава нейното влияние е много по-силно и пред знака на Луната поставяме едно „П“. Разликата от най-близкото до най-далечното разстояние е 50 300 километра, което за нейната малка орбита от астрономическа гледна точка е значително. В такъв случай изчисляваме изминалите градуси и минути за едно генонощие, разделяме на 24, за да изчислим за един час колко е изминала. С полученото постъпваме съгласно това, с какви таблици работим – дали са такива, в които генонощието започва в нула часа в полунощ, или са такива, в които генонощието започва в 12 часа на обяд. Указания за работата в двата случая са дадени преди това (проста интерполация).

За планетите постъпваме по същия начин. При Меркурий, Венера и донякъде при Марс, които се движат по своите орбити по-бързо, броят на часовете променя стойностите, дадени в таблиците за началото на генонощието; тук внимаваме дали планетата се движи право, ретроградно, бързо или бавно. Ако Меркурий и Венера за едно генонощие изминават около два градуса, това говори, че са по-близо до Слънцето (в перихелий). Ако изминават около градус или по-малко, те са в афелий. Така определените положения на Слънцето, Луната и планетите нанасяме върху вече начертания кръг с дванадесетте сектора – домове, и поставяемите там зодиакални съзвездия. По този начин хороскопът е вече готов.

Остава да се пресметнат аспектите между тях. Слег като имаме положението на Слънцето, Луната и всяка планета в даденото зодиакално съзвездие, пресмятаме на колко градуса се намира нулевият градус на зодиакалното съзвездие Овен. Така например, ако Слънцето се намира на 20 градуса от Близнаци, то от нулевия градус на Овен ще се намира на 80 градуса. За Луната и планетите пресмятаме по

същия начин. За аспекти говорим, когато между два члена от слънчевото семейство имаме ъгловото разстояние: 0 градуса, наречено **съвпаг**; 30 градуса, наречено **полусекстил**; 45 градуса – **полуквадрат**; 60 градуса – **секстил**; 72 градуса – **нентости**; 90 градуса – **квадратура**; 120 градуса – **тригон**; 135 градуса – **квадрат и половина**; 150 градуса – **квинконция**; 180 градуса – **опозиция**. Най-големият ъгъл между два члена от слънчевото семейство може да бъде 180 градуса. Ако обаче при извеждането на ъгловите разстояния между два члена се получи ъгъл, по-голям от 180 градуса, то за ъгловото разстояние между тях приемаме допълнителния ъгъл до 360 градуса. Така например, ако между Слънцето и Марс имаме ъгъл от 270 градуса, то за ъгловото разстояние между тях ще приемем 90 градуса. Така се постъпва и при другите външни планети. Вътрешните планети Меркурий и Венера не могат да образуват със Слънцето големи ъгли разстояния, защото Меркурий се отклонява от него най-много на 28 градуса, а Венера – на 48. Също така и между двете планети най-голямото отклонение, което могат да имат помежду си, е до 76 градуса. След като сме поставили Слънцето, Луната и планетите в домовете на начертания кръг и отбележим аспектите между отделните членове на слънчевото семейство, пристъпваме и към тълкуването на самия хороскоп.

ПЛАНЕТИТЕ И ЗОДИАКАЛНИТЕ СЪЗВЕЗДИЯ

Изтъкнахме, че за образуването и оформянето на дванадесетте планети в Слънчевата система са взели участие небесните образувания, намиращи се в дванадесетте сектора от еклиптиката, определени от дванадесетте зодиакални съзвездия. Дванадесетте планети със своите зодиакални съзвездия са: Вулкан със зодиакално съзвездие Лъв, Меркурий с Близнаци, Венера с Везни, Земя и Луна с Рак, Марс

с Овен, Фаетон с Дева, Юпитер със Стрелец, Сатурн с Козирог, Уран с Водолей, Нептун с Риби, Плутон със Скорпион, Ханс с Телец.

Когато в хороскопа на даден човек една планета се намира в своето зодиакално съзвездие, тя действа с пълното и цялостно влияние на своята характеристика. Вибрациите от влиянието на планетата, подсилени от хармоничните вибрации на небесните образувания в съответното съзвездие, подсилват нейното влияние. Известно е, че когато имаме вълнообразни силови течения с еднаква дължина на вълната, изходящи от два различни източника, ще се получи едно усилване на силовата вълна или, както се казва, ще се получи интерференция. Това нагледно и ясно се разбира, когато ударим два камертона, които имат еднаква дължина на звуковата вълна; получаваме усилване на звука. Когато обаче имаме една планета в друго зодиакално съзвездие, то силовите течения на небесните образувания в това съзвездие оказват известно въздействие върху влиянието на планетата, т.е. нюансират нейното влияние. Ще трябва обаче предварително да изтъкнем, че небесните образувания в зодиакалните съзвездия, които са достъпни за наблюдение, в повечето случаи притежават много по-силна светлина и активност, отколкото тази на Слънцето. Ще трябва да приемем и че всяко небесно тяло, което излъчва светлина и топлина, е един високоорганизиран свят - свят, който е израз на една велика разумност. За да може един човек да приеме изцяло влиянието на една планета заедно с влиянието на светлите небесни образувания на зодиакалното съзвездие, в което е тя, той трябва да има добре развити и облагородени мозъчни центрове, което придава голяма интелигентност на индивида. Затова колкото един човек в това отношение е по-развит, толкова по-пълно и цялостно ще може да приема влиянието на дадена планета, заедно с това и на светлите образувания в съответното зодиакално съзвездие.

В зодиакалните съзвездия има небесни образувания, които нямат своя светлина. Те са с елементарно влияние и действат по-лошо, предимно на примитивните човешки мозъци. От многото направени хороскопи на хора, съвсем ясно се разбира, че голяма част от тях, поради не особено развити и оформени мозъци, поради не добре изразена интелектуалност, едва и в твърде ограничена степен приемат влиянието на планетите, докато влиянията на небесните светли образувания на зодиакалните съзвездия не са в състояние да възприемат. Ето защо ние трябва да се срещнем с гадения човек или да поразберем на какво интелектуално и морално ниво е, за да определим в каква степен ще може той да приеме по-пълното влияние на планетите и кои от небесните образувания в съзвездието ще оказват в това направление своето влияние. Указание в това направление могат да ни дадат науката за лицето и главата - френологията, и тази за ръцете - хиромантията. Тези науки са способни да ни дадат общото ниво на човека, но пълното му разбиране, както и условията, които той ще има през живота си, може да ни даде единствено астрологията.

В сегашното развитие на човешкия род мозъците още не са напълно готови да приемат цялостното влияние както на планетите, така и на небесните образувания в зодиакалните съзвездия. Това е един бавен и продължителен процес. Следователно в зависимост от естеството на планетите в различните зодиакални съзвездия хората ще получават, както изтъкнахме, една нюансировка.

СЛЪНЦЕТО

Ние изтъкнахме, че Слънцето е един високоорганизиран свят. За неговото влияние съвсем не притежаваме подготвени мозъци. Засега неговата задача е да организира и облагородява както планетите, така и мозъчните центрове на

човека. Това, което в гаген хороскоп се приема, че е влияние на Слънцето, всъщност е много активната със своето влияние планета Вулкан. Вулкан прави спрямо Слънцето отклонение само от няколко градуса (не по-вече от 4-5), което на практика се приема за съвпаг. Затова пог израза „Слънце“ ще разбираме Вулкан. Изтъкнахме, че Вулкан има отношение към зодиакалното съзвездие Лъв.

Когато е в другите съзвездия, той приема (според интелектуалното ниво на човека) по нещичко от влиянието на небесните образувания, намиращи се там. В Овен ще бъде между 22 март и 22 април. Като вземем пог влияние естеството на небесните образувания в това съзвездие, ще изясним и въздействието, което те ще окажат върху влиянието на Вулкан в **Овен**. Всички особености на зодиакалното съзвездие Овен изтъкнахме, когато разгледахме планетата Марс. Вулкан в това съзвездие ще получи едно активизиране, ще внесе в индивида прилив на енергия в поинтелигентните, а в много издигнатите типове ще има стремеж към защита на слабите, онеправданите, а също и борба за справедливост. В по-елементарните типове ще се изрази в един подтик за рязко, грубо отношение към всичко и всички, неприемане на каквито и да било съвети, напътствия, на външен контрол, особено от негови близки, родители и пр. Създава в човека и добра мускулатура, която ще го тласка към резки и изискващи мускулни напрежения изяви.

В съзвездие **Телец** Вулкан ще бъде от 22 април до 22 май. Изтъкнахме, че в това съзвездие има са червения гигант Алдебаран, двата звездни купа Плеядите и Хаидите, светлия облак Ракообразната мъглявина. На всички е известен крайно активният период на живота през това време, най-издаваният и приятен период през годината, от който всички се възхищават - изблик на живот и радост. Когато Вулкан е в това съзвездие, в хороскопа на гаген човек се внася един оптимизъм, жизненост и ведър поглед към всичко.

В **Близнаци** Слънцето и Вулкан се намират от 22 май до 22 юни. Ярките звезди в него, най-вече гигантите Полукс и Кастор със своите дълги вълни придават при по-издигнатите типове подтик към мисъл и грижа за всичко онова, което ще ни подsigури живота. При елементарните типове – склонност към постоянна смяна на мнения и повърхностно разбиране на всичко.

В **Рак** Слънцето и Вулкан се намират от 22 юни, когато те правят своя поврат и тръгват на юг, до 22 юли, давайки прощален изблик на топлина, светлина и други блага, които носят и раздават с майчина щедрост от двата звездни купа в това съзвездие. При висшите типове има един принос към подтик и щедрост, по-меко и благородно отношение към всичко, а на елементарните типове придава по-голяма привързаност към своето.

В **Дева** Слънцето и Вулкан се намират от 22 август до 22 септември. Богатството на небесни образувания в това съзвездие (галактика, свойни **звезди**, променливи) дава възможност на Вулкан да постави по-издигнатите хора в контакт с много идеи от по-философско естество, които, благодарение на ярко синия гигант-слънце Спика, придават стремеж към водачество в идейния свят, т.е. качества за водачи на хората към нови идеи. При по-елементарните типове – подтик към атеизъм, безверие и отричане ни порягъка.

Във **Везни** Слънцето и Вулкан се намират от 22 септември до 22 октомври. Това **с** единственото зодиакално съзвездие, което не е именувано на живо същество, а му е даден образ на старинни аптекарски везни. Двете гиганта-слънца, които са в това съзвездие (едното синьо, другото жълто, почти еднакви по размери, подобни на блягата на везните), тласкат по-интелигентните към по-голяма прецизност и възискателност, според която всяко нещо се върши като проява на изкуство. При по-елементарните има тенденция към едно престараване, извратеност в подробностите за всяко нещо, пресилен грим по лицето.

В **Скорпион** Слънцето и Вулкан се намират от 22 октомври до 22 ноември. Изтъкнахме, че в това съзвездие са червеният гигант Антарес и друга една звезда, която излъчва 400 000 пъти по-силна енергия от тази на Слънцето. Тези два гиганта придават на влиянието на Вулкан върху човека голям, несъкрушим прилив на енергия, предимно в емоционалната област, която при облагородените типове ще се изрази в творчество и сила за ръководство, а при примитивните – в жажда за рушения и тирания. Двата звездни купа М6 и М7, които се намират в това съзвездие, придават на двата типа хора оттенък (особено при по-интелигентните) **едно** по-милосърдно и топло отношение.

В **Стрелец** Слънцето и Вулкан се намират от 22 ноември до 22 декември. Това извънредно богато на небесни образувания съзвездие, в посока на което се намира центърът на нашата галактика, а също и голям брой звездни купове, множество светли и тъмни мъглявини, е изобразено от Саабей като **Кентавър** Хирон – най-мъдрият и с най-големи знания учител и наставник на всички митични герои, прославили се със своите подвизи срещу всеки, който причинява страдания на хората. Когато Вулкан е там, той тласка облагородените хора към придобиване на знания, материални ценности, по-голяма смелост в изпълнение на всяка поставена задача и поемане на отговорност за нея, по-приятно и бащинско отношение към всички, а също така и известна доза хумор и артистични наклонности. При по-примитивните е налице също стремеж към материални придобивки, но по незаконен път, а също фалшиво и презрително отношение към близките и околните.

В **Козирог** Слънцето и Вулкан се намират от 22 декември, когато Слънцето прави своя поврат и тръгва на север, до 22 януари. През този период северното полушарие на нашата Земя се приближава към Слънцето и съгласно Доплеровия принцип получава по-силни жизнени течения от него. Освен това през този период Земята е най-близо до Слънце-

то (в перихелий). Затова родените през този период имат по-голяма жизненост и дълголетие. Самото съзвездие Козирог е по-бедно на звезди и няма ясно изразени небесни образувания. Звездите в него са много отдалечени от нас, което придава на влиянието на Вулкан върху по-висшите типове една затвореност, дълбочина в себе си, размисъл за търсене на истината, ограниченост към външните изяви и по-голямо внимание към вътрешния живот. На елементарните типове придава стремеж към ограничаване във всички направления - ограничаване на околните, скържавост и недоволство.

Във **Водолей** Слънцето и Вулкан се намират от 22 януари до 22 февруари. Това съзвездие е със сравнително голям брой звезди, най-интересната от които е една от най-горещите, с температура от 130 000 градуса, около която се намира една от най-светлите мъглявини с диаметър от 300 000 астрономически единици. Всичко това говори, че тази звезда е вече в един нов етап на своя еволюционен път. Това придава на влиянието на Вулкан при по-висшите типове стремеж към новото, разумното, оригиналното, също и подсилване на нервната система, оттам и ясно изразено реагиране към всичко. На по-примитивните и с лоши аспекти типове придава стремеж към нервност и чудачески прояви.

В **Риб** Слънцето и Вулкан се намират от 22 февруари до 22 март. В това съзвездие макар и да има доста звезди, те са с много слаб блясък поради голямата си отдалеченост от нас и липсват други небесни образувания с ярка изразеност. Но влиянието на Вулкан в това съзвездие върху висшите типове носи мекота и приятност от тяхното присъствие, проявен стремеж да бъдат в помощ и услуга на другите, ясно изразено чувство на състрадание и съчувствие. При по-примитивните и с лоши аспекти типове имаме една прекалена чувствителност и остро, безчувствено реагиране при всички случаи, преувеличаване на своите преживелици.

ЛУНАТА

В **Овен** при по-издигнатите и с добри аспекти типове Луната подсилва стремежа към по-голяма контактност и общителност с хората, особено с тези от противоположния пол. При по-примитивните и с лоши аспекти типове дава по-ясно изразен подтик към полово влечение.

В **Телец** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме една всестранност за изява, известност, популярност сред обществото. При по-примитивните и с лоши аспекти – към любопитство и намесване във всяка работа.

В **Близнаци** при по-издигнатите и с добри аспекти типове дава голяма памет, подсилва чувството за необходимост да изпълнява своите обещания и задължения, също и способност към бързо схващане и разбиране на всичко. Ако индивидът е много издигнат и е със силни позиции на Меркурий и Луна, то имаме стремеж към литературни изяви. При по-примитивните и с лоши аспекти типове – едно припяване на паметта и неизпълнение на обещанията и задълженията.

В **Рак** (собствен зодиакален знак) при по-издигнатите и с добри аспекти **типове Луната** пълноценно придава на човека всички свои добри качества. При примитивните и с лоши аспекти типове – отпуснатост, клоняща към мързел.

В **Лъв** при по-издигнатите и с добри аспекти типове Луната дава едно укрепване на здравето и устойчивост срещу неблагоприятните условия, стремеж към заемане на потговорни длъжности. При по-примитивните и с лоши аспекти – стремеж към похабяване на здравето и незаслужено изтъкване пред другите.

В **Дева** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме стремеж към занимание с идейния свят, приемане на по-нови идеи. При по-примитивните и с лоши аспекти – стремеж към приспособяване на приетото от околната среда.

Във **Везни** при по-издигнатите с добри аспекти погхранва способността към изкуствата, подобрява въображението и умението към рисуване. При по-примитивните и с лоши аспекти дава една отпуснатост и незаинтересованост на индивида към всичко.

В **Скорпион** при по-издигнатите и с добри аспекти типове дава стремеж към пътувания, промяна на професиите. При по-примитивните и с лоши аспекти – прекалена привързаност към всичко свое и неприятни разправи в семейството с правене на неуместни забележки.

В **Стрелец** при по-издигнатите и с добри аспекти типове – стремеж и разположение да бъде в услуга на околните и по-добро бащинско отношение към всички. При по-примитивните и с лоши аспекти – стремеж и жажда околните да му бъдат в услуга и за най-малките неща и не рядко склонност към презрение и надменност спрямо тях.

В **Козирог** при по-издигнатите и с добри аспекти типове дава подтик към грижовност и внимание към нуждите на близките в семейството. При по-примитивните и с лоши аспекти – стремеж към затвореност, скритост, недоверие, предпазливост, ревност.

Във **Водолей** при по-издигнатите и с добри аспекти типове стремеж – към промени и новости в домашната обстановка. При по-примитивните и с лоши аспекти – вечно неодобрение и промяна на всичко, което има в домашната обстановка.

В **Риби** при по-издигнатите и с добри аспекти типове Луната подсилва интуицията, а също и подтика към меко, топло отношение към най-близките членове на семейството, с един стремеж за задоволяване на нуждите им, преди още те да са ги изявили. При по-примитивните и с лоши аспекти – хлабава, принижена привързаност към семейния институт.

МЕРКУРИЙ

В **Овен** при по-издигнатите и с добри аспекти типове – активизира ума, подхранва умението, способността да разисква поставените въпроси и способността за говорене и по-добро изказване. При по-примитивните и с лоши аспекти – към една ненаситна заядливост и склонност да се обаждат къде трябва и не трябва, стремеж към бърбивост.

В **Телец** при по-издигнатите и с добри аспекти типове дава подтик към всеотрасни интереси по научни въпроси. При по-примитивните и с лоши аспекти – едно не на място любопитство и търсене на материални интереси и лична изгода.

В **Близнаци** (собствен зодиакален знак) при по-издигнатите и с добри аспекти типове Меркурий дава всеотрасна и пълноценна изява на всички свои добри качества. При по-примитивните и с лоши аспекти – неприятните негови влияния.

В **Рак** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме голяма мекота и отстъпчивост при разискване на поставените въпроси, а също и по-малка привързаност към своето. При по-примитивните и с лоши аспекти – променчивост в становищата и възгледите и остра привързаност към всичко свое.

В **Лъв** при по-издигнатите типове и с добри аспекти имаме подсилване на моторната памет, способността за учене на езици, умението да говори и обяснява научни въпроси. При по-примитивните типове и с лоши аспекти – липса на определен стремеж по практичните въпроси на живота.

В **Дева** при по-издигнатите и с добри аспекти типове дава стремеж и интерес към разискване на по-идейни въпроси. При по-примитивните и с лоши аспекти – желание да се отрича общоприетото и стремеж към атеизъм.

Във **Везни** при по-издигнатите и с добри аспекти типове Меркурий дава умение за ораторство, рецитаторство,

добро правене на всичко, условия за изява в изкуството. При по-примитивните и с лоши аспекти – една неискреност и търсене на материален интерес от гружбата си с хората и най-вече при любовни отношения с тези от противоположния пол.

В **Скорпион** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме голяма възбуда на ума към по-сериозните въпроси, свързани с уредбата на човешките общества. При по-примитивните и с лоши аспекти – стремеж към грандомания и налагане на своето разбиране.

В **Стрелец** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме стремеж към знания, науки, материални придобивки. При по-примитивните и с лоши аспекти – стремеж да се изтъква, че знае повече от всички други, да лъже и също да придобива материални ценности, но по нереден начин.

В **Козирог** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме подтик към разумно и пестеливо отношение към материалните ценности, стремеж към по-загълбочено и научно проучване на всички въпроси, към които има интерес. Към по-примитивните и с лоши аспекти – скъперничество, а също и стремеж към необосновани с нищо приказки, философии и софизми, също и едно загълбочаване в гребнавестите.

Във **Водолей** при по-издигнатите и с добри аспекти типове – стремеж към разумно оригинални подтици за мислене и постъпки, разискване на нови идеи. При по-примитивните и с лоши аспекти – неестествени и чужати мисли и прояви, склонност към хазарт.

В **Риб** при по-издигнатите и с добри аспекти типове вага стремеж и интерес за знания към по-духовни въпроси, способност за долавяне на идеи, които ще дадат възможност за правилно разрешение на поставените задачи. При по-примитивните и с лоши аспекти хора имаме една малки занесеност, малко по-трудно долавяне на реалната обстановка и лесно поддаване на лъжи и измами.

ВЕНЕРА

В **Овен** при по-издигнатите и с добри аспекти типове Венера активизира чувствата и стремежа към изкуствата. При по-примитивните и с лоши аспекти – склонност към гразнещо отношение в чувствата, а също и притъпяване на стремежа за проява в изкуството.

В **Телец** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме по-голяма широта и богатство в чувствата, по-всестранна, мека и топла тяхна изява, най-вече в изкуствата, особено в пеенето. При по-примитивните и с лоши аспекти – същото, но с принижена форма.

В **Близнаци** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме стремеж и възможност ръцете да имат добра изява в изкуствата, а също и разположение към литературно творчество и дар-слово. При по-примитивните и с лоши аспекти – една неискреност и подчертано сметкаджийство в отношенията и връзките с противоположния пол.

В **Рак** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме подтик към по-меки, топли, мили чувства както към по-близките, така и към тези от противоположния пол, добро въображение и стремеж към изобразителното изкуство. При по-елементарните и с лоши аспекти – към мързел.

В **Лъв** при по-издигнатите и с добри аспекти типове Венера подсилва стремежа към изкуства, особено към приложните, дава вътрешно желание да се подчертава, че те са нещо повече от онова, което другите в тази област могат да дадат. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме неустойчивост на чувствата, стремеж за налагане на своето.

В **Дева** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме едно разположение за помощ към околните, по-голяма идейност в чувствата. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме една подостреност към всичко, постигнато от другите.

Във **Везни** (собствен зодиакален знак) при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме пълните и ясно изразени качества, които Венера дава в своята добра изява, преди всичко в подтиците към изкуството. При по-елементарните и с лоши аспекти – същото, но в по-ниски полета, а също и една неискреност във всяка проява.

В **Скорпион** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме подсилване и ясно изразени прояви на чувствата, често пъти дотолкова, че всяко желание се постига. При по-елементарните и с лоши аспекти имаме рязко и неочаквано ликвидирание на чувствата, на любовта към човека от противоположния пол.

В **Стрелец** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме обилие и богатство на чувствата към всички и най-вече към обекта от противоположния пол. При по-елементарните и с лоши аспекти имаме същите чувства, но само с външен ефект – неискрени, фалшиви и често пъти с един израз на презрение.

В **Козирог** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме задълбоченост и устой в чувствата. При по-елементарните и с лоши аспекти – повърхностност на тези чувства, липса на устой и стремеж към ликвидирането им.

Във **Водолей** при издигнатите и с добри аспекти имаме израз на бурна обич и разположение към всичко живо. При по-елементарните и с лоши аспекти – подчертана капризност в изявата на чувствата и често, без никакви сериозни причини, скъсване с любовта към човек от противоположния пол.

В **Риб**и при издигнатите и с добри аспекти имаме израз на меки, мили, нежни, по-възвишени чувства. При по-елементарните аспекти лъха един хлад в чувствата, един стремеж да подхлъзнат, да измамят човека, който обичат, в своите чувства.

МАРС

В **Овен** (собствен зодиакален знак) при по-издигнатите и с добри аспекти типове ще се прояви по-пълното и цялостно влияние на Марс от неговата добра страна и сила в борбата му за справедливост и защита на слабите и онеправданите. При по-елементарните и с лоши аспекти подсилва жаждата за борба, грабеж и грубост.

В **Телец** при по-издигнатите и с добри аспекти типове ще придобие една всеотдайна активност във функциите на жлезите в организма, което в много случаи дава по-добре оформени мускули и по-висок ръст, а също и човек с добра обхода към другите. При по-елементарните и с лоши аспекти – същото, само че в груба форма и израз.

В **Близнаци** при по-издигнатите и с добри аспекти типове ще имаме разположение към разискване на по-научни въпроси, подобряване на ораторските способности. При по-елементарните и с лоши аспекти имаме стремеж към заядливост и желание да се обажда където трябва и не трябва.

В **Рак** при по-издигнатите и с добри аспекти типове Марс създава едно разположение към общуване с хората и една привлекателност в полово отношение. При по-елементарните и с лоши аспекти имаме грубост в отношенията към хората и партньора по любов.

В **Лъв** при по-издигнатите и с добри аспекти типове дава стремеж към господство, физическа издръжливост, спортуване. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме същото, но в една по-груба форма, едно огрубяване в отношенията си към околните, поради желанието им да ги съветват и напътстват.

В **Деца** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме стремеж към борба за по-нови идеи и тяхното проповядване. При по-елементарните и с лоши аспекти – стремеж към отричане на идеи, **приетите** от околните.

Във **Везни** при по-издигнатите и с добри аспекти типове Марс дава подсилване на стремежа всяко нещо да бъде по-добре направено, влагане на изкуство във всяка дейност. При по-примитивните и с лоши аспекти – стремеж към прибързано и недобро изпълнение на всяка задача.

В **Скорпион** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме подсилване на енергичността и неуморимостта у човека при всяка дейност, склонност към две крайни изяви – по-твърдо отношение към всички и изненадващи резки промени към по-меко. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме същото, но в много по-груба форма, което създава физически и психически сътресения.

В **Стрелец** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме проява на всеотдайна и спокойна дейност при творческите процеси. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме една припряност и с нищо неоправдана привързаност по всички направления в осъществяването на задачите.

В **Козирог** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме подсилване на устойчивостта в постигане на всичко. При по-примитивните и с лоши аспекти създава подсилване на жаждата към обсебване на чуждото.

Във **Водолей** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме стремеж към изява в по-нови направления, към по-оригиналното. При по-примитивните и с лоши аспекти – стремеж към лошото оригинално, щурашкото.

В **Риби** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме едно подсилване на меките и благородни чувства на човека към околните. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме хлад и незаинтересованост към нуждите на околните.

ЮПИТЕР

В **Овен** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме подсилване за постигане както на материални ценности, така и за научни знания, а също и при осъществяване на всяка задача, ясно изразена смелост при всяко творчество. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме жажда за изтъкване пред другите, надценяване на собствените възможности при реализирането на всяка поставена задача.

В **Телец** при по-издигнатите и с добри аспекти типове Юпитер дава стремеж към всестранност в изявата за творчество и обхващане на по-широк кръг задачи. При по-примитивните и с лоши аспекти – разхвърляност и липса на система във всяка работа.

В **Близнаци** при по-издигнатите и с добри аспекти типове – стремеж към по-голямо занимание за придобиване на знания, опитност и материални ценности. При по-примитивните и с лоши аспекти – стремеж да се изтъква, че всичко знае, а също и жажда за присвояване на материални ценности, но и по незаконен път.

В **Рак** при по-издигнатите и с по-добри аспекти типове им придава бащинско отношение към близките и към всички, готовност за подкрепа и помощ. При по-примитивните и с лоши аспекти всичко това е с един фалшив оттенък.

В **Лъв** при по-издигнатите и с добри аспекти типове Юпитер дава един стремеж към ритуалност, придаване на по-голяма тържественост при обществени прояви. При по-примитивните и с лоши аспекти – същото, но в една по-принижена форма и подчертава преди всичко себе си, изразено честолюбие.

В **Дева** при по-повдигнатите и с добри аспекти типове – стремеж към привързаност и изнасяне на нови идеи в творчеството. При по-примитивните и с лоши аспекти – отричане и неблагоприятно отношение към онова, което имаме в идейния свят за творческите процеси.

Във **Везни** при по-издигнатите и с добри аспекти типове – подсилване на стремежа към голям замах и прилив на сила във всяка творческа насока, също и подтик към големи материални придобивки. При по-примитивните и с лоши аспекти – склонност към грандомания и необмислено разточителство.

В **Стрелец** Юпитер е в собствен знак. При по-издигнатите и с добри аспекти типове ще даде пълноценен израз на всички добри свои влияния. При по-примитивните и с лоши аспекти – влиянието на неговите отрицателни качества, презрение към всички, от които нищо повече не може да се очаква.

В **Козирог** при по-издигнатите и с добри аспекти типове дава възможност за добър организаторски талант. При по-примитивните и с лоши аспекти – стремеж за залавяне с много задачи, една разпръснатост на вниманието, която отнема възможността за осъществяване и постигане дори на една от тях.

Във **Водолей** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме стремеж към прилагане на по-оригинални и нови методи в осъществяването на всяка задача. При по-примитивните и с лоши аспекти – подчертано честолюбие, а в творчеството – неприемливи методи и похвати.

В **Риби** при по-издигнатите и с добри аспекти типове – подтик за прилагане на по-меки и с по-голям финес методи при изпълнението на всяка задача, дипломатичен талант, умение да изглажда всичко неприятно. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме един полъх на фалш, увереност, че влага нещо ново в творчеството си, но всъщност нищо ново; в отношенията му с хората е налице неискреност – едно говори, друго мисли.

САТУРН

В **Овен** при по-издигнатите и с добри аспекти типове придава една голяма активност, замисленост, по-загълбочено търсене на изход във всяка задача. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме един отпънък към вечно недоволство и стремеж към присвояване на чуждото.

В **Телец** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме стремеж към всеотранно и загълбочено търсене на истината с по-голяма мекота и липса на дребнавост. При по-примитивните и с лоши аспекти – същото, но в една по-груба и елементарна степен.

В **Близнаци** при по-издигнатите и с добри аспекти типове Сатурн дава стремеж към загълбочено мислене, търсене на причините и последствията на всяко събитие, стремеж към разумно отношение и използване на всички материални ценности. При по-примитивните и с лоши аспекти – заяждане, взиране и в най-дребните неща, а също и скъперничество.

В **Рак** при по-издигнатите и с добри аспекти типове придава стремеж за загриженост към нуждите на близките, най-вече в тесния кръг на семейството. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме притъпяване на тази загриженост, подтик към затвореност, необщителност, предпазливост, подозрителност.

В **Лъв** при по-издигнатите и с добри аспекти типове дава стремеж за създаване на ред, порядък, разумна пресметливост към всяко начинание. При по-примитивните и с лоши аспекти – стремеж за критика и недоволство.

В **Дева** при по-издигнатите и с добри аспекти типове – стремеж към мислене, проповед, назидание, излагане на по-непопулярни идейни течения. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме едно фанатично отношение към някоу приети идеи.

Във **Везни** при по-издигнатите и с добри аспекти типове Сатурн дава стремеж към по-голяма задълбоченост и устои на чувствата, влагане на по-задълбочена мисъл във всяко творчество. При по-примитивните и с лоши аспекти - липса на устои в чувствата и една повърхностност в творческите процеси.

В **Скорпион** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме голям изблик на енергия и устои при постигане на всяко нещо. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме устой и прилив на сили, но за постигане на отмъщение.

В **Стрелец** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме устрем към поемане на големи и отговорни задачи, прилагане на разумни методи за благополучно осъществяване на всяка приета задача. При по-примитивните и с лоши аспекти - стремеж към приемане на много задачи за изпълнение, но с неясни, безредни методи и с една разпръснатост на вниманието към тях.

В **Козирог** Сатурн е в собствения си зодиакален знак. При по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме пълна и всестранна изява на положителното влияние на Сатурн. При и по-примитивните и с лоши аспекти имаме отрицателното негово влияние.

Във **Водолей** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме задълбочено и всестранно мислене при вземане на решения, без прибързаност. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме една прибързаност и необмисленост при всички случаи, когато ще трябва да се взема решение за действие.

В **Риби** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме зареждане на по-задълбочени идеи и устои в тяхното осъществяване. При по-примитивните и с лоши аспекти - некачествени идеи и незаслужен напън за тяхното осъществяване.

УРАН

В **Овен** при по-издигнатите и с добри аспекти типове Уран дава склонност към по-голяма смелост и решителност в осъществяването на всичко ново и по-различно от това, което имаме. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме същата смелост и решителност, но към по-неразумни и неприемливи задачи.

В **Телец** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме условия за зараждане на много по-особени идеи и подтици за тяхното осъществяване. При по-примитивните и с лоши аспекти – същото, но от по-елементарно и грубо естество.

В **Близнаци** при по-издигнатите и с добри аспекти типове – подтик на мисълта към нови сфери на знанието и похвати в осъществяването на задачите. При по-примитивните и с лоши аспекти мисълта блуждае из едно безреגיע и непоследователност.

В **Рак** при по-издигнатите и с добри аспекти типове – стремеж към разумни промени в домашната обстановка. При по-примитивните и с лоши аспекти – също стремеж към промени, но изразяващи по-скоро едно безреגיע.

В **Лъв** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме подсилване на нервната система и кръвообращението и по-пълно и правилно реагиране при всички възбуди. При по-примитивните и с лоши аспекти – по-голяма нервност и остри реакции при всяка възбуда.

В **Дева** при по-издигнатите и с добри аспекти типове Уран подсилва интереса към приемане на нови и грандиозни идеи за устройството на обществото и изказвания в тази насока. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме стремеж към отричане на съществуващите порядки в човешкото общество, стремеж към анархия.

Във **Везни** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме стремеж към оригинални изяви в изкуството,

разположение и любов към животните. При по-примитивните и с лоши аспекти – стремеж към резки и неблагоприятни отношения към околните и към партньора по любов, а в изкуството – чуждестранство.

В **Скорпион** при по-издигнатите и с добри аспекти типове дава стремеж към големи, оригинални, величави задачи, изискващи могъщи енергии и прилив на сили за тяхното осъществяване. При по-примитивните и с лоши аспекти, поради липса на условия за осъществяване на ясно изразена задача, надигнатите могъщи сили се сгромолясват върху главата на индивида и му причиняват големи страдания.

В **Стрелец** при по-издигнатите и с добри аспекти типове – силен и ясно изразен стремеж към оригинално творчество, съпроводено с голямо старание и изпълнителност. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме отчасти същото, но от по-принизено естество, а също и голямо честолюбие.

В **Козирог** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме по-загълбочено приемане и обмисляне на нови оригинални идеи. При по-примитивните и с лоши аспекти – прибързана и необмислена привързаност към някои идеи, стигащо до фанатизъм.

Във **Водолей** Уран е в собствения си зодиакален знак. При по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме всестраниното и пълно влияние на Уран в неговата добра форма. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме всички лоши неговии влияния върху индивида.

В **Риб** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме подчертани морални качества, стремеж към чувства на уважение и внимание към по-възрастните и издигнати хора, едно изразено възпитание. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме незачитане, сурово и хладно отношение към всичко и всички.

НЕПТУН

В **Овен** при по-издигнатите и с добри аспекти типове Нептун подсилва чувствителността, изразена в благородно съчувствие и желание за помощ. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме хлад, незаинтересованост, несъчувствие.

В **Телец** при по-издигнатите и с добри аспекти типове дава една широта, топлина в отношенията, а също и подтик към изкуствата, особено пеене.

В **Близнаци** при по-издигнатите и с добри аспекти типове дава ясно интелектуално долавяне при разрешаването на всяка задача, която вълнува човека. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме склонност към изпадане в заблуда и измама.

В **Рак** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме добре изразена интуиция, но преди всичко дава топло съчувствие към най-близките – деца, партньор по женитба, предугаждане на техните нужди и старание за тяхното задоволяване, преди още те да са поискали помощ. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме израз на не-сериозно и незагълбочено отношение към партньора.

В **Лъв** при по-издигнатите и с добри аспекти типове Нептун дава израз на по-голяма мекота на индивида, приятен е и го посрещат навсякъде, където отиде, с доволство. Тук Нептун дава на човек и желание да помага на всички околни. При по-примитивните аспекти имаме изострена чувствителност, липса на съчувствие и стремеж да преувеличават всичко преживяно.

В **Дева** при по-издигнатите и с добри аспекти типове дава стремеж към по-възвишени идеи и тяхното разискване. При по-примитивните и с лоши аспекти – стремеж към отричане на приетите идеи без основание.

Във **Везни** при по-издигнатите и добри аспекти имаме подсилване на стремежа за изява в изкуството, топло,

мило, идейно отношение в любовта. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме един полъх на хлад в чувствата и стремеж за измама на партньора по любов,

В **Скорпион** при по-издигнатите и с добри **аспекта** имаме голям прилив на сили и ясно изразени чувства, възможност за постигане на желанията. При по-примитивните и с лоши аспекти – хлад, рязка промяна в чувствата при любовните отношения.

В **Стрелец** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме подсилване на мекотата в творчеството, внасяне на изкуство в живота, умение да заглажда неприятностите в отношенията с околните. В някои случаи при много издигнатите в морално отношение хора, благодарение на подтика към доброто и милолюбиво отношение към нуждите на околните, налице е едно пренебрежение към себе си и своите нужди и една ясно изразена скромност. При примитивните и с лоши аспекти – стремеж към фалшивост.

В **Козирог** при по-издигнатите и с добри аспекти имаме възможност добрите идеи, които са се зародили в човека да се реализират. При по-примитивните и с лоши аспекти – стремеж за отмъщение.

Във **Водолей** при по-издигнатите и с добри **аспекта** имаме подсилване на стремежа към по-благородна обхода към всички. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме незначително и хладно отношение.

В **Риби** Нептун е в собствения си зодиакален знак. При по-издигнатите и добри аспекти имаме пълноценна изява на всички добри и положителни качества, които планетното влияние дава. При по-примитивните и с лоши аспекти типове Нептун дава подтик за израз на отрицателното и хладното в неговото влияние.

ПЛУТОН

В **Овен** при по-издигнатите и с добри аспекти типове Плутон повишава жизнеността, активността и енергията на човека. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме изразена бруталност, физически и психически сътресения.

В **Телец** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме прилив на енергия към всеотдайна дейност, преди всичко към материални придобивки. При по-примитивните и с лоши аспекти – същото, но на по-ниско ниво.

В **Близнаци** при по-издигнатите и с добри аспекти типове – талант и умение със своето слово да убеждават слушателите си. При по-примитивните и с лоши аспекти – замянчивост и стремеж към противоречия.

В **Рак** при по-издигнатите и с добри аспекти типове подсилва привързаността към децата и всичко лично. При по-примитивните и с лоши аспекти създава предразположение за скандали в семейната среда с остри и невъздържани забележки към близките.

В **Лъв** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме човек, който създава около себе си атмосфера на почитание и уважение, предразположение към подчинение, полъх на господство. При по-примитивните и с лоши аспекти – склонност към диктаторски похвати.

В **Дева** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме човек със стремеж към приемане на нови идеи и тяхното прилагане на дело. При по-примитивните и с лоши аспекти – склонност към противопоставяне на общоприетото.

Във **Везни** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме ясно изразена сила и възможност за постигане на всяко зародило се желание, както и изява в изкуството. При по-примитивните и с лоши аспекти придава стремеж към резки и неочаквани промени и скъсвания, ликвидирани любовни връзки и чувства към партньора, а също и липса на подтик към изкуство.

В **Скорпион** Плутон е в собствения си зодиакален знак. При по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме попълна, цялостна и добра изява на плутоновото влияние, изблик на сила и постоянство за постигане на всяка добра задача. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме отрицателното му влияние на рязкост, изненадващи, груби постъпки, имащи за цел да ликвидират хубавото.

В **Стрелец** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме ясно изразен стремеж към придобивки – било на материални ценности, било на знания. При по-примитивните и с лоши аспекти – стремеж към незачитане и разпийване на това, което имат.

В **Козирог** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме прилив на сила и устои за постигане на всяка поставена задача. При по-примитивните и с лоши аспекти – бруталност и прилив на сила за отмъщение или неприятни постъпки за околните.

Във **Водолей** при по-издигнатите и с добри аспекти типове имаме изненадващ прилив на сила за творчество. При по-примитивните и с лоши аспекти – изненадващи събития, носещи нещастия и големи мъки.

В **Риби** при по-издигнатите и с добри аспекти типове дава прилив на сили, които активизират чувствата в една по-мека форма. При по-примитивните и с лоши аспекти имаме силни подтици към неразумни решения и постъпки.

СИЛАТА НА ЗОДИАКАЛНИТЕ СЪЗВЕЗДИЯ И ПЛАНЕТИТЕ

Въздействието на зодиакалните съзвездия, както върху характера на планетите, Слънцето и Луната, в което те се намират, така и в хороскопа на даден човек, не се изявяват с еднаква сила. Колкото едно зодиакално съзвездие е в своите първи градуси (0, 1, 2, 3) или в последните (28, 29, 30) на върха на някой дом, толкова силата на неговото влияние

е по-голямо. Когато едно зодиакално съзвездие е **включено** в някой дом, неговата сила на влияние е също по-голяма. Колкото Слънцето, Луната и планетите са по-близо до граничната линия между два дома, толкова и силата на тяхното влияние е по-ясно изразена. Това е особено изразено, когато те са точно на самата граница между два дома. Това е в съгласие със закона за кристалите на гениалния математик от 18. век Алберт Ойлер, професор по математика в Петербург. Много голяма е и силата на членовете на слънчевото семейство, когато те се намират на една от четирите главни линии - асцендент, нагир, десцендент и зенит. Но силата на тяхното влияние се определя най-вече от аспектите, които те имат помежду си; колкото са повече, толкова човек е по-богат, по-пълно изразен, с повече качества, способности и устрем за изява. Разбирането и добротото усвояване на всичко, изложено по-горе, е особено полезно и важно при разглеждане на хороскопите на близнаци. Макар че при тях има общи белези в качества, способностите и пътя на живота им, все пак често пъти съществуват и чувствителни различия. Това ще разгледаме по-обстойно с примери в отделна глава.

ТЪЛКУВАНЕ НА ХОРОСКОПА

След като начертахме кръга, разграничихме домовете, нанесохме в тях зодиакалните съзвездия, Слънцето, Луната и планетите, следва и самото тълкуване на хороскопа. Започваме с положението на членовете от слънчевото семейство в домовете със зодиакалните съзвездия, в които те се намират. Изтъкнахме значението на Слънцето, Луната и отделните планети във всеки дом. Когато в даден дом имаме повече членовете на слънчевото семейство, то всеки един действа със своите влияния. На това особено внимание трябва да се обърне, когато те се намират в четирите ъглив домове - първи, четвърти, седми и десети.

В първи дом тези членове ще дагат един човек с по-широки и задълбочени качества и способности, по-разнообразен в своите изяви, което ще се изрази от самите членове на слънчевото семейство, намиращи се там.

В четвърти дом ще дагат на човека голямо разнообразие предимно в началния му период от живота, а в по-напреднала възраст – при пътуванията и прекараното време в чужбина. Ако там са Марс, Сатурн, Уран и Плутон, човек ще има тежки моменти и неприятни събития в семейството, където се е родил, а по-късно при пътувания в чужбина. Когато другите членове на слънчевото семейство са там – Слънце, Луна, Венера, Юпитер и Нептун, ще имаме добра, богата задоволеност в семейството, където се е родил, а по-късно ще има пътувания с добри пребивавания и с успехи.

В седми дом повече от членовете ще дагат богат, разнообразен семеен живот и такъв с най-близките си сътругници. Изтъкнахме, че ако там са планетите Марс, Сатурн, Уран, Плутон, ще имаме развод или преждевременна смърт на партньора. Но ако там са Луна, Венера, Нептун, дори при тревожни вълнения в семейния живот, може да не се стигне до развод.

Повече членове в десети дом дават възможност за по-богата и всестранна изява в обществения живот, по-голяма предприемчивост и възможност за заемане на различни длъжности.

От особено значение е аспектите, които правят планетите от първи, четвърти, седми и десети домове, към останалите планети. Ако там са Слънцето, Луната, Венера, Юпитер и Нептун и образуват квадрати и опозиции към другите ъглови домове, те дават само слаби, малки и неприятни ефекти към онова, което засегнатите домове управляват. Ако обаче в тези ъглови домове имаме Марс, Сатурн, Уран и Плутон, то сътресенията са по-остри и ясно изразени. Когато Слънцето, Луната и планетите в даден хороскоп са разпределени по на 120 градуса, тогава има-

ме по-хармонично устроен човек. Ако пък са разпределени по на 90 и 180 градуса, ще имаме човек с по-остри и грубо изразени качества и способности.

Следва да обърнем внимание на аспектите между членовете в слънчевото семейство, които са най-важният елемент в хороскопа. Колкото в един хороскоп имаме повече аспекти, толкова и човека е по-богато устроен, носи повече изразени качества, способности, устрем за изява. Това особено силно се изразява, когато те са точни или близко до тях. Малкото аспекти в даден хороскоп носят по-бедно устроен човек, с малко и слабо изразени качества, способности и възможности, особено ако тези аспекти не са точни. Лошите аспекти не са най-лошото. Те дават неприятни качества и поготици, но все пак между членовете, които ги образуват, има взаимодействие, което е възможно да се облагороди и изправи. Най-лошото е, когато няма аспекти между два члена от слънчевото семейство. Тогава те нямат взаимно отношение и онова, което те носят и дават със своето влияние, няма възможност и сила да се изяви. За вътрешните планети Меркурий и Венера имаме едно малко изключение: изтъкнахме, че най-голямото ъглово разстояние между Слънцето и Меркурий е 28 градуса, а между Венера и Слънцето – 48. Аспектите, които тези планети могат да имат със Слънцето, са изобщо много благоприятни. Макар че Венера може да има с него аспект от 45 градуса, който при другите планети се приема като неблагоприятен, тук е много благоприятен, разглежда се като тригон и дава, както сме изтъквали, много добри способности в изкуствата, но предимно в приложните. Когато разглеждаме аспектите между две тела от слънчевото семейство, трябва да обръщаме внимание дали са в право или ретроградно движение. При право движение взаимодействието е по-слабо, аспектът е с по-слаба сила, отколкото когато те са в ретроградно. Това особено ясно и силно е изразено при Меркурий и Венера. Обръща се внимание също дали аспекти-

раните тела бързо или бавно се движат по своята орбита. При бързото движение те действат с по-голяма сила, защото са по-близо до Слънцето, а при по-бавното си движение силата на тяхното влияние е по-слабо и аспектът по-слабо ще се изрази, защото те са по-далеч от Слънцето. Това е особено важно и с ясно изразени различия при Луната, Меркурий и Венера.

ХОРОСКОПИ НА БЛИЗНАЦИ

Известно е, че родените близнаци могат да бъдат момчета или момичета, а също и смесени – момче и момиче. Малките различия от по няколко минути във времето на раждането на практика не могат да променят положението на Слънцето, Луната и планетите с техните градуси в зодиакалните съзвездия, нито пък техните аспекти, особено на по-далечните като Юпитер, Сатурн, Уран, Нептун, Плутон. За малките различия във времето на техните раждания разлики в хороскопа им можем да имаме само за положението на Слънцето, Луната и планетите в домовете. Тези именно промени са способни често пъти да дават значителни различия между близнаците както в качества, способности, устрем за изява, така и в събитията по пътя на живота им. Тук именно ясно се отразява и разбира, че всеки дом не е хомогенен във възможността на Слънцето, Луната и планетите, намиращи се в него, да изразят своите влияния с една и съща сила, по един и същ начин, където и да се намират в този дом. Нито пък всеки зодиакален знак със своите градуси на върховете на домовете може да се изрази по един и същи начин. За това е важно къде се намират членовете на слънчевото семейство в даден дом.

Тук привеждаме примери от хороскопи на близнаци. Две момчета близнаци, родени на 13 октомври 1951 година в София, първият в 3 часа и 36 минути през нощта, а вторият – в 3 часа и 45 минути, т.е. с разлика от 9 минути. При тях

имаме освен малки различия в качествата и способностите за изява, но и едно ясно изразено събитие. И двамата се оженват. Първият (по-възрастният) има дете, а вторият няма, което се дължи на съпругата му. И двамата в полово отношение са зле поставени: между Луната и Марс имат 175 градуса. Тук ще изнесем положението на онези членове от слънчевото семейство, които имат отношение към това събитие: при по-възрастния, който има дете, Слънцето е само на 3 градуса от ръба и при това отива към него. Тук е ясно изразена по-голямата жизненост, а също и по-големият успех в живота и службата му. При по-младия, който няма дете, Слънцето е на 10 градуса от ръба - по-слаба жизненост, по-слаб успех в живота и в общественото му положение. Луната при по-големия е в 7 дом, където е с по-голяма сила, а при малкия е в 6 дом, където силата на нейното влияние е значително по-малко. Меркурий при по-големия е на 3 градуса от ръба; тук имаме по-голяма сила на интелекта, по-голяма интелигентност и застъпване за своите интереси. При по-младия Меркурий е на 10 градуса - по-слаба интелигентност. Венера и при единия, и при другия е почти на едно и също разстояние. Марс при по-възрастния е на 4 градуса - израз на по-голяма сила и активност както в живота, така и в сексуалните отношения. При по-малкия Марс е на 9 градуса, което говори, че всички тези качества, които има първият, тук са по-слабо изразени. Нептун е само на 3 градуса при по-възрастния, което дава много по-силна привлекателност на индивида за възбуждане и за полов контакт. При по-малкия Нептун е на 10 градуса от ръба, което значително намалява тази привлекателност и възможност за по-голяма възбуда. Тези са главните елементи, които определят различията между двамата близнаци.

Вторият случай е при близнаци - момче и момиче, родени в София на 6 март 1956 година; момчето в 6 часа сутринта, а момичето в 6 часа и 20 минути. Животът на младежа е добре уреден, богат със своето разнообразие и по-ясно из-

разени качества и способности. Докато животът на девойката е вял, със спънки и неприятности, по-слабо изразени способности, изобщо по-труден и нещастен. При направените хороскопи са сравнени разстоянията на Слънцето, Луната и планетите до границите на домовете, защото за 20 минути аспекти на практика няма да се променят, за да бъдат взети под внимание. При младежа Слънцето е на 8 градуса от границата на дома, докато при девойката е на 15 градуса. Оттук е и по-силното, благотно влияние на Слънцето върху създаването и оформянето на качества и способностите при младежа, а също и по-доброто и силно въздействие върху условията му на живот, отколкото при девойката. Луната при младежа е само на 5 градуса от границата между два дома, докато при девойката е на 10 градуса. Оттук при младежа ще има по-силно влияние на Луната, която ще му даде по-голяма контактност, приятно и непринудено отношение с околните, по-голяма памет, по-голяма привлекателност, разположение към услуги, по-голяма интуиция и готовност за помощ при нужда на околните и близките, оттам и по-голямата симпатия към него от всички. Докато всичко това е в по-слаба форма при девойката.

Меркурий при младежа е на 17 градуса от домовата граница, докато при девойката е на 10. Въздействието на Меркурий при девойката е по-силно. Вярно е, че тя ще има по-голяма сила на интелекта, но това ще я тласка с по-голяма сила към загриженост и търсене на отговор на всеки поставен въпрос, което ще ѝ създаде тревоги. Докато младежът ще бъде с по-слабо изразени грижи и мисъл в търсене и разрешение на всеки въпрос, което няма така силно да го угнетява.

Венера при младежа е само на 4 градуса от границата на дома, докато при девойката е на 10 градуса. Оттук и благотното въздействие на Венера върху младежа, с по-богатата си и силна емоционална природа и преживявания, а

също и с по-добрите условия, които ще даде на неговия живот, облагодетелствуван от по-силното венерино влияние, отколкото при девойката.

Марс при младежа е на 6 градуса, докато при девойката е на единадесет, което говори за по-голямата жизненост и активност при младежа, отколкото при девойката.

Юпитер при младежа е на 19 градуса, докато при девойката е на 12. От тук е вярно, че тя ще бъде с по-голямо старание, устрем, инициатива и поемане на отговорност при всяка работа, но в замяна на това ще бъде и по-горда, честолюбива, лесно ще се обижда, които качества ще създават по-голяма грижа около осъществяването на всички задачи, а по-ясно изразеното честолюбие ще огорчава живота ѝ.

Положението на Сатурн при тези близнаци е най-характерното и има най-голямо значение за условията, при които те ще се намират в живота си, а също така и за техните качества и способности. При младежа Сатурн е на 5 градуса от зенита, докато при девойката е точно на меридиана - на нула градуса от зенита, което ще определи изключителното му влияние върху нея. При това положение тя ще има по-големи разсъдителни способности, по-голямо задълбочаване, по-голям усет към ред и порядък, възможност за ръководство, за поставяне всяко нещо на мястото му, но тази възискателност ще ѝ донесе и по-големи спънки, мъчнотии, неприятности и нещастия; и понеже Сатурн образува квадратура с десцендента - седмия дом, тази възискателност ще доведе до развод и до големи неприятности в семейния ѝ живот. Докато при младежа всичко това ще се изрази много по-слабо и разводът при женитбата му не е неизбежен.

Уран при младежа е на 6 градуса от границата на гома, докато при девойката е на 13 градуса. В случая младежът ще има по-голямо предимство с по-бурна реакция на всяка възбуда, по-активен във вземане на решения, с по-голяма смелост и липса на желание да се съобразява с прищявките и разбиранията на околните, с други думи, ще бъде по-самос-

тоятелен. При девойката тези качества ще бъдат по-слабо изразени.

Нептун при младежа е само на 2 градуса от рѣба на дома, докато при девойката е на 8 градуса. Нептун ще даде на младежа по-големите предимства да бъде по-привлекателен, по-симпатичен, по-внимателен и със съчувствие към околните, с по-голяма интуиция; всичко това ще предразполага околните за по-топло отношение към него и с по-голямо желание ще му бъдат полезни при нужда от негова страна, отколкото това ще бъде при девойката.

Плутон при младежа е на 22 градуса от гомовата граница, докато при девойката е на 15. По-голямата близост на Плутон до рѣба създава при девойката възможност за по-силна изява на гемонични влияния, вземане на неправилни решения, необмислени и разрушителни подтици за разединяване, безразсъдни постѣпки, отколкото това ще бъде при младежа. Изобщо, когато се правят хороскопи на близнаци, такава една схема е крайно необходима, за да се разберат и изяснят техните различия, независимо от общите черти, качества и способности, които аспектите и транзитите ще дадат.

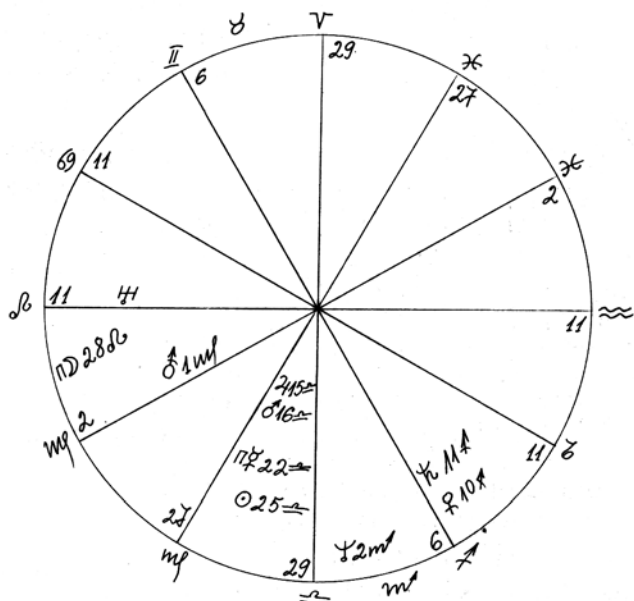
ХОРОСКОПИ НА ПСИХИЧЕСКИ БОЛНИ ХОРА

Изтъкнахме, че веществото на нашата планета по своя строеж се дели на два дяла: аморфно и кристално.

При аморфния строеж частиците на веществото са в пълен безпорядък, докато в кристалния строеж те са в абсолютен порядък, наредени в строга закономерност. Големият окултист от 13. век Албертус Магнус е разглеждал всеки кристал като идея на едно велико разумно същество. Във всеки кристал, като израз на една велика идея, са вложени чудни свойства и възможности, някои от които са да приема силовите вибрации около Земята и тези, изтичащи

от земни обекти, и да ги трансформират от един в друг вид. Това е гало възможност за модерните технически постижения - радио, телевизия и пр. Най-изтъкнатите човешки мозъци сега работят върху т.нар. течни кристали, за да търсят и открият техните свойства. Ще трябва да приемем, че човешкият мозък е най-съвършеното вещество на нашата планета и то е подчинено на такова деление: аморфно, където невроните са в безпорядък, и кристално, където те са в пълен ред. Кристалният строеж на мозъка има способността да голавя силовите течения от пространството, от земни източници, но като много по-съвършено вещество може да приема и силовите течения, идващи от небесните образувания - Слънчевата система и зодиакалните съзвездия. Всички по-ясно изразени случаи на интуиция, телепатия, ясновидство не са нищо друго, освен такива свойства на кристалното устройство на мозъчното вещество.

Онези хора, които имат аморфен строеж на мозъка си, не могат да приемат вибрациите, идващи от земни обекти или небесни образувания. Такива хора са психически разстроени. Изтъкнати учени хирурзи са правили аутопсия на мозъци при психически болни и при нормални хора. При психически болните невроните в мозъка им са се намидали в пълен безпорядък, а при нормалните - в порядък, в кристален строеж. По пътя на човешката еволюция мозъкът все повече и повече постига идеалния кристален строеж и с това все по-добре и по-пълно ще е способен да приема силовите течения. В сегашния си стадий на развитие мозъците на хората не са все още напълно организирани, нито веществото на мозъка е напълно облагородено. Затова хората не могат да приемат ясно силовите вибрации. Израз на известен безпорядък в някои от мозъчните им центрове е, че те често имат неправилни и разрушителни прояви в своите мисли, чувства и постъпки. В подкрепа на отбелязаното цитирам казаното от един велик мъдрец: „Хората сега са по-малко или повече психически разстроени“.

♁ 25 = -205	♁ 5 ♁ 3 ♀ 45 ♀ 9 ♂ 10 ♁ 46 ♁ 74 ♁ 7 ♀ 54 ♂
♁ 28 ♁ - 148	♁ 54 ♀ 102 ♀ 48 ♂ 47 ♁ 103 ♁ 17 ♁ 64 ♀ 9 ♂
♀ 22 = -202	♀ 78 ♀ 6 ♂ 7 ♁ 49 ♁ 71 ♁ 10 ♀ 51 ♂
♀ 10 ♁ - 250	♀ 54 ♂ 55 ♁ 1 ♁ 119 ♁ 38 ♀ 99 ♂
♂ 16 = -196	♂ 1 ♁ 59 ♁ 65 ♁ 16 ♀ 45 ♂
♁ 15 = 195	♁ 56 ♁ 64 ♁ 17 ♀ 44 ♂
♁ 11 ♁ - 251	♁ 120 ♁ 39 ♀ 100 ♂
♁ 11 ♁ - 131	♁ 81 ♀ 20 ♂
♀ 2 ♁ - 212	♀ 61 ♂
♂ 1 ♁ - 157	

Фиг. 3

От направените хороскопи на психически болни хора, тук ще приведа един пример, в който се вижда, че самият хороскоп е много добър, определящ добри качества, способ-

ности и добър житейски път, но всичко това го няма налице. Всички тези благоприятни аспекти и разположения на планетите в зодиакалните съзвездия и в домовете не могат да се изявят и приемат поради наличния безпорядък на невроните в мозъка му.

Лицето е родено на 19 октомври 1957 година, в 0 часа и 25 минути, в село негалец от град Севлиево. Хороскопът е даден на фиг. 3. Уран е точно на асцендента, което е гало възможност новороденото да преживее сериозна катастрофа. И наистина, при раждането си детето било изтървано на пода от жената, която го е държала, причинявайки голямо сътресение на мозъка. Но това са външните причини, за да се стигне до психическо разстройство, и дали едно такова събитие винаги довежда до такова разстройство?

Дълбоките причини за психически разстройства трябва да бъдат добре познани. Официалната статистика твърди, че сега на Земята има 120 милиона регистрирани психически болни хора, а колко още са нерегистрираните? Всичко това говори, че това явление не е някакво изключение, нито пък много рядко явление. Изтъкнахме, че някога в Слънчевата система е станала катастрофа, при която е внесен значителния безпорядък. При тази катастрофа е станало и най-голямото събитие – разрушаването на Фаетон, което ще рече „Лъчезарната“. Нарекли са я така, защото със своето влияние е давала устои и постоянство на най-висшите, нежни, мили и приятни отношения, които сега наричаме Любов. След катастрофата тези чувства и тяхният устой, които тази планета е давала със своето влияние, крайно много са нарушени, като често пъти те се преобразуват в омраза. Тази планета продължава да оказва влияние, но то е влиянието на Черното Слънце – влияние на безрегие, мрак, смърт. За изяснение ще приведа едно сравнение: вирусите влизат в контакт с клетките, проникват в самите тях и използват тяхната организация за хранене и размножаване, а когато вирусите изпълнят клетката,

тя умира. Тогава многобройните вируси излизат навън и атакуват други клетки по същия начин. Затова клетките, които преди това са били добри и необходими членове на организма, сега стават негов враг, внасящ безреגיע, мрак и смърт. Хората, родени с ненормални физически тела и с разстроена психика, в миналия си живот са били в контакт с тази тъмна и разрушителна природа на безреגיע, бидейки в нейна услуга чрез чудовищни престъпления срещу светлината, доброто, живота, при което те са продали своята жизнена сила – силата на реда, порядъка, хармонията. Всяка проява на човека, било тя емоционална, мисловна или практическа задача, има нужда от сила. Ако всички отбелязани прояви са в хармония с реда и доброто в живота, човек влиза в контакт с този свят и получава сила от него. Ако обаче тези прояви са плод на злото, безреגיעето, тъмнината, то човек влиза в контакт със света на частите от разрушената планета (астероидите) и става техен проводник. При повторно идване на Земята (при новораждане) неговото тяло и мозъкът му ще се изграждат в утробата на майката по пътя на безреגיעето и той ще се роди като израз на една ясно изразена дисхармония, било тя физическа или психическа, а може и двете. Когато физическото или психическото безреגיע е временно, то връзките на човека с този свят на безреגיעето в миналия му живот също са били временни.

ВРЪЗКИТЕ МЕЖДУ ХОРАТА

Известно е, че между двама души или група от хора могат да съществуват добри, приятни, дружки, мили, симпатични чувства и връзки. При други липсват отношения и това се изразява с безразличие. В трети случаи при срещата има една неохота. Това не може да се приеме като случайно явление; има обяснение, което трябва да се търси и разбира. За пояснение ще взема следния пример: ако два камертона вибрират на една и съща височина, то при контакт на тех-

ните вибрации ще имаме засилване на звука. И между хората има същият ефект. В Звездното тяло на човека Слънцето, Луната и планетите вибрират всеки със своите качества и дължина на вълната. Ако дължините на вълните и техните качества са еднакви с тези на другия човек, то ще имаме контактност, което ще даде израз на привлекателност и интелектуална обмяна. Когато между двама души или група хора има контактност между техните Слънце, Луна, Венера и Нептун, то между тях възникват добри чувства на привлекателност, симпатия, любов. Ако тази контактност е между техните Меркурий, Сатурн, Уран, то ще имаме връзка на интелектуална основа, добро разискване върху научни въпроси. Ако е между Марс и Плутон, ще имаме контактност и разискване по спорни въпроси. Ако е между Юпитер и Плутон, връзката ще бъде на стопанска основа, за придобиване на материални ценности. Всички тези контакти са налице, когато членовете от слънчевото семейство между двамата са в съвпад, 30, 60, 72, 120, 150 градуса. Ако между техните Слънца, Луни и планетите няма такива аспекти, то и връзки между тези хора не може да има, а само безразличие в техните отношения. Ако пък аспекти са неблагоприятни - 45, 90, 135, 180 градуса, то между тези хора може да има връзки, но те ще бъдат гразнещи и неприятни.

ТИПИЧНИ КОНФИГУРАЦИИ МЕЖДУ СЛЪНЦЕТО, ЛУНАТА И ПЛАНЕТИТЕ

Разположението на Слънцето, Луната и планетите понякога е в ясно изразени, по-особени конфигурации. Те са предимно две: „Т“-разположение имаме, когато две планети са в опозиция, а трета планета прави квадратура с тях. Тази конфигурация е с неприятно въздействие за индивида, придавайки му лоши качества и способности. Така например, ако имаме следното разположение: Меркурий в опозиция

със Сатурн и Марс в квадратура с двете. Такова разположение прави човека крайно критичен, свидлив, скържав, което идва от опозицията на Меркурий със Сатурн. Тези качества силно се подсилват от квадратурата на Марс: на първо място с Меркурий, което ще даде един заядлив човек, а после със Сатурн ще му даде силен стремеж да оскърбява околните, а също и стремеж да използва и обсебване на чуждото. Такава конфигурация между другите членове на слънчевото семейство ще даде според естеството им силни отражения върху качествата и способностите на човека в една неприятна форма.

Другата, също така характерна конфигурация е, когато три от членовете на слънчевото семейство са разположени в тригони, във формата на емблемата на „Мерцедес“. Такова разположение дава и носи много добри качества и благоприятни условия в живота на човека. Така например, ако имаме разположени в „Мерцедес“ Слънце, Юпитер и Сатурн, ще имаме човек с изключителни качества и способности за ръководител и голям общественик, за заемане на големи и отговорни длъжности, особено ако Слънцето е на зенита.

ЖИТЕЙСКИЯТ ПЪТ НА ХОРАТА

Условията, при които човек ще живее, случките и събитията, които ще има в своето прераждане, са програмирани. Те се определят от това, което е преживял в миналия си живот. Тази програмираност не е неизменна, а участието на човешката воля е ясно изразено. Човек притежава само условията (добри или лоши) и възможността да ги използва или не. Това се предоставя на самия човек, когато той се намери пред необходимостта да мисли, чувства и да предприема действия при дадените условия. Великите мъдреци са казали: ще дойдат при човека представители на добрите, творчески сили на природата (служителите на Ормузд), които ще му дадат съвет как да постъпи съобразно техните за-

кони. Ще дойдат да му дадат съвет и представителите на разрушителните сили, силите на злото (служителите на Ариман). Човек има свобода да избира без никакво насилие. Приеме ли съветите на Доброто, на служителите на Ормузд, то силите на злото се оттеглят и човек остава под ръководството на добрите сили, които още в този и в бъдещия му живот ще го поставят при много по-добри условия. Приеме ли съветите на злото (служителите на Ариман), то доброто се оттегля и човек остава под тяхното влияние и разпореждане, при което те ще ограбят най-напред жизнените му сили и добрите условия. Още през този си живот човек ще почувства техния недостиг (слаба жизненост, заболявания, влошаване на условията), а в следващия си живот ще има много лоши условия и слаба жизненост. Изобщо миналият живот на човека определя условията на сегашния му живот, което се изразява в разположението на Слънцето, Луната и планетите в зодиакалните съзвездия по небесната сфера в момента на раждането, в аспектите между тях, в тяхното движение - право или ретроградно. Това разположение по небесната сфера е такова, каквото е и в Звездното тяло на човека.

Слънцето, Луната и всяка една от планетите, намиращи се в даден градус на определено зодиакално съзвездие, образуват ядро - източник на силово поле в Двойника на човека. Движейки се по своя път, който за всеки градус се приема, че е равен на времето от една година, те образуват транзити и ъглови разстояния с тези силови центрове. Тези ъглови разстояния, които дават ефекти в живота на човека (случки, събития, условия на живот), са същите, които имаме и при аспектите в основния хороскоп: 0, 30, 45, 60, 72, 90, 120, 135, 150 и 180 градуса. Четирите важни точки в хороскопа на човека: асцендент, надир, десцендент и зенит, също така са ядра на жизнени сили. Когато кой да е член на слънчевото семейство премине през която и да било от тези точки, създава събития в живота на човека. За

да определим обаче точно времето на събитието, трябва да имаме много точно време на раждането. Изтъкнахме, че Слънцето и Луната за наблюдател от Земята имат прави движения (от запад към изток), докато планетите имат право и обратно движение. При такъв случай, когато дадена планета има обратно движение (ретроградно), то, преминавайки през една от тези точки, тя ще се люлее, т.е. ще мине веднъж, ще се върне и отново ще мине, за да тръгне напред. Поради трикратното преминаване тя ще създаде три събития. Изминатите градуси до една от тези точки определя и годината, когато ще стане събитието.

Първо ще разгледаме какви ефекти, случки и събития се създават, когато кой да е член от слънчевото семейство преминава през коя да е от ъгловите точки. През асцендента ще имаме сполуки в живота и здравето. През надира – успех при пътуване с благоприятни резултати, придобиване на ценности. През десцендента – щастливи връзки с хората, често и женитба. През зенита – заемане на добро обществено положение, а също и случка, която ще определи бъдещата кариера.

Луната, преминавайки през асцендента, ще даде благоприятни събития, свързани с добри връзки и в много случаи с женитба. Луната има отношение към водата, затова при това преминаване има опасност от угавяне, но то няма да има фатален край. Преминавайки през надира, Луната създава промените в местопребиването на човека: заселване на друго място, като пребиваването му там ще бъде свързано с чести промени в общественото му положение, и отново чести пътувания от новото място, където се е заселил. Минавайки през десцендента Луната създава благоприятни връзки с хората, а и условия за женитба. През зенита – промени в общественото положение и условия за женитба, промени в службата, заемане на някаква ръководна длъжност – като профсъюзен ръководител, ръководител на работници и пр. Общо взето, Луната при преминаването си през една от тези точки създава промени, благоприятни за човека.

Меркурий при преминаването си през асцендента дава успехи в интелектуалните области - започване на учебни занимания, вземане на изпити, благополучно завършване на учебно заведение. Ако лицето има писателски талант, ще има успехи и възможност за издаване на свои трудове (литературни или научни). През надира - **търговски** успехи както в родното място, така и в чужбина, добри връзки с хората от интелектуалната област. През десцендента - връзки с хората от околната му среда с лична изгода, а също и брак по сметка. През зенита - успехи в научна област (вземане на изпити), търговски сделки, успехи в преподаването, напътствия на хората за успешно свършване на загадената работа. Изобщо Меркурий, преминавайки през тази точка, създава способността на човека да предаде умело това, което знае, да научи хората около него или подчертано умение да говори. Общо взето, преминаването на Меркурий през една от четирите точки определя успеха в интелектуалната област и връзката на тези успехи с личния интерес на човека.

Венера при преминаването си през всяка една от четирите ъглови точки носи много благоприятни събития в живота на човека. През асцендента - добри сполуки и насоки в живота, пътуване с **грамаден. Успех**. При силна позиция и добри аспекти Венера ще даде на човека на изкуството изключителни успехи, пътувания и богати възнаграждения. През надира - успешно пътуване в чужбина, благоприятно прекарване, а ако се залови на работа там, тя ще бъде добре платена, успешни сделки с чужбина. През десцендента - успешни, добри връзки с хората и възможност за женитба по любов. През зенита - заемане на много добра, лека и приятна служба, голяма материална придобивка, успехи и щастливи моменти в живота.

Марс при преминаването си през всяка от четирите ъглови точки създава неприятни случки, събития, катастрофи, падания, в повечето случаи с тежки последици - счупва-

не на кости, изгаряния, нараняване с оръжие, операции. През асцендента – падания, операции, наранявания, катастрофи, изгаряния, заболяване. През надира – всичко казано за Марс ще стане при пътуване. През десцендента – неприятности с най-близките сътрудници и роднини: развод, смърт на близък роднина. През зенита – същите тези неприятни събития, но и такива в общественото положение на индивида – уволнения, неуспешни сделки.

Юпитер преминавайки през асцендента ще създаде условия за придобиване на материални ценности – парцел, къща, кола, апартамент. Ако това стане в ранна възраст, когато човек още не е способен за сериозни сделки, то неговите родители или най-близките му ще постигнат придобивки, които ще останат за него. През надира – добро пътуване и с големи успехи в страната, където ще отиде. През десцендента – връзки с близки хора, успешен брак със заможен партньор. През зенита – условия за заемане на добра служба, успешно начало в житейския му път, възможност за влизане в учебно заведение, университет или институт, което ще определи бъдещата кариера на индивида.

Сатурн при преминаването си през всяка една от четирите точки създава мъчителни събития и болести в живота на човека. Всички тези неприятности, които Сатурн носи и създава, имат за задача да укрепват човека, да създават в него една съпротивителна сила, а също и повече знания и мъдрост. През асцендента – заболявания, несполуки във всяко отношение. През надира – заболявания при пътуване, неуспешни сделки и задачи в чужбина. Ако пътува и отиде другаде, ще се натъкне на оскъдни, лоши условия и неуспехи в поставените задачи. Но всичко това, макар и бавно, ще се промени в благоприятен смисъл. През десцендента – неприятни грижи, връзки с хора, които ще му причинят мъчнотии, а често болен близък човек, за когото той се е грижил, ще почине. През зенита – мъчнотии в общественото положение, уволнение, неуспешни сделки.

Уран при преминаването си през четирите точки гоня и създава резки и неочаквани събития, промени и сътресения, засягащи предимно нервната и кръвоносната системи. Всичко това в повечето случаи е крайно неприятно и често събоносно. През асцендента - неочаквани заболявания, сътресения, удари, свързани с последици за нервната система. През надира - пътуване с нещастия и изненадващи събития; там, където отиде, ще се сблъска с неочаквани неприятности. През десцендента - неочаквани неприятни отношения с най-близки - развод или неочаквана смърт на някой близък човек. През зенита - неочаквани промени в общественото положение и в живота въобще.

Нептун при преминаването си през четирите точки допринася за благоприятни събития, свързани с проява в изкуството. През асцендента - пътувания, възможност за благоприятни начинания в живота. Нептун също има отношение към водата и затова при преминаването му през асцендента носи опасност от удавяне. През надира - пътуване, благоприятни условия и възможност за проява в страната, където отива, преди всичко със своето умение в изкуството и добрата похватност, като там ще има съдействието, помощта и доброто отношение на околните. През десцендента - също пътуване, сърдечни връзки с хора и възможност за женитба. През зенита - изненадващи, благоприятни събития в общественото положение, прояви в изкуството.

Плутон при преминаването си през всяка от четирите точки създава резки, брутални, с тежки последици за живота на човека събития: катастрофи, тежки заболявания, операции. Това е, когато минава през асцендента. През надира такива сътресения идват от пътуване, а също и мъчителни условия там, където ще отиде. През десцендента - развод или смърт на някой близък - брат, сестра, партньор. През зенита - рязка промяна в общественото положение, нещастия, включително и при пътуване.

Вторият фактор за създаване и определяне на жизнения път на човека се дава от аспектите, които се образуват при движението на Слънцето, Луната и планетите със силовите огнища, създадени от тяхното начално положение при раждането на човека. При това движение се образуват ъгли от 0, 30, 45, 60, 72, 90, 120, 133, 130 и 180 градуса. Когато аспектите са от 30, 45, 135 и 150 градуса, случките и събитията са по-слаби и често пъти са само като някакви настроеня - леки случки, които човек би приел за нещо обикновено. Затова тук ще се спрем на ъгلوвете разстояния от 0, 60, 72, 90, 120 и 180 градуса. Пример, ако Слънцето се намира на 40 градуса от Луната в рождения хороскоп, то в своето движение, изминавайки всеки градус за година, след 20 години то ще се намира на 60 градуса от началното силово ядро на Луната (секстил), което положение ще даде благоприятни възможности, които ще разгледаме по-нататък. След 32 изминати градуса - години, то ще образува ъгъл от 72 градуса - също благоприятен; след 50 градуса - години, ще се образува ъгъл от 90 градуса (квадратура); а след 80 години ще имаме 120 градуса (тригон), което ще рече, че тогава човек ще има благоприятните условия. А когато те образуват аспекти от 90 и 180 градуса, тогава ще имаме неблагоприятни събития и случки. Всички така образувани аспекти се тълкуват малко по-различно от тези в хороскопа.

Определянето на тези аспекти на практика става много лесно. При примера, в който Слънцето в рождения хороскоп е на 40 градуса от Луната, постъпваме така, че от аспектите, които очакваме (0, 60, 72, 90, 120, 180), вадим началния аспект между Слънцето и Луната - 40 градуса. Така че като извадим 40 от 60, получаваме 20, което ще рече, че Слънцето и Луната през 20-годишната възраст на човека ще бъдат в секстил - 60 градуса. Като вадим от 72, ще получим 32, което ще рече, че на 32-годишна възраст Слънцето и Луната ще бъдат в ъглово разстояние от 72 градуса. През 40-ата година Слънцето и Луната ще бъдат в съвпаг.

След това от 90 вадим 40 и ще получим 50, т.е. през 50-годишнината на човека Слънцето и Луната ще бъдат в квадратура. За останалия аспект от 180 градуса изчислението е безпредметно. Ако в хороскопа на даден човек ъгловото разстояние е по-голямо, например 174 градуса, то от по-голямото вадим по-малкото. В случая от 180 ще извадим 174 и ще получим 6, което ще рече, че през 6-ата си година лицето ще има опозиция между Слънцето и Луната. След това от 174 вадим 120 и ще получим 54, което ще рече, че през 54-тата година на лицето ще имаме тригон между тях. От 174 вадим 90 и получаваме 84 - годината, през която Слънцето и Луната ще бъдат в квадратура. По същия начин постъпваме и с аспектите между Слънцето и планетите и между самите планети. Аспектите, които се образуват между Слънцето, Меркурий и Венера при това движение, ще образуват всички аспекти от 0 до 180 градуса.

Аспекти на Слънцето

С Луната - при добри аспекти дава добро здраве и приятни събития в социалното положение, пътувания, женитба. При лошите аспекти - неразположение в здравето, одумки в службата.

С Меркурий - при съвпадение и добри аспекти дава голям успех на интелектуална основа - вземане на изпити, добри търговски сделки в службата, където лицето работи. При секстил има писателски талант, ще има възможност да издаде книга с успех. При лоши аспекти - интелектуални сътресения и неуспехи.

С Венера - при добри аспекти (съвпадение, 60, 72, 120 градуса) ще даде изключително благоприятни случки и събития: успешни пътувания, любов, голямо материално задоволяване, добри връзки с хората, успешни сделки и добра изява в изкуството. При лоши аспекти (45, 90, 180 градуса) ще имаме леки неприятни събития, преживявания, свързани с емоционалната природа на човека.

С Марс - при съвпад и лоши аспекти ще имаме падания, нараняване, операция, катастрофи. При благоприятни аспекти - продуктивна изява в живота, голяма жизненост, успехи в спорта (ако лицето е спортист).

С Юпитер - при добри аспекти и съвпад ще се изявят много благоприятни събития: заемане на добра служба, придобиване на материални ценности - премии, награди, успешни сделки, придобиване на имоти, постъпване в учебно заведение. При лоши аспекти (90 и 180 градуса) лицето по ред причини за късо време ще напусне службата си, в повечето случаи по свое желание. Няма да има условия за успешни сделки, постъпване на работа или в учебно заведение.

Със Сатурн - при съвпад и лоши аспект ще предизвика нарушаване на здравето, заболяване, големи неприятности в живота и службата - често уволнение, неуспешни сделки, мъчителни състояния. При благоприятни аспекти - успех, но с усилия, възлагане на ръководна работа, ръководство в службата, успешни сделки, но свързани с мъчителни обмисляния и сериозни трудности.

С Уран - при съвпад и благоприятни аспекти дават резки и неочаквани благоприятни събития в живота и службата: лицето ще бъде повишено или ще бъде преместено на по-добра работа, изненадващи възможности за добри и успешни сделки. При лоши аспекти - резки и неблагоприятни сътресения в живота: операции, катастрофи, понижаване в службата, преместване на по-ниско платена работа, а често и уволнение, неудачни сделки, придружени от загуба.

С Нептун - при съвпад и добри аспекти дават изненадващо благоприятни събития в живота, пътувания с успех и приятно прекарване, успех за заемане на нова работа, възможност за влизане в учебно заведение, условия за сполучливи сделки, женитба. При лоши аспекти - спънки за пътувания (или ако пътува, няма да остане доволен), неуспех в сделките, при желание да постъпи в учебно заведение или на работа ще има пречки и няма да се осъществи.

С Плутон - при съвпаг жизнените сили са парализирани, здравето е нарушено, ще има заболявания и неуспехи във всяко направление. При лоши аспекти - големи, неприятни сътресения в живота, катастрофа, операция, падане, наранявания, също и неприятни събития в службата и общественото положение, неблагоприятни условия за търговска и стопанска дейност. При добри аспекти ще имаме голям прилив на жизнени сили, успех в службата и живота, подходящо време за търговска и стопанска дейност, изненадващи сполуки.

Аспекти с Луната

С Меркурий - при съвпаг и добри аспекти ще даде добра и приятна придобивка, условия за женитба без спънки. Стремешът, подтикът за женитба може да бъде определен от няколко фактора: първо, когато индивидът се страхува, че може да остане в живота си без партньор и намира, че трябва да се ожени. Този подтик е налице при съвпаг и добри аспекти. Ако Луната и Меркурий имат лоши аспекти, то ще имаме пак същия подтик, със същите съображения, но за осъществяване на самата женитба ще има малки пречки и спънки.

С Венера - при съвпаг и добри аспекти предизвиква много мила и приятна придобивка през годината. При тези аспекти имаме в повечето случаи раждане на дете, когато партньорите са млади и способни за това, а при по-възрастните - раждане на внуче. При лоши аспекти ще имаме временна раздяла по място между партньорите - единият може да отиде другаде за известно време по служба. Такава раздяла лицето може да има и със своите най-близки хора.

С Марс - при добри аспекти ще даде също условия за женитба, но подтик за това ще бъде полово разположение към партньора. При лоши аспекти ще имаме големи неприятности между съпрузите, често стигащи до развод; изобщо неприятни събития.

С Юпитер – при съвпаг и добри аспекти ще обуслови година, през която жилищните проблеми ще се уредят: придобиване на жилище, освежаване на жилището с ремонт, подобряване на обстановката – с обзавеждане. При такива аспекти се дава и възможност за постъпване на работа, служба в научно заведение, условия за добри сделки. При лоши аспекти – точно обратното – липса на възможност за осъществяване на някакво желание и нужда, която би улеснила живота на човека.

С Сатурн – при съвпаг и лоши аспекти предизвиква нарушение на здравословното състояние. При добри аспекти на лицето ще му се наложи да се грижи за някой свой близък човек.

С Уран – при съвпаг и лоши аспекти ще даде условия за неприятни отношения с партньора, а в някои случаи и за развод; възможност за пътуване, но с изненадващи пречки; в повечето случаи пътуването няма да се осъществи. При добри аспекти – условия за женитба, пътувания, период на добри отношения между съпрузите.

С Нептун – при съвпаг и добри аспекти ще дадат условия за брак, успешни пътувания, възможност за осъществяване на ясно изразени желания, нужди, независимо от какво естество ще бъдат те. При лоши аспекти – пречки и липса на възможност за осъществяване на всичко, което добрите аспекти дават.

С Плутон – при съвпаг и лоши аспекти може да има неприятности в семейния живот, стигащи и до развод, заболяване на половите органи, неуспехи и липса на условия за осъществяване на всяко начинание. При добри аспекти – успешни пътувания, условия за женитба и осъществяване на всеки подтик.

Аспекти на Меркурий

С Венера - при съвпаг и добри аспекти дава възможност за добра и сполучлива изява в изкуството, работата, успешни сделки. При лошите аспекти - спънки и несполуки при осъществяване на това, което добрите аспекти и съвпагът дават.

С Марс - при съвпаг и лоши аспекти дават караници, разправици, липса на възможност за диалог, потиснато състояние. При добри аспекти - добро и сполучливо разискване на въпросите, приятна и творческа възможност за индивид.

С Юпитер - при съвпаг и добри аспекти лицето ще получи пари. При лоши аспекти парите, които има право да получи, няма да стигнат до него.

СЪС Сатурн - при съвпаг и лоши аспекти дава струпване на мъчни и неприятни задачи за разрешаване. При добри аспекти ще има сериозни задачи, но те ще се разрешат благоприятно.

С Уран - при съвпаг и лоши аспекти предизвиква изненадващи лоши случки и задачи, които ще измъчат индивида. При добри аспекти - също изненадващи случки и задачи за решаване, но всичко ще се реши добре.

С Нептун - при съвпаг и добри аспекти лицето ще има добър контакт с идейния свят, благоприятни хрумвания, които ще дадат добър резултат. При лоши аспекти носи заблуди и измама.

С Плутон - при съвпаг лицето губи възможност да мисли и ще взема неправилни решения. При лошите аспекти - бурни, изненадващи, лоши мисли и задачи се струпват на главата. При добри аспекти - голям прилив на интелектуална сила.

Аспекти на Венера

С Марс - при съвпад и добри аспекти дава силно изразена радост от много благоприятно събитие или голяма любов към човек от противоположния пол. При лоши аспекти дава скъсване на връзка с човек от противоположния пол или заболяване на бъбреците.

С Юпитер - при съвпад и добри аспекти дава получаване на наследство или подаръци. При лоши аспекти човекът ще преживее разочарование: ще очаква нещо хубаво от хора, на които е направил добро или ценни услуги, но няма да получи внимание.

Със Сатурн - при съвпад или добри аспекти определя голяма материална помощ от възрастни хора, възможно е и от родителите. При лоши аспекти човекът ще преживее загуба - смърт на близък възрастен човек.

С Уран - при съвпад и добри аспекти ще даде силни чувства и връзки с човек от противоположния пол, възможна е женитба. При лоши аспекти - неприятности в семейството, стигащи до развод. Ако не е женен - връзка с човек от противоположния пол, който не е от родния му грат или е разведен.

С Нептун - при съвпад и добри аспекти дава много добри и обилни сърдечни преживявания. При лоши аспекти - ще преживее разочарования: ще очаква внимание и разположение от човек, към който се е отнесъл с внимание и любов, но няма да ги получи.

С Плутон - при съвпад ще има рязко и неочаквано, без никакви причини скъсване с човек от противоположния пол; ще има предложение за женитба, но няма да приеме. При лоши аспекти - рязко скъсване с човек от противоположния пол, с който е имал връзка. При добри аспекти - приятни, изненадващи събития в семейството.

Аспекти на Марс

С Юпитер – при съвпаг и лоши аспекти дава моменти на припряност, липса на условия за подобряване или обзавеждане на жилището или за постъпване на работа. При добри аспекти дава постигане на всяка поставена задача.

СЪС Сатурн – при съвпаг и лоши аспекти има вероятно от лицето да откраднат нещо ценно или да бъде онеправдан; може да бъдат използвани неговите материални възможности от близки, приятели и познати. При добри аспекти лицето прави усилия за постигане на някаква своя идея и ще успее; също така има и условия за материални сделки.

С Уран – при съвпаг и лоши аспекти дава възможност за операция или лоши случки – падане, нараняване. При добри аспекти ще има прилив на голяма жизненост, също и успешни сделки.

С Нептун – при съвпаг и лоши аспекти обуславя неочаквани случки и приказки. При добри аспекти – изненадващи приятни случки и разговори.

Аспекти на Юпитер

Със Сатурн – при съвпаг дава мъчно придобиване на материални ценности. При добри аспекти, особено тригон, ще има голяма материална придобивка – вила, парцел, апартамент, къща, кола. При лоши аспекти – стремеж за такива придобивки, но без условия да се осъществят.

С Уран – при съвпаг и лоши аспекти обуславя стремеж за уреждане и подобряване на жилището, но няма да има условия за такава дейност; възможността за постъпване на работа и служба също няма да се осъществи. При добри аспекти се създават условия за благоприятно осъществяване на ремонти на жилището, за осъществяване на сполучливи сделки, но всичко това ще дойде неочаквано; неочаквано ще стане и постъпването на работа или в учебно заведение.

С Нептун - при съвпаг и добри аспекти дава много благоприятни, изненадващи събития, случки и известия. При лоши аспекти всичко това ще бъде много неблагоприятно.

С Плутон - при съвпаг се парализира стремежа за творчество, за материални придобивки. При лоши аспекти ще имаме резки, неблагоприятни събития, свързани с осъществяване на сделки. При добри аспекти - изненадващи, благоприятни условия, даващи голяма сила за осъществяване на материални придобивки, също и за постъпване на работа или в учебно заведение.

Аспекти на Сатурн

С Уран - при съвпаг и лоши аспекти човек ще се изправи пред много трудни условия, задачи и събития и няма да може да вземе правилно решение и да постъпи правилно. При добри аспекти ще има също така много напрегнати задачи, но личността ще успее да вземе решение, благополучно за тяхното изпълнение.

С Нептун - при съвпаг и добри аспекти човек ще има възможността, силата и устойчивостта да осъществи всяка своя идея и поставена задача. При лоши аспекти няма да има условия за осъществяването на поставената задача.

С Плутон - при добри аспекти дава голям изблик на сили и устои за постигане на поставените задачи. При съвпаг имаме парализиране на разсъдъчните способности и склонност към изненадващо неразумни постъпки. При лоши аспекти - мъчителни, трайни заболявания и брутално лоши постъпки към индивида.

Аспекти на Уран

С Нептун - при съвпаг и добри аспекти дава много приятни случки с бурни преживявания. При лоши аспекти - силно неприятни събития, преживявания и съобщения.

С Плутон - при съвпаг ще дагат през годината моменти на парализиращо състояние; в такива моменти лицето няма да знае какво да прави и ако предприеме нещо, ще бъде много злокобно. При лоши аспекти - големи нещастия от най-различно естество, включително и болести, големи нервни напрежения. При добри аспекти - голяма жизненост, напрежение, завършващо с успех; погнисани успешни сделки.

Аспекти на Плутон

С Нептун - при съвпаг дава парализиране на емоциите в човека. При добри аспекти - много силни, изненадващи случки и съобщения. При лоши аспекти - упорит подтик за вземане на неблагоприятни решения, като развод, смяна на работа, напускане, тежки заболявания, на които трудно се определя диагнозата.

27 май 1986 год., Симеоново

КНИГА ВТОРА

ГЛАВАТА И ЛИЦЕТО КАТО ИЗРАЗ НА ЧОВЕШКАТА ПРИРОДА

Най-важното и най-съвършеното нещо във всяка жива форма са централната и периферната нервни системи. Колкото те са по-развити и по-богато изразени, толкова е по-сложен изразът на тази жива форма – било по нейния външен, физически образ, било по нейните прояви в качества, способности и устрем за изява, изобщо по психологичната ѝ природа. Тази природа е малко неясно изразена в по-нисшите видове живи форми, благодарение на по-просто устроената им мозъчна и нервна системи. С нейното развитие и усложняване се обогатява и усъвършенства както физическата форма, така и психологическият израз, докато се дойде до човека, при когото мозъкът и периферната нервна система достигат до такова развитие, че с право той се поставя над всички живи форми. Известно е от съвременната наука, че всичко, което е пред нас, е израз на сила. Астрологията на Саабей твърди, че силите, които са създали Слънчевата система, са създали и човека. Човекът не е само онова, което ние виждаме пред себе си, но има и един друг образ, наречен „двойник на човека“ или както древните мъдреци са го наричали – „звездно тяло“. Това Звездно тяло е поле за изява на силовите течения, идващи от всички членове на Слънчевата система. Оттам е и връзката между човека и изтичащите сили от всеки член на това семейство. Животът, плод на Необятния миров силов океан, в който всичко е потопено, се проявява във всяко небесно тяло по най-различен начин и всяко течение носи елементите на живота, който протича в това тяло.

Приехме, че всяко нещо около нас е израз на съгъстена енергия съгласно формулата на Айнщайн: $E=mc^2$. Ние обаче ще трябва да се съгласим, че съгъстяването на енергията, за

да се получи във видима за нас форма, не е станало изведнъж, а минава по пътя на известна последователност, която нашите очи не могат да констатираат. Те могат да голавят само вълнообразните движения с дължина от 0,4 до 0,8 милионни части от милиметъра. Трябва да се приеме, че извън този изключително тесен спектър има движения, които също носят израз на живот. Така е с нашето Звездно тяло, което е израз на един етап от това съгъстяване. То е в нас, във физическото ни тяло, и е ръководният фактор. То създава и оформя както физическото ни тяло с неговите подробно структурирани части и области, така и мозъка, който ни дава израз на всички качества, способности и устрем за изява. Учените са установили и са изчислили, че това Звездно тяло в своя етап на съгъстяване на силите има вече и тегло – 33 грама.

Астрологията твърди, че когато силовите течения от членовете на слънчевото семейство са правилно приети в Звездното тяло на човека, клетките на мозъка му са в правилен, хармоничен ред и функционират нормално. Когато обаче в човека се породят негативни прояви като гняв, омраза, лъжа, желание за грабеж и пр., се създава едно безредие на мозъчните клетки. Когато това безредие остане за постоянно, налице е вече едно психично разстройство в дадения човек. В потвърждение на това учени от Калифорнийския университет в Лос Анжелис при аутопсия са изследвали проби от главния мозък на страдащи от шизофрения и са открили, че групите от неврони се намират в пълен безпорядък, докато при здрави и нормални хора те са били подредени равномерно и хармонично.

Едно сравнение ще помогне за по-доброто разбиране на гореказаното. В сегашното си развитие науката е установила свойствата на кристалите и по-точно на течните кристали, където молекулите на веществото са подредени в един абсолютно хармоничен порядък. Те имат чудното

свойство да долавят различните вълнообразни трептения от пространството около Земята и да ги трансформират от един в друг вид и усилвайки ги с електрически ток, те стават приемливи за нашите сетива. Благодарение на това тяхно свойство имаме чудесата на съвременната техника - радио, телевизия и пр. Щом като течните кристали са способни да правят това нещо, колко повече могат да го сторят клетките на мозъка, които са безспорно най-съвършеното вещество на Земята. Както идеалният порядък на молекулите в кристалното вещество дава тази възможност, така и в хармоничния порядък на клетките в мозъка се съдържа и възможността да приемат силовите течения от членовете на слънчевото семейство. Когато по своя еволюционен път човешкият мозък достигне по-голямо съвършенство, тогава той ще може да приема силовите течения и от другите небесни образувания - на първо място тези от зодиакалните съзвездия. При сегашното развитие на човешкия род мозъкът на човека може да се възбуди и да приема силовите течения, когато сетивата на човека приемат впечатления или когато по ред причини човек се е докоснал до Идеиния свят. Затова, колкото повече и разнообразни впечатления приема човек, **толкова мозъкът му повече** се активизира, действа, разширява се, уголемява се и с това се усъвършенства неговият веществен строеж. У човек се събуждат мисли, чувства, подтици за действие - волята.

В настоящия момент мозъкът на човека е едно организирано, меко вещество, което пълни вътрешната кухня на черепа. Той се състои от две вещества: едното е бяло, влакнесто по тъкан, а другото е сиво, изграждащо горния слой на мозъка. Този слой представлява надуплено и нагънато сиво вещество. Гънките и дуплите на това сиво вещество имат значението да придават на мозъчната кора по-голяма повърхност. То прониква навсякъде над бялото вещество с еднаква дебелина. Установено е, че сивото вещество е глав-

ният фактор в психологичната изява на човека. Колкото повече гупли има, колкото мозъкът е по-набразден, толкова мозъчната дейност в даден човек е по-богата и интензивна. Колкото отиваме по-наголу в редицата на живите същества, толкова и гънките намаляват, докато те напълно изчезват в по-елементарните представители.

При отделните хора гънките на мозъка, макар и наредени по един общ план, по брой, дълбочина и по качество на сивото вещество са коренно различни. Тази разлика съответства на различието в способностите на хората. От факта, че по-голямата интелигентност се среща там, където сивото вещество е повече, се вади заключение, че то е мозъцият проводник за по-пълното и богато възприемане на силите течения от членовете на слънчевото семейство.

Черепът, в който е затворен мозъкът, се приспособява към развитието му от детинство до зряла възраст. И когато човек остарее и мозъчната му дейност отслабне, то и черепът съответно намалява. Мозъкът, който контролира всички процеси в тялото и е център на всички усещания, не притежава сетивност. Кръвоносната система на мозъка е много сложна и приспособена да му оставя голямо количество кръв. Мозъкът при нормална дейност има способността да се раздува и с това наляга върху костите на черепната кухина, при което я разширява. Колкото по-разнообразна и ясно изразена е мисловната, емоционалната и волевата дейност на човека, толкова черепът и изобщо главата му добива по-голяма и по-хармонично устроена форма, докато стигне до един размер, детерминиран от непознати на нас закони. Стигайки до този размер на мозъка и черепа, започва тяхното по-нататъшно усъвършенстване, изразено в качеството на мозъчното вещество, многобройността и дълбочината на неговите гънки. Че наистина е налице налягане на мозъка (раздуване), когато той е възбуден, се установява от видни изследователи на човешката мозъчна дейност при случаите, когато части от черепа по

рег причини са премахнати. Тогава се вижда, че при възбуда на мозъка, причинена от мисли, чувства или волев подтик, той започва да напире и излиза навън от отвора. Това се дължи на по-голям прилив на кръв в мозъка, който му дава възможност да расте, а оттам и да разширява черепната кухина. Колкото мозъкът на гаген човек е по-голям, по-набразден, толкова човек е по-способен, по-интелигентен и с по-големи възможности да приема силовите вибрации на членовете на слънчевото семейство и оттам да притежава техния по-съвършен израз. Затова най-гаровитите хора притежават най-развити мозъци с най-хармонично развити черепи. Изобщо развитието на мозъка е пропорционално на умствените способности и силата на техния израз. Прочутите хора, известни със своите ярко изразени способности, са притежавали черепи, по-големи и по-добре оформени от тези на обикновените хора. Тук разбира се не трябва да се имат предвид някои болестни състояния на мозъка, каквато е например т.нар. хидроцефалия, при която имаме разширение на черепа, причинено от наличието на течност в мозъка.

Установено е по един безспорен начин, че хора, които имат по-малки размери на черепа, например с хоризонтална обиколка на главата над ушите и около веждите около 30-33 сантиметра, са личности с крайно изостанала интелигентност и ограничени способности. С увеличаване на тази дължина имаме вече и по-благоприятно проявление на човек както по сила, така и по разнообразие на неговите способности и воля за изява. Когато дължината на тази окръжност достигне 56-57 сантиметра, имаме вече напълно нормално развитие на способностите, както по тяхното разнообразие, така и по силата на техния израз. По-натък в развитието на човека започва усъвършенстване на мозъка и неговите възможности. Друга една показателна мярка, която има значение преди всичко за моралния устой на човека, е дължината от корена на носа през горната част

на главата до тилната част на черепа. Ако тази гължина е около 20-23 сантиметра, то имаме напълно изостанал човек както по интелектуални способности, така и преди всичко по неговия устой, преди всичко по отношение на моралните принципи. С нарастването на тази гължина се подобряват и качествата. Когато тази гължина достигне 36 сантиметра, имаме вече нормално развитие на качествата на човека и най-вече на неговия устой в морално отношение. Оттам нататък също започва усъвършенстването на мозъка и неговите изяви.

От изследванията на мозъците и черепите при различните народности и раси се установява също, че при примитивните от тях мозъците и черепите са по-малки по тегло и размер. При някои от тях те достигат до 1200-1300 грама, съответно с по-малък черепен размер, а това е израз и на по-малка интелигентност. При по-напредналите в интелектуално отношение раси, каквато е например бялата, теглото на мозъка достига до 1700-1800 грама със съответно по-голяма черепна кухина. А хората с изключителни и всестранни способности, с дарби да поемат ръководни и отговорни задачи, каквито например са били Наполеон, Кромвел, Кювие, София Ковалевска и др., са притежавали черепи с по-голям размер и мозък с тегло около 2000 грама. Вярно е, че има много способни хора с по-малки мозъци и черепи, но тук способността се изразява само в тесните рамки на дадена област. Разбира се за правилната оценка трябва да имаме предвид и самото качество на мозъка. Това може да се установи по външните белези и форми на тялото и най-вече по ръцете и особено по лицето и главата, където имаме най-много нервни окончания, които при своето действие са способни да променят отделните части и размери по тялото: главата, лицето, ръцете, покритата с косми част на главата, челото, веждите, очите, носа, устните, устата, брадата, ушите.

Силовите течения от членовете на слънчевото семейство създават и групират мозъчните клетки в центрове, способни да приемат и реагират на естеството вибрации, отразяващи живота, който се изявява във всеки член от това семейство. Досега в обикновения човек са открити около 50 мозъчни центрове.

Човешката природа се изразява главно в четири способности: първо, възможността да се докосне до идеиния свят, до идеите; този свят е изразен от древните мъдреци символично като свят на огъня. Второ, до света на мисълта – менталния свят, изразен от древните като свят на въздуха. Трето, до света на чувствата – емоционалната природа, изразена със символа вода; светът на чувствата, променливи и лабилни като водата. И най-послед четвъртият свят – светът на волята – устойчивостта, силата за осъществяването на всяка поставена задача; този свят е изразен с понятието **З**емля.

Обяснихме, че когато един мозъчен център се възбуди, то към него се увеличава притокът на кръв и той започва да наляга върху вътрешната страна на черепната област, където се намира самият център. В тази област черепът изпъква. По тези изпъкналости върху главата се вади заключение как човек се изявява в четирите свята. Че наистина мозъкът е разделен на центрове, се установява при хора, които в дадена област на науката или изкуството се проявяват много силно, а в други области са напълно посредствени. Така например геният на френската математическа мисъл и теоретична механика Анри Поанкаре е казал, че не знае дали може да събере правилно две числа – боравенето с числа и висшата математика са съвсем различни области на науката. Всеки от нас е установил, че ако сме уморени от определена умствена работа и се заловим с нещо друго, което ще извика на работа друга умствена способност, ние усещаме известно облекчение и отмора. Така се е създало правилото: да се промени работата, за да си починем. Този

факт може да се обясни само ако се приеме, че мозъкът притежава много центрове, от които един или няколко действат при дадена работа, а другите почиват.

При новороденото дете главата по отношение на тялото е много по-голяма, отколкото при възрастния. Още при раждането способностите, които детето носи, действат и оформят мозъчните центрове, които ще ги изразят. Ако това действие е по-продължително, детският череп по-бавно се втвърдява. Това е признак, че детето носи повече качества, способности и воля. С други думи, то ще бъде по-интелигентно. В такъв случай Звездното тяло, според Саабей, не позволява втвърдяването на черепа, докато далечните планети (от Юпитер нататък) не създават и не оформят центрoвете, които ще носят и изразяват техните силови течения. А те носят голямата интелигентност. Ако черепът на едно дете бързо се втвърди, то това говори, че то е с посредствени качества и слаба интелигентност.

Отбелязахме, че всяка планета създава и оформя центрове в дадена област на мозъка. Задачата на Слънцето обаче е по-специална. Със своето въздействие то бавно, но сигурно организира и облагородява Звездното тяло на човека, а оттам и мозъчните центрове, които са създадени. Макар че дадените центрове в различните хора съществуват, то тяхното качество и проява се определят от това, доколко слънчевите течения са ги организирани и облагородили в течение на многото прераждания. Това създава различието между хората. Звездното тяло на човек подлежи на еволюция. Според това, докъде е стигнал този процес, се определя и човешката интелигентност, както и по-правилното и по-добре оформено тяло по отношение на всички негови органи и външни форми. Доколко това организиране и облагородяване не е постигнато, ще ни покажат най-вече ръцете, лицето и главата, защото те притежават най-много нервни окончания, които със своята дейност определят техните форми.

Всеки мозъчен център, освен да наляга и раздува своята област на черепа, за което вече отбелязахме, има и способността да изтънява костта на черепа, която се намира пог него. Човек с много добро осезание на пръстите би схванал къде мозъчните центрове са по-активни, защото там имаме по-тънка черепна област и е по-топло: имаме приятно излъчване на топлина поради гобрата кръвна циркулация в тази област. Мнозина изследователи, за да разберат какво са представлявали някои починали хора в интелектуално и морално отношение, са поставяли запалена свещ (или каквото и да е източник на светлина) в техния череп и там, където се е наблюдавало просветване, е имало мозъчни центрове с по-голямо развитие и с по-голяма активност. Ако този човек е бил с много добре развити и активни мозъчни центрове, даващи моралните качества и устои, то светлината в горната част на черепа, където са моралните центрове, по-добре просветва, поради по-голямото изтъняване. Това разбира се, се отнася и за други области. Изобщо хората с по-голяма интелигентност и добре развити морални качества имат по-тънка черепна кост и по-големи черепи.

В гревността предимно хората от високо интелигентната Първа раса с особено усърдие и внимание са се занимавали с човека и са търсили методи, чрез които да проникнат и разберат голямата загадка, наречена Човек. Това е било крайно необходимо, за да може да се определя и насочва пътят на всеки човек, родил се на този свят. За тази цел те са създали ред науки, които сегашните хора наричат окултни науки. А що е наука? Науката събира фактите и търси законите, които ги създават. В случая имаме пред себе си гаден човек с детайлно оформени ръце, глава, лице и пр. Цялото това разнообразие не е плод на някаква случайност. Тези форми са плод на сили, които по своя вид и напрежение са свършено различни при различните хора. Този, за когото загадката „човек“ представлява интерес, трябва да ги тър-

си и разбира, за да се насочва и ползва от тях както за себе си, така и за околните.

Между науките за човека най-приемлива и възможна, податлива за изучаване е науката за формите и линиите по неговата глава и преди всичко по лицето, защото те могат непосредствено да се наблюдават.

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Главата на нормално развития човек трябва да е в хармония по отношение на цялото тяло. В едно добре изградено и оформено тяло всички физиологични процеси се извършват плавно, непринудено, безболезнено. Нормалният човек не усеща тялото си. Кожата е еластична, свежа и топличка при пипане. Потта, която се отеля от нея, е дори приятна за мирис. Белите гробове работят плавно. Въздухът се вдишва през носа. Когато човек е уморен, организмът навреме му дава да разбере, че се нуждае от почивка. Сънят е спокоен, освежаващ. Устата са затворени както през деня, така и през нощта. Главата се движи свободно, без каквито и да било изпъквания в областта на шията. Тя трябва да бъде с хармонична гължина. Дългата и тънка шия говори за слаби бели гробове, предразположени към заболяване (слабо дишане). Чрезмерно дебелата шия е предвестник на апоплектичен удар (инсулт). Апоплексията е болест, при която става кръвоизлив в мозъка, при който спират внезапно всякаква сетивност и движения, без да се прекъсва дишането и кръвообращението. Главата и лицето дават най-добрата и пълна представа за човека.

Ако главата има формата на куб (квадратно лице), то имаме един активен, лесно възбудим човек. Такъв човек не търпи възражения и не приема каквито и да било директиви, съвети, наставления. Той е под силното влияние на планетата Марс.

Ако лицето е продълговато, то имаме човек с активна, динамична и творческа мисъл. Това са хора, които се занимават с по-сериозни задачи в живота си и е ставало нужда да употребяват мисъл, устои и напрежение за тяхното постигане. Тези хора имат интерес към материалното, триизмерното, осезаемото.

Онези хора, които имат кръгли, валчести лица, не са много активни с мисълта си по отношение решаването на задачи там, където е необходимо напрежение и устои, било във физическо, интелектуално и в емоционално отношение. Обичат леките постижения. Те иначе са пъргави, подвижни, всякога засмени, с добра обхода, учтиви, дипломати, изобщо хора контактни. Обичат спокойния, заговорен живот. Занимават се обикновено с работа, която не изисква каквото и да било напрежение. В тях силно е изразено влиянието на Луната.

Когато посредствените, нисшите и елементарни мисли, чувства и погтици за действие вземат нагмощие в гаген човек, то голната част на лицето му се разширява и огрубява. При това лицето често е несиметрично. Ако в него започнат да преобладават възвишени чувства, мисли и благородни погтици за действие, тогава голната част на лицето му се стеснява и става по-красива, по-нежна.

Когато в лицето на гаген човек преобладават правите линии, то той е повече електричен, с ясна, трезва, неподдаваща се на емоционално влияние мисъл. Ако преобладават кривите линии по лицето му, то имаме човек магнетичен, привлекателен, с мека, приятна обхода. Такива лица са красиви.

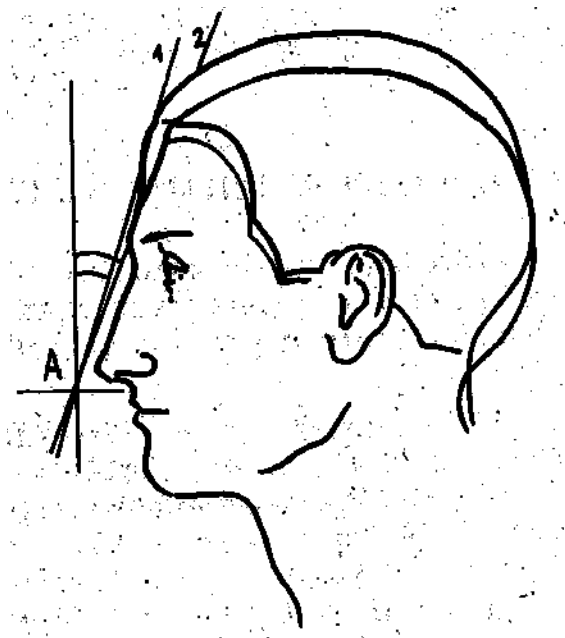
Ако по лицето на гаген човек има много линии, то той живее в постоянно безпокойство.

Силната воля прави главата широка.

Когато гаген човек е лесно докачлив, то горната задна част на главата му е високо издигната. Горделивите хора гържат главата си вирната, защото центърът на тежест-

та в мозъка е повече в задната част на главата. Философите, които работят с предната част на мозъка си и при които центърът на тежестта на главата е повече в предната част, ходят с малко наведени напред глави – те са всякога замислени. У религиозните хора, хората с морални качества и устои, притежаващи добре развити морални центрове в горната част на главата, енергията е натрупана там, те държат главата си изправена.

Колкото челото и изобщо цялата предна част на главата са по-отвесни, толкова човек е по-интелигентен. Колкото лицето е по-наклонено назад, толкова интелигентността е по-слаба. Във фигура 4 ъгълът A определя човешката интелигентност. Колкото той е по-голям и по-близък до 90 градуса, толкова интелигентността е по-голяма, и обратно.

Фиг. 4

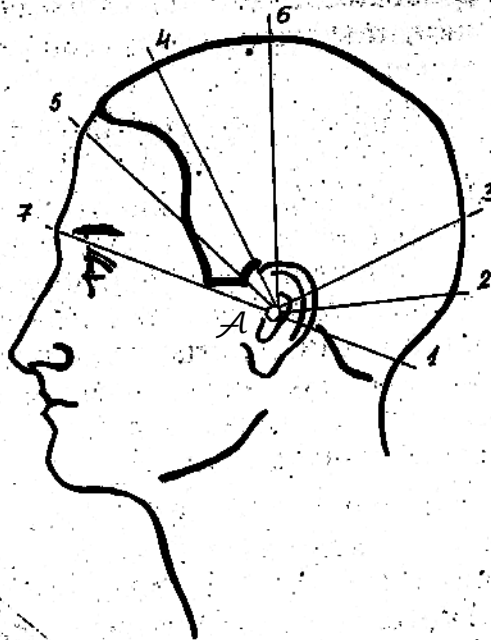
Изобщо всяка форма у човека носи и своето съдържание като израз на качества, способности и сила на изява. Облице, меки форми са израз на бавни и без напрежение прояви. А мускулестите и костеливи форми носят по-голяма сила и могъщество.

ОРГАНИЧЕСКОТО РАЗВИТИЕ НА ГЛАВАТА

Отворът на ухото се приема като важен изходен пункт за определяне развитието на мозъчните центрове, отразяващи качествата, способностите и устрема за изява (волята в човека).

Ако теглим една права от отвора на ухото до долната задна част на главата, както е показано във фигура 5, отсечката 1 (издутостта на тази задна част на черепа) определя половия нагон - ясно изразеното чувство и стремеж за продължение на рода. Неговата величина се измерва с разширението на черепа под тилния връх между ушите. Такава способност и разположение на човека е необходима за продължаване на поколенията. Този нагон създава между двата пола гружба, милци, нежни, приветливи обноси и жажда за по-тесен контакт. Тези феномени не биха могли да намерят обяснение по пътя на една обоснована мисъл, защото при тяхната изява интелектуалните и морални нива на двата индивида не са от значение в повечето случаи. Това трябва да ни убеди, че всички тези прояви не се ръководят и управляват от другите центрове на главния мозък, а именно от този.

И наистина, точно там, където е краят на задната част на главния мозък - под него, където посочихме центъра на половия нагон, се намира т.нар. малък мозък. Когато той е добре развит, налице е едно разширение (издуване) на тази област на черепа. Ако разгледаме строежа на този орган, не може да не приемем, че той наистина е сложен, важен

Фиг. 5

и висш орган на нервната система. Той е разположен и заема голяма част от задната черепна ямка, под тилните дялове на главния мозък (мозъчните полукълба). Самият факт, че малкият мозък е отделен от главния чрез дълбока цепнатина говори, че неговата функция е нещо съвсем отделно от тази на главния мозък. Нека разгледаме и неговото устройство, което е доста сложно: малкият мозък е съставен от две големи странични части (полукълба) по подобие на главния мозък и от по-малка средна част, която поради особената си форма е наречена червей. Тази средна част е отделена от тези полукълба чрез надлъжни бразди. Малкият мозък, както и главният, е построен от сиво и бяло вещество; както при главния мозък, и при него повърхността

му е покрита със сиво вещество. Малкият мозък също има бразди, но от по-груб характер в сравнение с тези при главния мозък. Всичко това ни дава основание да приемем голямата му роля в живота на човека.

Не можем да приемем, че функциите на малкия мозък са добре изучени и познати. Правени са опити при пълното му или частично премахване у животни. Наблюдава се разстройство в движенията, мускулния тонус е намален, координацията на движенията е нарушена, походката е неотмерена. Настъпва лесна мускулна умора, мускулите са отпуснати. Но всички тези белези с течение на времето се подобряват. Засега това са установили учените за функцията на малкия мозък, което е крайно незадоволително, като се има предвид, какво той представлява.

Известно е колко голям дял от живота на хората заемат отношенията между двата пола – мъжът и жената със своята характерност и сложност. Тези отношения, преди всичко на привлекателност, симпатия, жажда за по-тесен контакт, са нещо съвсем отделно от интелектуалните и морални изяви на човека. Според астрологията тези сложни изяви се дължат на малкия мозък като център на половия нагон, създаден и оформен от силовите течения на Луната. Дотолкова съществува нужда от подобни чувства и отношения, че тяхната липса създава голям недостатък у хората, една студенина и хлад лъха от тях. Неговото влияние укротява човешката гордост и всички антисоциални течения, като увеличава дейността на добродушните и благородни чувства. Това обяснява много факти от взаимните отношения между двата пола. Мъжете биват обикновено по-великодушни и добри, по-благосклонни и милосърдни към жените, отколкото жените към тях и помежду си. Този център у малките деца е слабо развит. При напредване на възрастта той се развива и достига максималната си големина към 20-25-годишна възраст.

Малко по-нагоре, пак в тази част на главата, се намира центърът, който възбужда любовта към малките деца, особено към собствените (отсечка 2). Тази способност е дадена на човека, за да бъде в помощ и услуга на слабото и немошно дете, особено при опасност. Това е ярко изразено и у птиците, и у животните. Това чувство няма отношение към качествата на самата рожба, било те външни или психологически. Така например, майката обича най-много детето в първите месеци, когато то още не е привлекателно за другите хора. Нейните грижи и обич биват толкова по-силни и по-продължителни, колкото рожбата е по-слаба. Този орган по правило бива много по-развит у жените, отколкото при мъжете и мъжките животни. При народите от крайния север – ескимосите, където условията за живот са много сурови, тази черта е особено силно развита.

Непосредствено над органа на чадолюбието се намира центърът, който създава у човека привързаност към родината – родното място, бащиното огнище (отсечка 3). Привързаността към мястото, където човек се е родил и е живял, е независима от това, дали то притежава, или не качества, които биха създали и улеснили живота. Този център е особено силно развит у планинските жители и те особено много страдат от носталгия, когато напуснат родното си място.

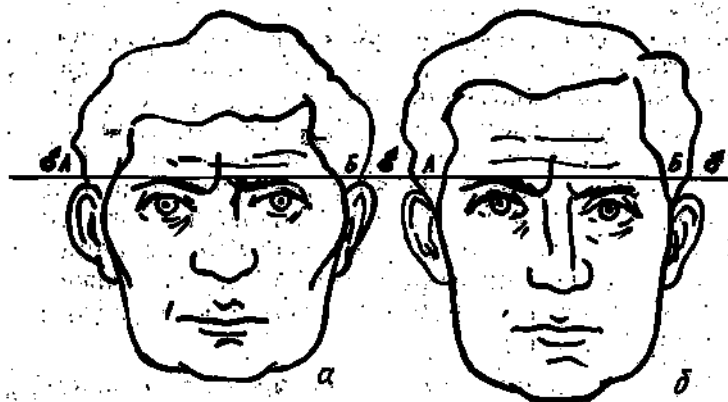
Малко по-настрани от центъра на любовта към родното място се намира центърът, който създава у човека желанието и необходимостта от гружба и приятелство. Когато е добре развит, той дава широта и пълнота на горната част на главата. Службата на този орган е да събужда у човека привързаност към ближния, приятелство, желание да се привързва към всичко, което е способен да обича. Докато половият нагон ни привързва и привлича към лица от противоположния пол, а чадолюбието – към собствените ни рожби, то този център способства човек да обича всички хора, способни да бъдат отзивчиви към него. На този орган

се дължи не само нашата привързаност към близни и подобни, но и към животните, които се намират под наша грижа - котки, кучета, коне. Този орган е източник на всички връзки между хората и е основа на обществения живот. Всички мозъчни центрове, които се намират в задната тилна част на главата, са създадени и оформени от силовите течения на Луната.

Встрани от тях, около ушите, се намират мозъчните центрове, които дават жизненост, смелост, устойчивост на човека срещу негодите в живота. Такъв човек е способен да живее при всички условия. Те дават сила и подкрепа да се противопоставяме на болестите, както и на умората и страданията. Когато тези центрове са развити, дават на човек възможност за борба срещу посегателствата върху неговите права, било те лични, или имуществени. Силата, устойчивостта, жизнеността са така необходими в един свят, където изобилстват мъчнотииите, които ни заобикалят от всички страни и срещу които трябва да се борим, за да поддържаме съществуването си. Обаче, ако тези центрове са слабо развити, то лицето ще се отличава с боязливост, склонност да избягва всички ситуации, в които ще трябва да се противопоставя на предразсъдъците и да посреща враждебността на хората; въобще слаба съпротива и издръжливост както на психически натиск, така и на физически (на външните условия на живота). При такъв случай главата там е тясна и ушите са прилепнали до нея. Имах един интересен случай да констатирам това: при едно изкачване на стената от хижа „Алеко“ към Черни връх на Витоша, горе, на самия ръб на стената, беше поставена паметна плоча на наскоро загинал алпинист при неблагоприятни зимни условия. Признателни негови другари бяха поставили върху нея и порцеланов портрет. Когато внимателно погледнах портрета, видях, че главата му около ушите беше сплескана, а самите уши - прилепнали до нея. Младежът е имал слаба съпротивителна сила, не е устоял

на неблагоприятните зимни условия и умира там. Когато тези мозъчните центрове са добре развити, то разстоянието между двата отвора на ушите е значително голямо и имаме подчертана ширина на главата в тази област. Там главата е издута и ушите са щръкнали повече.

Известно е, че при месоядните животни главата при ушите им е добре развита и разширена. Докато при тревопасните главата в тази област е стеснена. Големият арабски лекар, учен и философ Абу Али Хусиян ибн Абдулах ибн Хасан ибн Али ибн Сина Ал Бухари, известен в западния свят с името Авицена, е направил интересен опит за установяване въздействието на тези центрове върху живите същества. Той взема два еднакви по възраст и тегло овена, като единия поставя го клетката на здрав, млад и егър вълк, а другия - по-галече от него, като наредил и двата овена да се хранят добре и често със задоволяваща ги храна. Овенът, който бил близо го вълка, като слушал и виждал неговия вой, жадния му за стръв поглед и тракането на зъбите му, изгубил апетит, престанал да се храни и най-после умрял. Другият, който е бил по-галеч, също намалил храненето, но загубил само от теглото си и оживял. Това е демонстрация на липса на устой срещу неблагоприятния преди всичко психологически натиск. Тези мозъчни центрове са създадени и оформени от силовите течения на планетата Марс. Когато тези центрове са развити, но мозъчните центрове в предната част на мозъка върху и около челото, които изразяват човешкия ум и неговата интелигентност, не са развити, изостават и горните мозъчни центрове, които създават моралните качества; тогава такъв човек е кавгаджия, побойник, брутален, крадец, убиец. Изобщо имаме човек с най-нисши прояви. Ако обаче заедно с тези марсови центрове са налице добре развити интелектуални и морални качества, то имаме човек, който се бори за човешките правдини, голям реформатор, защитник на слабите и онеправданите.

Фиг. 6 а

Фиг. 6 б

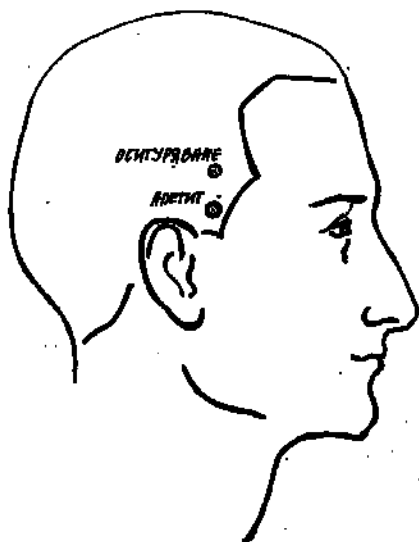
Фигура 6а показва силно развити разрушителни центрове, изразени в разширение около ушите, отсечката А-Б е голяма и ушите са щръкнали, без развити интелектуални и морални центрове.

Фигура 6б показва добре развити марсови центрове при човек с добре развити интелектуални и морални центрове. Другите отсечки от фигура 5 - А-4, А-5, А-6 - определят групи центрове, за които ще отбележим по-долу. Колкото те са по-дълги, толкова съответните центрове в точките 4, 5 и 6 са по-развити.

От всички членове на слънчевото семейство **Юпитер като най-голяма планета и такава с почти изправена ос на ротация** дава най-много и най-ценни качества в творческата насока на човека. Един човек без силно влияние на Юпитер не може да бъде творец в голям мащаб. Общо взето, неговите силови течения разширяват мозъка и главата. Когато това разширение е в долната част на главата, то неговите силови течения създават и оформят мозъчни центрове, даващи по-примитивните подтици. Точно прег

горната част на ухото се намира мозъчният център, който създава у човек стремеж и жажда за ядене и добър апетит. Когато там е изпъкнало, имаме човек с голям апетит (фиг. 7), достигащ често пъти до чудовищни размери. Такива хора могат непрекъснато и с наслада да ядат, при което силно затлъстяват. Точно от тази област излизат и нервите на обонянието, което е важен фактор за възбуждане на апетита. Имах случай да видя селянин от едно софийско село, за когото ми казаха, че когато отивал на коситба, си приготвял за обяд цяла тенекия със супа от коприва и ориз. Изяждал цялата супа, а накрая надигал тенекията, за да изпие и остатъка. А когато слизал в града, изяждал по две големи таби с мекици. Този център се развива първи у всички живи същества, включително и при човека, затова след раждането всяко живо същество се насочва към източника на храната – гърдите на майката.

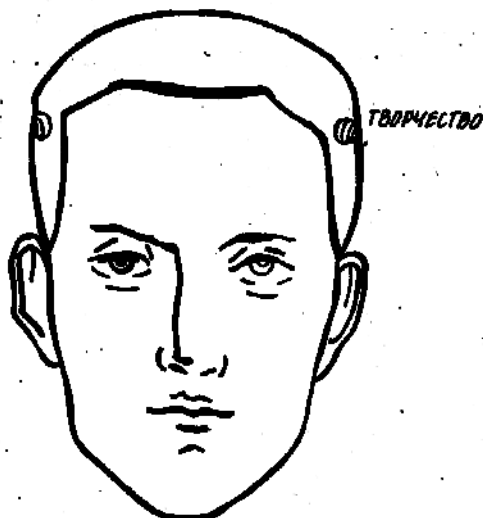
Малко по-напред и малко нагоре от този център на апетита се намира мозъчният център, който тласка човека да се грижи, да се осигурява и запасява с необходими материални ценности, нужни за неговия живот (фиг. 7), тъй като е разбирал добре, че не ще може да ги намира навсякъде и през всяко време на годината. Освен това човек знае и разбира случаите, когато няма да има възможност да си ги набавя, било поради болест или старост. При нормално развитие на този мозъчен център налице е разумна изява към спестяване и запасяване с онова, което в даден момент на изобилие е излишно. Този център тласка към трудолюбие, в резултат на което се придобива богатство, а богатството блазни човека с възможностите, които му дава. Когато тази способност е развита повече от нормалното, тогава в човек се явява едн прекален стремеж за трупане на богатства, който при липса на морални качества се изразява в безогледен и несправедлив грабеж на чуждото. Не рядко у такива хора се заражда скъпернически стремеж да се лишават и от насъщните си нужди, за да могат да трупат все по-

Фиг. 7

вече и повече богатства. Не притежава ли човек този център в достатъчен размер, той става нехаен, непрегвдлив, живее от ден за ден, харчи каквото спечели и не мисли за бъдещето. Има ли средства в изобилие, той ги разпилява. Ако пък е ограничен в средствата си, той се приспособява както може. Такъв човек през целия си живот е в зависимост от ежедневна грижа за храната си, а при старост и невъзможност за работа става тежест на околните.

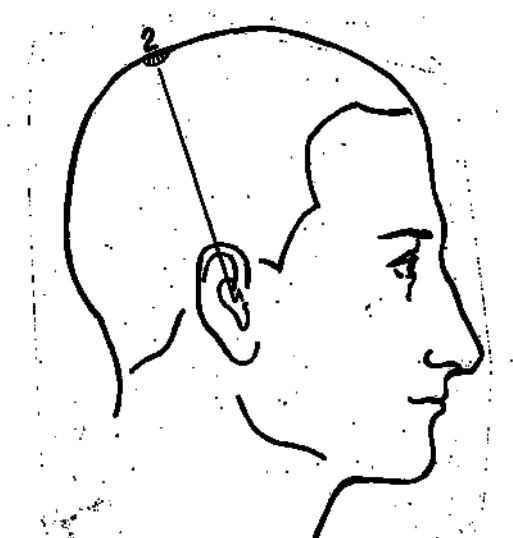
В горните, предимно по-предни части на главата и челото се намират по-висшите мозъчни центрове, създадени и оформени от силовите течения на Юпитер (фиг. 8). Тези центрове създават твореца с неговите ценни качества: възможността му да голавя идеите, необходими при започването на всеки творчески процес, смелост, упование, вяра в себе си за постигане на целта. Поемане на отговорност за правилния и добър изход на всяка започната работа, изобщо умението за ръководство. Добрите гържавни и обществе-

фиг. 8

ни ръководители, а също и тези на големите предприятия трябва да имат тази част добре развита.

А в горната задна част на главата, определена от отсечката А-2, се намират мозъчните центрове, създадени и оформени от планетата Плутон и последната, неоткрита още по пътя на наблюденията, планета, наречена от мексиканския астроном и математик Хасино Амор с името Хано (фиг. 9). При нормално развитие на тези центрове се създава у човека подтик към постоянство, настойчивост, решителност в постигане на всяка поставена задача. Той е много важен, когато е необходимо да се превъзмогват известни съпротивителни фактори. Те карат човек да се държи достойно, със зачитане на себе си, осляяйки се на своите способности, т.е. с една независимост. На тези центрове се дължи гордото и достойно държане на хората, желанието да се поставят над другите, над греболите в живота и да се отнасят с невнимание към онова, което е недостойно за почтения човек. Ако този орган е чрезмерно развит и дея-

фиг. 9

телен, то такива хора имат диктаторски стремежи да налагат своето по безогледен начин, имат упоритост, жажда за безпрекословно уважение от страна на другите към себе си, а към съдбата и живота на хората те нямат отношение. Ако пък тези центрове са слабо развити, то човек бива изменчив, неустановен, лесно се отчайва и напуска поставения път и при най-малките мъчнотии. На такъв човек не може да се уповава в нищо, защото той е способен да отстъпи още пред първите пречки. Никога не може да прояви достатъчна устойчивост за постигане на поставената задача. В сегашния стадий на човешката еволюция тези центрове не са все още добре организирани и облагородени. Когато те достигнат своето високо, пълно и свършено развитие, тогава човека ще бъде господар на силите в Природата и ще борави с психичните сили, със силата на мисълта. Такова е висшето влияние на планетите Плутон и Хано според астрологията на Саабей.

Линията А-6 във фиг. 5 със своята дължина определя моралните качества на дадения човек. Ако те са развити, то главата в тази област е изгута. Тогава имаме силно развити центровете на милосърдието, благоговението, съвестността. Мозъчните центрове в тази област са създадени и оформени от силовите течения на планетата Нептун и на неоткритата още планета, намираща се между Меркурий и Слънцето, наречена от гревните звездобройци Вулкан.

Милосърдието вдъхва у човека симпатията и му дава разположение да помага, да се притече на помощ на слабите, беззащитните и немошните тогава, когато е необходимо; подтиква човек към безкористна саможертва за помощ. Тези качества имат отношение към всички хора, независимо от ранг, народност, раса и към всички създания, включително и растенията, т.е. да бъдем крайно милостиви, когато командваме и осъждаме. Изобщо в дейността си и постъпките си да бъдем благи, деликатни, великодушни, вежливи, благосклонни, обичани от всички. Ако този орган е недостатъчно развит, то човек е не само безчувствен към нуждите и страданията на хората и всички живи форми, но проявява и пристъпи на жестокост.

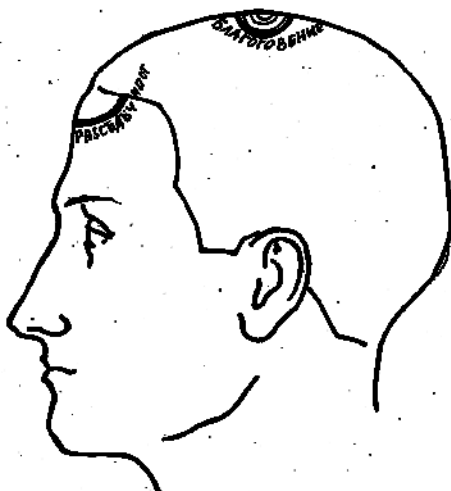
Този орган не липсва и при животните, особено при лястовиците. При коня се намира в средата на челото, малко над очите. Когато тази част на челото му е пълна, изпъкнала и широка, имаме кротки и добри коне. Ако тази част от главата на коня е тясна, вдлъбната, то той упорит, порочен, разположен да хапе и рита. У кучетата този орган се среща в различни степени. При санбернарските кучета този орган е добре развит и те се отличават с черепи, които се издигат значително над очите и имат госта добра, закръглена и широка корона; затова те са добродушни, готови за помощ и са обичани. У булдога е обратно - главата там е сплесната.

Благоговението има за задача да създаде в човек чувство на почит, уважение, преклонение към онова или към

онези хора, които са се проявили и сме ги приели като нещо по-особено от обикновеното. Когато този орган е развит, а разумът не е, то благоговението се изразява към всичко, без да се има предвид към кого и към какво (фетишизъм). Примитивните народи, при които това чувство е било развито, са се прекланяли пред животни, камъни, разни предмети, приемайки ги за богове. Благоговението не се ограничава само с религията, неговата сфера на влияние обгръща изобщо всички страни на човешкия живот и човешката дейност. На това чувство се дължи почитанието и уважението към авторитетни хора - хора, които носят в себе си нещо много повече от обикновеното, от това, което ежедневието носи. Благоговението се отнася и към всичко гревно, велико, добро. Когато не е развит гостатъчно разумът, то развитият орган на благоговението поражда фанатична привързаност към стари обичаи, към неестествени, отживели времето си убеждения. Такова едно неподкрепено с разум благоговение става причина да не могат да се приемат и прокарат някои нови истини и реформи. Историята може да ни посочи много примери за една безогледна изява на благоговение, например инквизицията и исляма. А в науката това благоговение към някои авторитети често е спъвало нейния прогрес. Такъв е случаят с александрийския учен Клавдий Птоломей, живял II. век след Христа. Считан е за автор на голям брой съчинения по астрономия, география, математика, астрология, оптика и пр., за които се установява, че не са оригинални, а са заимствани от трудове по тези дисциплини, които той е намерил в голямата Александрийска библиотека. В своето съчинение, известно под името „Алмагеста“, той излага устройството на света, т.нар. Птоломеева система. В нея той поставя Земята в центъра на света, като неподвижно тяло. Цялата тази негова ярко изразена и всестранна изява е създала у народите впечатление за човек с изключителни, свръхгениални качества. И затова никой не е посмял векове наред, чак до

епохата на Ренесанса и до Коперник (1473-1543), да отхвърли постулираното от него невярно становище за устройството на света.

Хора със силно развито чувство на благоговение (фиг. 10) обичат да се молят и изпитват наслада, когато правят това. Такива хора живеят с чувството за доброто бъдеще, за идването на Царството Небесно тук на Земята. Това крепи и дава наслада на такива хора, като им помага по-лесно да понасят несгодите на настоящия живот.

Фиг. 10 Центърът на благоговението

При посещение в Шипченския манастир съм имал възможност да видя една икона на Христа, рисувана от неизвестен дребен художник. Иконата е много интересна и е оценена като голяма рядкост. На нея образът на Христа, съзнателно или несъзнателно, е изобразен от художника с глава, на която центровете на милосърдието и благоговението са силно изпъкнали. Главата там е просто заострена.

Между двете хемисфери на главния мозък се намира една жлеза, известна с името пинеална. Сегашните учени

Все още не са открили нейното предназначение и функция. Самото място на тази жлеза, в прегръдките на най-висшия команген орган в човека, трябва да ни даде основание да мислим, че задачите ѝ са от особено важно значение. За нея древните мъдреци са подчертавали, че дава висши сетивни възприятия: интуиция, телепатия, ясновидство. Те са приемали също, че когато моралните качества, благоговението и съвестността са добре развити и активни в своята дейност, то към тези мозъчни центрове притокът на кръв се активизира, подхранването им става по-обилно. Същото е и с пинеалната жлеза. Тя се развива, организира, оформя и започва да функционира по-активно, в резултат на което имаме способност за тези висши психични възприятия.

Малко встрани от центрoвете за милосърдие се намират и центрoвете на съвестта - този орган, чрез който ние познаваме кое е право и кое не е, кое е задължение и в какво се състои то, отговорността, която поемаме за всяка една работа, чувството, което ни шепне своето одобрение, когато постъпката ни е права и ни укорява, когато не постъпваме справедливо. Това е вътрешното чувство, което кара човек инстинктивно да разпознава правдата от неправдата. Човек, у когото този орган е добре развит, е склонен винаги да постъпва справедливо. Такъв човек е способен да пожертва и личните си интереси, но не си позволява да бъде несправедлив към другите при каквито и да било обстоятелства. Той изпълнява точно и пълноценно своите задължения и обещания към другите. На тази способност някои хора дължат голямата си въздържаност, когато ще трябва да правят обещания и да поемат задължения. Този орган прави човек последователен в поведението си, защото всяка изява е поставена под контрол на правдата. Такъв човек е във висша степен симпатичен, отличава се с една приятна естественост и непринуденост в маниерите и обноските си. Хората, у които този орган е слабо развит, не съзнават своите задължения и се отличават с една безпринципност.

Такъв човек действа под влиянието на другите си по-силни чувства и подтици, без да се съобразява дали постъпва право, или несправедливо. Обещанията и ангажиментите нямат стойност за него, бързо ги забравя и не се чувства задължен да ги изпълни. На човек със слаба съвест не може да му се доверяваме в нищо.

Фиг. 11

Малко по-надолу от органа на съвестта, точно над ушите, над центровете, създадени и оформени от силовите течения на Марс, се намират мозъчните центрове на предпазливостта (фиг. 11). Този център е създаден и оформен от силовите течения на Луната и Сатурн. Той има за задача да предпазва от прибързани решения, да взема под внимание възможните случаи, които биха го поставили при неблагоприятни условия в живота, за да ги избегне или превъзмогне. Такива хора са малко затворени, не обичат да споделят с други онова, което ги вълнува. Повечето от нашите злочестини ни сполетяват поради липса на предпаз-

ливост. Този орган е вездесъщият за нас наставник, когото ни шепне: „Внимавай, постъпвай предпазливо!“.

Малко пред центъра на благоговението - там, където свършва косата в предната част на главата, непосредствено над центровете на разсъдка, определени от точка 4 на отсечката А-4 във фигура 5, се намират мозъчните центрове, създадени и оформени от планетата Уран (фиг. 11). Планетата Уран има едно рязко изразено различие по отношение на другите планети от слънчевото семейство. Докато другите планети имат оси на въртене, повече или по-малко наклонени по отношение плоскостта на тяхната орбита (като само при Юпитер тази ос е почти перпендикулярна към тази плоскост), то при Уран оста на въртене е не само легнала в тази плоскост, но и нещо повече - склучва 8 градуса в повече с нея. Това определя неговото обратно въртене по тази ос. Тази именно особеност в един добре организиран в интелектуално отношение човек създава и оформя център, способен да намира бързо истински и оригинални решения на всички въпроси, които го вълнуват, и на всяка задача, пред която е изправен. Такива хора, намират начин и метод за разрешаване на задачите по един нов, оригинален път, като не прибягват до общоприетото при такива случаи. Те са рационализаторите, гениалните хора, хората, които са способни да влязат в контакт с Идейния свят - светът, поднасящ винаги новото. Така например Нютон, у когото този център е бил добре развит, открива Закона за всемирното привличане, виждайки пагането на една ябълка. Милиони хора преди него са виждали да падат ябълки, без да обърнат каквото и да било внимание на падащото тяло. В Нютон, благодарение на този център, проблясва мисъл и той се докосва до Идейния свят за откриването на този закон. Ако пък този център е развит, но при слабо интелектуален и с неразвити морални качества човек, то ще имаме неестествени и чудачески прояви, нямащи нищо общо с проявите на последователната и добре изразена мисъл.

КОСАТА

Дотук разгледахме центрoвете, които се намират на онази част от главата, която се покрива от косата. Но самата коса също дава известни указания за човешката природа. Върху главата на човек има около 250 000 косъма. Те се приемат от мъгреците за проводници – антени, чрез които човек влиза в контакт (голавя чувствата и погтиците за постъпки) с другите светове. Когато космите на главата са изобилни и косата е гъста, пред нас е човек с голяма жизнена сила. Той е здрав, енергичен, способен да се противопоставя на онези фактори, които са способни да нарушат както неговото физическо здраве, така и всички други негови чувства, мисли и воля за изява. Тези хора обичат своята независимост и свобода и не се поддават на влияния. Когато космите са дебели, при по-добра интелигентност и по-добре развити морални качества, имаме човек самостоятелен, издръжлив на всички напрежения, било те физически, емоционални, интелектуални или волеви. Показва устой в постигане на поставените задачи, също и предприемчивост, поемане на отговорност за всяко нещо. Ако обаче имаме дебели косми при слаба и необработена интелигентност и морални качества, то пред нас е човек упорит, инат, своенравен и груб в постъпките и отношенията си към другите. Колкото космите са по-дебели, толкова тези качества са по-ясно изразени.

Тънките косми говорят за човек с деликатно здраве. Такъв човек е неспособен за каквито и да било напрежения. За тях са необходими само благоприятни условия на живот. Те имат мек характер, деликатни са в обноските си към другите. При интелигентност, колкото са по-тънки и меки космите, толкова имаме и по-голяма мекота, внимание, благородство и възпитание в неговата обхода. Дългите косми са признак на дълъг живот. Когато косата на човек е щръкнала и не се подава на волята му, а стърчи нагоре или се разплиля-

ва, разрошена е, това показва електрична, нервна, нетърпелива и гневлива натура. Ако човек иска да се самовъзпитава, трябва да гържи косата си в изправност, по-често да я реши с гребен. Колкото косата е по-мека и податлива на човешката воля, на ресането, толкова човек е по-магнетичен, по-мек. **Такъв лесно** се схожда и примирява с хората. При човек с къдрава коса чувствата преобладават над мисълта. Който има къдрава коса, слуша първо сърцето си, а после ума. Права коса имат хората на мисълта. Те слушат първо ума си, а после сърцето си. Черната коса у гаген човек говори за силни и горещи чувства, силата му е в чувствата, в Астралния свят. Когато човек започне да се безпокои и тревожи, косата му започва да оредява. Когато тези тревоги станат големи, бурни и резки, в организма се образува млечна киселина, която умъртвява корените на космите и те падат.

Косата предпазва човек от силната слънчева топлина, намалява нейната сила, като способства тя да се приеме безболезнено и безопасно. С това се уравновесяват силите на мозъка. Всеки косъм е център на динамични сили, които помагат за разпространение на кръвта по повърхността на тялото. Космите служат за урегулиране на енергиите в човешкия организъм. Ако всички косми по тялото на човека се отнемат, той ще се натъкне на големи нещастия. Космите са така необходими за човека, както растенията за Земята. Ако растенията изчезнат, Земята ще се превърне в суха, безжизнена пустиня.

Един човешки косъм, прекаран между пръстите, ще ни даде възможност да разберем дали е гладък, или грапав. Ако косъмът е гладък, това е добър признак и показва човек с уравновесени качества и способности. Ако косъмът е неравен, грапав, това показва, че имаме нещо необработено в характера на този човек, проявите му вървят на импулси, без каквато и да било последователност, оправдана от здравия разум и моралните принципи. Ако космите в горния край на челото се спускат и образуват остър ъгъл, то при широко,

високо и добре оформено чело имаме човек крайно внимателен, възискателен към всички задължения, отнасящи се до него или до другите. Ако челото е малко, тясно и пак с остър ъгъл на косата, то имаме човек крайно критичен, вечно недоволен, възискателен и мърморещ, гледащ винаги мрачно на хората и света.

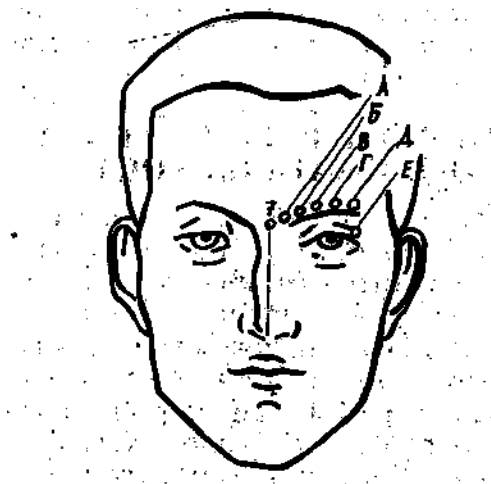
МОЗЪЧНИТЕ ЦЕНТРОВЕ, КОИТО СА ИЗВЪН ПОКРИВКАТА НА КОСАТА

Отсечката А-5 от фигура 5 определя силата на разсъдъчните способности у човека. Наблюденията са показали, че хора, които се отличават с дълбок ум и талант да разсъждават, да търсят причините и следствията на всяко събитие и явление, със способност да ги проследяват до техния изход и да вадят заключение от тях, имат силно развита горна част на челото си и там то е изпъкнало. Образите на Сократ, Цицерон, Бейкън, Кант и други известни със своите философски прояви се отличават с добре развито и изпъкнало в горната си част чело. Така например ние виждаме, че има ден и нощ, има различни явления и промени, които ни носят годишните времена. Органите на разсъждениято, мозъчните центрове в тази част на челото ще ни дават възможност да намерим по пътя на разсъдка причините, които създават тези явления.

По този начин ние се домогваме до дълбоките тайни на Природата, което е същността на философския разум. Забележително е, че старите майстори, извайвайки бюстовете на философи, са се стремели да правят челото в тази част изпъкнало. Ясно е, че те са наблюдавали и разбирали, че развитието на челото в горната му част е във връзка с развитието на разума. Тези центрове са създадени и оформени от силовите течения на планетата Сатурн. Според астрологията, освен тези качества, те дават още и стремеж за

ред, порядък, закономерност в провеждането на всяка поставена задача, а също и устой в нейното изпълнение, грижовност към околните и близките, добра оценка на всяко материално благо и стремеж за неговото запазване, устой в чувствата, добро обмисляне, преди да се вземе решение по който и да било въпрос. Дават също погозрителност и недоверие към всичко, с което гаден човек се сблъсква.

Отсечката А-7 от фигура 5 определя силата и размера на възприемателните способности у човека. Това са мозъчните центрове, които дават на човек възможност да схваща и разбира околната среда, в която е потопен (познавателните способности), също и условията, при които се намира за тяхното най-пълно използване и за постигане на поставените задачи, особено тези, които засягат личните му интереси. Това са центровете около вежгите (фиг. 12).

Фиг. 12

Този център, който е над корена на носа, носи способност за определяне и запаметяване на образите както на хората, с които човек се е срещнал, така и на всеки факт и места,

през които е минал. Този център способства да се схващат и разглеждат нещата като отделни форми. Чрез него ние познаваме всяко нещо като отделен, ясно изразен предмет. Този център дава способност на човек да наблюдава, като схваща и разбира най-точното и подробно описание на предметите, които е видял. Тази способност е много важна за практичния човек. Чрез нея той има възможност да спира вниманието си върху подробностите и гребелиите на всеки предмет. Писатели, артисти, при които този център е развит, са способни да представят и предават ясно и живо на своя образ и да ни произведат силно впечатление. Когато този център е силно развит у човека, то челото му между веждите е широко и изпъкнало. Китайците са богато надарени с тая способност, тя отговаря на тяхното добре известно механическо изкуство и способност да пишат и четат на един език, в който почти всяка дума се означава с особен белег. У животните тази способност им дава възможност да познават своите господари и онези, които са били добри към тях, да ги помнят, дори и след като не са ги виждали дълго време. Всички животни от едно и също стадо се познават едни други. Пчеларите казват, че когато някоя пчела се промъкне в чужд кошер, тя бива веднага разпознава, изпъдена или убита.

В тази област около веждите се намират центрите за определяне на теглото, количеството на всяко нещо, цвета, реда, пресмятането и говора, съответно точките А, Б, В, Г, Д и Е. При моя покупка в един магазин за хранителни стоки поисках от продавача да ми даде половин килограм кашкавал. Той отрязва парче, което тежеше точно половин килограм. На моето възхищение от тази му способност той ми отговори: „Аз никога не греша и всякога точно отрязвам“. Погледнах го – центърът за размера и теглото беше много добре развит у него.

До този център е разположен участъкът за разпознаване на цветовете, багрите (точка В). Тази способност е

много необходима за художниците. Когато този център е силно развит, той прави челото в тази област добре изразено. Известно е, че между хората има голяма разлика в способностите им да разграничават различните цветове. Да се отгаде това качество само на добро зрение е неправилно, защото е забелязано, че хора, които имат добро зрение, не могат да разпознават различните багри, макар че виждат всички групи качества на околната среда и предмети пред тях. Качеството да разпознаваш цветовете и особено техните нюанси е нещо различно от доброто зрение: то е отделна способност, определена от този център за виждане и разбиране на багрите. При жените този център обикновено е по-силно развит, отколкото у мъжете. Прочутите живописци и онези, които са се отличавали със способност да избират и хармонизират багрите, имат също развит този орган. Това се вижда от портрета на Алберт Дюрер, Рембранд, Ван Дайк и др. Някои хора имат способност да рисуват, но са слаби в поставяне на багрите.

По същото направление по-нататък е мозъчният център, който тласка човека към ред, порядък, план и правила, когато ще има да се осъществява някоя задача - точка Г. Този център способства да се развие у човек любов към методичност и ред в разпределение на предметите, в обстановката, в която живее, и в работата, която има да извършва. Такива хора спазват времето за всяка работа и мястото за всички предмети около тях. Прецизни са във всяко нещо и когато са се ангажирали да отидат на определено място, точно в определеното време са там. Държат се чисто, спретнато и с порядък по отношение на своята външност. Много обаче зависи от навика и от средата, в която са поставени, за да се развие повече или по-малко този център при човека. Този център е добре развит при онези оратори, които умеят системно да излагат своите мисли, а също и при хора, забележителни със своите административни способности. Когато този орган е слабо развит, хората са разсеяни, небрежни, създават безреגיע.

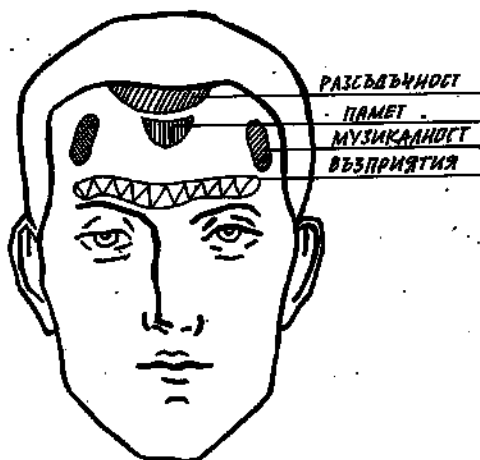
На края на веждите, на самия рѣб, на самия завой на челото е способността за боравене с числата, способността за лесно пресмятане, точка Д. Тук се касае само за пресмятане и прости изчисления. Други способности са необходими, за да бъде човек отличен математик.

Заг очите е центърът на говора, точка Е. Затова хора, които имат изпъкнали очи, обичат много да говорят.

При изброените тук способности виждаме, че всички центрове са наредени все около очите, които са главните сетивни органи, чрез които добиваме впечатления за външния свят. Изобщо органите - мозъчните центрове, разположени в долната част на челото и около веждите, са създадени и оформени според астрологията от силовите течения на планетата Меркурий.

Те дават на човек не само възможност да добива ясно и определено разбиране за средата и обстановката, в която е потопен, за предметите, които го заобикалят, но и бързо да схваща и разбира ползата, която ще има за постигане на своите цели и най-вече тези, които засягат личните му интереси, ползата, която ще може да извлече от всичко това. Изобщо човек, при който тези части на челото са добре развити, е преди всичко практичен и извличащ полза от всичко, бързо разбира и се нагажда към условията, при които е поставен, и тези, които животът му поднася.

Над мозъчните центрове на възприятията и под центрoвете на разсъдка - в средния дял на челото, се намират мозъчните центрове на паметта, а в двата края, точно над центрoвете на реда, са центрoвете на тоновете и правилното схващане на звука (фиг. 13). Центърът в централната част на челото е оформен и създаден от силовите течения на Луната, а тези в края на челото, на самия рѣб - от силовите течения на Венера. Когато централната част на челото е добре оформена и изпъкнала, имаме човек с добре изразена механична памет, която дава възможност за спомняне на стихове, молитви, действия, явления, събития, обсто-

Фиг. 13

ятелствата, при които те са станали, всичко, което сме преживели в най-малки подробности, стремежа за учене, за обогатяване със знания при по-издигнатите хора, а при обикновените - за любопитство. **Автори**, които умеят добре да описват предметите и в най-малки детайли, този център им е добре развит, като често пъти умеят да изразят всичко това и в стихове. Този е центърът, който **определя и ни дава** възможност да чувстваме себе си, нашето съществуване, или, както някои се изразяват, самосъзнанието; да се приемаме като една ясно изразена и отделна величина и оттам стремежът да запазим тази индивидуалност. Затова хората, у които този център е добре развит, имат особено грижливо отношение към себе си, към всичко, което засяга тяхната личност, особено що се отнася за здравето им и за живота им. Те и при най-малкото неразположение или каквато и да била нередност в своето тяло отделят голямо внимание и грижа, съпроводени с голяма тревога.

Органът, мозъчните центрове, които дават възможност на човек да разбира, разпознава и правилно да схваща

тоновете, да има отношение към тях, да мери интервалите и такта в музиката, се намира в ъгловите части на челото, непосредствено над мозъчните центрове на рега. Когато центърът на тона е много развит, тази част на челото бива изпъкнала и закръглена. Ако при едно лице центърът на рега е силно развит, то този на тона може да не личи така добре. При хората на музиката органът на тона е силно развит, особено у тези, които имат изкуството да пеят. Този център ни дава възможност да изпитваме удоволствие и да ценим мелодиите, затова той е необходим за всеки човек. Случва се челото в тази си част да не е така добре изпъкнало, но постоянството и обучението в областта на музиката развиват този център. В случаите, когато душата чувства, възхищава се и се вдъхновява от хармоничните звуци, от мелодиите и такта на гадена музикална творба, когато лицето грее от възхищение и се привежда в трепет цялото тяло на човека, този център е всякога ясно изразен. Поиниите птички ни показват, че този орган съществува не само при човека.

ОБЩИ БЕЛЕЗИ ЗА ЧЕЛОТО

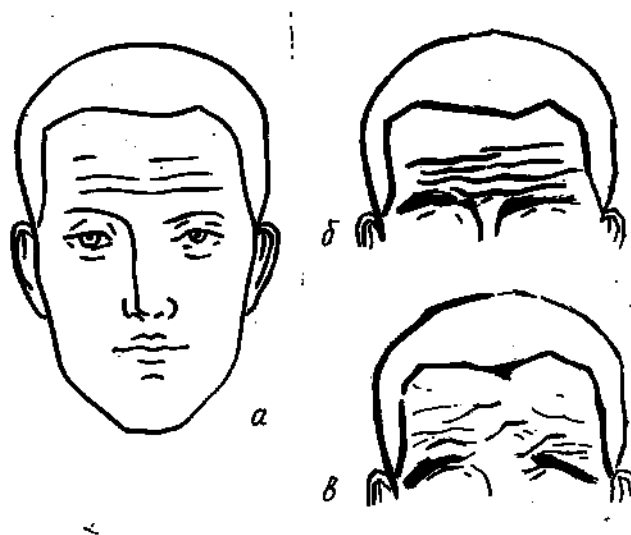
Ако челото е тясно, имаме човек с ограничени интелектуални способности. Такъв човек е затворен за влиянието на силовите течения на Юпитер и затова при него липсва подтик и нужда за по-добро разбиране на всяко нещо, от необходимост за изява и творчество. Такава личност стои далеч от разрешаването на всеки въпрос, безучастен е към неговото разбиране.

Когато цялото чело е високо, широко и отвесно, пред нас е човек с добре поставени интелектуални способности. Той е под силното влияние на Юпитер и Сатурн, с добри творчески способности, има възможност да схваща и разбира правилно идеите, да ги прилага и осъществява. Такива

хора са способни да вземат инициатива и отговорност при всички случаи. Колкото челото е по-високо и широко, толкова тези качества са по-добре изразени и човек е с по-широки възгледи. Такъв човек е по-издръжлив на всякакви напрежения.

Широко, но ниско чело говори за човек практичен, пригоден за постигане и осъществяване на всяка практична задача. Такива чела имат обикновено майсторите и най-вече онези, които се занимават с изработване на разни строежи. Те осъществяват и правят всичко, без да се интересуват или да се замислят за целта и идеята, която архитектът е вложил в тази творба. Отвлечените и неосезаеми въпроси не ги занимават. Но в замяна на това са добри майстори.

Когато по челото има правилни, хоризонтални, не много дълбоки линии, имаме човек с трезви мисли (фиг. 14а). Те са умни хора, но не са практични, бавно вземат решение за действие и осъществяване на замисленото. Обичат назигателно да говорят. Ако хоризонталните линии са прави или са повече или по-малко вълнообразни, но и по-дълбоки, то имаме човек, който изцяло е погълнат в разрешаването на практични въпроси, свързани с ежедневните занимания и нужди. Изобщо каквито и линии да има на челото, колкото те са по-тънки и деликатни, толкова човек го занимават по-отвлечени и с по-малка връзка с практичния живот и ежедневните нужди мисли. Колкото линиите са по-дълбоки и по-ясно изразени, толкова този човек е по-здроаво свързан с практичното ежедневие (фиг. 14б). Ако тези линии се прекъсват и се изместват по-наголу или по-нагоре, то в живота на човека ще настъпят резки промени в областта на неговия мисловен свят. Мисълта му ще се насочи в групи области, различни от тези, в които преди е била заангажирана. Това всякога е съпроводено с рязка промяна в общественото му положение. Ако линиите по челото са разхвърляни, имаме човек с тревожни мисли, които скачат от един проблем към друг (фиг. 14в).

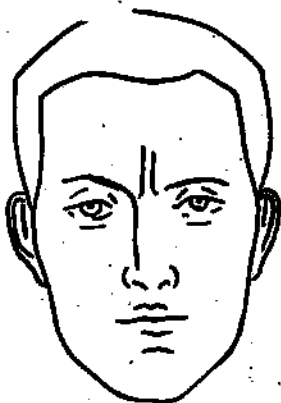

Фиг. 14

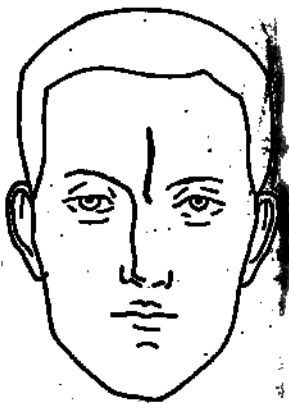
Хората с гладко чело, без линии, са като децата. Те гледат безучастно на всяко нещо. Не си дават труд да мислят по-обстойно и загълбочено върху онова, което има да вършат и с което се сблъскват. Не са практични, малко разбират околния свят.

Ако в долната част на челото, между веждите, имаме две успоредни отвесни линии, това говори за човек с добре подчертана възискателност да се придържа към установените порядки и е строг, когато те не се зачитат и не се изпълняват (фиг. 15). Личните чувства в тези хора са ясно изразени. Колкото тези линии са по-гълбоки, равни и ясно изразени, толкова тези качества са по-силни. Ако линиите са по-слабо очертани и не са така равни, което е по-добре, то такъв човек е по-мек и с по-голяма гъвкавост към установените порядки.

Ако между веждите имаме само една отвесна линия, това показва човек, критично разположен към всяка работа (фиг. 16). Колкото тази линия е по-гълга, по-ясно изразена и

Фиг. 15

Фиг. 16

отица по-високо в челото, толкова това качество на критичност към проявите на хората е по-силно.

Човек трябва да пази мозъчната си енергия, да не я прехосва. А тя се прехосва от страх, омраза, злоба, отрицателни чувства и мисли, от нервирание, прекалена възискателност и критичност.

Кожата по челото е също от голямо значение за интелигентността на даден човек. Колкото тя е по-тънка, по-деликатна, с по-малко подкожни образувания, толкова интелигентността е по-голяма и обратно.

ВЕЖДИТЕ

Веждите са онзи пояс от косми, който се намира на горната граница на челото. Тяхната служба е да предпазват очите от силната светлина и от потта, която може да се стече надолу от челото към очите. Когато у даден човек веждите са дебели и по-гълзи, той притежава по-голяма наблюдателност, дълбочина на чувствата, по-силна воля в

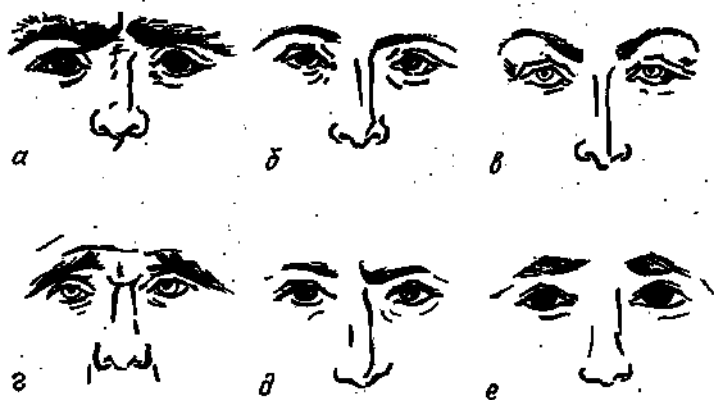
осъществяване на поставените задачи (фиг. 17а), добро разбиране и по-тесен контакт с физическия свят. Такива хора са по-практични и с по-голяма разсъдливост. Такива вежди показват и здраво, добре устроено физическо тяло. Те обичат и приемат само фактите и не се осланят на непроверени твърдения. Ако по тези вежди има и по-дълги косми, това говори за човек добър и справедлив. Когато веждите са много дебели, имаме човек с голяма жизнена сила, упорит, със силна воля, инат, но е и груб.

Тънките вежди говорят за човек с деликатна жизненост, с по-слабо физическо тяло, с по-мек характер и с по-слаба воля и издръжливост на напрежения, било те физически или психически, лесно се гразнят и от най-малките противоречия и неприятности (фиг. 17б). Те имат интуиция и не се отгават на по-загълбочени разсъждения. Имат по-тясна връзка с отвъдния свят. Към обещанията си не са изпълнителни и са малко нехайни и небрежни към тях. По-сантиментални са и приемат по-фини чувства, носят мекота и нежност. Такива хора не са минали през физически напрежения и изпитания, обичат да преувеличават преживяното и онова, което се е случило.

Ако веждите са извити пог форма на дъга, говорят за човек с преобладаващи чувства, който бурно се поддава на тях (фиг. 17в). Когато веждите са по-хоризонтални, в такъв човек преобладава мисълта. Ако веждите са наклонени надолу, имаме човек с материалистични разбирания (фиг. 17г). С каквото и да се занимава, той го изучава от материалистична гледна точка и във връзка с изгодата, която ще има от него. Такива хора са песимисти и консерватори.

Дългите вежди, ако са по-дебели, са израз на устойчива и загълбочена мисъл. Ако са тънки, имаме по-загълбочена и устойчива чувствена природа.

Къси и дебели вежди има човек, който по-бързо мисли и реагира (активен, динамичен човек) (фиг. 17г).

Фиг. 17

Късите и по-тънки вежди са присъщи на хора, у които бързо се възбуждат чувствата и бързо преминават (припряните хора).

Ако веждите са къси, редки и тънки, особено ако космите по тях са малко щръкнали и къси, това говори за човек нервен и сприхав (фиг. 17е). Народът за хора с такива вежди казва: „Окапали му веждите от урсузлук“ (сприхавост).

Когато веждите са близо до очите, говорят за човек, който е по-недоверчив. Той мисли и преценява, и когато бъде уверен, че няма да се излъже, тогава решава да вади заключение и да действа.

Колкото веждите са по-високо от очите, толкова този човек е по-доверчив.

Ако космите на дебелите вежди са къси, гладки и прилепнали, имаме човек, който повече или по-малко е суров в своите отношения, решения и действия.

Ако по веждите има по-дълги косми и не са така прилепнали, имаме човек, който е по-търпелив, снизходителен към слабостите на хората и милосърден.

Черните вежди са израз на сила и енергия.

ОЧИТЕ

Очите са най-висшето благо, дадено на човека, най-доброто и най-съвършено сетиво, което може да му гостави най-много и богати впечатления. Днес няма по-велико устройство, по-велико нещо от човешкия мозък и човешките очи. Тяхното устройство и начинът, по който те реагират, са все още в процес на проучване. Очите са израз на човешката душа, отразяват вълненията, които стават в Двойника на човека – в неговото Звездно тяло. Красивите очи с мекия си, приятен и привлекателен поглед са израз на хармонията, която цари в Звездното тяло. Такъв човек е приятен и желан във всяко общество. Красивите очи са ясни, с мек, установен и дълбок поглед. Лъчите на светлината, която излиза от тях, вървят малко нагоре. Човек с такъв поглед е уравновесен, благороден, интелигентен. От тях всякога изтича нещо ново, те са огледало на вътрешния живот на човека. В очите няма абсолютно никаква лъжа. Затова, когато човек лъже или иска да скрие нещо, направено с лоши замисли, той мига, затваря очите си или гледа наголу, крие погледа си. Това особено ясно е изразено при децата.

За да познаете дали един човек е благороден, погледнете го 10-20 секунди в очите и вижте – ако не се смути от погледа ви, той е благороден, ако се смути – обратното.

Ако лъчите, които излизат от очите на даден човек, вземат направление наголу, това показва, че вниманието и мисълта му са заангажирани и вземат нагмощие в разрешаването преди всичко на материални въпроси, свързани с нуждите на ежедневието.

Ако човек постоянно се тревожи и гържи в ума си еднообразни мисли, а също и такива чувства, то зрението отслабва. Хора, които са прекарвали големи тревоги и безпокойства, имат слаби очи.

Фиг. 18

Разногледите очи, при които погледът не е координиран, говорят, че този човек периодично има неестествени прояви, нямащи нищо общо с нормалната човешка мисъл.

Хора, които имат много отворени очи, обичат разнообразието - разнообразните впечатления, разнообразния живот. Външните явления особено много ги занимават (фиг. 18а).

Колкото очите са по-затворени, толкова този човек живее по-интензивен и богат вътрешен живот, не се интересува от външните изяви на живота. Калугерите, монахините, набожните хора имат по-малко отворени очи (фиг. 18б).

Големите очи показващ лакомство и са признак на расипничество, а също и на тщеславие, а чрезмерно големите очи са признак на човек с големи желания (фиг. 19а).

Малките вдлъбнати очи показват човек, който е егоист, който живее само за себе си. Той също така проявява лукавство, скъперничество, слаба интелигентност. Ако тези малки очи са черни и лъскави като маслини, това подсилва казаното за тях (фиг. 19б).

Фиг. 19

Хора, на които очите са изпъкнали, обичат много да говорят. Ако обаче очите са прекалено изпъкнали, това говори за едно нездравословно състояние на човешкия организъм.

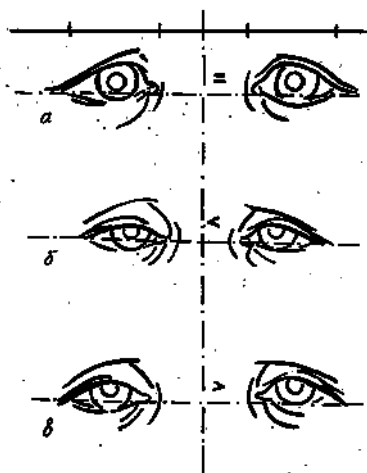
Хора, които имат дълбоко хлътнали очи, виждат първо лошото в хората. Те са мълчаливи, не обичат да говорят, гледат с мрачен поглед на нещата и на хората. Такива хора са минали през лоши външни условия. Поради липса на радост те са измъчени и очите им хлътват. Ако са много хлътнали, то такъв човек е нервен. Очите трябва да бъдат нито много изпъкнали, нито много хлътнали.

Ако очите са близо до носа, това говори за малък обзор на впечатленията – малко вижда, но добре го вижда (фиг. 20б). Ако в някой човек преобладават личните чувства, то очите му са ясни, но лишени от мекота. Такива очи носят в себе си грубост и са неподвижни.

Хора, на които очите са силно отворени и изпъкнали, са груби както в своя говор, така и в отношенията си към хората.

Игривите очи и премеженият поглед не са добри, такива хора носят в себе си фалш и неискреност.

Ако очите са по-галец от носа, имаме човек, който има слаба впечатлителност. Вижда много неща, но видяното

Фиг. 20

оставя слаби следи в него. Нормалното разстояние (базата) между очите се измерва между най-вътрешните точки (тези до носа). Това разстояние трябва да бъде равно на дължината на самите очи (фиг. 20а). Ако това разстояние е по-малко, приемаме, че очите са близки едно до друго; ако е по-голямо, имаме раздалечени очи (фиг. 20б).

Ако очите сълзят от най-малките преживявания, от най-малките вълнения, такъв човек има слаба, лабилна нервна система. Ако очите трудно сълзят или въобще не сълзят при възбуда, имаме човек с крепка нервна система.

Хора с отворени и не много изпъкнали очи са по-весели и разположени. Това показва също, че външните условия, при които са живели, са добри. Те имат обилни чувства и са разговорливи, контактни.

Хора със сини очи притежават хладни и отмерени чувства, но са изпълнителни във всяко отношение и имат похватност във всичко. Те са като ясното, чисто и синьо небе. Хора с кестеняви очи са меки и общителни по характер. Черните очи показват дълбочина и горещина на чувствата.

Те са енергични, но са спривави, мислят за удобствата си и повече за своя личен живот, да бъдат добре заговорени по отношение на хапването, пиенето и мекия диван за почивка.

Хора, които бързо мигат, нямат спокойни и установени чувства и мисли, трудно успяват в работите си и в живота.

Сенките под очите говорят за големи нервни напрежения.

Очи с наклонени оси говорят за суровост на характера (фиг. 198).

Очи във форма на бадеми (заострени на края) говорят за човек, който навсякъде търси своя интерес.

Колкото зениците на очите са по-малки, толкова човек е по-интелигентен и обратното – големите зеници са признак на слаба интелигентност.

Ако дейността на ума отслабва, то зрението на човека започва да отслабва. Децата имат по-силно зрение, защото напрягат ума си, за да разберат и научат всичко. Възрастните хора започват да не се интересуват от външния свят, поради което и зрението им започва да отслабва.

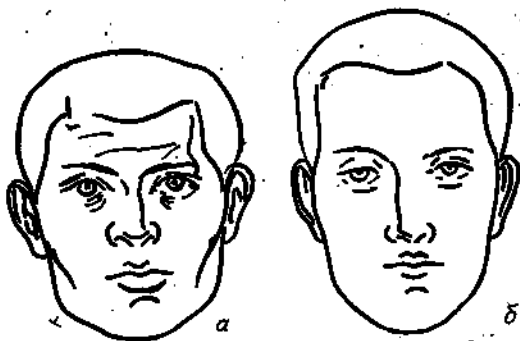
Големите очи са израз на алчност. Те са станали големи поради стремежа на човек да обсеби нещата; и желанието си да ги обхване, да ги загържи за себе си той е изразил чрез силния стремеж да отваря очите си.

Ако миглите на очите са дълги, извити нагоре, то такъв човек е под силното влияние на Венера. Той е привлекателен за противоположния пол, много е влюбчив и ще има много любовни приключения.

За усилване на очите се препоръчва в бурни и тъмни нощи да се прекарва навън на открито около един час. По този начин очите се напрягат и към тях приижда повече кръв. Препоръчва се също такъв човек да реже лют кромид лук; гразненето на лука помага за усилване на зрението. Също и край огън, разпален от гърва, лютивият пушек помага за усилване на зрението.

СКУЛИТЕ

Ако имаме човек, на когото лицето е широко при скулите, т.е. скулите му са добре развити и ясно очертани, то при слаба интелигентност той е консервативен, упорит във всяко нещо, трудно приема новото и прогреса. При добре изразена интелигентност обаче имаме човек с енергия и устой за постигане на всяка поставена задача; целите и задачите му са израз на разумност, постигащи доброто и ползата за хората; внимателно и бавно приема новото, но приеме ли го веднъж, здраво гържи за него. Такива хора подлагат на задълбочена преценка всяка идея, с която се сблъскат (фиг. 21а).

Фиг. 21

Хора със слабо развити скули имат слаба съпротивителна сила, неустойчиви са в своите убеждения и се подгават на влияния, не подлагат на преценка новостите, с които се сблъскват (фиг. 21б).

НОСЪТ

Всички хора, които са се занимавали с проучването на човека, са установили и приели по един безспорен начин, че носът е израз на човешката интелигентност. От неговия размер, форма и дължина се определя интелектуалния капитал, с който човек разполага. Носът е преди всичко орган на дишането и обонянието. Който диша правилно, дълбоко и пълно, има възможност да приема много въздух, а заедно с това и повече кислород в гробовете си. Той има възможност да мисли правилно и задълбочено, защото е установено научно, че една мозъчна клетка, за да функционира правилно, има нужда от кислород в размер 20 пъти повече, отколкото една мускулна клетка. Следователно човек, който може да гостави това голямо количество кислород, необходимо за правилното функциониране на мозъчните клетки, той ще им даде възможност за тяхното пълноценно функциониране, а това, естествено, ще бъде условие за по-голяма изразеност на неговия интелект. Ако човек не може да гостави необходимото количество кислород на мозъчните си клетки, те няма да бъдат задоволени с този жизнен елемент, поради което организъмът остава преди всичко със слаба жизненост, издръжливост и слаба нервна система. Незадоволените с кислород мозъчни клетки правят човека нервен, раздразнителен и със слаба и повърхностна мисъл.

Колкото по-правилни са линиите, които оформят носа на даден човек, толкова по-правилни и фини са мислите и чувствата му.

Дължината на носа определя интелигентността на човека, а ширината – активността на неговите чувства, неговата жизненост и издръжливост.

Носът, както отбелязахме, е орган преди всичко на дишането, а дишането е най-важният процес в живота. Има ли дишане, има и живот. Ето защо най-важно е правилно-

то функциониране на този процес, който трябва да се осъществява само през носа. От първата дълбока вдишка на детето, до последната въздишка на умиращия, животът преминава в един процес на непрекъснато дишане. От правилното дишане зависи и продължителността на живота, предпазването от болести, увеличаването на жизнените сили, способността за съпротива, самооблаганието, проницателността на човешкия интелект, нравственият устой и удовлетворението от този живот. Небрежното и непълно дишане съкращава нашия живот, понижава жизнеността ни и преразполага към заболяване.

Човек при нормално състояние не се нуждае от особени наставления за дишането. Той е създаден да диша свободно и с пълни гърди, но това е деформирано от неестествения начин на живот, донесен от криворазбраната цивилизация. Неправилното дишане създава вдлъбнати и огънати плещи, а също и болестите на дихателните пътища и белите гробове. Ако чист въздух не се приема от белите гробове в достатъчно количество, то венозната кръв не може да бъде очистена и следователно не само тялото ще се лиши от храна, но и продуктите от разграждането се връщат в кръвоносната система и отравят целия организъм. От това става ясно, че ако човек не приема достатъчно количество чист въздух чрез белите си гробове, работата на кръвта не се осъществява пълноценно и с това идват и нарушенията на здравето.

Кръвта на тези, които дишат неправилно, е тъмносива и значително се различава от ясночервената, нормална и богата с кислород артериална кръв. Това ясно е изразено върху самото бледо лице на такива хора. Пречистената артериална кръв съдържа 25% кислород, ето защо, за да имаме този процент, необходимо е в белите гробове да се вкарва достатъчно количество чист въздух.

Доброто и пълно дишане особено добре се отразява и на храносмилателната система, тъй като извлечените от

храната вещества се свързват с кислорода от кръвта, от което произлиза горенето, а то дава жизненост и активност. Не стане ли това окисляване, хранителните вещества се натрупват като тлъстини в човешкия организъм. Дълбокото дишане предпазва човека от простуда, като създава в организма способност да се противопоставя на промените в температурата. При неправилното и плитко дишане само част от белодробните алвеоли изпълняват своята служба и с това работата на белите дробове е непълна и организъмът страда. Човек може да се спаси само когато се върне в Природата и диша дълбоко и пълно чистия въздух. По-голямата част от простудите могат да се излекуват бързо с дълбоко дишане и диета.

При дълбоко и правилно дишане гуафрагмата се съкращава и леко масажира черния дроб, стомаха и джужките вътрешни органи. Този масаж възбужда тяхната дейност и поддържа нормалните им функции.

Ноздрите представляват два тесни, завити канала с влакна от косми, като филтри на преминаващия въздух. При вдишване разните примеси във въздуха се загържат от тези филтри, а при издишването се изтласкват навън. Освен това ноздрите затоплят студения въздух, преди той да влезе в белите дробове, което е от голямо и важно значение. Установено е, че вътрешността на носа е осеяна с нервни влакна, които, освен че осъществяват обонянието, но и приемат сили от Необятния миров силов океан, който индусите наричат прана. Понятието Необятен миров силов океан се обособи през 30-те години на нашия век (20. век - бел. рег.). По това време бяха открити т.нар. елементарни частици, които изпълват пространството и носят със себе си огромна енергия, пътувайки със скорост от около 200 000 километра в секунда. Откъде идват те, за да пътуват с такава скорост и да носят такава енергия? Дотогава се приемаше, че енергия може да се получи само от разпадане на веществото. Приемаше се, че тези частици идват от

Слънцето и от звездите. Учените изчислиха, че ако те изват от Слънцето, последното щеше да изразходва своето вещество, своята маса за 3 милиарда години. Ясно е, че това е съвършено неприемливо, защото само Земята е на 5 милиарда години. Ако пък тези частици вземаха енергия от небесните образувания, то те щяха да загинат за 10 милиарда години - това също е неприемливо. Тогава геният на 20. век - физикът и математикът Енрико Ферми, прие, че сме потопени в един Необятен миров силов океан, откъдето всичко взема сила, за да се движи и живее. Оттам го вземат и елементарните частици. Той е навсякъде и във всичко, всичко е потопено в него. Индусите и гревните мъдреци го знаеха и му дадоха името прана. Те знаеха също, че той е навсякъде и прониква във всичко. Тази необятна енергия е и във въздуха, откъдето най-лесно можем да я приемем и то с мозъчните структури, защото те са най-съвършеното вещество на Земята. Установено е, че колкото едно вещество е по-съвършено, толкова то е по-пълно и по-добре приема тази енергия. Това ни показват елементарните частици, които явно са някакво изключително съвършено вещество, за да приемат така добре и толкова много от тази необятна сила. Скоростта на движението определя и съвършенството на веществото. Въздухът, прекаран през носа със своите богати разклонения на нервни влакна, способни да приемат и най-фините дразнения на ароматите, ни дава възможност да приемаме най-добре тази необятна енергия прана.

Ако дишането става през устата, то по пътя на въздуха го белите гробове няма нищо, което да пречиства въздуха от праха и разните други примеси, поради което в белите гробове се вкарва непречистен и незатоплен въздух, което вредно. Друго последствие от дишането през устата е и това, че вследствие сравнителното бездействие на носната кухина, тя губи своята особена чувствителност, не се очисти добре от отложените и разграждащи се частици и с това човек се предразполага към заболяване. Ето

защо вниманието ни към носа, към неговите функции и най-вече към дишането от духа на Живота и приемането на праната трябва да бъде повишено.

Когато имаме нос с прилепнали, сплеснати, изобщо с малки ноздри, то такъв човек е със слабо дишане и с повърхностна мисъл. Колкото ноздрите са по-отворени и по-големи, толкова по-дълбоко и по-пълно е дишането, а оттам имаме и по-загълбочена мисъл.

Хора, които имат къси носове, лесно се лъжат, поддават се на влияния и промени, не се замислят загълбочено и широко. Те са чувствителни, експанзивни, бързо съобразяват и решават. Ако късият нос е вирнат нагоре, показва човек любопитен, който иска всичко да знае за околните и за кляуките около тях.

Нормалната и добре изразена ширина на долната част на носа при ноздрите е 4 сантиметра; това показва разумна активност на чувствата. Ако тази ширина е по-малка, то активността на чувствата е по-слаба. Ако пък ширината е по-голяма и краят на носа е месест, имаме човек със силно изразени чувства, човек на удоволствията и разпуснатостта.

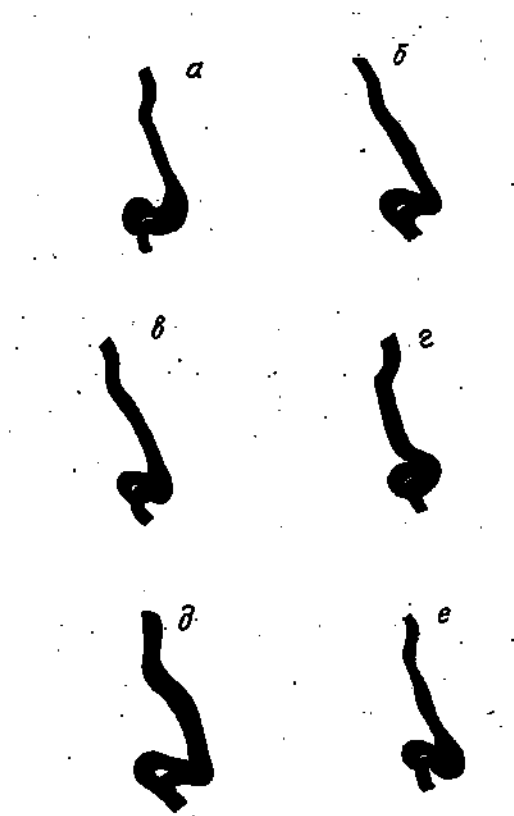
Ако носът на даден човек е тъп и завършва с една ясно изразена заобленост, показва пасивност (фиг. 22а).

Много заострен нос говори за човек с критичен ум (фиг. 22б). Такива хора са винаги недоволни и песимистично настроени. Те са също и предпазливи.

Когато човек издребнява в идеите си, носът в основата си горе е тесен. Колкото основата на носа е по-широка там, толкова този човек е с по-широки и по-големи идеи.

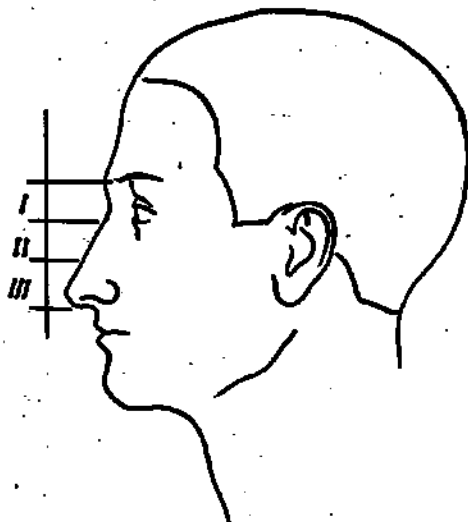
Носът на истинолюбивия и интелигентен човек е дълъг, прав, с една слаба, едва забележима извивка на линията по гърбицата му; изобщо колкото един човек е по-разумен, с по-добри морални качества, толкова носът му е по-правilen (фиг. 22в).

Най-малката повреда на носа, някаква пъпка или лишец, върху него се отразява неблагоприятно на човешката интелигентност.

Фиг. 22 Форми на носа

Носът може да се раздели на три части, на три дяла. Първият дял е от корена на носа до края на носната кост (фиг. 23), вторият дял е централната част и е от края на носната кост до началото на заобления връх, а третият дял е последната част, която включва върха на носа и неговите криле. Ако първият дял (носната кост) е добре развит, ясно очертан и издаден навън, пред нас е човек с голяма, ясно изразена амбиция за постигане на всяка поставена задача. Такъв нос е имал полярният изследовател Амундсен. Ако тази част от носа е слаба и костта едва се забелязва,

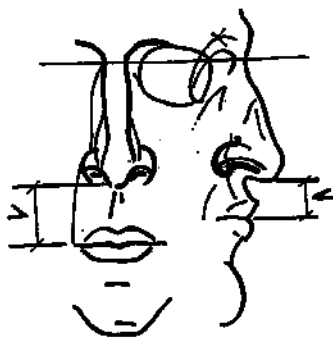
Фиг. 23

имаме човек без амбиция, без стремеж за постигане на каквото и да било. Ако разстоянието от края на носната кост до началото на заобления край (централната част) е дълго, имаме добра интелигентност (фиг. 22в). Ако ръбът на носа в тази част е прав, имаме човек не само интелигентен, но и с активна, динамична мисъл, с устояв в своите разбирания и възгледи. Такъв не се подава на влияния от когото и да било и при каквито и да било обстоятелства. Всичко в него е достойно и ясно изразено. Той внимателно изслушва, дълбоко анализира и тогава взема решение. Всичко това е особено ясно изразено, ако този ръб е едва забележимо извит навън. Ако тази средна част на носа е вдлъбната (извита) навътре (фиг. 22г), то имаме човек с неустойчива мисъл и разбирания, подпадащ се на влияния, гъвкав, а понякога и лъгав в своите отношения и поведение. Ако този дял на носа е изгум и огънат навън (фиг. 22г), то имаме човек, който упорито гържи на своите идеи, мисли, разбирания и не е готов за нищо

да отстъпни от тях. Такива хора са малко консервативни в своя вътрешен мир; това, което имат в себе си като идеи и разбирания, е непоклатимо и с нищо не може да се промени.

За последния гял - върха на носът - вече отбелязахме при случаите, когато е много широк. Нормалната ширина от 4 сантиметра дава добър интелект. Когато е тясно заострен, дава оскъдни чувства. Ако крайният гял на носа е увиснал наголу (фиг. 22e), имаме човек песимист, който мрачно гледа на живота.

УСТНИТЕ И УСТАТА

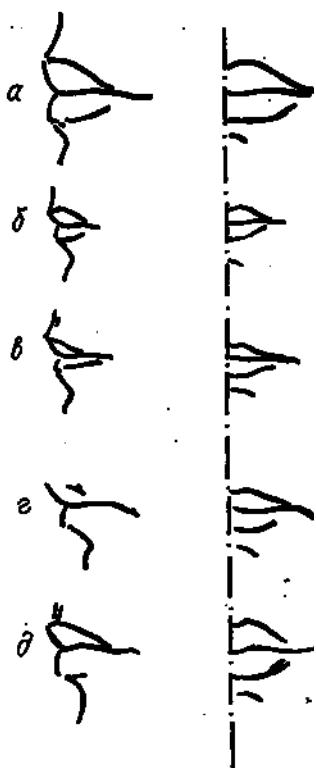

Фиг. 24

Ако разстоянието от най-долната част на носа до устните е голямо (фиг. 24), имаме човек с твърди, налагащи се чувства. Ако е малко (фиг. 24), обратното - такива хора са способни да слушат повече и да приемат наложението от другите. Колкото устните на гаден човек са по-големи и особено ако са красиво оформени, толкова той е по-изпълнителен към своите обещания - каквото обещае,

изпълнява го и е изобщо работлив човек (фиг. 25a). По-малките устни са на хора по-малко работливи, които по-малко изпълняват своите обещания. Малките като малинки устни показват малка работливост; обичат да обещават, но нищо от това не изпълняват (фиг. 25b). Ако устните на гаден човек са красиво оформени, това говори за устойчивост на чувствата и добри чувства към всичко.

Ако на горната устна под носа имаме две успоредни линии, между които се вижда трапчинка, това е хубав белег

Фиг. 25

Тънките устни говорят за слаби чувства, чувства без топлота; такива хора са мрачни и студени (фиг. 25в). Ако линията на горната устна е много извита, пред нас е човек, който обича удоволствията. Колкото стремежът към удоволствия е по-малък, толкова линията повече се изправя.

Устните трябва едва да се допират, т.е. свободно да се гържат.

и говори за човек, който умее да контролира своите чувства, мисли и постъпки. Изобщо устните са израз на човешките чувства. Ако горната устна е по-развита от долната, то човек е по-активен в своите чувства. Ако долната устна е по-добре изразена, по-добре развитата, то имаме пасивен човек, при който само личните интереси тласкат проявите на чувствата му. Активният човек по-лесно се възбужда, но лесно му минава. Пасивният изглежда кротък, но отвътре бушува.

Дебелите устни - горна и долна - говорят за човек със силни и лесно възбудими чувства, с добър апетит, не толкова деен и, общо взето, малко ленив (фиг. 26).

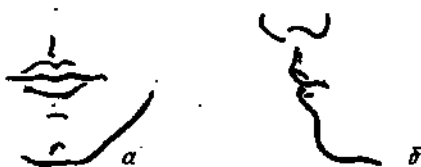
Фиг. 26

Щом волята в даден човек започне да действа, устните се приближават една до друга и образуват права линия. Изобщо правата линия на устата говори за ясно изразена воля при интелигентен човек. При човек с по-слаба интелигентност стиснатите устни говорят за брутално налагаща се воля.

Когато краищата на устата отиват наголу, имаме пессимист (фиг. 25г); ако те отиват нагоре - имаме оптимист (фиг. 25г). Устни, които не са красиво оформени, говорят за човек с критично и лошо отношение към другите хора.

БРАДАТА

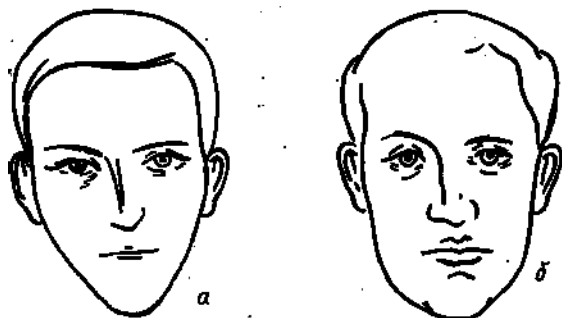
Брадата определя естеството на човешката воля и има връзка с палеца на ръката.

Фиг. 27

Добре оформена брада е израз на силна воля. (фиг. 27а) Деформирана брада, потънала навътре (фиг. 27б), говори за човек със слаба воля. Животните нямат брада, защото нямат воля.

Когато върху брадата под долната устна има вдлъбнатина, трапчинка, е много добър признак и показва човек добър, благороден, който мисли и обсъжда добре, преди да действа, контролира своите действия, поставяйки ги под контрола на разумното и благородното. Ако брадата равно се спуска наголу, имаме човек, който действа бързо, отсечено и малко грубо, наложително и със способност да постигне поставената задача. Колкото по-широка е брадата на

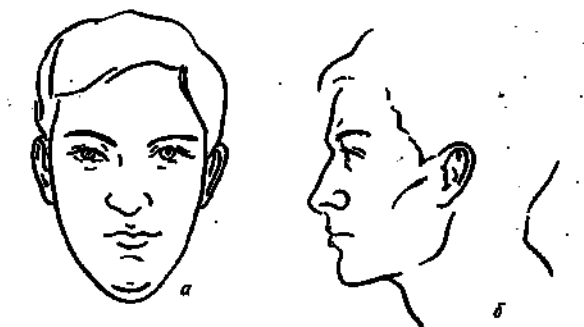
Фиг. 28

гаден човек, толкова той по-бавно, но по-твърдо действа (фиг. 28б), способен е на по-големи физически напрежения. В такъв човек действат по-грубите физически сили. Той се намира под влиянието на Марс. Брадата на марсовия тип е къса, четвъртита и издигната напред. Тя великолепно хармонира с една силно развита долна челюст с изпъкнали ъгли.

Колкото брадата е по-тясна, по-заострена и издигната напред, толкова този човек действа по-бързо, по-съобразително, във връзка със своя интерес преди всичко. По-променлив е и не е способен на големи физически натоварвания. Обича да разпорежда и да командва, но груз да изпълнява. Хората с такава брада са под влиянието на Меркурий (фиг. 28а).

Колкото брадата е по-къса и по-права, толкова този човек по-бързо и по-прямо действа (фиг. 29б). Когато тази брада се утължава напред и надолу, имаме човек, който по-бавно и предпазливо действа и в много случаи обича да лавира и да преиначава истината.

Заоблената, мека брадичка показва човек на по-меките чувства, на по-малкия устрем за изява, на по-спокойното отношение към всяка задача за изпълнение. Хора с такава брадичка са под влиянието на планетата Венера (фиг. 29а).

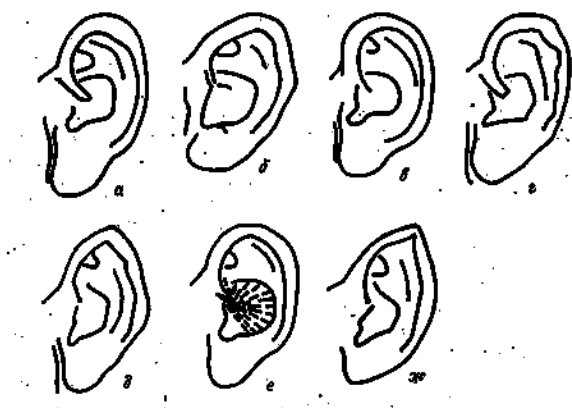

Фиг. 29

УХОТО

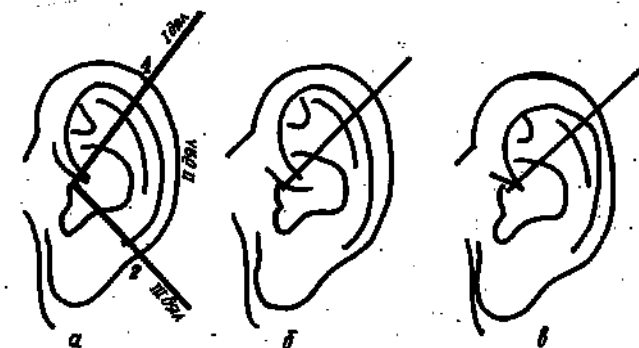
Когато разглеждаме ухото като израз на човешките чувства, имаме предвид само т.нар. външно ухо - двете хрущялни миги, които виждаме отстрани на главата. Като проследим живите форми в Природата и преди всичко животинското царство и стигнем до човека, то ще се домогнем до едно ново разбиране на геометрията. При това ново разбиране на геометричните форми и елементи се дава съвършено различно определение от това, което досега обикновената геометрия дава. В геометрията на живата Природа точката се разглежда като място на най-голямо напрежение на силите. Линията се разглежда като пресечка, допир на две силови полета. Художникът например схваща линията като граница между два цвята. Равнината в живата Природа определя характера и естеството на силовото поле, на което тя е израз. В този смисъл човешкото ухо представлява една сложна, нагъната повърхност, която е израз на изключително богато разнообразие и взаимоотношения на сили, които действат в човека. В каквото направление да пресечем тази повърхност, сечението никъде няма да бъде права линия. Моделировката, която съществува при ухото

на животните, не е така сложна както в човешкото ухо. В животинското ухо много по-лесно може да се констатира присъствието на права линия, както и на плоска повърхност. Това именно ни дава да разберем, че силите, които са действали при формирането на животинското ухо, са били галеч по-елементарни от тези, които са действали върху човешкото. Явно е, че вътрешният релеф на това ухо може да служи като матрица, по която да вникнем в разположението на онази система от сили, която определя характера на човека. А оттам могат да се направят по-близки или по-далечни заключения за бъдещите възможности на гаден индивид, така както геологът от строежа на земните пластове и тяхната деформация вади заключение за силите, които са действали по тези места. Колкото релефът на ухото е с по-меки, по-правилни и по-хармонично устроени форми, толкова вътрешният живот на този човек е с изразен интелект, възпитание, морални качества и обноски, а и животът му ще протича при по-благоприятни условия. Резките извивки и чупки на линиите, непълното оформление на отделните части говорят, че този човек ще бъде съпроводен с трудности и неприятни изненади. Интересното е,

Фиг. 30

че детето в утробата на майка си прилича на ухо. Установено е също, че по ушната мига има най-много чувствителни точки, които се използват при иглотерапията.

Фиг. 31

Дължината на **ухото**, измерена от най-горната извивка до най-долната мека негова част, определя интелектуалния живот на дадения човек. Тясното, дълго, добре оформено ухо говори за човек с богат интелектуален живот (фиг. 30а).

Ширината на ухото, измерена от издатината пред ушния отвор (трагус), определя емоционалната, чувствена природа на даден човек. Колкото тази ширина е по-голяма (ухото в средната си част е по-разширено), толкова тази природа в човека е по-активна и по-силно изразена (фиг. 30б). Дебелината, изобщо масивността на ухото, определя интереса на човек към материалните, обикновените и ежедневни неща.

Колкото вътрешната вдлъбнатина на ушната мига е по-добре оформена и закръглена, толкова слухът е по-добре развит.

Външният ръб на ухото (хеликс) е от голямо значение за определяне интелектуалния и емоционален живот, а също и стремежа за изява на човека. Този ръб определя също и пътя на неговия живот. Ако е правилен и с добра и равна

ширина, без гънки, чупки и резки извивки, ако еднaквo преминава през цялото ухо, то такъв човек е не само спокоен, с трезви, улегнали мисли и чувства, с внимателна и контролирана реакция по отношение на своята природа, но и животът му ще премине при благоприятни условия. При това такъв човек ще заема и добър пост, ще има добро обществено положение (фиг. 30в).

Ако този рѣб е неравен, начупен, с гълчета, вдлъбнатини и изпъкналости, то животът на човека няма да върви гладко, а ще има неприятности и изненади (фиг. 30г).

Ухото се разделя на три дяла, като от издагената част пред отвора на ухото (трагус) прекарваме две прави: първата – до крайната точка на горната ушна извивка, а втората – до края на хрущялната част (до границата между хрущяла и крайната месеста част). Третият дял е самата месеста част – висулката на ухото (фиг. 31а).

Първият дял определя естеството на мисловния, интелектуален мир на дадения човек. Колкото тази част на ухото е по-голяма, широка, висока, добре оформена и закръглена, толкова този свят в дадения човек е по-богат на мисли, идеи и контакти с Идейния свят (фиг. 31б). Това говори също, че този човек е способен и намира възможности и средства за тяхното изпълнение и приложение, т.е. има замах във всяка работа. Ако в този дял горният рѣб, за който вече споменахме, е по-голям, много надвиснал като стряха, равен и правилно очертан, то имаме човек с ясно изразени морални качества, който гържи на установени принципи, преди всичко за моралните, има голям контрол над мисълта си, едно дълбоко смирение и благоговейно отношение към Висшата Природа и Съществата с големи и ясно изразени качества. Но в тази своя вътрешна природа такива хора често стигат до крайности със своите изисквания към другите (фиг. 31в).

Ако този рѣб е нормално развит, не много широк, но правилен, еднaквѣ в своята ширина, без гънки, чупки и рез-

Фиг. 32

ки извивки, имаме човек със същите качества, само че без крайности и с приятно, толерантно отношение спрямо моралните порядки на другите хора. Ако този ръб е с чупки, ъгълчета и изобщо неравен, то имаме човек малко заядлив, когато се разисква нещо (фиг. 32а). Колкото ръбът е по-тесен, толкова моралният контрол намалява (фиг. 32б). Ако този ръб липсва, при голяма закръгленост и при добре оформена горна част, имаме човек, който при изпълнението на всяка идея и на каквато и да било поставена задача не спазва никакви правила и морални принципи, действа бурно и безогледно и не се съобразява с нищо (фиг. 32в).

Ако тази част на ухото е заострена, имаме т.нар. лисиче ухо. Такъв човек е в противоречие с висшата, благородна Природа и не само че няма никакво отношение или чувство към тази Природа, но е и в пълен разрез с нея. Такъв човек е без морални принципи - лъже, използва всичко за своя изгода и е безогледен към другите за постигане на своите цели. Художниците, съзнателно или несъзнателно, винаги когато рисуват демонични образи, ги изобразяват със заострени уши (фиг. 30г).

Когато средната част на ухото, която обхваща разстоянието между точките 1 и 2 във фиг. 31а, е изгута, имаме човек със силна и ясно изразена емоционална природа (фиг. 30е). При възбуда от гняв, любов, омраза и пр. той

силно реагира. В тази част на ухото има и един вътрешен рѣб (антхеликс). Ако този рѣб е добре развит, ясно изразен и надвишава външния рѣб, то такѣв човек е способен на бурна емоционална възбуда. Ако външният рѣб липсва, възбудата се изразява безконтролно, а ако е налице и е добре изразен, то тази възбуда се задѣржава и се контролира от мисълта.

Ако външният рѣб е по-висок от вътрешния и е по-добре оформен, възможността за възбуда е по-малка, по-слаба и напълно се контролира от мисълта.

Колкото разстоянието между двата рѣба (скафа) е по-голямо, толкова възбудата по-бавно се изразява. При по-малко разстояние възбудата бързо намира своя израз.

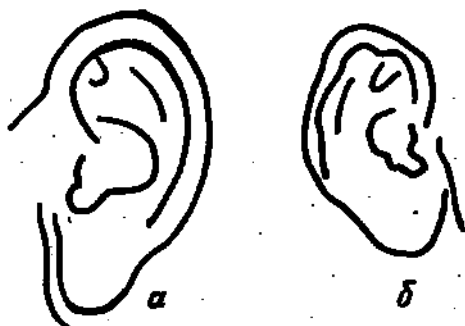
При животните този дял на ухото е прекалено развит и придава на ушите заостреност и гължина, което говори, че при тях чувствената природа е силно развита. Горният дял на ушите им не е развит и затова мисловният им свят е слаб (фиг. 30ж).

Третият дял на ухото обхваща меката, месеста висулка. Колкото тя е по-голяма, толкова храносмилателната система е по-добре развита. Хора с такава висулка имат добър апетит и обикновено напълняват. Колкото е по-деликатна и по-малка, толкова храненето на човек е по-слабо, няма достатъчно апетит и не може да приема голямо количество храна. Такива хора са без каквито и да било излишни тлъстини, но са енергични.

Ако тази висулка е прилепнала към лицето, имаме човек, който е много привързан към всичко свое.

Ако тази част на ухото е широка, имаме човек, който притежава сила, устрем и устой за постигане на поставените задачи.

При разглеждане на човешкото ухо най-напред трябва да се обърне внимание на неговия размер: малко или голямо ухо. Малкото ухо говори за ограничени способности и възможности; такива хора са погълнати предимно в разрешаване на дребните ежедневни житейски нужди; животът им ще премине в ограничени условия (фиг. 33б).

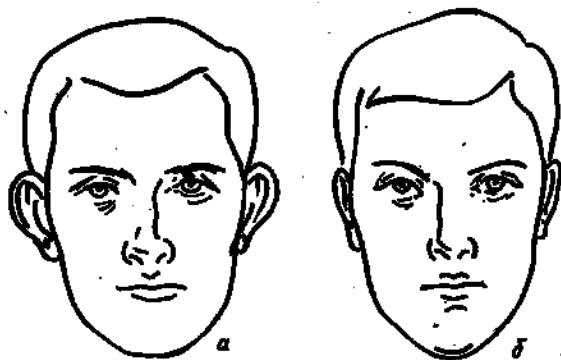
Фиг. 33

Голямото ухо говори за човек с добри и богати интелектуални и емоционални изяви. Такива хора живеят с големи планове, имат идеи, голям замах, инициатива за осъществяване на всяка поставена задача и поемане на отговорност за нейния изход. На хора с такива уши, ако ушите им са добре оформени и са с меки и хармонични форми, животът преминава при добри и богати условия (фиг. 33а). Ако големите уши не са така добре оформени в своя външен вид, човек пак ще има разнообразни условия, но с известни сътресения и резки промени. Древните скулптори и художници са изобразявали боговете с големи уши, например Буда.

Ако ушите са щръкнали и ясно отделени от главата, то при слаба интелигентност и морални качества ще имаме човек с голяма енергия, но кавгаджия, побойник и крадец. Ако пък моралните и интелектуални качества са добре изразени, ще имаме човек с енергия и жизненост, който е готов да я употреби в защита на слабите и онеправданите (фиг. 34а).

Хора със слабо отделени, прилепнали до главата уши имат слаба жизненост, слаба съпротивителна сила срещу неблагоприятните условия и не са издръжливи. Те са плахи и нерешителни (фиг. 34б).

Това разделение на ухото не е плод на някакъв произвол или случайност. То има своите причини, своя дълбок смисъл и оправдание. Троицността е подчертана на много места в

Фиг. 34

Природата. Тя се основава на факта, че когато човек се проявява, този процес минава през три фази. Първо човек мисли върху идеята, която го е завладяла, т.е. минава през един мисловен процес. После тази идея се изживява, проявява се емоционалната му природа и се събужда вдъхновението. Ако при този процес чувствата са силни, активни и добре изразени, човек получава импулс да се изяви и да осъществи идеята. Ако пък чувствата са слаби, неопределени, то у него не се явява никакъв импулс и стремеж за действие, за осъществяване на тази идея. Ето защо при такива случаи човекът си остава само с идеята, без да може тя да придобие реален израз. Събуждат ли се чувствата, създаде ли се импулс за действие, идва и третата, последна фаза, за която е необходим устой и сила на напрежението за нейното осъществяване.

юни, 1984 гог.

КНИГА ТРЕТА

РЪЦЕТЕ КАТО ИЗРАЗ НА ЧОВЕШКАТА ПРИРОДА

Имаме безспорни доказателства, че по всички континенти на Земята в много далечни времена преди Потопа е съществувала раса с много висока култура – раса, притежаваща големи знания и мъдрост. Тази раса, според изказването на един мъдрец, е дошла да организира и уреди живота на Земята. В някои съобщения на археолози и пътешественици се изнасят учудващи факти за дейността на тази раса, имащи общ елемент, който показва техния единен произход. Така например т.нар. Балбекски тераси в Ливан са построени от каменни блокове с дължина от 20 метра и тегло повече от 500 тона. Голяма загадка са старите карти на Антарктида, в които са изобразени планини с върхове и долини, покрити с дебели ледове и снегове. Очертанията на самия континент напълно съвпадат с очертанията, направени с големи усилия едва в ново време. Такава карта е могла да се направи само когато Антарктида е бил свободен от сегашните си ледове и снегове. Че тази част на Земята е била свободна от тази обвивка, която сега има, и е била покрита с богата растителност, показва фактът, че в последните години под дебелия лед и сняг са открити възлищни пластове и вкаменени дървета.

Археологът Дж. А. Масън съобщава, че са открити гревни перуански украшения от платина. Знае се, че платината се топи при 1700 градуса и че е необходима сложна техника за обработката ѝ. В развалините на град Чан-Чан са намерени великолепно медни маски, огърлици, накити и съдове, покрити с тънък пласт злато или сребро. Да се нанесе ръчно такъв пласт

е невъзможно. Археолозите са открили в пещерите на град Парнакс по брега на Тихия океан саркофази с мумии, кожата на които е бяла, а косите им са кафяви и меки. Знае се, че кожата на индианците, живеещи там, е тъмна, а косите – черни и твърди. Освен това при изследването на кръвта от тези мумии се оказва, че тя спада към кръвна група, която изобщо не се среща у народите на Южна Америка до идването на европейците, което показва, че са хора от друга раса, имаща различен произход. В народите от Средна и Южна Америка са запазени легенди, предания и митове, според които **бели, в прастари времена брагати** хора са дошли откъм морето, като са ги научили на земеделие, скотовъдство и занаяти. При разкопки на древни развалини между многото учудващи предмети, плод на голямо умение и знания, са намерени скелети на ламу, които имат пет пръста на краката си, докато съвременните ламу, както е известно, имат само по два пръста. Това особени ясно потвърждава древността на тази култура.

През 1955 година перуански летци случайно забелязали някакви огромни геометрични фигури по пустинните низини край океана. **Аерофотоснимките** показват, че това са точни геометрични фигури, наподобяващи птици с разперени криле. Откритието е изглеждало невероятно, защото тези фигури имали грамадни размери: прави паралелни линии с грамадна точност се простират по на 10-15 километра. За направата на тези фигури е трябвало да работят хиляди хора под ръководството на много опитни геодезисти, имащи на разположение точни уреди за такава дейност. Освен това тези фигури могат да се видят само от голяма височина, от летателен апарат. За такива летателни апарати се говори в древните индуски книги, където е отбелязано, че атлантите – народ от потъналият континент Атлантида – са могли да пътуват и до други планети. Уточнява се дори, че тези апарати са се движели с живак. Древните народи са употребявали символичен език. С живака те са свърз-

вали силовите течения, идващи от планетата Меркурий, която дава силната практична мисъл. Така че ще трябва да приемем, че тези апарати са се движели със силна мисъл, т.е. атлантите са знаели, че мисълта е сила, и са умеели да се ползват от нея като **сила**. И в наше време големият английски математик Пол Дирак през 1928 година състави едно уравнение от квантовата механика, с което **доказа**, че мисълта е сила, а **също, че** съществува вещество с обратен силов строеж – антивещество. За това уравнение този гениален математик получи Нобелова награда.

Изключителна загадка представляват намерените развалини на 400 метра височина в Ангите и на 20 километра южно от езерото Тутикака. Още старите заселници заварили пустите развалини и ги нарекли Туахунако, което ще рече „Град на Мъртвите“. Те се простират на площ от много квадратни километри и се състоят от постройки, направени с грамадни каменни блокове. Над тях се извисява петнадесетметровата пирамида с пресечен връх, на който се намира голяма цистерна за гъжговна вода. В центъра на големия квадратен площад се издига каменна статуя на брадат мъж, обърнал лице на изток към изгряващото Слънце. С това явно е изразено уважението и вниманието на хората от тази раса към изгрева на Слънцето. Наред с нея се намира прочутата Врата на Слънцето, изсечена от един-единствен блок. Горната част на тази врата е покрита с йероглифи, които не са могли да бъдат разчетени и досега. На около километър от нея се намира т.нар. Врата на пумите. Тази врата представлява три големи платформи от андезитни блокове, тежащи по сто тона и съединени с медни скоби. Намерени са там много учудващи със своята импозантност останки. Интересно е заключението на учените, според което народът, живял и изградил всичко това, като че ли се е появил внезапно и след това безследно е изчезнал. Голяма загадка е и начинът, по който жителите на този Град на мъртвите са пренасяли от планините много тежките каменни блокове.

Хората на тази голяма цивилизация са живели не само върху сегашните континенти, но и върху такива, които са потънали в океаните. Така например през лятото на 1966 година океанографският кораб „Антоний Браун“, който е изследвал дълбоката падина Мили Едуард в Тихия океан, изведнъж открил нещо съвсем неочаквано. На дълбочина 1880 метра от повърхността на океана се забелязали някакви развалини. На снимката ясно личали колони и порти с йероглифи. Ръководителят на експедицията Робърт Мендест продължил търсенето и близо до пристанище Калао открили други потопени колони и остатъци от згания.

Имаме безспорни доказателства, че в Тихия океан е имало големи острови, а може би и континент, които са потънали. На тях именно са живели хората от тази висока цивилизация. Има и още много остатъци, пръснати по всички острови и континенти, показващи историчността на такава раса.

Тази високо издигната цивилизация е имала науки и методи за творчество, съвсем различни от тези, с които сегашните хора се занимават. Това личи от жалките и разпокъсани остатъци от науки, известни под името „окултни науки“. Окултизмът се явява като група науки, които приемат, че освен света на трите измерения, достъпен за нашите пет сетива, има и друг свят, достъпен за други, по висши сетива, които човек може да развива; свят на други закони, други принципи, свят, в който се борава с други сили в своята творческа изява.

Голям дял от науките, с които тази издигната раса се е занимавала, са били посветени на знанията, които дават възможност да се открият и разбират качествата и способностите, които всеки човек при своето рождение носи, а също така и условията, при които ще премине животът му на Земята.

Раждането на човека е едно велико събитие от изключителна важност, както за самия човек, който се ражда,

така и за неговите родители, а след това и за обществото около него. Какво представлява това мъничко, едва шаващо същество, какви качества и способности носи то в себе си, какъв е пътят на неговия живот? Всичко това будело голям интерес у хората от тази велика раса. Когато са успявали да разберат онова, което човек носи със себе си, те са се старали с всички средства да създадат условия за развитието на благородните и полезни качества и да отнемат възможността за развитието и укрепването на отрицателните. Че наистина всякога новороденото дете носи със себе си своите качества и способности, въз основа на които се определя и пътят на неговия живот, виждаме преди всичко от голямото разнообразие на хората, както по външния им вид, така и по изявите на качества и способностите им. За да може да се разбере онова, което представлява новороденият човек, народите от тази велика раса са създали редица науки, даващи възможност да се проникне в тази загадка. На първо място това е науката за Звездния мир и по-точно нейният втори раздел, наречен сега астрология. Тази наука има възможност да ни даде най-задълбочена и най-ясна представа за това, което носи у себе си всеки човек. Затова са я наричали „царската наука“.

Хората от тази Първа раса са приемали, че дванадесетте съзвездия, наречени в плоскостта на слънчевия сектор, и планетите в Слънчевата система, заедно с Луната и самото Слънце, с изтичащите от тях силови течения в момента и на място на раждането отразяват именно неговите качества и способности, а също и условията, при които ще протече животът му. Те са разбирали, че човек е една идея на Бога, на Необятния миров силов океан, и за да се реализира тази идея, **той** е създал Слънчевата система. Тъй както всяка звезда – Слънце, – е център на една планетна система, задачата на която е да се реализира една идея на Природата. Силите, които създадоха нашата слънчева система, създадоха и самия човек. Той не е само осезаемото

за нашите пет сетива съществува. Същинският човек е един груг образ, неосезаем за тези сетива. Този именно образ на човека носи в себе си качествата, способностите и условията, при които ще протече животът му. Този образ, който ще наречем „Двойник“, е поле, където се проявяват силовите течения на членовете на слънчевото семейство и на самото Слънце. Оттам е и връзката между тях и самия човек. Този Двойник изгражда и главния мозък, където силите от всеки член на това семейство създават и оформят група мозъчни клетки, способни да отразяват качествата и способностите, които съответстват на силовото течение. Тези части на мозъка са способни също така да приемат и да реагират на тези силови течения. Представителите на тази Първа раса са приемали също, че в силовите течения, изхождащи от планетите, са вземали участие и небесните образувания от 12-те зодиакални съзвездия, като всяко едно от тях е въздействало съответно върху всяка една от дванадесетте планети в слънчевото семейство.

Групата мозъчни клетки със своите нерви, които излизат от тях и обхващат цялото тяло със своите нервни окончания, дават отпечатък върху психичния живот. Установено е, че най-много нервни окончания има на лицето и ръцете. Ето защо там най-ярко ще се изразят отпечатъците на психичния живот при даден човек. Изучаването и разбирането на тези отпечатъци, които нервните окончания създават там, е било също предмет на науките за размера, формите и линиите по лицето и ръцете. Първата изучава главата и лицето и се нарича сега френология, а втората изучава ръцете и се нарича хиромантия. И двете са от науките на тази древна цивилизация. В тази книга ще се занимаем с изучаването на размерите, формите, линиите и знаците по ръцете.

Всеки един член от слънчевото семейство чрез нервните окончания, излизащи от съответната мозъчна област, изгражда формите, знаците и линиите на всяка съответна

част на ръката. Така първата планета - най-близката до Слънцето, която все още е неоткрита, наречена от гревните Вулкан (неотгавна егин италиански астроном я нарече Фаенца), има своето въздействие върху палеца. Меркурий - върху малкия пръст (купрето) и хълма под него откъм гланта.

Венера определя емоционалната природа на човека, която между многото свои положителни изяви има и две ясно изразени: към първата се отнася усетът за красивото, изящното, хармоничното и съвършеното. За да има човек този усет и да го разбира както в Природата, така и в творбите, създадени от други хора, той трябва да има в себе си тези качества, заедно със способността да ги изразява. Всичко това го голяма степен се определя от безименния пръст, който погрешно някои наричат пръст на Слънцето или Аполонов пръст. Този пръст носи и изразява споменатите качества, които са феномени на силовите течения на планетата Венера. Неговата задача е да организира и облагородява както самите планети, така и техните силови течения. Така че всяка форма или линия върху дадена ръка, за да бъде изтълкувана правилно, изисква първо да се определи доколко Слънцето е организирано и облагородило планетните течения, създали този елемент. Защото колкото човешката мисъл е по-организирана и облагородена, толкова тя ще създаде и по-съвършена форма и израз. Съвършената мисъл определя и съвършената форма. Втората изява на Венера е Любовта към всяка жива форма - цветята, животните, човека. Към човека тя се изразява в две направления: първото е възхищението от самия външен вид на човека, а също и от неговите качества и способности; второто направление се изразява в едно по-тясно общуване, целта на което е създаване на поколение. Всички тези качества, определени от планетата Венера, които са изразени в големия хълм между линията на живота (от средната ѝ част наголу го гревнената става) и третата, основна фаланга на пале-

ца. Известно е от астрономията, че планетата Венера при т.нар. голно съединение идва от всички планети най-близо до Земята (само на 40 милиона километра). Затова нейното влияние върху Земята и човека е най-силно. Може ли някое творение на Природата без Любов? Поради това нейното влияние е изразено на две места в човешката ръка.

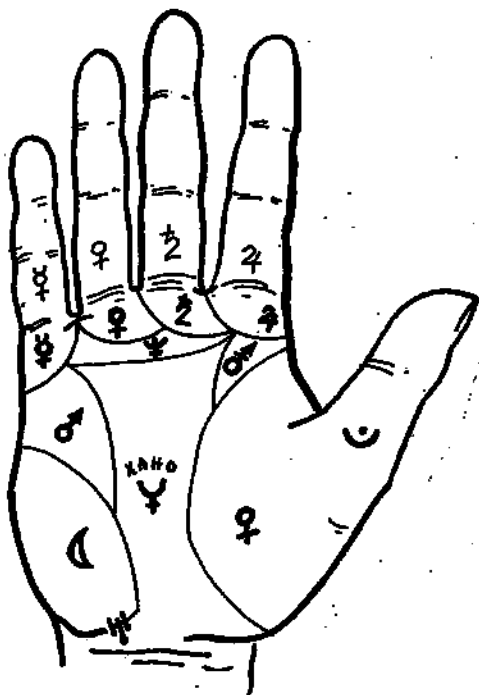
Марс има поле за своя израз само в един хълм между линията на ума и тази на сърцето. Юпитер е изразен в показалеца и хълма под него от вътрешната страна на ръката (гланта). Сатурн – със средния пръст и хълма под него. Уран – с хълма и линиите в долната част на ръката, между китката и долната част от хълма на Луната. Нептун – в областта между хълмовете на Меркурий и този на Юпитер, под хълмовете на средния и безименния пръст; Плутон – в областта на големия Венерин хълм, между началната част на линията на живота и основата на палеца. Тази област от някои хироманти е погрешно приета за втора област на Марс. Планетата Ханс, неоткрита още, има област в централната част на ръката, приемана също погрешно от някои хироманти за долина на Марс. Луната има област в края на гланта между линията на ума (под марсовия хълм) и областта на Уран.

Разрушената планета Фаeton създава уродливите и дефектните ръце.

Всичко гореказано е отбелязано на фиг. 35.

Трябва да приемем, че най-добре са се запазили остатъците от науките на тази Първа раса в Индия. Науката за ръката има преди всичко за задача да покаже качествата и способностите, които даден човек носи.

Възможността обаче да се предсказват събитията и пътят на човешкия живот е нещо много сложно. За тази възможност Мъдрецът казва: „Този дял от науката за ръката е много дребно написан и мъчно се чете“. Ние приемаме, че човешкият живот е програмиран. Програмирани са условията, които човек ще притежава, а също и случаите, които ще преживее. Но човек със своята воля притежава и сво-

Фиг. 35

богата да използва или не тези условия. Ако той ги използва и ги прилага за постигане на доброто, през този и през следващия си живот ще получи по-благоприятни такива. Ако ги използва за осъществяване на разрушителните подтици на злото, през този и през следващия си живот ще се намери при по-лоши условия. Приемаме, че тази програмираност, е изразена на ръката, но ключовете към нея не са добре изяснени. Затова не можем да се отнасяме с голямо доверие към онези гагатели, които казват, че могат да предсказват събитията в живота на даден човек. В астрологията законите са вече изяснени и оттам възможностите са по-големи. В това отношение е постигнат значителен успех.

Ингусите считат човешката длан за свещен орган на човешкото тяло, даващ му възможност да твори. А творчеството е един велик процес, ярко изразен в Природата. Ръцете именно дават възможност на човека да се приобщи към този велик процес на Природата – процеса на творчеството. И затова всяка сутрин, щом станат, ингусите поглеждат дланите си – първото нещо, което трябва да се види, приемайки, че всичките им работи през деня ще вървят на добре.

Задачата на тази книга не е да свързва науката за ръката с висши емоционални възприятия като интуиция, ясно-видство или други такива, защото при сегашното развитие на човека те са изразени много несигурно, поради което съществува възможността, облягайки се само на тях, да се правят неправилни изводи. Тези висши емоционални възприятия не се отричат и в много случаи са полезни, но преди всичко ще трябва да правим своите изводи от реалните форми, линии и знаци, които могат да се видят на ръката.

Съвсем очевидно е, че двете ръце у човека не са еднакво активни. В повечето случаи дясната ръка е активна, а лявата остава по-пасивна. Прието е, че пасивната ръка (в случая лявата) е тази, която носи със себе си качествата и способностите, които човек има при своето раждане. Дясната ръка (активната) носи със себе си условията, при които човек ще намери в бъдеще и възможностите, които той ще има за онова, което той ще придобие. Този именно факт дава понякога малките различия в строежа и линиите на двете ръце. Обикновено голяма разлика между тях няма, защото еволюционният процес не е толкова бърз и затова промените както на ръцете, така и на лицето стават бавно и постепенно. Линии, форми или знаци, които се намират и върху двете ръце, ще изразят своето пълно въздействие. Ако се намират само върху едната ръка, ефектът е непълен, т.е. може да бъде, може и да не бъде. Затова трябва да се разглеждат и двете ръце.

Гледането на ръката някога е било съпроводено с голям ритуал. Така например в Индия, където науката за ръката има широка популярност, гледането е било съпроводено с претенциозна подготовка както за този, който ще извършва тълкуването на формите и линиите по ръката, така и за онзи, на когото ще се разглежда ръката. Тълкувателят – хиромант, трябвало да стане рано сутрин, да се окъпе и нахрани при специален ритуал с любимата си храна, а след това в молитвено състояние да получи наставления от своя ръководител (духовен наставник). Трябвало е да има отворен ум, за да могат указанията да бъдат приети и за да разбере отговорността и значението на своята работа. Ръката, която ще се гледа, е трябвало да бъде добре измита, ароматизирана с цветя и благоухания и да бъде прекадена с тамян. Тълкувателят не трябвало да разглежда за един ден ръцете на повече от двама.

ПРЪВ КОНТАКТ И ЖЕСТОВЕ

Още първият контакт с човека, на когото ще гледаме ръката, самото ръкостискане, ще ни даде някакви данни за него.

Хубавото ръкостискане не е твърде силно, но не и твърде слабо, и ако го приемем като приятно, то човекът пред нас е искрен, естествен, непринуден, без скрити мисли и идеи.

Твърде силното ръкостискане е характерно за хората, които искат да ни направят впечатление. Това показва също силно изразена емоционална природа.

Твърде лекото и слабо ръкостискане показва безхарактерност и безразличие към околните.

Ръкуване само с крайчеца на пръстите означава гордост, високомерие, небрежност и разпуснатост, а също и неуважение.

Продължително ръкостискане при ръкуване, показва несгържана проява на чувствата или излишна сърдечност, която може да бъде и неискрена.

Настроението в даден момент много често оказва влияние при самото ръкуване, затова трябва да се вземе под внимание в какъв момент се прави то.

Когато човек говори и жестикулира с ръце, трябва да се обърне внимание коя страна на ръката си най-често обръща към слушателите си. Колкото по-често показва дланта си, толкова той е по-откровен, по-достъпен за разбиране. Скрытите хора, когато говорят, не показват дланта си. В това отношение е характерен жестът на много търговци от Ориента, които затулват палеца си и крият дланите си при разговор с клиента. Известно е, че когато Ленин е гържал реч, размахвал гясната си ръка, свита в юмрук, което показва решителност и възбуда.

Всички велики учители, които са посветили безкористно своята дейност и своя живот за благо на човечеството, са придружавали учението си с меки жестове и открити длани.

Човек, който има навик да гържи ръцете си зад гърба, обикновено е зает с мисли и планове, които укрива и е дълбоко възгъбен в тях. Този жест е бил характерен за Наполеон.

Навикът да се гържат едната или двете ръце в джобовете говори за прикритост, стига да не е студено.

Ако при говорене енергично се жестикулира, това говори за човек с бурен темперамент и една по-емоционална натура.

Когато ви посети един човек и докосва с ръка ухото си, чертае линии с пръстите на краката си по земята или гържи двете си ръце скрити зад гърба си, това показва, че целта на неговото посещение има скрит характер – говори за едно, а иска да подразбере нещо друго. Ако пък се стреми да гържи ръцете си затворени и да ги крие, то това е признак за желание да ни измами.

Ако ръцете са отворени и се клатушкат свободно, това показва нерешителност, изобщо колебливи движения. Нормалното затваряне на ръцете показва решителност.

Неспокойните ръце показват емоционалната природа у човека. Когато ръцете неспокойно гърпат копчета или това-онова, показва нервност.

Ръце, скръстени на гърдите, издават погозрителна натура, която мисли; на такъв може да се разчита.

Плавните и естествени движения са характерни за спокойните и уравновесени хора.

РЪКАТА ОТ РАМОТО ДО КИТКАТА

Още гревните са приемали, че един добре сложен мъж с дълги ръце от рамото до китката, с широки глани е човек, който има всички възможности да се издигне в своето обществено положение, да бъде богат, да има филантропични възгледи и щедро сърце. Такъв човек защитава и се бори за благо на обществото. Ръката трябва да бъде пълничка, не много окосмена и с изпъкнали вени. Това е ръката на един добре сложен Юпитеров тип - човек с творчески стремежи и с умение да ги осъществи.

Дълги и деликатни ръце от рамото до китката показват човек любител на изкуството, грижлив на детайлите, но нетолерантен.

Човек, на когото ръцете от рамото до китката са непропорционално къси, проявява склонност към нахално любопитство, отегчителен е в говора си и е непохватен във всяка работа.

Къси и дебели ръце от рамото до китката, с топчести пръсти означава лъжец и крадец по природа.

Науката за ръцете от китката до края на пръстите можем да разделим на два дяла. В първия дял разглеждаме самата длан с нейната форма и размер, пръстите, ноктите,

отделните участъци на ръката – хълмовете, кожата, връзките между пръстите (ставите), фалангите. Вторият гял разглежда линиите и знаците върху гланта, също така и малките браздички по крайните (нокътни) фаланги откъм вътрешната страна, които се използват в криминологията.

ПЛАНЕТНИТЕ ТИПОВЕ

Преди да пристъпим към самото разглеждане на ръката от китката до края на пръстите, за да открием онова, което човекът носи, трябва да разгледаме планетните типове, на които се разделят хората. Това ще рече да опознаем онези качества, способности и форми, които всяка планета със своите силови течения дава. Случва се често една планета да дава възможност за силна изява на своите качества. Вярно е, че тя не може да създаде съвършено чист тип, защото в човека намират изява силовите течения и на другите планети. Но все пак характерното, което тази силно изразена планета носи и дава, ще намери израз, както във външния облик на човека, така също и в неговите качества и способности. Познаването на формите в човека (неговия външен израз), а също така и съдържанието, изявата, която този образ носи, са крайно необходими за всеки, който чрез ръката, главата или която и да било друга наука трябва да разбира голямата загадка, наречена човек.

Всяка една планета със своите силови течения създава и оформя по един образ, включващ в себе си дадени качества и способности. В Слънчевата система има 12 планети, една от която е разрушена (т.нар. от гревните звездобройци Фаетон) и две все още неоткрити. Оттам имаме и 12 планетни типа, според това коя от планетите със своите силови течения се е изразила най-ярко.

Първият планетен тип е този, създаден и оформен от планетата Вулкан, както са я наричали старите звездоб-

ройци, или Фаенца, както я нарича италианският астроном Бенанги. Тази планета се намира между Слънцето и Меркурий. До този момент тя все още не е открита. Този тип досега се приема за създаден и оформен от Слънцето, т.нар. аполонов тип. Ние изтъкнахме, че Слънцето няма задачата да създава и оформя типове, а да организира и облагородява създадените от планетите такива. При разглеждането на даден тип често ще употребяваме израза елементарен, среден, висш тип. Тази градация се определя доколкото Слънцето в даден човек е организирано и облагородило съответното планетно течение. Така например, ако имаме един меркуриев тип, ние можем да го видим в три последователни типа изяви, според това доколко Слънцето е успяло в този човек да организира и облагороди меркуриевото планетно течение. При най-слабото въздействие на Слънцето ще имаме примитивен меркуриев тип, който със своите качества ясно ще се изрази като лъжец, крадец на гребно, измамник, егоист, гледащ само своята изгода и интерес. При по-добро въздействие на Слънцето ще имаме вече средния по устройство и качества човек, който бързо схваща и разбира всичко, до което се докосне, и който притежава уменията да го използва за своите задачи. Най-после висшият тип е човек на науката и изкуството, добър оратор. Дванадесетте типа се именуваат съобразно имената на дванадесетте планети.

Планетният тип на Вулкан е наречен слънчев, аполонов, защото според изчисленията Вулкан може да се отклони от Слънцето най-много на 5-6 градуса, а от астрологията е прието, че всяка планета, която има отклонение от Слънцето до 10 градуса, е в съвпадение с него. Този именно тип има среден ръст, гладко неокосмено пропорционално тяло. Лицето има чист и красив овал. Косата е руса или светлокафява, красива и накъдрена. Челото е средно високо, заоблено, красиво, изразяващо интелигентност. Очите са големи, отворени, малко влажни, украсени с хубави ресници.

Те гледат прямо, чисто, без закана и принуда, но не слабо. Погледът е магнетичен, мек. Ирисът е оцветен предимно в син или светлокафяв цвят. Изразът на очите е сериозен, но приятен. Веждите са почти хоризонтални или пък описват лека крива с доста гъсти косми. Тези вежди изразяват енергия дори в спокойно състояние, без да има нужда да се навъсват. Носът е прав или леко заорлен, но не е заострен. Устата е хубава, средно голяма. Тя говори за достойнство, себевластие, доброта. Усмивката е твърда и добра. Брагата е кръгла и малко издадена напред. Зъбите са с красив цвят и добре запазени. Бузите са месести и здрави. Главът е доста силен, плътен, но приятен, звучи пълноценно. Ушите имат средна големина. Шията е средно силна, мускулеста, без самите мускули да изпъкват в някакви форми. Гърдите са големи, силни, заоблени. Вигът на тялото е тънко, силно, здраво. Ханшовете са елегантни, краката са красиво оформени. Очите и краката са уязвимите области на тези типове, но те са и най-красивите. В морално отношение тези типове стоят твърде високо. Те са високоинтелигентни, спокойни, силни. От тяхното лице се излъчва яснота, вернина, защото са естествени, неподправени, магнетични, радостни, с устрем и увлечение. Те излъчват от себе си пълно самооблагане, щастие и сила, която предизвиква у другите възхищение и непринудено подчинение. Те представляват една сила в състояние на покой - спокойни, с вродена любезност. В себе си крият сила, която не се изявява без нужда. Те са весели и притежават хумор. Имат вродено вътрешно достойнство, не са дребнави. Имат благородно сърце и са сладкодумни. Притежават проникателност и интуиция да схващат много вярно всяка задача, като намират правилния път за нейното реализиране. Това е едно от най-подчертаните им качества. Не са суеверни и фанатици. От чувствата силно се влияят и от еротиката лесно се увличат. Тези типове могат да станат учени във всички отрасли на човешкото знание. Между тях се раждат големи орга-

низатори, индустриалци, банкери, шефове. Поради своето превъзходство над другите те трудно си намират другар в любовта. Този тип хора страдат от женските гребнавости. Жената аполонов тип е благородна гама, с развит ум и прави усилие да търси мъж, който да я превъзхожда. Ръцете са малко четвъртити, пръстите - леко възлести. Палецът е среден по големина, силен, хармоничен. Ставата между първата и втората фаланга на палеца им е добре развита. Хълмът под безименния пръст е добре изразен, има ясно изразени линии или линия. Слънцето владее сърцето, гръбначния стълб, очите и краката, а от металите - златото. От скъпоценните камъни - гуаманта.

МЕРКУРИЕВИЯТ ТИП

Този тип има ниско, слабичко, пъргаво тяло, обикновено тъмен цвят на кожата (известна мургавост), има угължено лице. Космите на косата му са тънки, тъмни и добре покриват главата му. Неговото чело не е много голямо, но е добре оформено в долната част около веждите. Бръчки по челото си те нямат или имат, но малки или тънки. Вертикални линии в основата на носа обикновено нямат, защото те не са свикнали да напрягат вниманието си и да правят волеви усилия. Веждите са гъбообразни, не много дебели. Колкото тези вежди са по-гъбообразни, толкова имаме по-слаб волеви контрол при тези типове. Очите са големи и живи, но при елементарните типове носят израза на хитрост, лъжа, измама и подчертан личен интерес. При злоба и лукавство, което най-често имаме при тези типове, очите са угължени като бадеми и зеницата е полускрита под горния клепач. У средния тип имаме израз на жаждата да разбере и схване чисто практичната, техническата страна на онова, което наблюдава, за да може да го използва за решаване на всяка срещната от него задача. При висшите меркуриеви

типове очите имат израз на интелигентност, наблюдателност, гледат прямо и искрено. Носът им е прав и тънък. Ако имаме изява на злоба и лукавство, то носът накрая е заострен. Ноздрите са малки, тесни, което показва, че липсва дълбочина на мисълта. Устните на тези типове са тънки, но твърде симетрично разположени, като горната устна често пъти е много по-тънка, което говори за оскъдност на чувствата. Брадата е заострена и в повечето случаи е издигната напред. Това говори, че този тип хора са бързи в говор, мисли и в действия, като обичат да се изтъкват пред другите. Общо взето лицето им е с крушообразна форма. Гласът им е приятен, но не е силен. Обичат много да говорят, като по-нисшите типове са изобщо бърбивици. По-висшите са добри, весели, приятни и разговорливи компаньони, които винаги имат какво кажат и с това обичат да приковават вниманието на другите към себе си. Те бързо схващат и разбират всичко, като освен това проявяват голяма сръчност и находчивост в изпълнението на всяка поставена задача. Ученолюбиви са и проявяват интерес към всички знания и окултни науки. Обичат да дават съвети и планове кое как да стане, но друг да го направи, т.е. не са много работливи. В тези случаи нисшите типове проявяват хитрост и фалш, за да изклинчат от своето задължение. Разбират добре интересите си и се стараят да се домогнат до всичко, което лично тях ще задоволи, особено към парите, поради което те могат да бъдат добри търговци. Търговският елемент – сметката, е ясно изразена у тях. Умеят да се преструват, има артистичен елемент в техните прояви, който при нисшите типове се изразява като нескромност, алчност, престореност. В умението си да се нагаждат към създадените условия и да ги използват за своя изгода нямат равни на себе си. Тялото им е гъвкаво, без излишни мускули и тлъстини, способни са за художествени телесни упражнения. Ръцете от рамото до китката са гълки и гъвкави. Всички хора на изкуството трябва да имат добре изразено меркуриево

влияние, за да могат да дадат израз на идеите, които ги вълнуват. Дланите са малки, гъвкави. Пръстите са гладки, без възли. Ноктите са малки. Кутрето - меркуриевият пръст - може да бъде остър или притъпен, значението на което ще разгледаме по-нататък, но общо взето е дълъг. Меркурий има отношение в тялото на човека към ръцете, нервите и мозъка, от металите - към живака, от минералите - яспис, от цветовете - сивия.

ВЕНЕРИНИЯТ ТИП

От всички планети на Слънчевата система Венера има най-правилна орбита, близка до окръжността. Затова силовите течения, които изхождат от нея, са най-хармонични. С това тя създава и най-красивите форми на тялото. Те са не много високи, не много пълни, с хармонично развити форми. Лицето е овално. Косата им е гъста, но нито права, нито къдрава, а е бухнала. Обичат да си правят добри прически с буклички, които придават на лицето още по-красив вид. Това те правят с голяма вещина и се гласят пред всяко срещнато огледало. Челото е красиво оформено, изтъкнало, но не голямо; по него няма бръчки, поради грижливо предпазване от тях, за да не изглеждат по-стари. Веждите им са също красиви, гъбообразни и дълги, което показва лесна, дълбока постоянна възбудимост. Те по-често се издигат в положение на пасивно съзерцание, отколкото да се впускат да искат - на тях всичко им се дава, без да го искат. Очите са големи, с омайна и пленителна нежност, изразяваща любов и призоваващи любовта, много са магнетични и вземат ума с галещи светкавици. Този поглед изразява още тънка преценка на срещнатия човек, развита сензитивност, интуиция, т.е. очи, които отгатват. Ресниците са дълги, а жените често пъти още повече ги утължават изкуствено с разни козметични средства и с това чарът, който тези очи

излъчват, се увеличава. Носът е прав и леко извит, малко е месест, но е фин, с малки трепкащи ноздри, което говори, че не обичат да се загълбочават във философски проблеми. Устата е малка или средно голяма, с две красиво оформени месести устни, което говори, че лесно обещават, но трудно изпълняват – една пленителна небрежност към своите обещания. Вертикалната бразда, която са спуска от носа към горната устна, е изящно издълбана и подсилва красотата в тази област на лицето. Това показва деликатно и внимателно отношение към околните. Брадичката е малка, обла, месеста. Усмивката е чаровна и разкрива красиво наредени като бисери зъби. Бузите са кръглички с трапчинки. Ушите са обикновено малки, показващи липса на стремеж към разрешаване на големи проблеми. Шията е бяла, закръглена и със средно хармонична дължина. Раменете са закръглени, пълнички и падащи, на които не може да се види никаква кост. Гърдите са месести, но по-тесни. Бюстът при жените е красиво закръглен. Имат пълнички ханшове и бедра. Прасците са също добре оформени със своите мускули по тях. Глезените са тънки и закръглени. Краката в ходилата са малки, което показва неразположение към много-то ходене пеша. Кожата по тялото е светла, мека, розова. Изобщо, Венерините типове искат да изглеждат красиви и да се харесват. Те лесно се размиват и разплакват. От тях не трябва да се очаква голяма дейтелност в осъществяване на чисто практични задачи, но всичко, което правят, е с изящност и вкус. Нисшите типове са мързеливи и обичат да преувеличават. Висшите типове успяват в изящните изкуства. Венерините типове са верни в дружбата си, но не винаги верни в любовта – влюбват се лесно и силно, ала любовта им е като пламъците на сухата слама – бурна, но бързо преминава. В любовта си са нежни, добри, ласкави. Нисшите типове изразяват в своята любов подчертана сексуалност. Венерините типове се чувстват най-добре в своя будоар, обкръжени с миндери, огледала и козметика. Обичат да са

елегантни и изискани във всичко. Те обичат много цветята и най-различните приятни миризми - одеколони и гругите подобни козметични аромати, също в така и музиката, пластиката, багрите и всички красиви форми. Чистият венерин тип е артист във всяко отношение. Те са весели, вежливи, добродетелни, добре разположени. Венерините влияния дават при мъжете женствена фигура и оттам склонност към женствени прояви като носене на обеци и женски накити. Ръцете на венерините типове са госта пълни и меки. Пръстите са гладки, с нормална гължина или малко къси. Кожата по цялото тяло и ръцете е бяла или бледо розова. Палецът е малък, къс, без възли. Венериният хълм е пълен, силен и богат на линии. Венера управлява бърбреците, от металите - мегта, от цветовете - светлите багри, но най-вече розовото, а от минералите - ахата.

МАРСОВИЯТ ТИП

Марс създава хора със среден ръст, ясно изразени, груби мускули, сухожилия и кости. Тялото и главата имат квадратна форма. Черепът има яка и дебела кост, като хоризонталното му сечение е широко. Разстоянието между отворите на двете уши е силно изразено. Изобщо областта около ушите е добре развита, а ушите са обикновено по-големи и църкнали. Такава форма на главата анатомите наричат брахицефална, което ще рече „широкоглави“. Хора с такива глави се различават по своите прояви от т.нар. долихоцефали, при които черепът е удължен от челото до тилната частна главата. Косата на марсовия тип е тъмна и изобилна, с по-дебели косми. В повечето случаи, когато имат артрит, косата им е рядка или даже окапала. Косата започва ниско над очите и затова челото при тези типове е ниско, изразяващо по-слаба интелигентност. Вежгите са гъсти, груби, обикновено рошави и склучени. Самите орби-

тални гъзи са изпъкнали. Такива вежди издават груба енергия – правото на юмрука. Погледът при елементарните типове е твърд и гързък, съсредоточен към постигане на цели от по-ниско естество – израз на решителност, но безразсъдна. При по-висшите типове погледът е пряк, честен, пронизателен, съсредоточен към нещо по-възвишено – га посреща опасностите и с готовност за саможертва за благородното дело. Скулите са ясно изразени. Носът е силен, възлест, с малки ноздри, като долната част е с разширени криле. Устата е голяма, което изразява изпълнителност. При по-висшите типове тази големина е добре оформена, което говори също за интелигентност, но честна и почтена – каквото обещае, изпълнява го безупречно. Устните са стиснати, като горната е по-дебела, по-добре изразена. Това говори за решителност, която при елементарните типове не се съобразява с нищо. Брадата е четвъртита, издигната напред, което говори за упоритост и жажда да изпъкне и да изпревари другите. Такава брада хармонира със силно развита долна челюст, със силно развити гъвкателни мускули. Изобщо характерното в марсовото лице са веждите, носът, челюстите, стиснатите устни, четвъртитата брада. Шията е къса, дебела, мускулеста и червена. Кожата на тялото е здрава, твърда, червена. Гърдите са широки. Раменете и гърбът са силни, мускулести. Краката имат добре изразени мускули и в повечето случаи са закривени. В качества на марсовия тип господства енергията: при нисшите типове – бруталност, склонност към кавги и спорове, изобщо груба, налагаща се суровост; при по-висшите типове, които имат обикновено по-високо чело, е налице смелост, самоувереност, воля за защита на слабите, постигане на справедливост, а също и готовност за саможертва в постигане на благородни общочовешки цели. Гласът им е силен, с метален оттенък. Обичат да командват и много бързо кипват, когато някой не споделя възгледите им, но гневът им е краткотраен и бързо преминава. Ужасни са, когато

застанат срещу врага, бият се честно и никога не нападат неприятел без оръжие. Отличават се с рицарска храброст. Верни са на гадената гума и на отечеството, честни са в делата си (висшите типове). Голямата им енергия ги подтиква към плътска любов и те я приемат като дълг и необходимост, която трябва набързо да се заговори. Невероятно по природа, те често са материалисти и са склонни да проявят фанатизъм. Обичат силните напитки, яденето и пиенето, като ядат с удоволствие сурово месо (пастърма). Прекаляват с удоволствията, като имат голямо разположение към игри и оргии. Като оратори са груби, налагащи се. Работят предимно с метали. Ръцете им са силни, твърди. Пръстите са груби, силни, като при най-долната (третата) фаланга са дебели. Първата фаланга на палеца (нокътната) при интелигентните типове е широка и добре оформена, което говори за воля и устой, а при нисшите типове е топчеста, къса като боздуган, което е израз на неконтролирана възбудимост. Марсовият и Венерин хълмове са добре развити и плътни. Марс управлява половите органи, силата на чувствения живот, червата, жлъчката; от металите - желязото, от скъпоценните камъни - рубина.

ЛУННИЯТ ТИП

Под силното влияние на Луната се раждат ниски хора, със закръглено месесто тяло, закръглена глава, кръгло, месесто лице, слабо окосмено. Косите са тънки, меки, а на цвят руси, пепеляви или кестеняви. При мъжете са прави, а при жените в повечето случаи са къдрици. Челото е закръглено, широко и изпъкнало, което говори за добра памет и въображение със средна интелигентност. Веждите са тънки и извити. Очите са кръгли, изпъкнали, в израза им има учудване, кротост, мечтателност, доброта. При нисшите типове изразът на очите е глупашки. Клепачите са дебели, плътни,

тлъсти. Носът е къс, месест, накрая разширен и малко вирнат, с малки отвори на ноздрите. Скули не се забелязват. Устата е средно голяма, с месести устни. Зъбите са синкави, често неравни и лоши. Брадата е обличка, тлъста, мека, показваща липса на енергия. Ушите са прилепнали до главата. Шията е дебела, месеста, бяла. Гърдите, бюстът, ханшът и краката са месести и меки, често много дебели. Склонни са изобщо към затлъстяване. Кожата им е много бяла и при допир със слънчевите лъчи бързо се зачервява, вместо да стане румена, поради което те не могат да използват добре облагите от слънчевото лечение както другите.

Лунните типове са хора на въображението, кротки, тихи, мечтателни, крайно боязливи, неспокойни, егостични, неблагоприятни, несигурни, бързо променят своите решения, капризни са. Те са обаче общителни, любезни, весели като деца. Не са създадени за суровите борби в живота. Бива ги за чиновници и като такива са приятни и подчиняващи се. Висшите типове са честни и съвестни в своята работа, добре изпълняват, но лошо управляват, защото им липсва решителност. Повече са мистични, отколкото религиозни. За себе си имат голямо мнение. Притежават също добра интуиция, силни предчувствия и сънища, а жените могат да бъдат добри гледачки на кафе, карти и пр. Обичат пътуванията по вода, също и удобствата, романтичната литература. Обещават, но малко изпълняват. Тяхната безпомощност и флегматичност ги прави лесно да се уморяват, не обичат ходенето пеша, гомоседи са. Лунните типове жени обичат да имат мъж, когото да чувстват силен, за да се облегнат на него. Склонни са към лек живот, липсва им сила да устояват. Хладни са в чувствата си, но са сладни във въображението си. Вълнуват се от хубава музика, картини, хубави момци. По-нисшите лунни типове са лъжливи, лениви, клюкари, хитри и със силна привързаност към всяка своя вещь и към всичко свое. Имат добър апетит и се оставят да набелеят. Когато стават от сън, дълго

време са морни. Прегразположени са към главоболие, произлизащо от отрови в организма им, а също и към болести на жлезите. Те трябва да ходят и да правят гимнастики на открито, за да се освободят от вредния покой и инертността.

Ръцете им са месести и меки, пръстите са гладки, къси, заострени. В третата фаланга (най-голямата) са дебели, месести, пухкави. Палецът е средно голям, без възли, както и другите пръсти. Първата фаланга е къса. Лунният хълм е добре развит. Луната владее стомаха, соковете в тялото; от металите - среброто, от цветовете - всички бледи краски, от минералите - лунния камък и котешкото око.

ЮПИТЕРОВИЯТ ТИП

Юпитер, като най-голяма планета от слънчевото семейство, има и най-много спътници, от които само четири са истински. Тези т.нар. Галилееви спътници: Йо, Европа, Ганимед и Калисто. Останалите около 12 спътника според астрологията са привлечени късове от разрушената планета Фаетон, която се е движела в орбита между Марс и Юпитер, където сега се движат в безпорядък много от остатъците ѝ. Затова типовете, които Юпитер създава, имат най-голяма нюансировка, защото разположението на спътниците му е различно. Оттам имаме и това голямо разнообразие на юпитерови типове. Много от късове от разрушената планета Фаетон, привлечени от Юпитер, при елементарните типове хора създават един неугържим устрем за трупане на богатства, в повечето случаи по най-безогледен начин. Само основните господстващи черти на този тип в това разнообразие са общи. Затова, когато ще разглеждаме юпитеров тип, ще трябва да се подхожда много внимателно и задълбочено за определяне на качествата и способностите в даден човек, определен като юпитеров.

Тези типове имат голям или **сеген** ръст, добре сложе-

на фигура, но всички те са пълнички, с тлъстини и с меки мускули по тялото си. Кожата им е светла, със свежа боя и добър тен. Шията е пропорционална с тялото. Раменете са големи, месести. Гърбът е силен и дебел. Ръцете и краката също са дебели, но с меки мускули и окосмени. С напредване на възрастта са склонни към затлъстяване, а също и към окапване на космите по главата. Лесно се потят, особено по главата и челото. Главата е сравнително голяма, заоблена. Косата в горната част на главата е обикновено окапала, поради това, че са „артрици“. Останалата коса, отстрани над и около ушите, е мека и къдрава. Челото е голямо, даващо израз на интелигентност, и е слабо набръчкано с тънки черти. Веждите са извити гъгообразно, обилно окосмени, спокойни, без да показват особена енергия. Очите са големи, отворени, влажни, по цвят сини или светлокафяви. При висшите типове са искрени, честни, с бащински полъх от тях. При елементарните типове очите изразяват желанието да използват, да те подхлъзнат и измамат на едро. Носът е едър, заоблен и месест на края. При интелигентните типове е с нормална и красива дебелина и с широко отворени ноздри. При примитивните тази месестост на носа е груба, зачервена и с малки ноздри. Устата е госта голяма, с дебели, добре изразени устни при по-интелигентните, а при понисшите дебелината на устните е по-груба. Горната устна винаги преобладава, устните хлабаво се допират. Брадата е широка месеста, тлъста. Характерен белег на юпитеровите типове е добродушната им усмивка. Ушите им са прилепнали до главата – признак, че са спокойни и примирителни, без нападателност и агресивност. Юпитеровите типове не обичат да се бръснат и затова често си оставят брада, която обикновено е гъста, величествена, председателска. Зъбите са едри и добри. Бузите са месести и добре оформени. Обичат и мустаци, но те падат като руно.

Походката им е отпусната и спокойна. Обичат удоволствията, празниците, тържествата, ритуалността,

гостоприемни са и обичат удобствата и охолния живот. Те са весели оптимисти, предпочитат хубавото хапване и пиене, което поглъщат бавно и с особено разположение и тържественост. Край огнището в мекото кресло по чехли се чувстват много добре. Обичат челягта си и са добри съпрузи - сериозни, услужливи, привързани и миролюбиви. Религиозни са. Обичат церемониите в храмовете и познанствата. Те са привлекателни, горди и с чувство за уважение и почит. Макар че са весели и разположени, на моменти са способни на избухване, но не са злопаметни. Тези типове са създадени да председателстват. Хубавият им облик, брадата им, добродушието, което лъха от тях, ги определя като арбитри, утешители, помирители, предразполагащи хората към широта и отстъпчивост. В едно общество председателят, фасадата, човекът, който го представлява и сеги на лично място, е Юпитеров тип. Почти всички председатели на републиките са Юпитерови типове. Те умеят да създават методи за разрешаване на всички задачи, а също ред и честност. В тялото на човек Юпитер има отношение към кръвта и черния гроб, от металите - към калая, от скъпоценните камъни - към смарагда, от цветовете - към зеления.

САТУРНОВИЯТ ТИП

Тялото на сатурновите типове е малко или със среден ръст. То е слабо, сухо, с госта окосменост. Кожата им е матова, жълтеникава. Костите по тялото са ясно изразени. Гърдите са тесни, сухи, космати; раменете - високи, костеливи, без мускули. Ръцете са сухи, космати, слаби; гланите и пръстите са костеливи, с тънка кожа отгоре, без подкожни тлъстини. Пръстите са обикновено лопатовидни. Палецът е силен, голям с добре изразени възли между фалангите. Краката на младини са слаби, а на старини - мършави. Вените по краката са изпъкнали, фигурата е общо взето презгърбе-

на. Те преживяват обикновено нещастни случаи със счупване на кости. Затова между тях се срещат ревматици, сакасти, куци, прегърбени, гърбави. Глухотата е също сатурново влияние. Тези типове ясно се открояват, лесно се познават и не може да се сбъркат с други. Освен това лесно дават израз на своето състояние. Психиката им е активна, познава се какво мислят, от какво страдат, защото почти винаги имат някаква грижа и страдания. Това го носят написано с едри букви по цялата си външност, в печалният си образ и ъгловатост на своите линии, в разочарованието, което винаги вее от тяхното лице. Лицето на сатурновите типове е правоъгълно. Челото издава добра интелигентност, разширено и изпъкнало в горната си част до косата, където се намират мозъчните центрове за разсъдък, които карат човек да търси причините и последици за всяко събитие и явление. Челото изобщо прилича на трапец с голямата си основа в горната си част. Характерно за сатурновите типове е, че косата по главата е черна, твърда, изобилна, права и най-важното, че се спуска върху челото под ъгъл. Понеже космите по лицето са черни и сравнително бързо растат, се налага, за да изглеждат добре, да се бръснат едва ли не по гва пъти на ден. Жената сатурнянка обикновено има черни мустачки в краищата на горната устна. Веждите на този тип са гъсти, черни, приличащи на ъгли, обърнати с върха нагоре, понякога са склочени. Те всякога изразяват печал и разочарование. Очите имат триъгълна форма; те са тъмни и в повечето случаи черни, потънали в очните кухини; замислени, проникващи, хитри, изразяващи чувството, че се взират дълбоко във вътрешността на човека, когото наблюдават. Този поглед се подклажда от нуждата му да знае и разбира дълбоко същината на всяко нещо. Носът е прав, с големи носни отвори. Устните са тънки, стиснати, изразяващи оскъдни чувства и в някои случаи – презрение. Устата е сравнително голяма, показваща изпъкналост. Зъбите на младини са хубави, но бързо се развалят. Брадата е ъгло-

вата, долу широка, но не е месеста. Шията е суха, тънка. Агамовата ябълка на този тип хора е винаги силно развита и ясно изпъква.

Сатурновите типове са винаги сериозни, замислени, печални, любознателни, търсеци задълбоченото разбиране на всичко. Те са вътрешно неспокойни, подозрителни, недоверчиви, прикрити, вечно недоволни, критикари, мърморковци. Не са веселяци и охолни разсипници, а крайно пестеливи и скъперници. Обичат да се запасяват и подсигурият. При тях всичко има, отделено настрана за всеки случай - ценности, пари или други вещи. Обичат земеделието и минните професии. Общо взето, са много трудолюбиви; за тях всяка работа е достойна за уважение. Навсякъде, благодарение на своята трудолюбивост, макар и бавно, постигат успехи. И в изкуството също проявяват наклонности. Сатурнов тип е бил Паганини. Поради лошата храносмилателна система и непълното отделяне на отровите от организма им в тях се създава лошо настроение. Сутрин стават морни, угнетени. Затова се чувстват добре и в нощната работа. Обичат самотата. Мозъкът им гържи първенство в живота им - големият брой мозъчни типове са сатурнянци. Те се чувстват най-добре далеч от света, потънали в лабораториите, където стават едни от най-задълбочените, грижливи, трудолюбиви и скромни учени. А също така и в бюра, където усърдно редят сметки и навсякъде спазват правилата, параграфите и законите с упоритост и постоянство.

С хилавите си мускули и тесни гърди тези типове не познават насладата, която причинява волното и обилно дишане на чист въздух и излагането на Слънце гол. Слънцето, студената вода им причиняват болка. Сатурновите типове имат нужда да им се вдъхва радост, оптимизъм и воля за живот. При лоши позиции на Сатурн човек е тласнат към злоба, завист, отмъщение, престъпления. Сатурн владее костите, галака, ушите; от металите - оловото; от цветовете - черния, изобщо тъмните цветове; от скъпоценните камъни - оникса.

УРАНОВИЯТ ТИП

Урановите типове са обикновено със среден ръст, снажни, много енергични, с недебели мускули, без тлъстини. Косите им са тъмни, къдрави, но не на едри вълни от снопчета коси, а като че ли всеки косъм си е поотделно къдрав (бухнала коса). Лицето е с ясно изразени и сигурни форми. Челото е високо, малко набръчкано, интелигентно, от него лъха някаква свобода на мисълта – без предразсъбъдци и ограничения. Веждите са гъсти, на цвят тъмни или черни, широки, почти хоризонтални, изразяващи енергичност и готовност да разкъсат всякакви ограничения. Очите им са тъмносини или кафяви. Те са големи, блестящи, с остър, ясен, сигурен поглед. Носът е голям, добре оформен, силен, с добри размери, носните отвори са големи, стените на носа са тънки. Устата е голяма, красиво оформена, което говори, че всяко обещание е изпълнено. Брадата е ясно изразена, от нея лъха енергия и решителност. Ръцете и пръстите са кокалести, с добре развити възли между втората и третата фаланга, а също и между третата и самата глан.

Урановите типове са интелектуални, схватливи, бързо разбират всяка работа и поставената им задача. За миг само са способни да намерят разрешението им, като в повечето случаи то е оригинално, гениално. Това е при по-висшите типове, а при елементарните са налице прояви на неразумно чудачество. Заниманията им са обикновено с оригинални и своеобразни изяви, предимно от областта на техниката. Те са много добри техници, предимно в новите области на техниката – радио, телевизия и пр. Добри откритатели и инженери са. По характер се проявяват като резки и изненадващи.

Уран управлява нервната система, вътрешното познание – гениалността. Обичат да се занимават и с окултните науки и най-вече с астрологията. Уран има отношение към метала платина; от цветовете – към синия; от благородните минерали – към александрита и бернщайна.

НЕПТУНОВИЯТ ТИП

Нептуновите типове имат нежно, деликатно, красиво тяло с нежна, светла кожа. Те са като че ли непригодни за живота на Земята, която е един груб, суров и неподходящ за тях свят. И затова те трудно се оправят в него. Мъчно понасят и издържат суровите условия на Земята. Лесно заболяват, особено дихателната им система (белите гробове) и често умират преждевременно. Висшите типове имат красиво, нежно приятно за гледане лице. Косата на главата е светла с тънки нежни косми, бухнала, къдрава, но не с едри вълни, красиво спусната върху раменете. Челото е голямо, широко, високо, без бръчки, даващо израз на една тънка чувствителност – интуиция. Веждите са тънки, деликатни, извити, имащи израз на мекота и топло съчувствие. Очите са големи, светли, сини, блестящи, ясни, имащи израз на унесеност, като че ли човек плува в друг, мек, приятен, съвършен свят. Носът е фин, тънък, красиво оформен. Устните са средно дебели, красиви. Устата им е средна по размер. Брадата е малка, добре оформена, нежна.

Нептуновите висши типове са деликатни, крайно чувствителни и милосърдни, съчувствени, интуитивни. На вид са като че ли унесени за този свят и затова трудно разбират порядките му. Непрактични са и лесно се подават на измама, въздействие и увлечения. От висшите типове лъха един друг, възвишен свят. Артистични са и в областта на изкуствата проявяват добри таланти. Примитивните типове пък лесно се поддават на лоши влияния, употреба на опиати, алкохол, цигари и други подобни, а също и към хомосексуални подтици. От тях лъха студенина и безгрижие; мързеливи, немарливи, те тръгват по пътя на разврата и безделието.

Нептун управлява пинеалната жлеза, която се намира между двете хемисфери на главния мозък. В сегашния стадий на човешкото развитие тя е голяма колкото бобено

зърно. Учените още не са успели да установят нейното значение и функции. Но самият факт, че тя се намира всред най-висшия команден орган на човека, какъвто е главният мозък, трябва да ни даде основание, че нейното значение и функция е от особено висок порядък. Древните мъдреци Саабей и астролозите са приемали, че тя играе ролята на трето око у човека, даващо му възможност да прониква и там, където нашите очи не могат. А това е ясновидството.

От металите Нептун има отношение към радия; от благородните минерали – към аметиста; а от цветовете – към бледосиния.

ПЛУТОНОВИЯТ ТИП

Плутоновите типове рядко се срещат. Те са ниски или със среден ръст. Макар да имат добре сложени мускули, те не се очертават грубо и са достатъчни, за да имат едно здраво и крепко тяло. Походката и движенията им са спокойни, бавни, но са способни на изненадващо бързи реакции. Кожата им е тъмна. Главата е средно голяма, покрита с гъста тъмна коса; челото е ниско и при по-висшите типове е добре оформено, особено около веждите. Веждите са гъсти, тъмни, не много дебели и с щръкнали косми. Очите са малки или средни, със зелен цвят. Носът е добре сложен, развит, но не с особено големи ноздри. Устните са средно дебели, добре прилепнали. Устата е голяма. Брадата е заострена, със здрави мускули, издаваща колосалната му енергия.

Плутоновите типове се характеризират по своите прояви в две крайности: от една страна, те се изявяват като жестоки, буйни, сурови, действат безмилостно, бурно като атомна бомба. Когато са възбудени и раздразнени, очите им потъмняват, стават тъмнозелени с искряща повелителна сила. На този поглед трудно може да се устои, без да се подчиним. Действат съвсем изненадващо, нала-

гат се, не търпят възражения - това са суровите и големи диктатори. От друга страна, за изненада на всички околни, съвсем неочаквано са склонни да проявят крайно голяма мекота, доброта и топла грижовност. Плутоните типове разполагат с грамадна енергия и се чувстват добре, когато работят нощем. Тази енергия плутоните типове, които имат добре развит и активен орган в своя Двойник, приемат от Необятния миров силов океан. От металите Плутон има отношение към волфрама - онзи метал, от който се правят жичките на електрическите лампи и които трудно се поддава на топене, обработка и промени. От минералите - към корунда - това е минералът, който се намира на предпоследно място по твърдост в таблицата на Моос. От цветовете - към виолетовия.

ТИП НА ХАНО

Типове на планетата Хано, която сега се търси за Плутон, не сме срещали. Но според астрологията те трябва да бъдат добре сложени, със среден или над среден ръст, с красива господстваща осанка. От тяхната фигура трябва да гиша широта, свобода и възможности. Господари на живота са те, могат да живеят колкото си искат. Със своите могъщи енергии те могат да властват над силите в Природата.

Между орбитите на Марс и Юпитер някога се е движела планета, която Саабей и гревните звездобройци са наричали Фаетон, което ще рече „Лъчезарната“. Те са я наричали така, защото е била най-красивата, с най-благоприятни условия за живот. Всяко Слънце, даващо живот, си има и антитипог - Черно слънце, което се стреми да отнеме и разруши протичащия в дадена форма живот. Някога това Черно слънце се е вмъкнало в нашата слънчева система и е успяло да привлече тази красива планета в своята, т.нар. от астрономите зона на Рош (Рош е гениален математик и ас-

троном, живял през 19. век, формулирал интересен закон за взаимодействията между телата в небесната сфера). Попаднала в тази зона, тя неминуемо се е разрушила. Голям дял от късовете на тази разрушена планета и сега продължават да се движат в орбита между Марс и Юпитер. Всички човешки типове, които са грозни, деформирани, недоразвити, изродени, се намират под влиянието на тези развалини.

ДРУГО ДЕЛЕНИЕ НА ЧОВЕКА

Съществува и едно друго деление на човешките типове, дадено от изследователи, които са се занимавали с тяхната класификация, но които по ред причини не са могли да се запознаят с царската наука астрология, която от всички науки, занимаващи се с човека, с неговите качества, способности и с пътя на живота му, дава най-големи и изчерпателни възможности за тяхното изучаване и разбиране. Те изхождат от състоянието и развитието на четирите основни системи в човешкия организъм. На първо място е мозъчно-нервната система. Когато тя е ясно изразена и добре развита в даден човек, имаме интелектуалния тип или както го наричат нервния темперамент. Другата, също така важна система в човека е храносмилателната. Когато тя е по-силно развита и изразена от другите, имаме спокойния човек, отдал се преди всичко на бавното и приятно хапване, съсредоточил цялата си природа в този приятен акт. Поради това бил наречен меланхоличен темперамент. Третата важна система в човешкия организъм е дихателната. Когато тя е много добре развита и в добро състояние в даден човек, имаме (поради обилното приемане на кислород) жизнен, енергичен, разположен, оптимистично настроен човек. Този темперамент се нарича сангвиничен. Когато пък двигателната система (мускули, кости, сухожилия) е добре развита, имаме човек на силата и физическата издръжливост,

човек способен на големи натоварвания на мускули и кости. Този темперамент се нарича холеричен. Това разпределение на човешките типове разбира се е много общо, примитивно и не може да се сравнява с разпределението на 12-те планетни типа, което астрологията дава.

Научното изследване на ръката означава точно разбиране и разчитане на знаците, формите и линиите върху нея. Който при разчитането се влияе от чувства, рядко ще има възможност да се добере до истината. Когато материалът е добре усвоен и се владее, грешки не стават. Качествата и способностите на човека се изразяват също и по главата, лицето, говора, гласа, вървежа, движенията, които човек прави, а също и по ириса, за който сега се създава цяла наука.

Четенето по ръцете на всеки човек е от голямо значение, стига да има разположение към това знание и вяра в него, защото ще има големи възможности да се обогати с нови знания и да подхрани своя интелект. Науките за разгадаването на човека са безкрайни и никога не трябва да се приема, че човек, който ги изучава, ги е овладял напълно. Той вечно ще учи.

В своя еволюционен път човек притежава воля, чрез която при дадените му условия той избира възможността как да постъпи. Но избере ли веднъж, той вече губи свободата за своята изява.

ФОРМИТЕ НА ЧОВЕШКАТА РЪКА

Човешката природа се изразява в три направления, в три области, в три свята: света на интелекта, емоционалния свят и света на волята, или както се наричат - ментален, астрален и физически светове. Оттам и трите основни форми на човешките ръце.

Когато в един човек преобладава интелектуалната дейност, интелектуалната природа, този човек живее, ра-

боти и се проявява предимно със своя ум - учи, мисли, издирва, търси законите на света, в който е потопен и заобиколен. Той е интелектуалният тип. Ръцете на такива хора са сухи, кокалести, ставите на ръцете са гъвкави. Пръстите са също сухи, кокалести, между тях (когато са събрани) има пролука. Характерното за ръцете на този тип хора е, че пръстите на ширина са почти равни - цилиндрични, като между първата и втората фаланги, както между втората и третата фаланги има добре изразени възли. Кожата е тънка, без подкожни тлъстини, само с необходимите мускули.

Когато в даден човек преобладава емоционалната природа, то ръцете са по-тесни, повече или по-малко пухкави, меки. Общият вид на ръцете е с конусообразна форма. Пръстите са гладки, без възли между фалангите и също имат конусообразно-заострена форма. Ноктите са тесни и погълги. Палецът е деликатен, гълъг, като първата фаланга е къса и слабо развита. Между отделните негови фаланги възли също няма. Кожата на ръцете е нежна, мека, с повече или по-малко подкожни мускули и тлъстини.

Когато в даден човек преобладава волята, устремът за изява, такива хора имат сравнително по-големи, по-дебели, по-широки и по-твърди ръце. Пръстите са заоблени, почти цилиндрични, по-дебели и без възли. Палецът е голям, масивен, първата фаланга (нокътната) е добре развита, широка. Между отделните му фаланги има ясно изразени възли. Колкото тази фаланга е по-дебела, с добре изразени мускули, толкова подтиците към материалното и материалните ценности са по-ясно изразени. Ноктите са по-широки и по-твърди.

ТИПОВЕ РЪЦЕ

Елементарна ръка. Наблюдава се при хора, които са в своя пръв стадий на развитие. Те се характеризират със следните качества: ширината на ръцете е почти равна на дължината, като последната се мери от ставите на китката до края на пръстите. Ръцете са общо взето груби. При ръкостискане са без каквато и да било гъвкавост – дебели, нееластични. Палецът е къс, груб и поради слабата си подвижност при отваряне на ръката малко стърчи навън. Пръстите са дебели, слабо подвижни и къси, без възли между фалангите. Кожата от външна и вътрешна страна е груба. Ноктите са къси, широки, груби, дебели, твърди, трудно се режат. На дланта, освен трите главни линии – на живота, на ума и сърцето, други почти няма. При това линиите на ума и сърцето са обикновено къси, особено тази на ума. Лунният и Венериният хълмове са твърди и груби. Такива хора са неспособни да разсъждават и изпадат често в разгразнение. Техните чувства и мисли са ограничени само в непосредствените, най-елементарни нужди и поготици. Стремещт им към творчество се ограничава само за заговоляване на тези насъщни негови нужди. Те са мъчно подвижни, тромави, апатични, безразлични към духовните възненения, често обаче са суеверни. Нямаат големи изисквания, заговоляват се само с най-необходимото. На околния свят малко обръщат внимание, нямаат претенции и изисквания към него. При тях често е налице една детинска наивност. Такива хора се чувстват добре при земеделска работа.

Ръце с **лопатовидни пръсти**, наречени от някои хироманти „шофьорски ръце“. Те са средно големи или големи, като под големи ръце разбираме такива, които като се сложат върху бузите (между носа и ушите), напълно да ги покриват. Върховете на пръстите са малко сплеснати и са по-широки от ставите между първата и втората фаланги.

Палецът е обикновено среден до голям, като възлите между фалангите са добре изразени. Ръката при ръкуване е повече или по-малко с гъвкави стави, при което колкото тази гъвкавост е по-голяма, толкова човек е с по-схватлив ум. Такива ръце показват енергична, неуморима, активна, подвижна, трудолюбива, изобретателна, стремителна, самоуверена натура. Те нямат отношение към романтиката, отвлечените, без практически значение умствени занимания. Навсякъде и във всички науки търсят реалното и практичната им стойност. Обичат да командват и са малко тиранични. За такива хора всеки труд е достоен за уважение. Те са предприемчиви, имат смелост да се захващат с огромни предприятия, строежи, селскостопански мероприятия, търговия, пътешествия. Способни са за фина и акуратна работа – фина механика.

Ако при лопатовидната ръка имаме много гълъг юпитеров пръст, то такива хора проявяват любов към мистериозното, влечение към фантастика и стремеж да заблуждават. Ако сатурновият пръст е много гълъг, имаме хора с активно въображение, влечение към окултните науки, устои и упоритост в изучаване на всички науки. Самотата ги влече и често изпадат в тъжно, потиснато чувство. Ако аполоновият пръст е много гълъг, имаме стремеж към хумора, талант за имитация на хората, спънки и препястствия в уреждане на общественото си положение. Ако меркуриевият пръст е много гълъг, показва усет и възможност за уреждане на практични задачи, търговия, влечение към инженерство, механика, електричество, а също и добър ораторски талант. Ако пък някой от тези пръсти е много къс, това показва липса на съответните качества.

Ъгловата ръка. Тя е средно голяма, има добре развити пръсти с ъгловати върхове. Такива ръце показват твърдост, упоритост, своеобразност и гребнавост в мисленето и действието. Спокойни, старателни, самоуверени, сигурни, верни на дълга, обичат реда, методичността и систе-

мата, педантични, бюрократи. Палецът при тях е почти винаги голям, възелът между втората и третата фаланга е добре развит. Лица с такива ръце имат стремеж към моралните, социални и политически науки. Авторитетни са, обичат практичното и солидното. Стават добри, но твърде педантични работници и бюрократи. Обичат господството. Предпочитат повече реалното пред нереалното и отвлеченото. Това са практичните и талантиви дейтели, които не се отдават на фантазия. Предпочитат доброто пред красивото, а полезното за тях е от всичко най-добро. Тесногръди са, лишени от свободен и широк замах както в изкуството, така и в науката и всички свои действия. Привързват се повече към формата, маниера, словото и са точни като часовници. Имат добри качества, но сами се спъват в своя път към издигане, благогарение преди всичко на своята дребнавост. Имат влечение към организация, подреждане, класификация. Максимата им е: "Всичко трябва да се нагоди добре, по правилата!". Верни са в любовта и в чувствата си, но не поради тяхната дълбочина, а просто защото така трябва да бъде и защото отговаря на добрия тон. Винаги са изчеткани, подредени, обичат етикецията, дисциплината, всичко в тях е обмислено и предварително подредено. Лицето им често насила се смее. Зле им действа промяната на времето и изобщо промените. Имат малко радости по своя вина. Консервативни са, обичат бавното развитие и не приемат нещо, което е ново и набързо гошло. Те имат само вкус към ботаниката, археологията, юриспруденцията, историята, политиката. Нямаат отношение към метафизиката и изобщо към отвлечените дисциплини. Ако при такива ръце Юпитеровият пръст е по-голям, имаме любов към истината и подчертана гордост. Ако Сатурновият пръст е голям, имаме сериозност и разсъдливост. Ако Аполоният пръст е много голям, имаме любов към науката и размисъл в изкуството. Ако Меркуриевият пръст е много голям, имаме умение за постигане на прак-

тични задачи. Ако някои от пръстите са много къси, тогава имаме една импулсивност, натура, пълна с нетърпение в обосноваването и аргументацията.

Конична ръка. Такива ръце, когато пръстите са събрани, имат конична форма. Това е една хубава, приятна за гледане ръка, с конични, заострени пръсти. Хората с такива ръце са въобще негодни за физически и механичен труд. Колкото такива ръце са по-тесни и по-меки, толкова това им качество е по-силно изразено, стигащо до мързел. Тези хора живеят предимно по повеля на своите чувства и настроения. Сантиментални, романтични натури, миролюбиви, гружелюбни и весели, във висша степен впечатлителни. Естетичното силно ги привлича. При тях не може да се изисква устойчивост, постоянство и последователност в действията им. В обикновеното общество на чашка кафе те имат успех, разговорливи са и до известна степен искрени и откровени. Обичат природата, изкуствата, артисти са. Често са нервни и непригодни към разрешаване на материални въпроси и трудности. Държат за външното, обичат разнообразието във всичко, както в личностите, с които имат връзки, така и в любовта си. Разнообразието в знанието ги привлича. Настроението им играе голяма роля в постъпките им. Имат вдъхновение. Сутрин са често тъжни и капризни, раздразнителни, меланхолични. Като артисти са повърхностни, чувствителни, лекомислени. Ако ръцете им са съвсем меки, от тях не може да се очаква вярна и постоянна любов, ето защо браковете им рядко се загържат и рядко биват щастливи. Една такава, но по-твърда ръка по-добрява признаците и прави човека по-устойчив. Но за правилното отчитане на техните качества голямо значение има устройството на палеца им. Много мек и гъбест палец дава човек на удоволствията, с често влечение към лъжа, измислици и коварство. Природата на хората с този тип ръце е склонна към мързел, егоизъм, изтънченост, фалш, липса на концентрация, лесно стават цинични и ексцентрични.

Не обичат урегулираня и с ограничения живот. Това са истинските бохеми в живота. Ако при тези ръце пръстът на Юпитер е много дълъг, имаме предразположение към религиозност и стремеж за ръководство в тази област. Много дълъг сатурнов пръст, което в такива ръце рядко се среща, дава склонност към ексцентричност и правене на нередни постъпки. Много дълъг аполонов пръст дава силна интуиция, находчивост в изкуството. Ако третата фаланга е по-дълга, дава използван на изкуството за материални цели. Ако меркуриевият пръст е много дълъг, имаме човек, склонен към окултните науки, мистиката и с добър гар-слово, при който притежава умение при говор да намери красив и подходящ израз. Южните раси обикновено имат такива ръце. Те са мързеливи, чувствени и често се привързват към занимание в изкуството, защото физическото им натоварване е малко.

Ръка с възлести пръсти – философска ръка. Тези ръце по своя размер са малки до средни. Ръцете са сухи, кокалести, с тънка кожа. Пръстите са заоблени, жилави, подвижни. Между фалангите има ясно изразени възли. Ноктите са продълговати и сравнително дълги. Палецът е голям, но не много груб и мускулест. Хората, които имат такива ръце с възли между първата и втората фаланги, имат развита мисъл и логика, задълбочено се спират да наблюдават и да търсят причините и последствията на явленията, събитията и на всичко, до което се докоснат. Бавно и задълбочено мислят и обсъждат всичко. Те са плахи, скрити и недоверчиви, когато палецът им е по-малък. Възлите между втората и третата фаланги са възлите на независимостта. Те определят стремежа на човек към независимост, неприемането на ограниченията във възгледите, чувствата и творческия похват. Такива хора не приемат да им се натрапват идеи, чувства и начин на действие. Търсят нови пътища за своите изяви, не се поддават на консервативни разбирания и порядки в обществото. Това е в сила, когато възлите между втората

и третата фаланги са налице по всички пръсти. Случаите, когато тези възли присъстват само на някои от пръстите, ще разгледаме, когато уточняваме значението на всеки пръст поотделно. Възлите между третата фаланга и глантата наричаме възли на реда. Те показват склонност към ред, порядък и устрем за творчество. Изобщо лицата с възлестни пръсти с любов пропагандират социалните и религиозните свободи. Те са най-добрите духовни Учители. Това са етиците и моралистите. При тях разсъдъкът е пътеводната им звезда. Винаги обмислят постигането на целта и последиците, които ще има. Те еднакво изучават както правилата, така и изключенията. Обичат да се занимават с проявите на личностите, на обществото и човечеството. Търсят дълбоките знания, истината и правдата. Борят се за независимост, високо развитие и усъвършенстване. Този тип ръце се намира навсякъде, но не много често, предимно в Индия, най-вече между йогите.

Психична, медуумична ръка. Тя е необикновено красива по форма – нежна, дълга, тънка, заострена. Тя е просто префинена, облагородена конична ръка – такава, каквато я виждаме по иконите. Пръстите имат конична форма, но накрая са заоблени. Притежава красиво оформени възли, едва забележими, само между вторите и третите фаланги. Палецът е дълъг, тънък, като първата фаланга е заострена, а втората е фино и красиво оформена, прищипната в средата и е по-дълга от първата. Възлите му са едва забележими. Тъй като по възгледу тези хора не са от Земен тип, нямат нищо общо с грубото и материалното, с борбата за придобиване на необходимите елементи за земно съществуване, затова и хората с такива ръце са негодни за каквато и да било физическа работа, съвсем непрактични за справяне с трудностите в този свят. Те се ръководят от чувствата и са много медуумични, с фини, лесно вибриращи нерви. Обичат всичко красиво, благородно, идеално, пречистено от грубото, примитивното, земното. Това са мечтатели с фантазия и

мистицизъм. Колкото са по-префинени тези ръце, толкова е по-префинен и техният притежател. Те презират всичко голяно, нязко, егоистично, некрасиво, несправедливо. Те притежават сравнително силна воля, която им дава сила и възможност да използват живота си само за идеални цели. Тъй като малко познават земния, всекидневен живот, лесно се поддават на измама и възможността да бъдат използвани от други хора за личните им егоистични цели е голяма. Хората около тях трудно ги разбират. Без голям палец, тези ръце показват недоволство, страх, колебание, съмнение и потиснатост поради собственото им безсилие.

Ръката на интелигентния, с благородна емоционалност човек, осъществяващ всяка поставена задача, е голяма, широка, дължината ѝ е по-голяма от ширината и е средно дебела. При ръкостискане тя е еластична, с гъвкави стави. Горната част на ръката е без каквито и да било подкожни тлъстини, има малко мускули, вените и костите се очертават, кожата им е тънка, еластична с малко косми. Малко косми има и по трите фаланги на пръстите. При отваряне на ръката палецът стърчи добре навън и сключва тъп ъгъл с дланта. Целият палец стои значително по-ниско на дланта, което говори и за моралния устой на човека. Пръстите са кокалести и когато са събрани, между тях има пролуки, което говори за щедрост, готовност за жертва и помощ. Всички пръсти като че ли малко са насочени към Сатурновия пръст, което говори за човек, който не обича да различава времето си напразно. Възли на пръстите между първата и втората фаланги не се очертават рязко, което показва нежелание да се рови и да търси излишни подробности по гаген въпрос. Възлите между втората и третата фаланги са добре развити, което говори за независим дух. Възлите между третата фаланга и самата длан са също добре развити и когато ръката се свие в юмрук, те добре изпъкват. Това показва, че устремът за изпълнение на всяка поставена задача е добре изразен. Върховете на пръстите са малко зао-

блени, а специално този на Сатурновия пръст е малко като че ли сплеснат – лопатовиден, което говори, че този човек приема всяка работа като достойна за уважение и е готов да я върши. Палецът е голям, гъвкав, като първата фаланга е добре оформена, широка, а втората е по-гълга от първата и е стеснена в средата (с талия), без излишни натрупвания на мускули. Възлите между фалангите се очертават добре – развити са и ясно изпъкват. Когато ръката е свободно поставена на масата, кутрето малко се отклонява от останалите пръсти. Ноктите са гълки и не са нито много големи, нито малки, а са средни. Те са по-къси от половината на първата фаланга, леко са закривени и значително широки. Хълмът на Венера е голям, но не много изпъкнал и е мек, с леки чертички по него. Другите хълмове са също добре развити. Линиите по ръцете са гълки, добре изразени, без резки извивки и чупки, прекъсвания и острови, което говори за добре организиран Двойник в човека. При силно притискане на палеца към дланта мускулът между него и самата длан добре изпъква и е корав, което говори за добре развита дихателна система, което е много важно нещо за такъв човек, а и за всеки друг.

Смесен тип ръце. На практика в живота се срещат прегимно смесените типове ръце. Пръстите при такива хора са от всички типове – заострени, квадрантни, лопатовидни. По отношение на качествата и способностите, устрема за изява, които човек има, смесените типове ръце дават голяма многостранност и разнообразие. Тези хора имат голяма приспособимост към създадените условия, при които се намират или ще се намерят. Имат многостранни познания и психичната им изява е богата. Имат гъвкав ум, което им дава възможност за намиране на нови насоки и открития, когато трябва да разрешават някои задачи. Лицата, които притежават чист тип ръце, имат по-ясно определени качества и способности, но техният ум се ограничава само

В едно определено направление на дейност, макар и по-интензивно, но с по-малка възможност да включат по-голямо разнообразие от правила, закони и умения в разрешаването на поставените задачи. Те са по-егностранчиви и с по-тесен мироглед.

Така например човек с ъгловата ръка и пръсти купува винаги много предпазливо, търси качеството, като се страхува да не се излъже и загуби. При използването на всяко нещо те са винаги внимателни, предпазливи, обмислят добре, преди да решат. Не обичат да правят сделки за покупки и за каквото и да било. Обичат хубавото, но предпочитат да е практично и трайно.

Хората с конични ръце и пръсти купуват всичко, без много да мислят, а често и това, което не им е толкова необходимо. Те лесно се оставят да бъдат повлияни, като обичат да показват пред хората, че са с нещо ново или нещо по-различно от това, което другите имат. Държат да привличат вниманието на околните и да бъдат сочени. Обичат неща, които са красиви, елегантни, без да мислят много за цената и дали тя отговаря на качеството и практичността на това, което купуват. Хората с лопатовидни пръсти купуват трайното, полезното, смисленото, онова, което ще може да се използва добре.

Хората пък със смесен тип ръце купуват при нужда, без много да се съобразяват с всичко онова, за което мислят и с което се съобразяват чистите типове.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ ДАННИ ЗА РЪЦЕТЕ

Така описаните типове ръце на практика рядко се срещат, защото 12-те космични силови течения, изявени в Двойника, или в т.нар. Звездно тяло на човека, създават голямо разнообразие, което пък определя разнообразието на хората и оттам на различните типове ръце. Общо взето;

добрата ръка – ръката, показваща добрите качества на даден човек, като интелигентност, развити морални качества, стремеж към творчество и т.н., се характеризира с хармония между дължина, ширина и дебелина. Тя има известна гъвкавост, ставите са еластични, отделните части (пръсти, нокти, фаланги) са хармонично изразени. Линиите са ясно очертани, особено главните линии, с присъствието на ясно очертана Сатурнова линия. Те са дълги, без чупки, острови и прекъсвания. Самата ръка е малко твърда, без да е груба; еластична е, без да е мекушава и гъбеста.

Всяка форма на човешкото тяло е завършек на един еволюционен процес, започнал от миналия му живот, завършек на цял ред усилия на творческата мисъл. Защото мисълта е онази сила, която създава формите в човека. Съвършенството на една форма определя стъпалото на развитие, на което се е намирала мисълта, която е създавала формата. Съвършените форми се създават от съвършена мисъл. Мисълта се предава с движения, които ѝ служат за външен израз. Мислите, дори и най-тихите, най-нежните, щом се преповтарят, налагат своя отпечатък върху формите. Изобщо всичко красиво и нормално по ръката е добро и положително. А всичко некрасиво и ненормално е признак на отрицателното. Човек трябва да разбира и чувства красотата в Природата, за да бъде животът му по-богат и интензивен. Но, за да я разбира, той трябва да притежава тази красота. Мислите са оформени сили; те могат да действат сътворително и разрушително. Това, което ние мислим, и това как го мислим, сме ние самите – целият човек, неговите качества, способности, устремът му за изява – изобщо неговият характер. А също и здравето, и болестите са продукт на мисълта. Колкото един човек е по-издигнат в своята мисъл, толкова вибрациите, които той излъчва, са по-фини. Човек с по-развити интелектуални качества и обработена емоционална природа повече се е прераждал и в резултат на това има и по-изработена ръка.

Четенето по ръцете е от голямо значение за човек. Тази наука му дава голяма възможност да проникне в един необявен със своите възможности свят, за разбирането на голямата загадка, наречена Човек. С това се подхранва интелектът, придобиват се знания. Науката за ръцете притежава цялата възможност да ни запознае с природата на човека в един по-гълбок и разширен смисъл. Връзките между хората (браковете) в повечето случаи са нещастни най-вече поради това, че късно излизат наяве много признаци и особености, които преди това не са били подозирани.

Има ръце, по които не може много да се каже. Това е така, защото този човек е само материя и интелект. Емоционалната му природа - възбудимостта в него е много слаба. Той гледа и преживява всичко с едно безразличие, без то да се отрази по-гълбоко в него.

Естеството на работата при гаден човек не може да промени линиите на ръцете и формите по нея. Това не могат да сторят каквито и да било занятия или професии. Ако един човек с духовна и умствена работа по стечение на обстоятелствата е задължен да работи известно време по-груба физическа работа, то линиите на ръцете и формите по тях съвсем няма да се изгубят и променят. Само някои от тях - най-фините, могат да се скрият, защото с грубата работа кожата на дланите задебелява, а от друга страна, чрез по-тежкото физическо напрежение и душевни вълнения могат малко да изbledнеят. Когато човек е принуден да взема някакво решение, да приема или не гадените му условия, той има воля да избира. Но веднъж избере ли, той се поставя под разпореждането на тези условия.

Хората, които са по-близо до материалното, които имат волята, възможността и желанието да осъществяват заложените в тях идеи, имат широки ръце. Това се отнася както до осъществяването на чисто физически дела, така също и до интелектуалните постижения. Дланите на такива хора са четвъртити, по-големи от плоскостта на

пръстите, по-крепки. Ширината на дланта съответства на ширината на мозъка. Според астрологията хората, които имат по-широк мозък, се намират под силното влияние на Юпитер, който създава желанието и устрема за творчество. Онези хора, които предпочитат повече теоретичната мисъл, отколкото да действат, имат голяма гължина на ръцете си и пръстите им са гълги. Също и хората на по-богатия емоционален живот имат по-тесни, по-меки, пухкави и по-дебелички ръце с конични пръсти.

При старост, продължително боледуване и дълго бездействие ръцете се изменят, но не по тип, а по израз. Старостта, бездействието правят разсъдъка да повехне, създава се предразположение към по-малка подвижност, бездействие, предприемчивост, приспособимост, находчивост, загубва се интересът към всичко – към поетичното и романтичното. Заражда се склонност към мислене, философия, събужда се стремеж към критичност и недоволство. В резултат на това тялото отслабва, вътрешната съпротивителна сила също. Ръцете се променят, стават по-вяли, по-кокалести. Изобщо активността на човека, било тя физическа, емоционална или интелектуална, укрепва човека както физически, така и в духовно отношение.

За да може човек да разбира и познава другите, той трябва първо сам себе си да разбира и познава, да има много знания и да знае, че всичко в Природата се развива постепенно, скокове не съществуват и несправедливост в нея няма.

РЪКАТА В ДЕТАЙЛИ

Прието е ръката да се дели на два дяла. В първия дял влиза областта от основата (от гривнената става) до линията на ума. А във втория дял – областта над линията на ума до върха на пръстите. Първият дял определя стремежа, качествата и способностите на човека за придобиване и

уреждане на материалния му живот. Вторият дял определя и има отношение към интелигентността и емоционалната природа у човека, изобщо – към неговия духовен живот. Колкото първият дял е по-дебел, по-масивен, толкова стремежът на човек към материални придобивки и уреждане на материални въпроси е по-добре изразен. Същото се отнася и за втория дял. Добре развит, този дял говори за по-голяма интелектуална дейност, по-голям интерес към науката и изкуствата, по-ясно изразен духовен живот.

Ръце, тесни в основата си и широки в горната си част, показват неспокоен човек, който кипи от идеи и гори от желание да ги сподели с другите. Такива хора са възприемчиви и към нови идеи. Те винаги дават отпечатък от своята индивидуалност, независимо от обществото, в което са погребени.

Когато дланта и пръстите са отпуснати, меки, елегантни и приятни при ръкостискане, говорят за човек, който обича спокойствието, удобствата, лесното и лекото в живота. Такъв човек е щедър, любезен към всички.

Месеста длан с добре оформено платно показва щедър и либерален дарител. Но много месестите ръце са белег на силно влечение към ядене, пиене и чувствени наслади.

Куха, суха и малко изгърбена длан показва злополучие, неуспех в живота, пречки, мизерия и загуба на материални ценности.

Костеливите ръце показват ревност, скъперничество, злоба, пестеливост, завист, изобщо отрицателното Сатурново влияние.

Тесните ръце показват склонност и успех във всичко отвлечено, било в интелектуално, било в емоционално направление. Това са хора предимно на чувствата и имат малко отношение към практичните дела в живота. Всяка възбуда те приемат много бурно и преувеличено я отразяват към околните.

Твърде **тесните ръце** показват липса на въображение,

непохватност и неработоспособност.

Много тесни, твърди и тънки ръце показват егоизъм, скъперничество и стремеж към тиранство.

Тесните ръце, изобщо тесните форми по ръката, са признак на една ограниченост на съзнанието. Животът на такива хора е ограничен в тесен кръг, липсва им замах, проявяват ограниченост около своята личност – израз на егоизъм. Тези хора живеят по повелята на своите чувства. Те са сантиментални, романтични, весели натури. Обичат Природата, красотата, изкуствата.

Широките ръце са израз на деятелност, широта във възгледите и интересите, а също и в отношенията си към хората. Особено ако са еластични, гъвкави, а пръстите са погвижни, особено кутрето и палецът. Кожата на външната страна на ръцете е тънка, еластична, като под нея няма излишни мускули и никакви тлъстини. Вените се виждат, сухожилията отгоре са ясно изразени. Върховете на пръстите са закръглени, палецът е силен. Тогава имаме човек не само деятелен в изпълнението на физически задачи, но и в интелектуалната област.

Малките ръце, като общо правило, говорят за занимание с големи планове и идеи, за умение да се обобщават всички задачи.

Хората с големи ръце са склонни изобщо към анализ, към гребни и точни работи. Всички добри златари и часовничари и изобщо хората на прецизната работа имат големи ръце. Изпълнението на всяка тяхна работа се отличава със своята точност и в най-малките детайли, с възможно най-добро изпълнение; това е особено добре изразено, когато ръцете са по-твърди и по-сухи (кокалести).

Когато ръката се опъне, имаме едно извиване на самата глан и пръстите нагоре. Това показва човек, който се приспособява, оптимистичен е, любопитен и много любознателен, когато интелектуалното му ниво е по-високо. Такива хора са симпатични в обществото.

Меките ръце са израз на голяма емоционалност при хора с развити чувства, влечение към изкуствата и поезията; те имат по-голяма впечатлителност, проявяват в по-голяма или в по-малка степен лакомия. Имат отвращение към тежката физическа работа. Но твърде меките, пухкави, с равни и остри пръсти, без възли, дебели в основата си, с дебела длан, с развит Венерин хълм (голям и изпъкнал), къс, деликатен палец, без възли, говорят за хора с жажда за чувствени наслади, мързеливи, разточителни, с любов към удоволствията и страстите, които не обичат ходенето и каквито и да било напрежения, не обичат Слънцето. Изобщо мекотата на ръцете отнема много от активността на човека. Такива хора много планират, но малко осъществяват. Боят се от умората, рано лягат и късно стават, имат богато въображение и са бърбиви - обичат да говорят.

Една по-стегната ръка, с яки мускули, но с мека и еластична кожа показва енергия, любов към движението, интелигентност, добросърдечие, особено ако цветът на кожата е червеникав.

Твърда ръка с добър Венерин хълм и добре изразена сърдечна линия показва любов към ходене, екскурзии и работа на открито. Такива хора имат философска мисъл и са праволнейни, открити в своите съждения. Изобщо твърдата, здрава, стегната ръка говори за работоспособност, деятелност, икономия, внимателно и разумно използване на средствата за постигане на поставената задача, волевост и твърдост. Ако е обаче дебела, показва егоистичен, себичен, жаген за придобивки човек, а ако е по-груба, жаждата му за придобивки носи елементите на безогледност.

Много твърдата ръка, особено ако пръстите са закривени навътре, показва липса на интелигентност, бруталност, скъперничество, човек, поддаващ се на суеверие.

Много нежни ръце, изпъстрени с линийки, показват финес, благоговение, доброжелателство. Ако ръцете се отварят добре, като пръстите се отдалечават, показват сърдечност, любвеобилие, естественост в отношенията към

хората.

Ако върховете на пръстите са извити навътре, показват скъперничество.

Криви ръце и пръсти показват човек без морални принципи.

Тънки и плоски ръце показват ограничена интелигентност, слабо мислене, липса на дълбочина в характера, липса на енергия и морална сила.

Колкото коничните ръце са по-тесни, толкова хората с такива ръце са по-малко годни за физически и механичен труд.

Отпуснатостта на ръцете (спящи ръце) показват отпуснатост на човека – липса на воля.

Затворената ръка показва скритост, голяма предпазливост и бдителност.

Една много нежна и тясна ръка показва безсилие, мекушавост, непостоянен темперамент, безделие, слаба съпротивителна сила.

Меки и не твърде големи ръце, с добре развити хълмове, показват стремеж към себезадоволяване, негодни за механична и физическа работа. Такива ръце имат хора на чувствата, усета, импулса. Те са впечатлителни, романтични, поетични, весели, жизнерадостни, въодушевени. Такива хора гържат повече на външното. Обичат разнообразието във всички направления, включително и разнообразието у хората, с които имат и биха искали да имат връзки. Те също имат интерес към лекото знание, за което не се изисква усилие и напрежение. Предпочитат разнообразието и в любовта, не обичат урегулиран и ограничен живот. Изобщо във всяко отношение са повърхностни. Колкото ръката е по-мека, толкова тези качества са по-ясно изразени. От тях не може да се очаква вярна и дълбока любов. Ето защо браковете при тях рядко се задържат и рядко биват щастливи. Колкото обаче ръката е по-твърда, толкова тези признаци се подобряват и правят човека по-устойчив. Изобщо меките ръце имат една голяма гоза чувственост, стремеж

към удоволствие, леност, мързел, недоволство, често влечение към измислици, преиначаване, неточност за всичко, казано от тях, често и лъжа. Ако такива ръце притежават много дълъг юпитеров пръст, ще имаме предразположение към религиозност и стремеж за ръководство в тази област.

Онези жени, които се стремят към безделие и нередно съществуване с леки радости, любов и разсипничество, имат най-често меки и тлъсти ръчички.

Жени с лопатовидни пръсти и малки палци са истинска радост за семейството. Те са сърдечни, малко импулсивни, много деятелни, обичат движението и спорта.

При ъгловати пръсти на женската ръка имаме точност, порядък до дребнавост и педантичност, много добре подреждане на гома (ако палецът е малък). Ако на такава ръка палецът е голям, имаме домашен тиранин, който е прахосник на собствената си енергия и който вечно мърмори. Жените с ъгловати пръсти изискват почитане, ред и са много постоянни в сърдечните си отношения. Те обичат образовани, кротки и изпълнителни мъже. Такива жени са много внимателни по отношение на собствените си задължения и отбягват вулгарното.

Хора с огромни длани и с много линии по тях проявяват неспособност много да разсъждават и не обичат да се грижат за последствията от своята дейност. Те са крайно практични и с умение да ръководят своите дела.

Ако ръцете са гладки при допир, това са ръце на хора, които обичат да спорят и да се аргументират. Те са горди и непривикнали към физически напрежения.

Тънки, костеливи ръце показват критичност, недоверчивост, скъперничество, оскъдност на чувства, липса на жизнерадост. Ако пък не са толкова сухи, имаме липса на интерес към материалното и към физическата работа. Имат слабо и деликатно здраве, липса на апетит.

Топлите ръце са признак на жизнерадост, сърдечност, но и сприхавост. Хора с такива ръце винаги с жар се залавят за работа. Те са словоохотливи и сърдечни.

Студените ръце са признак на външно безразличие, студенина и хлад в отношенията и обноските към хората. Те показват и едно по-сериозно отношение към всяка работа.

Потните ръце показват свенливост, но често и сърдечни заболявания.

Сухите ръце са признак на сухота в обноските към хората.

По китката на ръката можем да съдим за произхода на човека – за неговите прадеди. Ако китката на ръката е особено тънка и нежна, това показва, че прадедите на този човек не са се занимавали с физическа работа и са били някакви аристократи. Ако китките на ръцете са дебели, груби и по-масивни, това говори, че прадедите са се занимавали с физически труд и работа, свързана с по-големи физически напрежения.

При широко раздалечаване на пръстите се наблюдават т.нар. ципици или мембрани, които се разполагат между основите, а кожичките между тях се повдигат малко нагоре, подобно на ципите между пръстите на краката при патниците. При такива ръце дланта изглежда по-голяма, отколкото горната им страна. Прието е, че вътрешната страна на ръцете съответства на вътрешния човек, или по-точно казано, на неговия интелектуален и емоционален живот, а съществуването на тези ципи показва превес на този вътрешен живот над външния. Такива хора облажават богат вътрешен живот, изразен в мисли, чувства, възхищения, оптимизъм или потиснатост, критичност, мрачен светоглед. Те малко се интересуват от външния материален живот.

Интересна информация за състоянието на дихателната система и въобще за състоянието на дишането у даден човек носи мускулът, който се намира между третата (най-долната) фаланга на палеца и дланта. Ако този мускул при притискане (привеждане) на палеца се издува добре и е твърд, еластичен, говори за хора с добри и силни бели гробове, за хора с добро и дълбоко дишане (пълно дишане), което

е изключително полезно за тяхното здраве. Когато пък изпъкналостта на този мускул е слаба и е мека, говори за слаби гробове, слабо и непълно гишане, което е лошо за здравето на човека. Този мускул на лявата ръка има отношение към левия гроб, а на дясната - към десния.

КОСМИТЕ

Космите също дават известна информация за човека. Ако косми има по всички фаланги на пръстите, това показва разгрознителност, буен, холеричен темперамент, голяма жизненост, независимост и лакомия. Ако космите са груби, то човекът е по-прямо, по-твърдо, пригоден за груба физическа работа, за по-голямо физическо напрежение. Ако пък космите са тънки, човек е с мек, с емоционален темперамент, способен за по-деликатна работа и по-малко физическо натоварване.

Малкото косми по мъжка ръка показва мъдрост, предпазливост и темпераментност.

Косми само по долните (третите) фаланги на пръстите показват човек топъл, сърдечен, интелигентен, който обича добрата обстановка. Космата женска ръка показва жестокосърдечие и признаци на мъжки качества.

Пълното отсъствие на косми или гори на мъх у мъжка ръка означава женственост.

Изобщо силно окосмено тяло и ръце са признак на понисша природа в даден човек, признак на понисш произход.

Цветът на космите трябва да бъде в унисон с възрастта. Преждевременното им побеляване говори за липса на желязо в тялото на човека.

КОЖАТА

Известно е, че при ембрионалното развитие на човека нервната система, мозъкът и кожата произхождат от един общ слой от клетки на развиващото се яйце. Поради това по кожата можем да съдим за естеството и развитието на мозъка и нервите можем. Кожата на ръцете, като инструмент на творческата изява, ще ни даде най-добра представа за естеството на мозъка и нервите. Колкото кожата е по-груба и дебела, толкова хората, които я притежават, са по-груби, с по-примитивен интелект и по-груба емоционална природа.

Ако кожата само от вътрешната страна на гланта е сравнително твърда, това показва човек активен, динамичен, който не може да остане минута без работа. При такива хора всяка работа е достойна за уважение. При такива случаи, колкото кожата на вътрешната страна на ръката е по-тънка и еластична, толкова този човек е по-интелигентен и активен не само във физическата област, но и в интелектуалната.

Колкото кожата на ръцете е по-нежна, толкова този човек е по-възприемчив по гуша. Изобщо определението на кожата като нежна, тънка или гладка отговаря на също такива качества у човека. Още е израз и на голяма чувствителност и на дълга младост както на тялото, така и на темперамента.

ЦВЯТ НА КОЖАТА

Розовият цвят на кожата показва здраве и жизнелюбие.

Червеният цвят показва пълнокръвие и сприхавост, известна бруталност; това са хора винаги забързани и пълни със сила.

Жълтеникавият цвят на кожата показва разстройство на черния гроб и жлъчката, което е свързано с меланхолия, повишена нервност и злъч у хората.

Черният гроб е най-голямата и сложно устроена жлеза в човешкия организъм. Горната повърхност опира в диафрагмата, откъдето трябва да заключим, че дълбокото дишане, което дава възможност на диафрагмата да вибрира наголу и нагоре, оказва масажирало действие на черния гроб, а с това се активизира неговата дейност. Черният гроб синтезира вещества, нужни за хранителната дейност. Разстроена-та дейност на черния гроб затруднява храносмилането, а оттам страда и целият организъм, заедно с доброто разположение на човека. Разстройството в храносмилателната дейност и кръвообращението има за последица нарушения в гезинтоксикацията и в обмяната на мазнините. Тези токсични утайки се наслаждат и буквално „загръстват“ артериите, чиято последица е атеросклерозата (втвърдяване на кръвоносните съдове) и др. За лечението на черния гроб се препоръчва да се изпиват 3-4 чаши гореща вода всяка сутрин в продължение на 4-5 седмици. Горещата вода да се пие на глътки с лъжица.

Синкавата кожа показва неправилно кръвообращение. Зеленият цвят на кожата показва зли и злопаметни хора, егоисти и такива с деликатно здраве.

Фина, кремава кожа показва човек с крайно чувствителна природа, силно изтънчен вкус и нежна, женствена натура.

Мозъчната дейност се отразява на кожата, болестите - също. Така при гръдни страдания кожата е нежна и топла.

НОКТИТЕ

Ноктите са също образуване на кожата и оттам произтича и тяхната тясна връзка с нервната система и мозъка. Тяхната форма, цвят, качествата им и белезите по тях дават известни указания, както за способностите на човека, така и за неговото физическо състояние, здраве, болести и пр. Затова те са един важен елемент в разглеждането на ръцете.

Ноктите се разглеждат като нормални, дълги, къси, широки, тесни и с други белези, за които ще отбележим.

Ноктите са с нормална дължина, когато заемат половината от дължината на върхната (първата) фаланга на пръстите. Ако те са по-къси от половината фаланга, приемат се за къси. Ако са по-дълги – за дълги.

Нормалните нокти са тези, при които дължината и ширината са еднакви, като при това те са нито меки, нито твърди, нито чупливи. Те имат розов цвят, гладка повърхност, естествена лъскавина, лека заобленост с изразена еластичност, нормално пълнолуние в основата си. По тях няма никакви белези. Такива нокти показват човек с уравновесен характер, весел, разположен, здрав, разумен, с добра интелигентност.

Дългите нокти разделяме на два вида – дълги широки и дълги тесни. Хората с дълги и широки нокти са общителни, по-малко критични, впечатлителни, спокойни в мисленето и постъпките си, търпеливи. Обичат да мислят по-дълго и повече, преди да кажат или изпълнят нещо; сдържани са, тайни, недоверчиви, имат системност в работата си, прекалено въображение и отсъствие на агресивност. Тези дълги нокти имат по-голяма дължина от ширината.

Дългите тесни нокти показват прекалено въображение, стремеж към лукс, подвластност на настроения, егоизъм, слабо здраве. Ако такива нокти са извити като на ти-

гър, показват още жестокост - егоистичен човек. Ако не са извити, показват и артистичност.

Орлово закривени нокти показват себичност, скържавост, нетърпеливост, амбиция, хитрост, преструване, склонност към преувеличаване, но също и артистичност.

Късите нокти, когато са розови, еластични, гладки, добре оформени и без каквито и да било белези, показват активен, деятелен човек с инициатива и прямота. Той е приказлив и склонен към критика, с бърза схватливост. Когато късите нокти нямат описаните качества, а са твърди, негладки, неправилно оформени, нямат розов цвят, нямат необходимата еластичност, тогава имаме един раздразнителен, докачлив, критичен, гребнав, склонен към кавги човек.

Кръглите нокти дават указание за сърдечна слабост и нервни смущения, а също и за възможни страдания в гръбнака.

Когато ноктите са кръгли, издути, с форма на часовниково стъкло, циркулацията на кръвта не е добра, а също е налице и предразположение към заболяване на белите дробове. Това наблюдение е било направено още от Хипократ - най-великия медик на древността, живял между 460 и 350 преди Христа. Затова нокти с такава форма се наричат хипократови. Такива нокти показват и предразположение към повишено ниво на захар в кръвта. Хора с такива нокти са крайно чувствителни, мило сърдци, щедри, префинени, великодушни. Такива хора в астрологията се отбелязва, че са под силното влияние на планетата Нептун.

Хора с много малки и кръгли нокти са избухливи, недовлетворени, възискателни.

Нокти, които в основата си са тесни и нагоре се разширяват, приличат на буквата „V“ и са присъщи на хора възбудими и с нервни смущения.

Къси нокти върху дебели пръсти показват слаба памет и неспособност за учене.

Твърдите нокти показват стабилна костна и мускулна система, здраве и енергия, материалистичен начин на мислене.

Много тънки, меки нокти са признак на слаба костна и мускулна системи, изобщо на слаба телесна конструкция, деликатно здраве и слаба воля.

Прекалено твърдите и чупливи нокти показват злоба, болезнено самолюбие, насилнически характер, жажда за пари.

Нокти плоски, широки, малко извити нагоре са пристъщи на хора, които искат да се представят за това, което не са, и лесно се отклоняват от правдата.

Плоски, лопатовидни нокти показват усърдни, но недоброжелателни, твърдоглави, горди, но правдиви по дух хора.

Плоски нокти показват хора предпазливи, наивни, с мекота, изобщо лимфатични по темперамент.

Навикът да се хапят и гризат ноктите говори за нервност, ненормална чувствителност, предизвикваща свади, препирни, а също и възможност за стомашни страдания.

Къси, меки нокти с нависнали по краищата им кожни гънки са признак на силна чувствителност.

Много късите нокти при жена показват страдания на яйчниците.

Бразди по дължината на ноктите означават нервност и смущение в храносмилателната система.

Вдълбнатини и гупки по ноктите показват смущения в галака.

Цепене на ноктите в края, подобно на слюда, показва заболяване от тении и глисти.

Напречни набраздявания на ноктите, особено ако те са твърди, показват склероза (втвърдяване) на кръвоносните съдове.

Затъмнения, ямички, точки, петна, неправилен растеж също и различни нюанси, отличаващи се от цвета на ноктите, показват известни нарушения в здравето на човека.

Квадратните нокти показват хора практични, уравновесени, обичащи реда и точното изпълнение на всяка поставена задача.

Ако ноктите са твърде дълги и значително широки, означават мудност във всяка работа, недоверие, скритост в действията, а също така стеснителност и отстъпчивост при агресия. Дължината на ноктите се измерва до мястото, където те повече не могат да се подрязват. Хора с къси нокти не могат да имат успех в работите, при които е необходим контакт с публика, тъй като те лесно стават неучтиви и неприветливи благодарение на собствената им критичност и склонност към възбуда и възраждане. Но в работите, където се изисква бързо реагиране, те успяват, защото са по-чевръсти на гуми и гела.

Нокти с конична форма показват стремеж към красотата; такива хора лесно се възхищават.

Ако ноктите имат триъгълна форма, показват голяма чувствителност, впечатлителност, хора, които лесно менят настроенята си от една крайност в друга - от тъга в радост.

Нокти с форма на маслинови костилки показват хора с лесна възбуда и непостоянство.

Нокти с форма на бадеми говорят за чувствителни, признателни, щедри, великодушни, префинени хора, които имат чувствителни бели гробове.

Плоски нокти върху лопатовидни пръсти показват хора усърдни, правдивы по дух, с достойнство, горди, но и твърдоглави.

Ако ноктите са с червен, тъмен цвят, имаме човек пълнокръвен, който лесно се гразни и е с насилнически характер.

Белите нокти показват лимфатичен темперамент и слаба воля.

Нокти със зелен цвят показват гнойни заболявания в кръвта (сепсис) и мускулите.

Бели петънца или точки по ноктите показват нервни напрежения.

Ненормални по размер нокти, неравно оформени, счупени и тъпи на върха, изобщо лошо оформени, показват хора с ниски и лош характер.

Каквито и да било затъмнения, ямички, петна, точки, неправилен растеж, напречни браздички, различни окраски, които се отличават от цвета на кожата, показват също дефекти в характера на човека, а също и несъвършено здраве.

Ако ноктите са много къси, показват сприхавост, придирчивост, агресивност, непримиримост.

Хора със средни по големина, но кръгли нокти са с добро, благоприятно гържане и мек характер.

Синкавите нокти са указание за лошо здравословно състояние, сърдечни смущения, лошо кръвообращение, натрупване на отрови в организма, бавно мислене и схващане.

Полулунията в основата на ноктите са светла субстанция, която се образува при нормално функциониране на сърцето, добро здраве и добра циркулация на кръвта. Ако силата на сърцето отслабва чрез отслабване на сърдечния нерв, прииждането на тази бяла субстанция намалява, полулунията стават все по-малки до пълното им изчезване, а това показва слабост на сърдечния нерв. Ако пък нокътните полулуния са много големи, ясно очертани и светли, показва силна, свръхнормална сърдечна дейност и означава възможност за сърдечен удар. Такива хора са склонни към възбуда и при най-малкия случай, изобщо са резки и разгрозителни.

Грижата за ноктите също дава възможност да се съди за някои качества на човека. Хора, които имат кални и мръсни нокти, са непогредени и в мислите си.

Твърде грижливият маникюр на ноктите показва, че човек предава голямо значение на външната страна на живота в ущърб на вътрешната му страна.

Кожичките в основата на ноктите (епонихиум) никога не трябва да се режат. Изрязването и прибирането им навътре причинява зачервяване и малки възпаления, които сериозно могат да засегнат нокътното легло и да причинят възпаление, нагнояване и даже загуба на нокътя.

Лакът за нокти е много вреден и такива козметични средства трябва да бъдат изхвърлени от употреба.

ФАЛАНГИТЕ НА ПРЪСТИТЕ

Всеки пръст на ръката има по три части, намиращи се между ставите, които наричаме фаланги. За първа се приема тази, върху която е нокътят - нокътна фаланга; втората е под нея, а за трета се приема тази, която е свързана с гланта. Първата фаланга или нокътната, определя естеството на човешката мисъл, мисловния процес в него, т.е. как реагира неговата мисъл, преди да започне някаква работа, преди да се появи. Ако тази фаланга е сравнително по-гълга, имаме указание за стремеж към водачество в областта на идеалистичното мислене (преди всичко теоретичното мислене).

Средната фаланга има отношение към емоционалната природа на човека.

Третата фаланга, най-долната, има отношение към физическия свят и показва отношението на човека към практичния живот. Тази фаланга определя устрема за инициатива, за осъществяване на всяка замислена идея, стремежа за водачество в практичните дела - за осъществяване на всички практични, материални задачи. Ако тези фаланги са дебели, тлъсти и меки, имаме хора, на които целият им интерес е вложен в материални удоволствия, като ядене, пиене, облекло, обстановка, а също и стремеж към чувствени наслади. Такъв тип пръсти се наблюдават при куртизанките - онези от тях, които са станали такива поради

склонност и влечение към удоволствията. От медицинско гледище тези фаланги имат връзка с жлезите с вътрешна секреция.

ПРЪСТИТЕ

При пръстите имаме два основни типа: гладки и възлести. Гладките пръсти в зависимост от формата си биват: гладки конични; гладки квадратни; гладки лопатовидни; гладки остри, като не целият пръст е коничен, а само първата (нокътната) фаланга е заострена.

При възлестите пръсти имаме пак същото: възлести конични, възлести квадратни, възлести лопатовидни.

Когато връзките между отделните фаланги са гладки, без задебеление, такива пръсти се определят като гладки. Ако връзките между фалангите са задебелени, издути, то такива пръсти се определят като възлести. Възли на пръстите са само тези, които по природа са се образували, а не от болестни състояния.

Възлите между първата и втората фаланги се наричат възли на мисълта. Те определят човека на ясната философска мисъл. Такива хора в нищо не вярват, докато не проверят и изпитат всичко, до което се докоснат. Човек с такива възли по-загълбочено разглежда всеки един въпрос, с който се сблъска. Ако тези възли изпъкват предимно по гърба на пръстите, а не отстрани, тогава имаме човек с изобретателска, гениална мисъл. При заострени краища на пръстите тези възли означават хора оптимисти. При квадратни краища на пръстите показват честен и справедлив човек. При лопатовидни краища пръстите показват любов към загълбочената, осмислена работа и неуморимост.

Възлите между втората и третата фаланги са възли на независимостта. Те определят човека с независим, самостоятелен характер, непогдващ се на влияния от групи в своите решения. Възлите между третата фаланга и глан-

та, които ясно изпъкват, когато ръката е свита в юмрук, показват практически осъществяване на всяка поставена задача. Те говорят за склонност към ред, организираност в изпълнение на задачите и устрем за придобиване на материални дела. Изобщо, когато една идея, цел или възприятие проникне в мозъка на човек с възлести пръсти, те лесно не отминават, не се заличават, а остават там трайни, като се подлагат на обработка и се подхвърлят на строг анализ и задълбочено обмисляне. При големите ръце всичко се подлага на строг анализ, а при малките - на обобщение. Разбира се, трябва да се обръща внимание доколко възлите са развити: колкото те са по-развити, толкова по-силно се проявяват изтъкнатите качества и черти.

Възлите при дебели пръсти дават голяма активност, независимост, активно противопоставяне.

Нежно развитите възли изразяват една женственост, присъща на разговорлив и пъргав човек.

Гладките пръсти са въобще характерни за емоционалните хора - хората, които лесно възприемат събитията, лесно схващат и разбират както обстановката, така и хората, с които имат контакт. Те са хора с повече или по-малко развита интуиция и с бърза възбуда. Те лесно възприемат и бързо забравят възприетото, без да вникват по-задълбочено във всичко онова, което животът им поднася.

С други думи, това са хора, които са повече или по-малко повърхностни и колкото пръстите са по-гладки и конични - по-изострени, толкова тези качества са по-ясно изразени. Гладките конични пръсти могат да бъдат къси и дълги. Когато имаме гладки къси пръсти, тогава пред нас са хора които бързо съобразяват, но нямат време да се задълбочават в подробности. Общият вид за тях е достатъчен, за да направят своя извод, без да се впускат в подробности. Затова хора с такива пръсти са госта безцеремонни и между другото не обичат да се занимават със своя тоалет. В практичния живот техните възгледи са верни, защото отсъждат предим-

но по вдъхновение. Говорят и **пигам** кратко и определено.

Дългите гладки конични пръсти се увличат в подробности до най-големи гребनावости. Обичат да обясняват и да говорят подробно за всичко и често преувеличено за видяното и преживяното, като понякога като понякога заблуждават и лъжат, особено когато пръстите им са по-заострени.

Съществуват пръсти, при които не целият пръст, а само първата (нокътната) фаланга има конична заостреност. Такива пръсти са характерни за хора, у които преобладават душевните подтици – религиозност и идеализъм, безразличие към материалното. Това преобладаване на душевните подтици лесно довежда до ефекти, изразени в гласа и жестовете. Такива пръсти говорят също и за фанатизъм.

Дълги, гладки, стройни и кръгли пръсти показват артистичност, любов към подробностите и известна духовитост.

Квадратните гладки пръсти показват стремеж към порядък, прямота и често изпадане в мания. Хора с такива пръсти спазват приетите задължения, организацията и симетрията, проявяват склонност към нравствените, политическите и социални науки. Обичат реалистичните изкуства, а не тези в които доминира въображението.

Лопатовидните върхове на гладките пръсти показват необходимост от движение, склонност към положителен живот, интерес към материалното. Те проявяват любов без особен интерес и нежност и често показват смелост, храброст, безстрашие и желание да се изтъкнат. Присъщи им са движението, дейността, обичат полезното. Когато пръстите са чрезмерно лопатообразни, показват нетърпимост и рязкост.

Пръстите се делят на къси и дълги. Хората с къси пръсти имат бърз ум, бързо схващат и разбират нещата и незабавно действат, притежават раздвижена емоционалност и темперамент. Не обичат подробностите. Дългите

пръсти – обратното: те са на хора на по-бавното мислене и вземане на решения.

Твърди, извити навътре пръсти показват пестеливост, скържавост, изобщо човек на икономите.

Меките пръсти говорят за импулсивна, променлива настроянията натура, с голяма чувствителност.

Когато първите (нокътни) фаланги от вътрешната си страна са изгуби, меки и топчести, се наричат очите на слепците, защото слепците с тях „виждат“ и усещат, показват голяма чувствителност и възможност чрез тях да се разпознават много неща, т.е. чуткост във всяко направление.

Тъпите пръсти по принцип показват човек, който не се ръководи от чувствата. Той проявява по-голям реализъм в живота.

Пръсти, които са много дебели в основата си, а са къси и заострени накрая, показват бруталност и липса на мисъл.

Ако пръстите, събрани и опънати, прилепват толкова плътно, че капка вода не може да мине през тях, то имаме човек скържав, себичен, с жажгата да трупа богатства, а също и с добре развита храносмилателна система.

Ако обаче между пръстите има пролуки, това говори за човек с характер, готов за саможертва и услуги към другите. Показва също, че храносмилателната му система не е много активна.

Ако опънатите пръсти частично се закривяват и се препокриват един друг, това е лош белег, показващ, че лицето няма установеност в решенията и мненията си. Той ще променя становищата си всяка минута и лесно ще измисля клевети спрямо другите.

Ако пръстите са непропорционално къси спрямо дланта и са дебели, лицето е арогантно, мързеливо, небрежно е и в интелектуално отношение е бедно.

Ако пръстите са с непропорционална, много по-голяма гължина от дланта, имаме човек, който има много малка връзка и усет към реалното.

Ако опънатите пръсти очебийно се извиват нагоре, това при по-примитивен човек означава любопитство. Ако човекът е по-издигнат и по-добре сложен, това показва любов към знанието.

Ако пръстите са със заострени върхове, показват голяма психична сила, любов към красотата, но издават също лекомислие и несериозност. Всеки пръст си има своите особености и оттам своето значение.

ПАЛЕЦЪТ

Палецът със своето място, форма, размер и гъвкавост е много важен елемент за определяне качествата, способностите и устрема за изява на човека. Той е израз на човешката индивидуалност или на онова, което се нарича „Аз съм“. Според астрологията той е проводник на силовите течения, изхождащи от планетата Вулкан. Палецът има връзка с гръбнака, волята, енергията, устойчивостта за постигане на поставените задачи, разумността, със способността на човек да се приспособява към всички условия, които животът му поднася, както във физическия свят, така и в областта на психическите преживявания. Колкото по-развита е човешката индивидуалност, колкото човек е по-силен, с по-развити духовни сили, колкото по-голяма е възможността му да се приспособява, да се преустройва, както по отношение на физическото си тяло, така и по отношение на психиката си, да прилага своите сили в живота и в житейската борба, да оказва влияние на околната среда, толкова палецът е по-развит, по-голям, по-масивен, по-добре оформен и гъвкав. Такъв човек е и с по-голямо богатство на идеи, има инициатива, уповава на себе си и е способен да свърши всяка поставена задача докрай.

Ако обаче палецът е много голям и масивен, това е вече признак на гордост, високомерие, на човек упорит и нацеленяващ своите сили.

Когато свиваме ръката си в юмрук, палецът трябва да приляга над другите пръсти. Това говори за възможността на човешката индивидуалност да господства над всички качества, които той има. Свиването на палеца между другите пръсти показва скриване или отстраняване на съзнанието. Такива случаи имаме при по-малките деца, където интелектът все още спи и е неразвит; също така и при идиотите, защото и при тях интелектът не е развит. При някои парализици, дългогодишни неврастеници или при болезнени състояния имаме същото свиване на палеца между другите пръсти. Установено е, че при умиращите имаме същото свиване на палеца, което говори, че съзнанието ги напуска. При напълно здрав човек това не трябва да става и ако става, то е признак, че тази личност крие мислите си от малодушие, страх, поглост, което говори, че не умее да дирижира своите действия.

Голям и добре оформен палец представлява сам по себе си разумната воля, разумната логика и разумната решителност.

Палецът е организиран и разположен така, че може винаги да действа в противоположно направление спрямо другите пръсти. Ето защо той е в състояние всякога да се противопостави на всички наши прояви. Затова е казано, че човек е създаден по образ и подобие на БОГА. С други думи, той има свободата да приема или отхвърля всички подтици, които възникват у него, т.е. има свободната воля да избира.

Ако палецът малко се отклонява от гланта, показва предпазливост, внимателна и скрита натура.

Стегнат, неогъваем палец показва затворен ум, невъзприемчив към нови идеи.

Извит, огънат навън палец показва приспособимост. При това, колкото той е по-огънат, толкова този човек по-лесно се приспособява, по-лесно се приобщава и нагажда към условията и изискванията на околните, като при крайни случаи стига и до блюдолизничене.

Ако само първата фаланга на палеца е огъната навън, имаме човек, който притежава воля, даваща му възможност да бъде по-гъвкав към създадените условия, да се справя и нагажда към тях. Ако при това тази фаланга е заострена, човек е способен да се вгълбява, да прониква в душите на хората.

Къс, дебел палец показва раздразнителност и егоизъм.

Стегнат и неподвижен палец показва упорит и своенравен характер. Степента на стегнатост определя силата на тези качества.

Ако при отваряне на ръката палецът е прав, това показва крайна самостоятелност – човек, който не позволява да се месят в неговите работи; човек със силна, подчертана индивидуалност.

При някои хора палците се отклоняват от гланта на 90 и повече градуса, а при други се отклоняват малко – до 30 градуса. Колкото повече палците без затруднение се отклоняват, толкова повече човек е богат на качества и е свободен от предразсъдъци. Тези качества са: независимост, самостоятелност, деятелност, умение да разрешава всички въпроси при условията, при които се намира, възможност да използва тези условия най-добре.

Къс, но добре устроен палец означава съзнателност, праволинейност в мисълта и бърза реакция в действията.

Дебел, тежък палец показва упоритост на волята за постигане на желанията и евентуално жестокосърдечие.

Широк палец показва устой, якост и здравина.

Човек без палец е страхлив, без всякакви направления.

Ако палецът е малък, деликатен, имаме човек безотговорен, неспособен към съпротивление, преживява разочарования, губи лесно надежда и ентузиазъм, изпаса често в тъжни настроения, но също и в безпричинни изблици на веселост. Но такива хора са, общо взето, с добро сърце.

Ако някой гържи палеца си постоянно настрана, като че ли той сам се отклонява, то имаме човек, който се гържи

надуто, с много кураж и сила за действие - независим човек. Дали обаче той ще може да се налага, това ще зависи от размера и формата на палеца.

Много малък палец имат хора, стремящи се към удоволствия.

ФАЛАНГИТЕ НА ПАЛЕЦА

Горната (нокътна) фаланга на палеца определя силата на волята, втората фаланга - силата на мисълта и разсъдливостта, тяхната изява. Третата фаланга, която формира Венериния хълм, определя силата на чувствата, подтика за творчество. Тази фаланга е по-голяма в сравнение с другите две. Затова емоционалният живот, като започнем от сексуалните подтици и стигнем до по-висшите изяви на любовта, доминират у хората. Така също той определя и подтика към творчество в най-широк смисъл.

Всеки човек, у когото първата фаланга на палеца е дълга, здрава и добре оформена, притежава могъща енергия, воля, голяма вяра в силите си. Също така и голямо желание за успех в постигането на съвършенство в своята работа - изобщо дейтелност, инициатива и стремеж към господство. Ако тази първа фаланга е много силно развита и дълга, показва човек, който идва до краен предел в стремежа към господство и тирания.

Ако първата фаланга е със среден размер, тогава имаме пасивно съпротивление и инертна сила.

Ако първата фаланга е къса, имаме слаба воля, неустойчивост, нерешителност, недоверие както в своите сили, така и в околните, склонност да приема чуждо мнение. Ако пък тази първа фаланга е необичайно къса, имаме човек с пълна безотговорност, неспособност към съпротивление, лесно изпада в разочарование, загуба на надежда и ентузиазъм, в тъжни настроения и безпричинни изблици на веселост.

Втората фаланга на палеца, ако е дълга и здрава, дава логичност, разумност, ясно определени възгледи. Ако е къса, логиката и разумността са слаби.

Ако в даден човек първата и втората фаланги са дълги, то такъв е способен да управлява своите инстинкти.

Ако първата и втора фаланги са малки, то такъв човек не е в състояние да се съпротивлява на своите страсти; особено ако е жена, тя е изложена на гневни избухвания, отчаяния, необясним ентусиазъм, плач и смях в едно и също време. Такива хора не са в състояние да пазят тайна.

Добре развит палец, при който първата фаланга е по-къса от втората, показва човек със здрава благоразумност и сила за действие.

Ако първата фаланга на палеца е дебела и широка, показва бруталност, бърза разгрозителност, кавгаджийство, лош характер, гневливост, която често стига до вилнеене и озверяване.

Ако втората фаланга на палеца е по-тясна от първата и някак прищипната в средата, показва стремеж към новаторство, дипломация, прикрит човек.

Ако първата и втората фаланги са еднакво дълги, това показва хармоничност в мисълта и действията. Такъв човек с търпелив и е способен да понася всичко.

Ако първата фаланга е къса, а втората дълга, това показва съобразителност, разумност, но липса на сила за приложение на поставената задача. Ако при това положение Венериният хълм е силен, то волята е още по-слаба по отношение на емоционалните и по-специално на половите възбуди. Такъв човек се оставя да бъде воден от този погтик.

Ако третата фаланга на палеца е силно развита, а другите две са слабо развити, имаме човек с леко поведение, жаген за чувствени наслади, непоследователен, непостоянен припрян, безгрижен. Степенята, до която е развита третата фаланга, определя способността на човек да люби, опре-

деля размера на чувствата както във висшия, идеален смисъл на гумата, така и половото влечение.

Възелът между първата и втората фаланги на палеца определя независимостта, твърдостта и изпълнителната сила на човек.

Възелът между втората и третата фаланги на палеца определя усета за ред и възможността за осъществяване на този ред и изпълнението на поставените задачи. Всички майстори, в които и да било занаяти, имат този възел добре развит.

Когато от вътрешната страна на фалангите на палеца има надлъжни линии, това говори за здраве, добра, дълбочена мисъл, изпълнение на поставените задачи. Ако пък имаме напречни линии, това говори за фалшива логика, пречки за един реален поглед върху нещата.

Палецът има отношение към главата, гръбнака, енергията, постоянството, разумната воля и възможността на човек да се приспособява към създадените условия. Свързан е с жизнеспособността и общото състояние на здравето.

ПОКАЗАЛЕЦЪТ - ЮПИТЕРОВИЯТ ПРЪСТ

С пръста на Юпитер се посочва целта или направлението. Той е изразител на стремежа към власт, на заповедничество, необходимост за изпълнението на поставената задача, на задължението да се окаже почит, израз на увереност, авторитетност. Така например свещеникът посочва с показалеца си нагоре към Бога, пълководецът - към врага. Известно е също, че когато възрастните заплашват малките за неизпълнение на зададената им задача, или за неспазване на установения ред, те правят това с показалец. Вдигането нагоре на показалеца означава също и команда за внимание. Това са все жестове, значението на които е свързано с проявата на типичните за Юпитер черти на харак-

тера – команда и необходимост от подчинение. Ние разбира се не можем да си представим, че с крив показалец могат да се изразяват тези жестове. Наблюденията показват, че хора, които имат повредени, криви или твърде малки показалци, не притежават онези качества, които се зоват юпитерови. Хора с такива повредени, криви, малки показалци притежават отрицателните черти на юпитеровото влияние – болезненото честолюбие, немарливост, небрежност, обичат да отлагат задачите си, а също така имат и едно презрително отношение към околните и най-после не се поколебават и да лъжат, като често пъти едно говорят, а друго мислят (нямат искреност). Същото го известна степен имаме и когато нокътят е повреден и деформиран. Такива хора обикновено не гостигат трайно и подчертано юпитерово ръководно положение, играят незабележителна роля в живота. Откъде идват тези качества на юпитеровото влияние? Известно е, че от всички планети на слънчевото семейство Юпитер има най-изправена ос на въртене, т.е. тя е почти перпендикулярна на плоскостта на неговата орбита. С други думи, на Юпитер имаме вечна пролет. Според астрологията оста на една планета има отношение към контакта с Идейния свят. Изправената ос дава най-правилен контакт. Силите течения, изхождащи от Юпитер, говорят за възможността им да насочват индивидите да схваща и разбира най-правилните идеи заедно със средствата и методите за тяхното реализиране, а също така и инициатива, замах, устрем и увереност в себе си за постигане на целта. Дотук се проявяват положителните качества на Юпитер. Но откъде идват отрицателните? Известно е също, че Юпитер има 15 спътника. От тях само четири са истински – т.нар. Галилееви: Йо, Европа, Ганимед и Калисто. Останалите са късове от разрушената планета Фаетон, която се е движила в орбита между Марс и Юпитер. Тези късове според астрологията на Саабей носят и дават крайно отрицателното влияние на юпитеровите силови течения,

защото те са приели негативните влияния на едно от Черните слънца (или както учените днес ги наричат черни гупки), станало причина за разрушаването на Фаетон.

Ако Юпитеровият пръст е добре оформен, но несъразмерно дълъг, това показва гордост, високомерие и жажда за власт.

Ако Юпитеровият пръст е коничен или остър, това говори за силна склонност да цени всичко красиво в Природата, в изкуството, едно чувство на възхищение от всичко, хармонично изразено. Хора с такива пръсти обичат пищните церемонии при празненства или богослужения. Те проявяват идеализъм, но и липса на уважение.

Колкото е по-гладък Юпитеровият пръст, толкова по-голямо значение се придава на външните форми, в ущърб на вътрешния смисъл.

Ако дългият Юпитеров пръст е възлест, тогава вътрешният смисъл получава предимство. Такъв пръст говори и за стремеж за независимост в мисълта, действията и изявите.

Ръбестият или квадратен Юпитеров пръст показва силно влечение към системност в Юпитеровите стремежи. С други думи, човек с такъв показалец търси настойчиво правдата, проявява стремеж към положителните науки, а също така и подчертана гордост и самомнителност.

Лопатовиден Юпитеров пръст се среща рядко и той говори за болезнени стремежи и търсения в областта на религията, мистиката, голяма предприемчивост и прекаляване в стремежа да изпъква.

Ако Юпитеровият пръст е по-дълъг от безименния, в този човек преобладават материалните интереси и стремежи. Ако имаме много дълъг Юпитеров пръст, това показва любов към мистериозното, влечение към големство, фантастика, заблуди, жажда за господство.

Ако първата фаланга на Юпитеровия пръст е дълга и добре развита, то духовните и интелектуални стремежи са

добре изразени. Ако пък тази фаланга е дълга и деликатна, показва скромен човек. Хора с дълга и добре развита втора фаланга са тези, които имат отношение към нуждите на другите – милосърдни, с готовност за помощ – изобщо хора способни да влизат в положението на човека, семейството, обществото, гържавата.

Третата фаланга на Юпитеровия пръст определя практичното осъществяване на Юпитеровите стремежи. Ако фалангата е дълга и добре развита, имаме ясно изразени стремежи към материални придобивки и обогатяване.

Прави, надлъжни линии по вътрешната страна на фалангите на Юпитеровия пръст говорят за сила, самонадеяност и възможност за изпълнение на всяка поставена задача. Ако имаме напречни линии, те са указание за пречки в постигане на всички Юпитерови стремежи, а също и признак за отрицателни Юпитерови влияния – жаждата на човек да се представи за такъв, какъвто не е, да отлага задачи и задължения, нехайство, немарливост, изобщо човек, на който не може да се разчита.

От медицинска гледна точка Юпитеровият пръст има отношение към черния дроб.

САТУРНОВИЯТ ПРЪСТ (СРЕДНИЯТ)

Той е най-дългият. Изобщо дължината, като мярка при ръцете, винаги е израз на мисълта, на интелектуалния живот на човека. В случая този пръст е под силното влияние на планетата Сатурн, израз на дълго и задълбочено мислене, на мисловната способност у човека, на учеността, задълбочено търсене на причините и последствията, на работа за точно изпълнение на всяка задача. Той характеризира също и меланхолията, безпокойството, съмнението, скритостта, колебанията – изобщо всички онези качества и прояви, които дават силовите течения на планетата Сатурн.

Когато сатурновият пръст е много дълъг, налице е влечение към дълбок размисъл и към окултните науки. Ако е прекалено дълъг, това показва голяма меланхолия.

Ако сатурновият пръст не може да се прегъва и е твърд, изопнат, това показва отмъстителен и жесток човек.

Ако между сатурновия и юпитеровия пръст имаме пролуки, това показва независимост в мисълта и постъпките, а също и готовност за отзивчивост, щедрост в заговоряване нуждите на околните.

Остр сатурнов пръст, какъвто по-рядко се среща, показва хора с променливи настроения, неуравновесен характер и меланхолия. Ако целият пръст е коничен, показва човек на недоволствата, на мърморенето и загрижеността.

Квадратен сатурнов пръст (когато е гладък), показва загълбочено вникване във всичко, което става около нас. Ако е възлест, това е свързано с мъчителни вътрешни борби и преживелици; такъв човек обича самотата и сериозните отношения към всичко.

При лопатовиден сатурнов пръст имаме сравнително по-благоприятна уравновесеност на сатурновото влияние. Такъв човек е способен да върши всяка работа, за него всяка дейност е достойна за уважение.

Изобщо, ако имаме възлест сатурнов пръст, то прег нас е човек на независимостта, загълбочената мисъл, с вникване и в най-малките подробности на всяко нещо. Такива хора са с големи способности към техниката и механиката.

Ако сатурновият пръст в сравнение с другите пръсти е по-дебел и някак прави впечатление на тежък, това говори за тежки и мъчителни преживявания и меланхолия. Успее ли човек да преодолее тези вътрешни тежести, той и без друго ще изпъкне със своята мисъл и философия. Такъв пръст, както се вижда от повечето фотографии, е имала Блаватска, основателката на теософското общество.

Докато за юпитеровото влияние е характерно „напрег“, то за сатурновото е характерен стремежът да се възприема, да се разбира, да се възгъбява. Според това първата фа-

ланга на сатурновия пръст означава духовната възприемчивост, втората – емоционалното възгъбяване, а третата – практичната работа, умението системно и задълбочено да се извършва всяко нещо.

От медицинска гледна точка сатурновият пръст има отношение към кожата, костите, ставите, зъбите и слуха.

АПОЛОНОВИЯТ ПРЪСТ (БЕЗИМЕННИЯТ)

Този пръст е свързан с щастливата страна на живота. Дава израз на всички видове изкуства, на амбициите, радостта и светлината на живота.

Ако аполоновият пръст е по-дълъг от показалеца и стига близо до дължината на средния пръст, това говори за оптимизъм, но често и за необмислена прибързаност и устремност. Такива хора са и потенциални комарджии, изобщо хора на риска. При тях също преобладават идеалните стремежи и интереси. Под гумата „хазарт“ не трябва да се разбира само склонност към хазартните игри, но и към постъпки, свързани със смелост, риск във всички направления – военна политика, търговия, дори и в любовта. Също така този пръст определя стремежи и умения в изкуството.

Ако първата фаланга на безименния пръст е леко наклонена към сатурновия пръст, това показва човек, който не обича да се разпилява и да си губи времето.

Ако безименният пръст е силно изкривен или повреден, това показва липса на идеализъм, на радост в живота, показва също мошеничество, прикритост, подлост. Такъв пръст често се наблюдава у престъпниците.

Гладкият, коничен безименен пръст е свойствен на певците и поетите.

Гладкият, без възли квадратен безименен пръст е повече свойствен на тези, които свирят на пиано, и на хората, които са се посветили на теорията в музиката или на учи-

телството в областта на изкуството. Свойствен е също на литераторите.

Изобщо хората с остри пръсти, колкото и добре да са развити способностите им в изкуството, не са в състояние да овладеят висшите неговии изяви.

Гладък, но лопатовиден безименен пръст показва способност в приложните изкуства. Ако същевременно третата фаланга на този пръст е особено дълга, то показва способност към скулптура, ваятелство.

Ако безименният пръст е възлест, тогава имаме известна интелектуалност и разсъдъчен елемент в дейността на този човек, която е силно изявена в неговото изкуство.

Ако пръстът е квадратен и с възли, в творчеството на този човек има излишна точност и педантичност.

Ако е лопатовиден и възлест, това говори за устои и упоритост в постигане на поставената задача.

Добре оформен безименен пръст с една дебела трета фаланга показва любов към сетивните възприятия.

Ако между безименния и средния пръст (когато пръстите са събрани и добре опънати) има пролуки, това показва човек чужд на условностите и на установените порядки.

Заостреният връх на безименния пръст показва търговски дух, всяка дейност в него е свързана със сметка и личен интерес.

От медицинска гледна точка този пръст е свързан с бърбеците.

Твърде късият безименен пръст, особено ако е уродлив и нокътят му е повреден, показва престъпен тип.

КУТРЕТО - ПРЪСТЪТ НА МЕРКУРИЙ

Пръстът, който отразява силовите течения на планетата Меркурий, е кутрето. В зависимост от своята фор-

ма и развитие, той характеризира отношението на човека към бързото разбиране, схващане на всяка поставена задача, също методите и начините за осъществяване на предимно най-обикновените житейски нужди. Той има отношение към практичните неща, науки, слово, търговия, лека промишленост. Показва също и степенята на нашата самостоятелност в развитието и разрешаването на всички въпроси, а също показва честността и доколко човек е свързан с истината.

Ако малкият пръст е леко изкривен към аполоновия, показва човек, мисълта на който е устремена и заангажирана към разрешаване на материални въпроси, осъществяващи неговия по-добър живот.

Ако малкият пръст е много изкривен, то у мъжа говори за предразположение към полова слабост, а у жената е признак за неправилно положение на матката или някоя друга нередност в детеродните органи.

Твърде силно изкривен и уродлив малък пръст показва болезнени явления, заплашващи га говедат индивидга го ненормалност. Коничен и остър меркуриев пръст показва склонност към мистицизъм, окултизъм, към отвлечени науки. Изобщо мисловната дейност на този човек не е способна да се занимава с грубите ежедневни нужди и с тяхното осъществяване.

При квадратна форма на кутрето имаме организационни и комерчески способности, стремеж към изучаване на точните науки.

Лопатовиден меркуриев пръст говори за недобро отношение към истината.

Когато кутрето е по-гълго, кренко, подвижно и право, то такъв човек е самостоятелен, свободен, с независим характер и е богато надарен от Природата за разрешаване на практични дела. Такъв човек има също и добри ораторски способности. При липса на практика това изкуство за говорене се проявява с обща ловкост на речта и с гарба за намиране подходящи точни гуми при говорене.

За дълъг меркуриев пръст се смята онзи, който достига по-високо от съгвката между първата и втората фаланга на безименния пръст. Такъв човек ще има завидно материално положение. Всички тези качества се намаляват, ако кутрето е повече или по-малко криво, като при този случай лъжата или неправилното разбиране на задачите е присъщо на човека.

Меркуриевият пръст в никакъв случай не трябва да прави впечатление на нещо слабо и неразвито. С кутрето са свързани половите органи и половите жлези.

Ако меркуриевият пръст е къс, на голямо разстояние от съгвката между първата и втората фаланги на безименния пръст, той се смята за малък. Това говори, че човек не е достатъчно самостоятелен в мисъл и дела, а и вътрешно е някак несвободен, ограничен. Хора, които имат такива малки кутрета, често живеят под чужди напътствия, не са предприемчиви и са без инициатива – липса на себеузява. Най-висш тип хора с такива малки кутрета са жените гомакини и любящите майки, целият интерес на които е насочен към грижи около семейството. Добре оформено малко кутре прегражда към поезия.

Анормално малко кутре и каквито и да било дефекти по него показват недостатъчна функция на тиреоидната жлеза и на половите жлези. Изобщо лица с умствени дефекти често пъти имат такива деформации.

Едно дълго, право, деликатно кутре означава писателски, ораторски, търговски способности. Изобщо това са хора на будна мисъл в по-висшите полета. Колкото този пръст е по-дебел и груб, толкова повече материалните и практични въпроси занимават този човек. Кутрето на Гладстон е било почти толкова дълго, колкото и безименния му пръст.

Ако при изпъване на ръката кутрето е отделено и стоя малко настрана, това показва самостоятелност в мислите, чувствата и в действията.

Първата фаланга на меркуриевия пръст определя интелектуалния подем, втората – находчивостта, а третата – печалбата от всяка дейност.

Тук отбелязахме значението на всеки един от пръстите според размера и формата им, тъй като много често всичките пръсти на гадена ръка не принадлежат към приетите образци, описани като конични, квадрантни, лопатовидни и заострени, а всеки отделно се представя в един от тези типове. Това подчертава значението при тълкуването на всеки пръст.

ОБЩО ДОПЪЛНЕНИЕ ЗА ПРЪСТИТЕ

Хората с дълги пръсти са много старателни, впускат се в подробностите, когато обясняват нещо. Те са по-разсъдливи, по-търпеливи, по-грижовни и са по-внимателни в обноските си.

Хора с къси пръсти, особено ако са квадрантни, по-добре виждат общото. Затова най-добрите администратори и директори са хора с такива пръсти; също и пълководци. За такива служби хората с дълги пръсти са непригодни, макар да са по-разсъдливи, по-грижовни, а често и с по-меки обноски и по-спокойни в сравнение с онези, които имат къси пръсти.

Твърде къси пръсти на голяма ръка говорят за хора, изпадащи в умствена умора, които са скучни и лековерни събеседници.

Твърде дългите пръсти дават отрицателен тип хора, които се губят в подробности, нямат кръгозор и са боязливи.

В някои ръце пръстите - показалецът, безименният и кутрето, са малко закривени към сатурновия пръст - всички те като че ли „гледат“ към средния. Това показва, че такъв човек не се разпилява, не си поставя няколко различни цели в живота, а наопаки - набелязва си една цел и върви към нея с твърди стъпки. Такива хора са съсредоточени са в работата си.

Имаме и ръце, чиито пръсти са изкривени обратно - навън от сатурновия пръст. Такива хора не са способни към съсредоточаване, разпиляват се в мисли и дела и не постигат своите цели.

Наблюдават се също случаи, когато всички пръсти на ръката са гонякъде изкривени към меркуриевия пръст или с други думи гледат към него. Това е признак на нечестност в мисли, а понякога в думи и дела.

Ако се сложи гланта на масата, при едни пръстите прилепват към нея, при други нокътните фаланги стърчат на-

горе, а при трети нокътните фаланги се навеждат наголу към гланта. Когато те гледат нагоре и са силно извити, говорят за любопитство, а при слаба извитост означават любознателност, изтънченост на чувствата, любезност и донякъде разточителство. При сгъване на първите фаланги наголу към гланта това показва пестеливост, която отива (в зависимост от величината на огъването) до скъперничество. Ако и вторите фаланги на пръстите са също така извити към гланта, това засилва казаното. Когато и двете фаланги – нокътната и втората – са силно извити към гланта, напомнящи пръстите на хищна птица, това показва не само скъперничество, но и хора, които са нетолерантни в отношенията си към другите, егоистични, несправедливи. Такива пръсти имат лухварите.

Добре развитите и подвижни пръсти показват подвижен ум.

Твърдите пръсти показват пестеливост, неотстъпчивост и настойчивост.

Меките пръсти показват импулсивна натура, човек с бързоменящи се настроения и повишена чувствителност.

Така наречените „тлъсти“ пръсти показват хора, които обичат наслагите в живота.

Големи, тлъсти пръсти с ямички говорят за много енергия при проява на чувствата.

Когато имаме прекалено развитие и угължаване на някоя фаланга, това определя някои отрицателни качества и способности, защото само при общата хармония на всички съставни елементи в една ръка се получава единство, сила и цялост на човека. Същото е и когато една от фалангите е твърде малка или пръстът е несъразмерно малък и слабо развит, или дефектен, или не се прегъва; във всички тези случаи изводът е отрицателен. Изобщо всяка една уродливост в ръцете, пръстите и ноктите показва отрицателни черти в характера на човека. Късите и дебели пръсти показват мързелив човек.

ХЪЛМОВЕТЕ И ОБЛАСТИТЕ НА РЪЦЕТЕ

На фиг. 35 са отбелязани местата на хълмовете и областите, отразяващи силовите течения на членовете от слънчевото семейство. Тези хълмове и области могат да бъдат силно развити, големи, нормално развити, недоразвити, пропагнали и най-после (за хълмовете) – да са изместени.

Голям и силно развит хълм имаме, когато месестата част в сравнение с другите хълмове премного изпъква. Този най-силно развит хълм ще даде и най-изразената характеристика, най-очевидната черта у този човек. Но може да се случи (и това е често) така, че не само един, но и повече от хълмовете да са големи и развити. В такъв случай качествата, които тези по-развити хълмове носят, ще изпъкват и ясно ще се изразят. Тези прекомерности обаче в повечето случаи носят най-вече отрицателни елементи в характеристиката на този човек – елементи на прекаленост.

Нормално развит хълм имаме тогава, когато в сравнение с другите той е само добре изразен. Такива хълмове носят непрекалени качества, които се приемат за положителни. Изобщо всеки добре развит хълм дава хармонично развити качества.

Недостатъчно развити, пропагнали хълмове имаме тогава, когато повърхнината им е плоска или леко вдлъбната. Това показва, че качествата, които те дават и носят, са неохотни развити, влошени или отсъстват.

Когато под гаден пръст лежи хълм на своето място и е добре оформен, тогава имаме усилване на качествата, които самият пръст носи.

Ако кой да е хълм лежи по-малко или повече встрани – притеглен от някой съседен хълм, то в такъв случай своиствата и качествата му се намират под влиянието на онзи хълм, към който той се е отместил. Така например, ако хълмът на безименния пръст е преместен към хълма на кут-

рето, подбудите, които хълмът на безименния пръст носи, ще се намират под влиянието на практични и комерчески интереси.

При различните типове ръце качества, които хълмовете носят и дават, се изразяват по различен начин. При коничните и идеални пръсти качества се изразяват с интуиция, въображение, емоционалност.

При ъгловите пръсти качеството на хълмовете се изразява повече в интелектуално направление, т.е. в изразените качества мисълта взема активно участие.

При лопатовидните пръсти качества на хълмовете се изразяват повече в практичното осъществяване на поставените задачи.

Всички хълмове, добре развити и на мястото си, дават хармоничния израз на характера.

ХЪЛМЪТ НА ВЕНЕРА - ТОЗИ ПОД ПАЛЕЦА

Отбелязахме вече, че от всички планети в Слънчевата система Венера идва най-близо до Земята, поради което нейното влияние е най-силно и в областта на ръката. Хълмът, изявяващ силовите течения на тази планета, е най-голям и месест. Този хълм е и най-важното място в ръката на човека и на него трябва да се обръща най-голямо внимание. Този хълм ни дава представа за целия емоционален свят на човека. А този свят е изключително богат и разнообразен със своите изяви и нюанси. Прието е емоционалната природа на човека да се дели на два дяла: висша и елементарна (отпадъчна). Към висшата изява на чувствената природа, отразена във Венериния хълм, се включват идеалната Любов, стремежът към красотата, изкуствата, общителността, нежността, любезността, съчувствието, пожертвователността, усетът за цвят, тон, пластика, ритъм и пр. - изяви на висшата Природа. Елементарните чувства се оп-

ределят като склонност към удоволствия, капризен вкус, непостоянство в чувствата, търсене на материални изгоди в любовта, влюбеност в себе си, малка жизненост, мързел, пилеене на средства, нагутост, бохемство, егоизъм, кокетство. Чувствеността - така, както е дадена в своята висша изява - при изживяване разширява капилярните съдове в главния мозък, което в резултат дава радостна възбуда, доволство, разположение и най-важното - едно подхранване с този приток на кръв на висшите мозъчни центрове, управляващи творческите и морални качества у човека. Ето защо активността на висшата емоционална природа в човека прави живота му по-богат и разнообразен, а оттам и голямата полза от изявата на тези чувства, които правят темперамента по-динамичен.

Ако вътрешната част на ръката е по-равна и само Венериният хълм е силно изразен (изпъкнал), голям, месест и твърд, то ще имаме човек, при който половият нагон най-силно ще се изрази. В такъв случай индивидът всичко възможно ще прави, за да преживее слагострастни чувства. В любовния му живот еротиката ще бъде на първо място.

Изключително голям и червен Венерин хълм показва буйни страсти, силен полов нагон, кокетство, грубост на чувствата.

Гладък, без линии Венерин хълм показва малка чувствителност, липса на страсти, студенина, го пълен хлад.

Голям, мек, не много изпъкнал хълм с меки пръсти показва веселост и нежност, сърдечност, оптимизъм, обич към красотата, танците, пластиката, хумора. Ако при такъв хълм пръстите са по-твърди и кокалести, имаме същото, само че с по-голямо участие на разума. Такива хора са симпатични. Такъв Венерин хълм смекчава лошите влияния, които могат да дойдат от други белези на ръката.

Много дълбоки линии върху Венериния хълм показват неблагоприятност, а в по-елементарна ръка - животински наклонности.

Силно набразден Венерин хълм показва силни чувства, чувствени желания, страсти.

Много фини линиики на Венериния хълм показват префинени чувства, весел, разположен, приятен човек. Ако Венериният хълм е малък по размер и слабо развит, имаме човек, у който липсва широта на гушата му, липсват таланти в изкуството, безсърдечен, себелюбив, с хлаг в чувствата.

Ако Венериният хълм е малък по размер и слабо развит, а Юпитеровият е силно развит, то имаме човек, склонен към монашество – без полов нагон.

Ако Венериният хълм е голям по размер и е мек, имаме човек с меки, отзивчиви чувства, винаги готов за помощ към другите, проявяващ нежна детска гуша – нежна любов.

Знаци върху Венериния хълм:

Ако имаме триъгълник, това показва пресметливост в отношенията си и сила за въздържане.

Ако имаме квадрат, показва опасност при любовни отношения по собствена вина. Ако квадратът е близо до линията на живота, имаме опасност от затвор.

Решетка от линиики върху Венериния хълм показва голяма чувственост. Ако тази решетка е груба, показва силно влечение към полови удоволствия. При нежни линиики на решетката чувствата са меки, приятни, с добра отзивчивост.

Кръст върху Венериния хълм показва нещастна любов. Звезда показва същото, но с по-мъчително преживяване.

Ако на Венериния хълм имаме линии, отиващи към пацеа, нормално изразени и не много дълбоки, то пред нас е човек със здраво развити чувства за сполучливо осъществяване на своите планове, последователен в изпълнението на всяка своя задача.

ХЪЛМЪТ НА ЮПИТЕР - ТОЗИ ПОД ПОКАЗАЛЕЦА, ОТ ВЪТРЕШНАТА СТРАНА НА РЪКАТА

Ако е добре развит и с линии, дава почтени чувства, разположение, радост, готовност за помощ и услуги, религиозност, идеализъм, предприемчивост, инициатива, жажда и стремеж да се прояви в живота, неугържимо влечение към власт, почит и богатство.

При груба ръка и без линейки дава суеверие, липса на уважение, презрение, гордост, самомнение, низост.

Слаб, плосък Юпитеров хълм показва липса на всякакъв стремеж в живота, също и неуспехи, мързел, сметкаджийство, незаинтересованост, безчувствие.

Силно развит Юпитеров хълм показва прекалено честолюбие, самомнение, глупава гордост, разположение към ягене и пиене, прекалена любов към живота, предразположение към оплешивяване.

Прекалено силно развит хълм показва самомнение, самохвалство, маниачество.

Гладък и без линии хълм показва спокоен живот, но и малко успехи. Набразден с много линейки хълм показва активен, разнообразен живот, с успехи и неуспехи.

Ако върху Юпитеровия хълм имаме линии по посока на показалеца, пред нас е човек с динамичен живот, инициатива и успехи във всички материални начинания. Ако линейките са хоризонтални, това не е толкова благоприятно за успеха в осъществяването на материални планове и задачи в живота, но въпреки това тези линейки не са заплашителни.

Знаци върху Юпитеровия хълм:

Квадратът е твърде добър знак, който предпазва човека от увлечения, погрешни и прекомерни стремежи, дава вътрешна сила и издръжливост.

Триъгълник - способност към политика, дипломация, успехи при заемане на високи постове; показва човек, който умее да заблуждава. Кръст или звезда показват успехи в ка-

риерата. Кръг показва чест, слава, радост. Решетка показва липса на успехи, спънки и вреди. Точка показва пагане от обществено положение и ядове.

Термините „успех, несполука, радост“ и т.н., трябва да разбират само в смисъла на проява на онези черти, които са характерни за Юпитеровото влияние.

ХЪЛМЪТ НА САТУРН - ТОЗИ ПОД СРЕДНИЯ ПРЪСТ, ОТ ВЪТРЕШНАТА СТРАНА НА РЪКАТА

Ако е добре развит и с линии гава почтените, добри качества на сатурновото влияние: разсъдливост на здравомислещ човек, обичащ самотата и сериозното отношение към всичко, доброто изпълнение на всяка задача, обич и разположение към всяка работа, изискваща сериозни напрежения и отговорност, самоувереност и самоконтрол, препазливост, наблюдателност, твърдост, пресметливост. Всичко е налице, ако линиите са вертикални. Ако линиите са напречни, ще имаме мъчнотии и спънки.

Ако хълмът на Сатурн е голям и груб, върху примитивна ръка ще имаме липса на усет към възвишеното, недоволство, мърморене, песимизъм, омраза към хората, безразличие, празен живот, съмнение, отмъстителност, глупост, прикритост, ревност, скъперничество.

Когато Сатурновият хълм е гладък и плосък, показва живот без особени прояви. Пръстен върху хълма на Сатурн показва затруднения по всички направления и в много силна форма.

Знаци: тъмна точка върху този хълм е признак на неблагоприятни събития.

Кръг - печалба чрез минерали и руди.

Кръст - голяма опасност поради невнимание, произтичаща от превозно средство.

Звезда - лоша, неспокойна съдба, опасност от нараняване.

Триъгълник - склонност към окултизъм, философия.
Квадрат - предпазен знак за опасност.
Решетка - нещастие, меланхолия, нерадостен живот.
Вилка - добър успех, добруване в по-късна възраст.

АПОЛОНОВИЯТ ХЪЛМ - ТОЗИ ПОД БЕЗИМЕННИЯ ПРЪСТ, ОТ ВЪТРЕШНАТА СТРАНА НА РЪКАТА

Когато е добре развит и има много вертикални линии, вава откровеност, естественост в отношенията към хората, артистични чувства, естетика, добри способности и умение за всяка творческа работа, както и успехи в нея. Ако линията е една, говори за успех само в една област.

Пресечни линии показват пречки и препятствия във всяко начинание.

Знаци: Остров е признак на неблагоприятно състояние променливост, скандали.

Триъгълник - склонност към етика, естетика, практичност в изкуството, вътрешно спокойствие, успехи в литературата.

Кръст или звезда - успехи и постижения предимно в областта на изкуството.

Решетка е неблагоприятен знак - разстройство на нервите.

Квадрат - защита от загуба в областта на изкуството.

Пръстен в основата на безименния пръст е твърде неблагоприятен знак - отсъствие на радост в живота на човека.

ХЪЛМЪТ НА МЕРКУРИЙ - ТОЗИ ПОД КУТРЕТО, ОТ ВЪТРЕШНАТА СТРАНА НА РЪКАТА

Когато е добре развит и върху него има вертикални линии, тогава имаме най-добро и пълно изразяване на ка-

чествата, които Меркурий дава: интелигентност, интерес към науките, добри ораторски способности, остроумие, възприемчивост, литературни способности, усет към ползата от всяко нещо. Ако няма линии, всички тези качества се проявяват само в една бледа форма. Ако линиите са напречни, ще имаме пречки и спънки в изявите и постиженията на този човек.

Прекалено голям Меркуриев хълм говори за човек хитър, лъжец, променлив, алчен, егоистичен, преследващ само своите интереси.

Ако Меркуриевият хълм е плосък и малък, имаме слаба изява на меркуриевите качества.

Знаци: Триъгълник е добър знак, изразяващ успехи в материалния живот и изобщо благоприятна изява на меркуриевите качества.

Квадрат - предпазен знак за неправилен ход в материалните начинания.

Кръст или звезда при добра ръка са благоприятни знаци за правилна проява на меркуриевите качества; при примитивна ръка дава отрицателните меркуриеви качества.

Точка - неуспех поради голяма грешка и заблуда, а често и болести.

Решетка показва човек, на който не може да се разчита - променлив, склонен към лъжа и кражба.

ХЪЛМЪТ НА ЛУНАТА

След хълма на Венера, хълмът на Луната е на второ място по размер в човешката ръка. Луната, като спътник на Земята, е най-близкото небесно тяло до нея. Тя отстои средно на 380 000 километра. Ето защо силовите ѝ течения са ясно изразени в човека. Този хълм е отбелязан на **фиг. 55**. Качествата и способностите при добре развит Лунен хълм са добро въображение, състрадание, поетичен талант, гри-

жовност, добра обхода, контактност, мечтателна и романтична натура, хрумвания от най-различно естество, интуиция, жажда за похвали, добро храносмилане, регулирана дейност на жлезите в тялото. При примитивните ръце носи мързел и дава променлива натура, прекалена любов към всичко свое, лъжа, капризност, голям апетит, който дава и голямо затлъстяване, склонност към оплаквания.

Малък и плосък Лунен хълм показва липса или слаба проява на лунните качества, мисълта спи или бавно върви, липса на сила и възможност за израз на качества от другите планетни течения. Дълги линии по Лунния хълм показват пътешествия и промени. Ако Лунният хълм е мек и по него има малки линии, това говори за добра интуиция. Такива хора могат да гледат на кафе, карти, восък и пр. Ако линиите са малки и накъсани, това говори за още по-голяма сензитивност. Прекалено развит Лунен хълм при добра ръка показва силна изява на всички качества, които другите планетни течения дават на човека. При елементарната ръка показва голямо мнение за себе си. Разбъркани и разкъсани линии по Лунния хълм показват неспокойна натура, неясна личност поради прекалена чувствителност.

Знаци върху Лунния хълм:

Точката изразява болести в жлезите с вътрешна секреция, неправилно отделяне на секрети.

Кръст или звезда - меланхолия, склонност да се оплаква или да лъже.

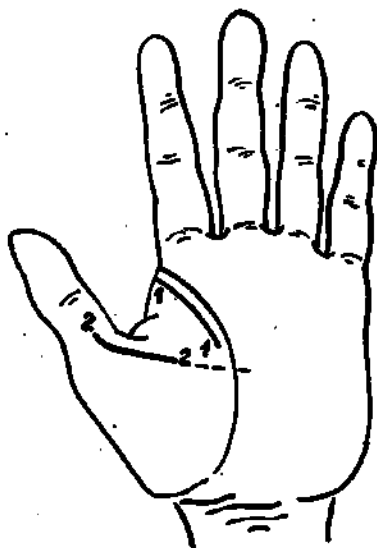
Триъгълник - добри и големи склонности към мистика, окултни науки, старание да включи научен метод във фантастичните си идеи.

Квадрат - предпазване от прекаленост в лунните изяви, предпазване от лоши събития на път.

Решетка е лош знак - безпокойства, промени в местожителството, недоволство. У жените това е често белег на продажност, особено ако такава решетка има и на Венериния хълм.

МАРСОВ ХЪЛМ

Добре развит върху добра ръка дава воля и решителност в изпълнение на поставените задачи, готовност за жертва, кураж, енергия, застъпничество за слабите. В елементарна ръка дава насилие, грубост, тирания, буйна омраза, гордост, податливост към шпионство, склонност

Фиг. 36

към грабеж, убийства, кавги, лесна обига, страхливост, необуздани страсти, разрушителни подтици, заядливост. Ако по хълма има линийки, това подсилва казаното. Плосък, слабо изразен Марсов хълм показва липса и слаба проява на марсовите качества.

Знаци:

Триъгълник показва чувство за стратегия, голяма сгържаност, самооблагане, присъствие на гуха.

Кръст или звезда - квадрантство, твърдоглавост, упоритост, опасност от тежки наранявания.

Квадрат - предпазване, защита от опасност.

Решетка - лоша съдба, често насилствена смърт.

Кръг - военна слава.

УРАНОВА ОБЛАСТ

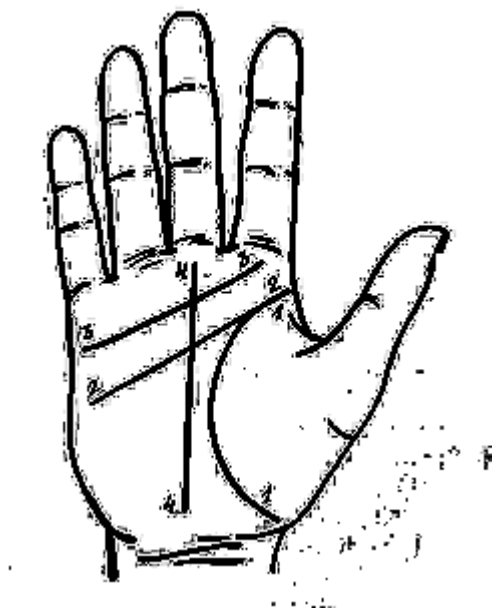
Добре развита и с линийки по гължината на ръката говори за енергия и оригиналност в решаването на всяка поставена задача. Слаб хълм и без такива линийки - липса на тези качества.

НЕПТУНОВА ОБЛАСТ

Както е отбелязано, тя се намира между хълмовете на Меркурий и Юпитер, под хълмовете на средния пръст и безименния, над линията на сърцето. Когато е добре оформена и по-голяма, показва интуиция. Тя изразява висшата емоционална природа в човека - милосърдие, отзивчивост, топлота в отношенията към другите. Слаба и без линии, показва липса на тези качества.

ПЛУТОНОВ УЧАСТЪК

Намира се в горната част на Венериния хълм, определян неправилно като малък Марсов хълм, ограничен от линия на живота (фиг. 36). Ако този хълм е голям по пространство, говори за голяма енергия в изпълнението на всяка поставена задача. Ако върху този хълм има линия, успоредна на линията на живота, погрешно тълкувана като втора животна линия, то този човек ще има скъсване на връзките си с любим човек - развог. Колкото тази линия е по-ярко

Фиг. 37

изразена, **толкова** скъсването ще стане по-бурно, по-рязко. На фиг. 36 е показана тази линия (1-1). Ако върху този хълм има линии по посока на палеца (2-2), това говори за голяма устойчивост в изпълнението на всяка задача. Ако този участък е малък, показва липса на сила и енергия при постигане на поставените задачи.

УЧАСТЪК НА ПЛАНЕТАТА ХАНО

Той е в централната част на ръката. Когато силовите течения на тази планета са добре изразени, то тази част на ръката е голяма, дебела, което говори за един щедър и с широк замах човек. Ако тази част е тънка и вдлъбната, говори за липса на щедрост към материални блага – скържавост.

ЛИНИИТЕ ПО РЪЦЕТЕ

Всички вълнения и преживявания, които човек има, е невъзможно да не се отразят върху физическото му тяло и неговия живот. Мрачното, нерадостно, критично гледане на живота, липсата на оптимизъм, радост и надежда очевидно съдействат за съкращаване на неговия живот. Желанието за живот, пламенното разположение към него, вярата в неговия смисъл създават възможност за прогължаването му. Всички тези състояния са способни да се отразят и да дадат промени по линиите на ръката. Те се делят на две групи: главни и второстепенни. Към главните спадат: линията на живота, линията на ума, линията на сърцето и линията на събата, или както се нарича още сатурновата линия (фиг. 37). Тези линии изразяват основните качества и способности на човека. Те по-трудно се погдват на промяна. Докато второстепенните, благогарение на нашите усилия, могат да променят своя облик, могат да се появяват или да изчезват.

Планетните течения, които се извяват в Двойника на човека, създават центрове в главния мозък, които от своя страна чрез нервните окончания създават както формите на човешката ръка, така и линиите по нея. Благогарение на човешката воля, постоянство и усилия те могат да се променят, да се появят или да изчезнат. Оттам и необходимостта човек да разбира както причините за слабостите на своето тяло, така и слабостите на характера си, за да може да ги изправя така, както водата, непрестанно капейки върху скалата, е способна да я разяре и да промени нейната форма.

При изучаването на линиите всяка от тях трябва да се анализира откъде идва, откъде минава, накъде отива, пресечките ѝ с други линии, накъде извива, наличие на знаци по нея и точното им разположение (точки, кръстове, звезди, острови, петна, решетки), тънка ли е, или дебела и т.н.

Всичко това внимателно се проучва и след всичко това наблюдателят ще може да направи правилно заключение.

Главните линии, както вече отбелязахме, определят главните силови течения в Двойника на човека и дават основните качества и способности в него. Малките фини линийки определят второстепенните качества. Ръцете на човек, вниманието на когото е насочено предимно към уреждане на материални неща, нямат много второстепенни линийки, защото психичният му живот е по-беген, по-ограничен. Пък и всички психични процеси, които той преживява, не могат дълбоко да го развълнуват и ако въпреки всичко има възбуда, тя много скоро притихва. Там, където една линия завършва, край който хълм тя минава и до който достига, от него тя черпи сили и влияния.

Добре организираният и облагороден Двойник в човека е чувствителен, дълбоко и всестранно изживява всичко, реагирайки по най-добрия начин. Той има добре изразени главни линии, дълги, с розов цвят; има и повече второстепенни линии. Човек с много второстепенни линии наистина е сензитивен, но ако тази чуткост не е контролирана, не е организирана, то малките линийки са разхвърляни и в безпорядък и налице е нервна, лесно възбудима личност.

Една добра линия трябва да е ясно очертана, с добра дължина и цвят. Сърдечната линия се намира над линията на ума. Това е защото този род чувства, които тя ръководи, се управляват от мозъчните центрове в горната част на главния мозък – над центрoвете, които управляват мисълта и разсъдъка. Този род чувства са от висок ранг спрямо тези, които се изразяват от Венериния хълм.

Колкото повече линии има даден човек по гланта си, толкова той е по-впечатлителен, по-дълбоко преживява всички събития, толкова и по-лесно се поддава на радостите и тъгите. Ако тези линийки минават предимно напречно (прекосяват ръката), тогава тази чувствителност се изразява в раздразнителност, сприхавост, избухливост

- импулсивна натура. При такива ръце, общо взето, животът е по-кратък. Колкото по-малко линии има по гланите, толкова по-малко следи оставят преживяванията и ударите на съдбата върху човека. Той всичко преживява по-леко и с по-малко загържания.

Ако ръцете имат много линии, но четирите основни линии веднага бият на очи, ясно и добре очертани, дълги, с хубав червеникав цвят, това е добър белег и показва, че човек притежава ценни качества, на които може да разчита, прави добра разлика между главното и второстепенното в своя живот. Но ако основните линии не са ясно и добре изразени, нямат голяма разлика от второстепенните, то такъв човек се блъска и лута из второстепенните проблеми на живота.

Линии със слабо червен нюанс показват здраве. Червените линии показват пожертвователност и смела натура.

Многобройни, гребни, разкъсани линийки по цялата ръка показват нервност.

Колкото повече вертикални линии има по ръката, толкова животът на индивида е по-успешен и по-лек, с по-голям шанс.

Колкото повече хоризонтални линии има по ръката, толкова повече пречки и затруднения ще има и ще трябва да преодолява в живота си този човек.

ЛИНИЯТА НА ЖИВОТА. Тя започва под хълма на показалеца и свършва голу, към началото на китката, ограничавайки отгоре Плутоновата област и след това Венериния хълм (фиг. 37, 1-1). По тази линия съдим за здравето и дължината на живота, болестите, материалните успехи и неуспехи. Когато линията на живота е ясна, гладка, без прекъсвания и острови, означава добро здраве и успехи в живота. Силно очертана, показва, че здравето и характерът обладават голяма сила и съпротива срещу лошите външни условия. Също така показва и успехи в живота. Слабо изразена линия на живота показва слабо здраве и слаб характер.

Когато е твърде тънка и неравна, показва слабо здраве и неуспехи в живота. Онези места, където линията на живота е по-широка, показват периоди на по-добро здраве и по-големи успехи в живота. Малки чертички, пресичащи линията на живота, означават болести. Широка и червена линия показва чувственост, грубост и здрава натура. Широка и бледа линия показва болезненост, често малокръвие, завист, лоши склонности. Ако по нея има бели точки, налице е погисилване на гореказаното. Дълга линия на живота показва продължителен живот. Много пресичания от малки линиички на животната линия показват продължително смущение на здравето. Къса линия на живота показва къс живот, но трябва да бъде такава и на двете ръце. Ако скъсяването е свързано с тънки линиички или квадрат с продължаваща линия, това показва, че опасността за живота ще премине. Линия на живота, която постепенно изтънява и чезне, показва бавно угасване на живота. Пресечки или пречупвания на животната линия показват също болести и опасност за живота. Ако линията на живота се прекъсва, наистина имаме опасност за живота. Тази опасност обаче се намалява, ако местата на прекъсването са съединени макар и с много тънки, една забележими чертички. Острови по линията на живота показват затвор, болести, операция, изобщо – ограничения в изявите на живота. Ако имаме кръгове, налице е опасност за очите. Линия на живота без каквито и да било клонки и разклонения показва скучен, еднообразен живот. Клонки нагоре по линията на живота показват материални успехи. Ако клонките са надолу, имаме материални загуби. Клонка, подобна на виличка, към Юпитеровия хълм, показва материални успехи, благополучие, стремеж към власт, обществено положение, богатство. Ако на клонките има разклонение, това значение се усилва. Ако линията на живота към своя край има клонки, насочени надолу, имаме бавно угасване на жизнените сили. Ако линията на живота има клонки нагоре към Венериния хълм, това е благоприятен

белег, указващ за успехи в любовта, добри условия в живота и богатство. Ако клонките са наголу, е неблагоприятен знак - скъсване и неприятности с любим човек и често загуба на чест. Ако от линията на живота имаме клонки към Сатурновия хълм, това показва болести, страдания, но и дълбока мисъл и разумност. Клонки към Аполоновия хълм показват лесно спечелване на богатство, почести, а също и успехи в изкуството. Ако тази линия пресича Слънчевата, това означава материални загуби.

Клонките на животната линия към хълма на Меркурий показват успехи в науката и богатство, придобито чрез умение, сръчност, схватливост. Ако клонката се докосва до линията на брака, казаното по-горе има връзка с женитбата.

Клонка към Лунния хълм показва галечни пътища, тесен контакт със заминали същества и интуиция. Кръст или звезда върху линията на живота показва опасност за живота поради злополука. Линия на живота във формата на верижка покачва продължителни болести, неустойчиво здраве и капризно същество. Ако началото на животната линия е в Юпитеровия хълм, показва много силен стремеж за успехи, богатство, високо обществено положение. Ако линията на живота е съединена в началото си с линията на ума в протежение на около един и половина сантиметра, показва, че самостоятелността на такъв човек се развива късно, липсва му решителност. В някои случаи несамостоятелност остава преобладаваща черта в характера и през целия му живот. Това показва също и оскъдни материални условия през началния период от живота на този човек. Ако линията на живота в началото си е разделена от линията на ума, показва ранно развитие на интелекта, самостоятелност, решителност и в много отношения привързаност. На такива хора се препоръчва да не прибързват в отговорите си. Колкото това разделение е по-голямо, толкова тези качества повече се усилват. Когато в началото на животна-

та линия умствената и сърдечната линии са събрани в една точка, това е много лош белег. Има вероятност този човек да загине от насилствена смърт, ако това е и на двете ръце. Това е общо взето белег за лоши черти в характера и израз на презрение към околните. Когато животната линия минава много близо до палеца, в такъв случай Плутоновият участък и Венериният хълм са тесни и малки. Това показва липса на енергия и сила за осъществяване на поставените задачи, неспособност за творческа работа, произлизащо от тесния Плутонов участък, а също така и безсърдечие, хладина, а при жените – безплодие, произлизащо от тесния Венерин хълм. Животната линия, която минава далеч от палеца, огражда голям Плутонов участък и голям Венерин хълм, което показва способност за творчество, сила и енергия, дадени от големия Плутонов участък, също и сърдечност, плодовитост, топлина в отношенията с хората, дадени от големия Венерин хълм. Когато краят на животната линия не се разклонява и завива нагоре, това е неблагоприятен признак. Според древните изследователи това означава опасност от удушаване, отравяне или зараза. Змиевидна линия на живота показва злост, лъжа, живот изпълнен с беди. Ако при това е и червена, показва авантюризъм, самохвалство. За наличието на линия, успоредна в Плутоновия участък на животната линия, вече отбелязахме. Клонки от линията на живота към Марсовия хълм показват операция, раняване, свадци, спорове, неприятности. Изобщо линията на живота има отношение към практичния, материален живот на човека.

ЛИНИЯТА НА УМА. Тя започва от или близо до началото на линията на живота и отива към Марсовия хълм, като очертава долната граница на този хълм (фиг. 37, 2-2). В някои случаи тази линия отива към Лунния хълм. Има и случаи, когато линията на ума се разклонява, като единият клон отива към Марсовия, а другият – към Лунния или към Меркуриевия хълмове. Тази линия характеризира умстве-

ните способности, направлението на мисълта. Тя разделя ръката на две части – горна, която дава израз на по-духовните качества в човека, и долна – даваща израз на по-материалните.

Леко извита, силно и ясно очертана, гълга линия на ума, която отива към Марсовия хълм, показва добър ум, самообладание, ясна мисъл, пресметливост, умело използване на средствата за постигане на поставените задачи, особено ако ръката е гъвкава и широка. Къса линия показва човек, на когото умът е заангажиран с тесен кръг задачи от практическо естество. Широка линия показва страхливост, озлобление. Тънка като косъм и гълга линия, показва лекомислие и променливост. Двойна линия на ума показва изключителни умствени способности, многостранен интелект, успехи в живота, но и двойствена натура, повече или по-малко загадъчен човек. Ако линията на ума започва от Юпитеровия хълм, показва твърде развито самолюбие, интелигентност, умствени сили, насочени предимно към издигане в общественото положение, придобиване на слава, жажда за власт. Ако началото на умствената линия е в Плутоновата област, показва свадливост, сприхавост. Умствена линия, която отива към Лунния хълм, показва склонност към идеализъм, мечтателност, фантазия, мистика, поезия, добро въображение, интуиция. Хората на изкуството трябва да имат такава линия, за да могат да вмъкнат чувства от по-възвишен характер в своите творби и да намират сюжети. Колкото линията на ума по-ясно слиза към Лунния хълм, толкова по-голяма е склонността към тези качества, също и към тъга и меланхолия. Ако пък в края на такава линия има кръст, звезда или кръг, това е белег за психическо разстройство. Когато линията на ума е слабо извита към Лунния хълм, показва сполука, щастлив живот. Когато линията на ума към края отива към Меркуриевия хълм показва хитрост, лукавство. При по-съвършена ръка говори за буген и практичен ум. Когато линията на ума завършва като

възел в линията на сърцето, означава неуспехи и нещастие в сърдечно отношение, вследствие на прекалено умуване. Права и равна умствена линия, която преминат по пята ръка, означава човек на икономите, скъперник, егоист с прекалена логика, много умувания, прекалена себеподчертаност. Умствена линия, която към средата си се изкривява и се приближава към сърдечната линия, означава тесногърдие, ограниченост във възгледите, раздразнителност, а също и предразположение към астма. Когато началото на линията на ума извива към сърдечната линия, това е белег за безгрижие, нехайство към себе си, разточителство. Змиевидна линия на ума означава злина, двуличие, лицемерия, човек, който умее да се преструва. Колкото такава линия е по-гълга, толкова тези качества са по-силни. Твърде слабо очертана умствена линия показва слаб ум, слаб разсъдък и неуспехи. Две чертички в началото на умствената линия, свързващи я с линията на живота, показват човек, който умее да говори за практични и полезни неща. Ако линията на ума се разделя на два клона, от които единият отива към Меркуриевия хълм, а другият - към Марсовия, това означава прекалена склонност, смелост и ловкост в комерчески операции. Ако линията на ума се разклонява, като единият клон отива към Марсовия хълм, а другият отива към Лунния, то при къси клонки показва разностранност, вживяване в положението на другите, психолози, артисти, адвокати. Ако клонките са гълги, имаме двуличие, намиране на предлози за оправдание. Когато пък двете клонки отиват към Лунния хълм, това е твърде неблагоприятен признак на неуравновесеност и лоши наклонности, при което, колкото те са по-гълги, толкова е по-зле. При много гълги клонки може да настъпи безумие, особено ако разклоненията започват под Сатурновия хълм. Прекъсвания в умствената линия означават повреда в главата или в нервната система. Кръст или звезда на умствената линия показват прекалено мозъчно напрежение. Малки успоредни линийки до линията

на ума показват подсилване на мисълта. Умствена линия, която се състои от многобройни гребни линии, показва непоследователност в мисълта, лоша памет, често главоболие. Клонки, които изхождат от линията на ума към сърдечната линия, показват, че умът се влияе от сърдечните преживявания. Клонки към Юпитеровия хълм показват стремеж към почит и високо обществено положение в живота, стремеж към богатства. Клонки към Сатурновия хълм показват склонност към по-загълбочено мислене, загълбочено разглеждане на всички явления в живота. Клонки към Аполоновия хълм показват по-загълбочено отношение към изкуството. Клонки към Меркуриевия хълм показват по-сериозно отношение към разрешаването на практичните въпроси, също така и смелост в предприемане на задачи. Към такива хора трябва да бъдем внимателни и предпазливи. Решетка между умствената и линията на живота показва човек, предразположен към хумор.

ЛИНИЯТА НА СЪРЦЕТО. Сърдечната линия започва от хълма на Меркурий, върви хоризонтално, насочвайки се към хълма на Юпитер (фиг. 37, 3-3). Тя определя емоционалния живот, сърдечните влечения, радостите и скърбите, които съпровождат човека (любовта), а така също и болестите на сърцето и бъбреците. Най-добрата линия на сърцето е равна, ясно очертана, насочва се и високо се издига в хълма на Юпитер. Такава линия изразява богата, широка, дълбока и благородна изява на емоционалната природа на човека. Ако в края (в Юпитеровия хълм) тя се разклонява на тънки клонки, означава и много щастие и успех. Ако обаче линията навлиза в пръста на Юпитер, това говори за голямо честолюбие и гордост. Ако линията на сърцето вместо към Юпитеровия хълм се спуска към умствената линия, това е неблагоприятен белег и показва корист, сметкаджийство в чувствата, презрение към околните и към хората, с които има връзки, отмъстителност. Права сърдечна линия, която прекосява цялата ръка, показва жестокосърдечен, лош

човек. Клонки в началото на сърдечната линия показват много любовни приключения. Ако сърдечната линия завършва между Юпитеровия и Сатурновия пръсти, показва, че чувствата на този човек се ограничават само в тесен кръг от близки негови хора - деца, майки, бащи, съпрузи - изобщо от такива, при които има полза и интерес. Клонки, които вървят по направление на сърдечната линия, означават любезност, флирт. Ако клонките вървят в обратна посока, означават сърдечни разочарования. Когато сърдечната линия завършва по хълма на Сатурн, показва, че чувствата се ръководят от материален интерес, слаба привързаност, оскъдно щастие. Ако сърдечната линия навлиза в Сатурновия хълм, показва същото, но в по-силна форма, а също и ревност. Ако сърдечната линия е къса и стига до Аполоновия хълм, това показва бедност и оскъдност на чувствата, показва хора, на които душевният живот е беден, липса на щастие в любовта. Ако началото на сърдечната линия е повдигнато към Меркуриевия хълм, това показва артистични способности (мимика). Ако цялата сърдечна линия се приближава до пръстите, това показва ревност, ограниченост, консерватизъм. Колкото сърдечната линия е по-далече от хълмовете на пръстите, толкова този човек е по-свободен в своите разбирания, в отношенията си към хората, с по-голяма широта, отхвърля всякакъв консерватизъм и тесногърдие. Ако цялата сърдечна линия е близо до умствената, това показва, че чувствата и умът се влияят един от друг. Такъв човек е доверчив, лесно се поддава на измама. Ако линията на сърцето и ума са близки и успоредни една на друга, имаме човек състрадателен. Ако линиите на сърцето е прекъсната, има острови, напречни чертички по цялата си дължина или част от нея е във вид на верижка, то всички тези белези показват тревога, сърдечни сътресения и предразположение към сърдечни и бъбречни заболявания. Двойна сърдечна линия говори за изобилни чувства Клонки от сърдечната линия към умствената показват влияние на

чувствата в работата на ума. Малки линийки, паралелни със сърдечната линия, показват едно подсилване на емоционалната природа. Липса на сърдечна линия показва лицемерие, безсърдечие, безбожие, липса на чувство за благоговение и почит. Ако линията на сърцето е тънка като конец, без каквито и да било разклонения, показва липса на съчувствие, топлота, сърдечност, оскъдна емоционалност. Ако от началото на сърдечната линия до средата се виждат клонки по посока напред, то имаме влюбчивост - младежко сърце. Ако имаме пречупване или прекъсване на линията на сърцето, това говори за едно органично смущение в бъбреците, а по отношение на преживяванията означава, че човек ще преживее в живота си силна, мъчителна скръб. Ако това пречупване или прекъсване е под Аполоновия хълм, тази скръб ще дойде от едно нехайство, пренебрежение към добрите условия в живота. Ако това прекъсване или пречупване е под Сатурновия хълм, тази скръб ще дойде от прекален егоизъм и гребни материални сметки.

ЛИНИЯТА НА СЪДБАТА. Тя характеризира съдбата, пътя на живота, промени в общественото положение на човека, както и насоките и интересите, които ще го вълнуват, а също и успехите и неуспехите в живота му (фиг. 37, 4-4). Формирането и протичането на Сатурновата линия, или както още я наричат линия на съдбата, е важен елемент в тълкуването на ръката. Тя може да започне от линията на живота като негова клонка, от китката на ръката, от Урановия участък, от Лунния хълм, като при всички тези случаи отива към хълма на Сатурн. В някои случаи обаче тя често се наклонява било към хълма на Юпитер, било към хълма на Аполон. Линията на Сатурн определя и изразява твърдия стремеж на човек към постигане на ясно изразени цели и задачи в живота. За постигането на тези задачи и цели индивидът ще се намери при трудни условия, но ще намери сили, устои и воля за тяхното постигане, щом като има добре очертана линия на съдбата. Ако лини-

ята на съдбата е ясна, добре очертана, сравнително права, с нормална ширина, добър цвят (бледо червен), този човек ще има в живота си по-ясно поставена цел и задачи, които с усилия, напрежения и воля ще постигне и ще бъде най-последно богато задоволен. Например Наполеон е имал линия на съдбата, която е минавала през цялата ръка – от гривната чак до края на целия среден пръст.

Там, където няма линия на съдбата, в живота на такъв човек няма да има ясно изразени стремежи към постигане на някаква цел, задача, постижения от особен род, нито пък сила, воля, които да го тласкат в дадено направление; условията на живота му ще бъдат без особени промени и напрежения, доста еднообразни, празни, глухи, без каквито и да било особености, прости, необработени. Ако Сатурновата линия изхожда от Венериния хълм, то в такъв случай намесата на човек от противоположния пол в живота му ще бъде особено силно изразена. Пресичането на животната линия от линията на Сатурн води до опасност от насилствена смърт – разстрел, обесване, отравяне, особено ако това пресичане е отразено и на двете ръце. Ако Сатурновата линия започва от Лунния хълм, имаме благоприятно изразен живот, изпълнен със стремежи към идеята. Влиянието на Луната ще бъде ярко изразено в жажда за промени, пътувания, богато въображение и идеи, стремеж към поезия; малко ще отдава грижи и внимание на материалното уреждане на живота, ще има силно влияние в живота си от човек от другия пол, ще има и успехи, придобити в чужбина. Ако линията на Сатурн започва от свивката на ръката (от областта на гривните), тогава човек ще притежава жизнестойност, сила в изпълнението на всяка поставена задача, самостоятелност, ще бъде една подчертана личност, с вяра и самонадеяност в себе си. Такъв човек постига всяка поставена задача и има ясно изразена цел в живота си – човек с инициатива, с ценни качества, на когото може да се разчита. Ако началото на Сатурновата линия е в линията на живота, то

човек по-късно ще проходи, по-късно се събужда у него стремеж и подтик към уреждане и постигане на необходимите условия за живот. Всички придобивки на такъв човек и преодоляването на трудностите са плод на неговите лични усилия и личен труд. Такива хора имат обикновено и великодушно сърце. Ако Сатурновата линия започва от областта на Уран, която (както е отбелязано **на фиг. 55**) е под Лунния хълм, в такъв случай животът на човека ще бъде изпълнен с резки и неочаквани промени, преди всичко в неговото обществено положение, а накрая (при добра линия) животът му ще завърши с големи успехи.

Под добра Сатурнова линия разбираме тя да бъде гладка, еднакво очертана, дълга, стигаща до Сатурновия хълм, със или без отклонения към Юпитеровия или Аполоновия хълм, да няма острови, кръстове, звезди или каквито и да било белези, като вдлъбвания и др. Ако Сатурновата линия отива към Марсовия хълм, тогава животът на този човек е погложен на борби, успехите се налагат със сила, кураж и воля над другите. Ако Сатурновата линия клони или завършва към хълма на Юпитер, човек ще се стреми към високо обществено положение, даващо му възможност за власт, разпоредителност, жажда за богатство. Това показва също и голям шанс в живота – при трудности винаги ще му дойде на помощ нещо непредвидено – „спасяващата ръка“. Ако Сатурновата линия завършва в хълма на Меркурий, ще имаме успехи в живота чрез търговия, стопанска дейност, а ако ръката е гъвкава, ще имаме успех в науката и ораторството. Ако Сатурновата линия клони или завършва в Аполоновия хълм, показва, че човек ще изяви стремеж към изкуство, предимно писателство; показва също и благогенствие. Ако Сатурновата линия изхожда от големия триъгълник – областта на Ханс, като не докосва нито линията на живота, нито линията, наречена Чернодробна, то борбите и стремежите ще се изразят по-късно в живота на човека. Двойна линия на Сатурн показва благоприятна съдба,

самообладание, възможност човек да има няколко професии, които ще практикува с успех, при положение, че линията на ума му е добра. Ако обаче линиите са неправилни и неравни, животът на човека ще бъде разюздан, с неприятности и болести. Сатурновата линия, пречупена и вълнообразна, показва смущение в здравето, склонност към неприятни сваги и промени в живота. Линия на съдбата, която навлиза в Сатурновия пръст, показва големи успехи, но капризно щастие, с опасност от затвор. Ако линията на съдбата завършва до линията на ума, това показва, че благоприятните възможности в живота, поради неразумност и заблуда, няма да се използват и успехът ще бъде провален.

Ако линията на съдбата завършва до линията на сърцето, то много благоприятни възможности няма да бъдат използвани поради емоционални причини, страсти и авантюри. Ако линията на съдбата започва от линията на ума, показва успехи в късния период на човешкия живот. Ако линията на съдбата започва от линията на сърцето, показва спокойни времена едва след 40-годишната му възраст и пътят на живота му ще бъде подпомогнат от другия пол, т.е. ще бъде под чуждо влияние. Змиевидна линия на съдбата показва много промени и неприятности в живота. Разкъсана Сатурнова линия показва промени в съдбата, в условията на живот, в професиите, службите, в брака. Ако продължението на Сатурновата линия се отклонява към хълма на Меркурий, то промяната е повече от материален характер. Ако отклонението е към Юпитеровия хълм, то промените ще бъдат от по-духовен характер. Клонки на Сатурновата линия, насочени нагоре, показват успехи, а ако са на долу – несполуки. Клонки на Сатурновата линия към Аполоновия хълм показват, че изкуството ще влияе на стремежите в съдбата на човека. Ако към Сатурновата линия имаме успоредни линийки, това показва разнообразие в професиите. Ако тези успоредни линийки са ярко набелязани, то тези промени ще бъдат благоприятни. Ако тези паралелни ли-

нийки са малки, разпокъсани и разхвърляни, то в професиите ще има неприятни, положения. Кръст или звезда върху Сатурновата линия показва скръб, несполуки. Остров на Сатурновата линия показва измама. Клонки на Сатурновата линия към Марсовия хълм показват склонност към воюване. Ако напречни линии пресичат Сатурновата линия, това означава пречки в постигане на поставените задачи.

Ако пръстенът на Нептун, намиращ се в Нептуновата област, прерязва линията на съдбата, то голямата чувствителност в този човек създава известни препятствия в живота му, които трудно се превъзможват. Клонки към Лунния хълм показват пътуване в чужбина. Ако линията на съдбата има вилка горе и долу, то успехите и богатствата ще бъдат по-големи, отколкото ако има вилка само горе.

ВТОРОСТЕПЕННИТЕ ЛИНИИ

Тези линии не са изразени във всички ръце и отразяват по-специалните качества и способности в човека. Второстепенните линии са: Аполонова линия; Чернодробна - Марсова линия; Линия на брака; Гривните; Уранова линия; Меркуриева линия; Плутонова линия.

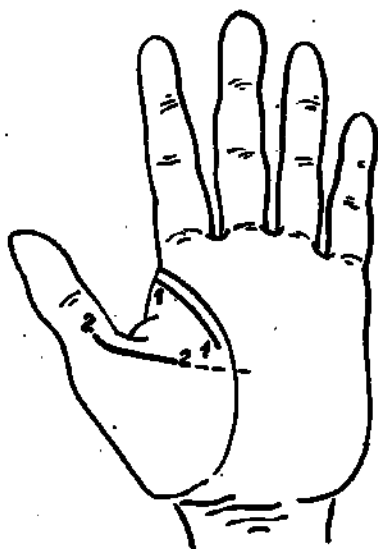
АПОЛОНОВАТА ЛИНИЯ. Тя прорязва Аполоновия хълм (фиг. 38, 1-1). Колкото е по-гълга, по-права, по-ясно очертана, толкова повече слава и известност ще има този човек във връзка с изкуството. Гъоме например е имал Аполонова линия, която е преминавала по цялата му длан и е достигала до края на връхната фаланга на Аполоновия пръст. Аполоновата линия характеризира радостите в живота, отношенията на човека към изкуството, славата и богатството, добито чрез изкуството. Ако Аполоновата линия достига линията на живота и има виг, че е клон от тази линия, то такъв човек ще има успех, който се дължи преди всичко на условията му и прилежната насоченост на

неговото творчество. Ако Аполоновата линия отива към Лунния хълм, то творчеството в изкуството при този човек е свързано с въображението, интуицията, художественения усет, пътуванията, а също така и със съдействието и помощта на други лица. Ако Аполоновата линия се спуска към Урановата област, то творчеството въобще и това в изкуството е белязано с голяма, разумна оригиналност и с внасяне на нещо ново. Ако Аполоновата линия отива към хълма на Венера, то за изявата си в изкуството човек ще има помощта и съдействието на хора от другия пол, а също и самото изкуство ще има отношение към другия пол. Клонки от Аполоновата линия нагоре подсилват успехите, като характерът на изявата, която способства за успеха, ще зависи от качествата на хълма, към който тя се насочва. Ако Аполоновата линия се спуска и се съединява със Сатурновата линия, то успехът в изкуството и творчеството се достига самостоятелно, с личен труд, напрежение, усилия, преодоляване на спънки, без ничия помощ и най-вече по пътя на дълбоката мисъл. Ако Аполоновата линия се спуска и стига до гривната, долу при китката, имаме човек с изключителни способности за успехи и богатство. Ако Аполоновата линия се спуска към Марсовия хълм, то успехите и творчеството са свързани с големи борби, настойчивост и инициатива.

Двойна, добре изразена Аполонова линия показва музикални способности в изкуството. Повече паралелни Аполонови линии показват всестранни способности в творчеството. Ако при това успоредните линии са добре изразени, без чупки, гънки и каквито и да било други белези, тази всестранност е благодатно изразена и съпроводена с успехи. Ако пък тези линийки са разкъсани и неясни, тази разностранност в дейността е неорганизирана; такъв човек се залавя едновременно с много неща, но неорганизирано и за своя вреда. Ако Аполоновата линия не минава по средата на Аполоновия хълм, а е отместена към Сатурновия, показва,

че в израза на творчеството си и изкуството този човек ще се намира под влиянието на мисълта, на разсъдъка преди всичко. Ако пък линията минава по-близо до Меркуриевия хълм, това показва, че материалният интерес, паричната сметка, изобщо личните интереси са свързани с творчеството на този човек. Аполоновата линия, която минава точно по средата на хълма, показва човек на чистото изкуство, озарено от творческия подтик, без каквито и да било влияния. Ако Аполоновата линия достига до сърдечната линия, това говори за по-слаба изява на изкуството, а освен това тази изява ще се прояви и по-късно в живота. Ако стига до умствената линия, това говори за по-голямо участие на мисълта в творчеството, като успехите ще дойдат също в по-напреднала възраст. Напречни чертички по Аполоновата линия говорят за пречки в творческия процес, опасност от безчестие. Ако тези чертички излизат от Сатурновия хълм, пречките ще дойдат от близки хора. Ако идват от хълма на Меркурий, пречките ще дойдат от чужди хора, предимно от интриги и завист. Острови на Аполоновата линия показват неприятности и принудителни промени в работата, творчеството, службата, а също и възможност за крупен скандал. Змиевидна Аполонова линия показва непостоянен успех. Кръст върху Аполоновата линия показва опасност за честта и разочарования. Звезда на Аполоновата линия говори за успехи и почести в службата. Ако Аполоновата линия достига до областта на Хану, ще имаме успехи в по-късна възраст, след известни пречки и борби. Ако Нептуновият пояс от линии пресича Аполоновата линия, това показва пречки за постигане на успехите, които трудно се превъзмогват поради силна чувствителност и изразена емоционалност. Клонки от Аполоновата линия нагоре показват успехи, а клонки надолу - неуспехи, като характерът на успеха се определя по свойствата на хълма, към който е насочена клонката.

Изтъкнахме, че Аполоновата линия определя подтика

Фиг. 38

и стремежа на човек към изкуството и към по-лекия и свободен от ограничения живот. Самата линия и линиите, които имаме на Аполоновия хълм, определят по-скоро чувствата, емоциите, които съпровождат и тласкат човека в определена насока. Доколко обаче той ще може да осъществи тези подтици и ще може да им даде един правилен израз, това ще зависи от строежа на самата ръка. Ако ръката на един художник или скулптор е голяма, кокалеста, суха, гъвкава, с тънка кожа отгоре – ръка, даваща прецизност в изпълнението на всяка задача, то такъв човек може да създаде много добри произведения на изкуството в два варианта. В първия той може да няма добре изразена линия на Аполон; в такъв случай неговите картини, скулптури и каквито и да било произведения ще бъдат по-скоро едни фотографии, носещи точен израз на онова, което се изобразява. Изобщо в творчеството на такива хора няма да има никаква емоцио-

нална изява и нищо, което да дава израз на някакво чувство. Във втория случай, когато имаме добре изразена Аполонова линия, творбите, които тези творци създават, ще отразяват и някакво дълбоко чувство, което ги е вълнувало. Така че при тълкуването на гадена ръка, трябва особено много да се внимава каква е самата ръка, за да се даде точна преценка на линиите. Ръка голяма, кокалеста, суха, гъвкава, с междини между пръстите, с тънка кожа отгоре, показва един прецизен творец, дори и без ясно изразена линия на Аполон. А ръце по-малки, но пак кокалести, не така сухи, с добре изразена Аполонова линия, определят човек, който може да не е толкова прецизен, за да даде точен фотографски образ, но ще поднесе творба, която носи ярък отпечатък на силни емоционални преживявания.

МАРСОВАТА ЛИНИЯ. Началото на Марсовата линия може да започне от линията на живота като негова клонка или от Урановия участък (фиг. 38, 2-2). И в двата случая тя минава покрай Лунния хълм и отива към Марсовия. Една такава добре очертана и ясна Марсова линия говори за голяма енергия и способност във всички занаяти, където се борава с метал и огън, с умение да командва и разпорежда, със способности също и във военното дело. Тя говори също и за сприваост, особено ако е къса и започва от областта на Хану. Когато Марсовата линия започва от линията на живота, тази енергичност се изразява в постигане преди всичко на материални ценности, свързани с ежедневните нужди на човека - пари, имоти, богатства. Ако започва от Урановата област, това говори също за голяма енергия, изразена при всяка поставена задача, предимно като интелектуални постижения. Ако Марсовата линия пресича линията на Сатурн, когато последната започва от Урановия участък, а линията на Марс започва от линията на живота, имаме опасност от огън, от изгаряне. Изобщо добрата Марсова линия дава издръжливост, твърдост и постигане на всяка поставена задача, а също добро, устойчиво здраве. Такава

линия подобрява онова, което линията на Сатурн дава. Ако Марсовата линия започва от хълма на Венера, това показва силна полова възбуда и опасност от болести на половите органи. Ако липсва Марсова линия, показва човек със слаба енергия, човек без импулси.

ЛИНИЯТА НА МЕРКУРИЙ. Тази линия минава през хълма на Меркурий, покрай Лунния хълм, малко по-навътре от Марсовата линия и се спуска към Урановата област (фиг. 38, 6-6). Когато тази линия е добре очертана и ясно изразена, имаме човек с добри интелектуални способности, подчертан интерес към науките, с литературни способности и ораторски талант, с възможности добре да се изказва, също и с добро състояние на нервите. Ако край Меркуриевата линия има малки успоредни линийки, това подсилва казаното по-горе. Ако на Меркуриевия хълм имаме няколко малки, надлъжни, успоредно разположени линийки, които стигат до линията на сърцето, имаме човек с всеотдаен научен интерес, макар и не така загълбочен. Колкото Меркуриевата линия минава по-близо до най-изпъкналата част на Лунния хълм, толкова този човек е по-склонен към отвлечените Окултни науки. Ако Меркуриевата линия има клон към Аполоновия хълм, то в такъв човек имаме благоприятни условия за медицински науки и за лекарска професия.

НЕПТУНОВ ПРЪСТЕН. Този пръстен се намира под Сатурновия и Аполонов хълм, между хълмовете на Юпитер и Меркурий, над линията на сърцето (фиг. 38, 8-8). При твърда ръка, когато линийките на този пръстен са правилни и ясно изразени, успоредни на линията на сърцето, показва тънък усет, интуиция в разбирането на възвишеното, ясно изразена чувствителност, стигаща до ясновидство. При меки ръце този пръстен дава прекалена чувствителност и ако линийките са разкъсани, имаме човек, който и при най-малкия повод реагира остро, злъчно, оскърбително.

ЛИНИЯТА НА БРАКА. Тази линия се намира на Меркуриевия хълм, в неговия край, на ръба на дланта, изразена в една или няколко хоризонтални чертички (фиг. 38, 3-3). Под гу-

мата „брак“ не трябва да се разбира църковният или гражданският акт на утвърждаване на съюза между двама души. Ръцете не отбелязват подобни събития, а само дълбоките преживявания и връзки между мъж и жена. Затова линията на брака (ако има такава) показва, че даденото лице има една дълбока, топла и мила сърдечна връзка с човек от противоположния пол. Колкото тази линия е по-ясно изразена и дълбока, толкова и връзката е по-дълбока. Ако там има повече линийки, това говори за повече връзки, особено ако тези линийки са ясно изразени. Ако линийките са неясни, имаме израз на несериозни връзки. Ако линийките на брака се пресичат с отвесни линийки, това говори възможност да има деца – толкова, колкото са отвесните линийки.

За да можем да определим каква ще бъде връзката между един мъж и една жена – благоприятна и щастлива или неблагоприятна, която бързо ще се ликвидира и ще свърши с раздяла, трябва да се гледа и линията на сърцето, а също и Венериният хълм. Ако линията на сърцето стига едва до Сатурновия хълм и ако имаме малък Венерин хълм, то краят на връзката идва бързо и разводът е сигурен.

ЛУННАТА ЛИНИЯ. Тази линия изхожда от линията на живота или от Венериния хълм и отива напречно към Лунния хълм (фиг. 38, 10-10). Ако тази линия започва от линията на живота, то при ясна и добре очертана такава имаме човек с добра интуиция. Такива хора са способни да гледат на карти, кафе и пр. Силно развита интуиция може в значителна степен да съдейства за практично приложение на науката за ръката. Но тъй като интуитивният анализ на ръката и въобще интуицията не могат да се подложат на някакъв контрол и той би излязъл от рамките на научния метод, който се гради на точни и подлежащи на проверка данни, да се осланяме само на интуицията ще бъде опасно поради възможност от погрешни изводи. Ако Лунната линия излича от Венериния хълм, имаме човек, който е склонен към вредни за него удоволствия, преграждения към

наркотични средства, тютюн и пр.

ГРИВНИТЕ. Те се разполагат пог Венериния хълм, от вътрешната страна на китката (фиг. 38, 4-4). Състоят се от една до рядко четири линии. Тези гривни говорят за количеството наследени жизнени сили. Ако тези линии са ясно изразени, имаме човек с добра жизнена сила, добро здраве и способност за напрегната физическа работа. Те подсилват също линията на живота. Ако са слабо очертани, имаме човек със слабо изразена жизнена сила, слабо устойчиво здраве и неспособност за напрегната физическа работа.

ЛИНИИ В УРАНОВАТА ОБЛАСТ. Ако тези линии са насочени нагоре, показва човек, който при каквито и трудности да се намери, всякога ще стигне до свои оригинални методи за тяхното разрешение (фиг. 38, 5-5). В занаятите или в науките, без да са изучавали опита и постиженията на другите в дадена област, винаги ще намерят оригинални и разумни разрешения. Ако в Урановата област няма линии, това твори, че този човек ще трябва здраво да се придържа към опита и придобитото от другите в областта, където той работи и се проявява.

ЛИНИИ В ПЛУТОНОВАТА ОБЛАСТ. Ако в тази област съществуват ясно изразени успоредни линии, отиващи към палеца, имаме човек, който с голяма енергия и устрои се залавя с изпълнението на всяка поставена задача (фиг. 38, 7-7). Ако имаме напречни линии в Плутоновата област, явяващи се успоредни на животната и отиващи към Венериния хълм, то ще имаме личност, която ще скъса връзките си с любим човек. Колкото по-добре е изразена и по-дълбока е тази линия, толкова по-рязко и дълбоко ще бъде това скъсване. Ако в тази област линиите са слаби и разхвърляни, то такива качества и събития няма да има.

ГОЛЕМИЯТ ТРИЪГЪЛНИК

Интересно образуване в гланта е т.нар. Голям триъгълник (фиг. 38. 9-9-9). Той се образува от линиите на живота, на ума и тази на Марс. Често това място някои наричат съвсем неправилно „Голямо Марсово поле“. Тази област на гланта се намира **под влиянието на силовите течения на планетата Хано. Тази планета, 12-тата в слънчевото семейство, се намира зад Плутон. Ако спазим закона на Тициус-Боденора от астрономията, който определя дистанциите на планетите до Слънцето, ще намерим, че тази планета отстои на 80 астрономически единици. От големите астрономи, които са имали основание да търсят планета зад Плутон, е и немският астроном Критциндер. През 1959 година, изследвайки орбитите на планетите Нептун и Плутон, той намира някои смущения в техните пътища и стига съвсем правилно до извода, че зад Плутон има планета със значителна маса, не по-малка от тази на Юпитер. Тази планета според неговите изчисления прави една обиколка около Слънцето за 676 земни години и се намира на разстояние от него от 77 астрономически единици. След Критциндер, американският астроном Бредли, изследвайки движението на Халеевата комета, която в началото на 1986 година премина най-близо до Слънцето, намери в нейните движения известни смущения, които му дадоха основание да приеме, че те се дължат на планета, намираща се зад Плутон. Той изчислил, че тази задплутонова планета обикаля около Слънцето за 464 земни години. И в началото на 1977 година се получи съобщение, че мексиканският астроном и математик Хасино Амор е открил планета зад Плутон, която нарече „Хано“, което име и ние приемаме. Според него, тази планета отстои от Слънцето на разстояние 8 800 000 000 километра, което прави около 58 астрономически единици и обикаля около него за 550 земни години.**

Ако Големият триъгълник при един човек е госта голям и всички линии, които го образуват, са добре и ясно изразени,

то имаме доброто влияние на планетата Хано, което се изразява с голямата топлина на този човек към всички хора, щедрост към тях, интелигентност, изразена жизнерадост, разположение към живота, оптимистичен поглед към всичко, голям замах и организираност, вяра в себе си, смелост и успехи във всичко. Защото тази планета дава възможност със своето влияние да се разбира и да се владее животът. Ако при този триъгълник ъгълът, който се образува между линията на живота и тази на ума, е източен, което ще рече, че линията на ума и тази на живота бавно се отдалечават една от друга, то имаме човек с благородно и състрадателно отношение към хората. Такива качества силовите течения на Марс не могат да дават. Вярно е, че Марс дава енергия и активност, но всичко това е краткотрайно, суха и в много отношения с нищо неоправдана енергичност. Тези влияния на планетата Хано са много близки до тези на Юпитер и затова можем да приемем Хано за октава на Юпитер, тъй както Уран се приема като октава на Меркурий, Нептун като октава на Венера, Плутон като октава на Марс.

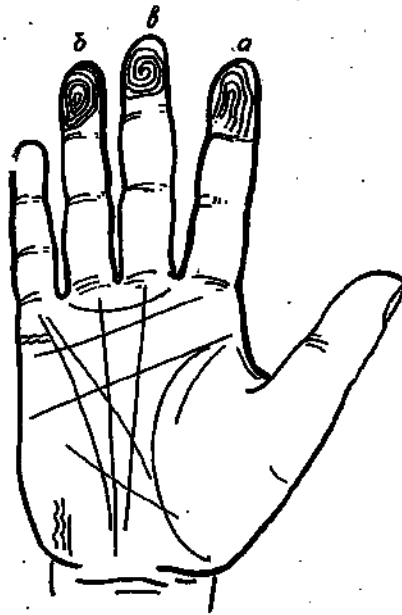
ЧЕТИРИЪГЪЛНИКЪТ

Често пространството на гланта между линиите на ума и тази на сърцето е прието да се нарича „Четириъгълник“. Ако това пространство е широко към палеца и е още по-широко към другия си край, това говори за разумно, хладно и спокойно отношение към всяка работа и към хората. Ако разстоянието между двете линии е тясно, но без прищъпвания, това говори за човек с подчертано съчувствие и сърдечна отзивчивост както към хората, така и към всяка работа. Ако това разстояние силно се стеснява в средата (прищъпва се), това говори за човек хитър, лъжлив, пресметлив, с почертан личен интерес във всяко нещо. Ако това разстояние е набраздено с много разхвърляни линии-

ки, имаме човек със слаб ум - неуравновесена интелектуалност. Ако в гадена ръка такъв четиригълник няма, при което линията на ума и тази на сърцето са слети, това е признак за неприятни качества в човека - избухливост, зло и нещастия.

ОБЩО ЗА ЛИНИИТЕ

Главните линии са главните силови течения, определящи качествата и способностите, устрема за изява в човека. Те дават основните черти в характера и способностите на гадения човек. А малките, второстепенни линии са по-слабите подтици, изразяващи по-специалните качества. Колкото линиите са по-**прави** и отиват право нагоре по гължи-

Фиг. 39

ната на ръката, толкова те показват ценните качества в човека и неговото благополучие. Напречните линии смущават, пречат на успеха и способностите на гаген човек.

Ако линиите, където и да са те, са изкривени и неясни, показват недобре изразени качества, ограничения, препятствия, неприятности. Всяка линия, която се насочва към гаген хълм или е в съприкосновение с него, дава израз на качества, които този хълм носи. Когато твърде много линии прекосяват гланта като мрежа, показва човек крайно чувствителен, раздразнителен, сприхав, с импулсивна натура. Обикновено такива хора имат кратък живот. Когато линиите имат слабо червен цвят, показват здраве. Ако са червени, говори за героична, пожертвувателна натура. Всички групи оцветявания на линиите говорят за болезнени състояния“ организма на човека. Ако по фалангите на пръстите откъм гланите има надлъжни линии, това говори за човек с усърдие и дейтелност в изпълнение на всяка поставената задача. Ако там има напречни линийки, това показва капризност, разсеяност, липса на усърдие и пречки.

ПАПИЛИТЕ

Малките, едва забележими линийки върху кожата на първите фаланги, от вътрешната страна на пръстите, които са предмет на криминалистиката, се наричат папули. Разделят се на три форми. Първата е изобразена на фиг. 39а. Когато папилите в такъв вид са изразени върху палеца, показват, че изявата на човешката воля е без особен усърдие. Човек нормално и спокойно се изявява. Върху юпитеровия пръст показват човек, който не проявява никакъв подчертан стремеж към себеизява и изтъкване. Върху сатурновия пръст показват човек, който няма желание да споделя и общува с никого. Върху аполоновия – човек, който търси щастието отвън. Върху меркуриевия – дават обикновено темп на мисълта.

Папилите върху палеца, изобразени на фигура 396, дават пасивна воля. Върху Юпитеровия пръст дават човек, който подтиска стремежа си за външна изява. Върху сатурновия пръст показват човек, който крие състоянията си. Върху аполоновия пръст - човек затворен, търсец щастието в себе си. Върху меркуриевия - затворен в себе си човек, който не смее да изказва мисълта си - стеснителен.

Папилите върху палеца, изобразени на фигура 398, говорят за човек с активна воля, с инициатива и подчертан устрем за изява и разпореждане - ръководство. Върху Юпитеровия пръст - ясно изразено желание за проява, подчертан стремеж за господство. Върху сатурновия пръст показват човек, който проявява голям стремеж към философстване и разглеждане на отвлечени въпроси. Върху аполоновия пръст говорят за щастлив човек, за получаване на наследство и богатство. Върху меркуриевия пръст говорят за човек с активна мисъл.

ЗНАЦИТЕ ПО ХЪЛМОВЕТЕ

По хълмовете и линиите на гланта понякога имаме знаци - геометрични форми, които са елементи в тълкуването на ръцете. Кръг върху даген хълм на гланта или върху някоя линия сочи за ограничение в изявите на този човек в областта, определена от хълма или от линията, неприятности, мъчителни състояния. Островчета, които имат елипсоидна форма, показват същото, само че в по-силна форма - страдания. Това са известни ограничения, изразени още в Звездното тяло на човека, оттам - в неговите качества, способности и устрем за изява, а също и в пътя на живота му и във физическото му тяло. Петна също могат да се срещнат по хълмовете и линиите, но те не трябва да се смесват с точките. Една точка е голяма колкото пробождане с игла. Петната са по-големи, имат размери от 3-4-

5 милиметра и притежават по-друго значение от точките. Червените петна, са знак за раняване, кръвоизлив, операция. Тъмните говорят за болезнено състояние в организма. Кръстовете са неблагоприятни знаци; същото е със звездите, които имат по-голяма сила от кръстовете. Прието е, че има изключение, когато те се намират на Аполоновия и Юпитеровия хълм. Един кръст се състои от две линии, а линиите, както отбелязахме, са силови течения, които на съответното място ще дадат резултат – по-слаб, когато двете линии са под форма на кръст, или по-силен, когато са като звезда. Триъгълниците при всички случаи, където и да се намират, са много благоприятни и показват успехи във всички области – материална, интелектуална, емоционална. Обикновено те не са самостоятелни, но когато са ясно изразени, без никаква връзка с линиите, имат по-голяма сила. Квадратът е добър знак и показва предпазване, защита. Но когато се намира на линията на живота или близо до нея, показва неприятни ограничения за изживане на живота – затвор, манастир, ограничения, свързани с неочаквани домашни грижи около болни или недъгави. Ако ги имаме по Лунния хълм, говори за бърбечни смущения. Решетката е винаги неблагоприятен знак, където и да се намира. Тя е постройка от вертикални и хоризонтални линии. Решетките могат да бъдат самостоятелни и свързани с други линии. Когато те са самостоятелни, са по-силни. Където ги има и каквито и да са те, развалят това, което дадено място или линия дават. Може да се приеме, че една решетка не е нищо друго, освен множество малки кръстчета. Появата на някакъв знак в дадено място на ръката е винаги във връзка с известен орган и изразява неговото състояние. Една червена точка, например винаги говори за едно малко и слабо съсирване на кръв, раняване в най-слаба форма. Изобщо появите на знаците говорят, че в това място е действала сила, която е създала и се е изразила в тях. Те в много отношения имат медицинско значение, отношение към нашия организъм и неговото здраве.

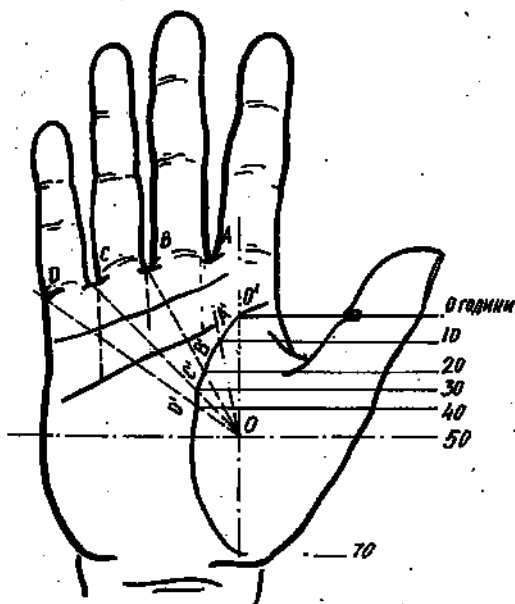
През 1928 година големият английски математик Пол Дирак с едно уравнение от квантовата механика доказва, че мисълта е сила. Лошите мисли създават изяви на разрушителните сили - силите, които рушат както здравето, така и всичко добро в човека, в неговите качества и способности. Оттам идват и лошите линии, форми и знаци по ръцете. Добрите мисли дават добрите резултати.

Внимателното проучване на много ръце ни дава основание да заключим, че колкото по-интелигентен е човек, колкото по-високи морални качества притежава той, толкова е по-голяма възможността му да контролира своята природа, да я насочва по прогресивен път и с това да устройва правилно своята съдба и своето здраве. Наблюденията показват, че злобата, силните вълнения, гаващи израз на омразата, влияят твърде отрицателно върху жлъчката, а оттам и върху здравето на човека. Огорченията, грижите, завистта, песимизмът действат зле на черния гроб, а последният, като най-голяма жлеза с вътрешна секреция, е от изключителна важност за здравето. Хората, на които мисълта е насочена изключително към материални интереси и лични изгоди в живота, страдат в напреднала възраст от атеросклероза.

С тези няколко примера, които съвсем не претендират за изчерпателност, се показва несъмнената връзка между качества на човека и болестите - неговото здравословно състояние.

ИЗЧИСЛЕНИЯ ЗА ГОДИНИТЕ, КОГАТО ЩЕ СТАНАТ СЪБИТИЯ В ЖИВОТА НА ЧОВЕКА

Това е въпрос, който все още не е достатъчно категорично определен. Тук даваме един метод за определяне: ако прекараме надлъжна линия по средата на Юпитеровия пръст и я продължим наголу, тя ще пресече Венериния

Фиг. 40

хълм. Частта от линията, минаваща през Венериния хълм и Плутоновия участък се дели на две и се намира основната точка (т.О), която се съединява с дадени различни точки на ръката, както това е показано на фигура 40. Пресечната точка на животната линия с гореспоменатата е мястото, откъдето започва пресмятането на годините в човешкия живот (т.О).

Линията, която съединява точката между Юпитеровия и сатурновия пръст (т.А) и основната точка (т.О), в пресечната си с линията на живота точка (т.А) дава 10-ата година. Линията, която съединява точката между сатурновия и аполоновия пръст (т.В) с основната точка, определя при пресичането си (т.В) 20-ата година. Линията, изхождаща между аполоновия и меркуриевия пръст, определя 30-ата година (т.С). Онези линия, която излиза от крайната

точка, от гънката на меркуриевия пръст, определя 40-ата годишнина (m.Δ). Перпендикулярът, прекаран през най-голната точка на линията, която прекарахме през юпитеровия пръст, определя 70-та година.

Всички клонки или каквито и да било знакове по линията на живота отразяват известни събития, които могат да бъдат уточнени по годините с точност до две години.

Само продължителността на човешкия живот не може да се пресметне с положителност и достоверност.

Времето може да се определи и по умствената линия. Точката, в която умствената линия сече точката на Съгбата, дава 20-та година върху последната. Пресичането на сърдечната линия с тази на съгбата определя 40-та година. Като разделим тогава линията на съгбата на пропорционални части, можем да получим годините, които ни интересуват.

Май, 1975 година

Николай Дойнов

НАУКИТЕ НА ПЪРВАТА
ЧОВЕШКА РАСА

Редактор
ХРИСТИЯНА ЙОРДАНОВА

Дизайн на корицата

Художници
СНЕЖАНКА СТОЯНОВА
ЕМИЛИЯ АНКОВА
МИХАИЛ АНКОВ

Прегпечатна подготовка
ЖИВКО СТОИЛОВ

Издателство “Бяло Братство“
София, ул. “Ген. Щерю Атанасов“ 2
Тел: (02) 418 0110

izdatelstvo@bialobratstvo.info
www.bialobratstvo.info
www.beinsadouno.org